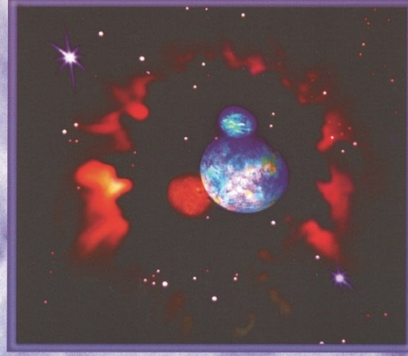

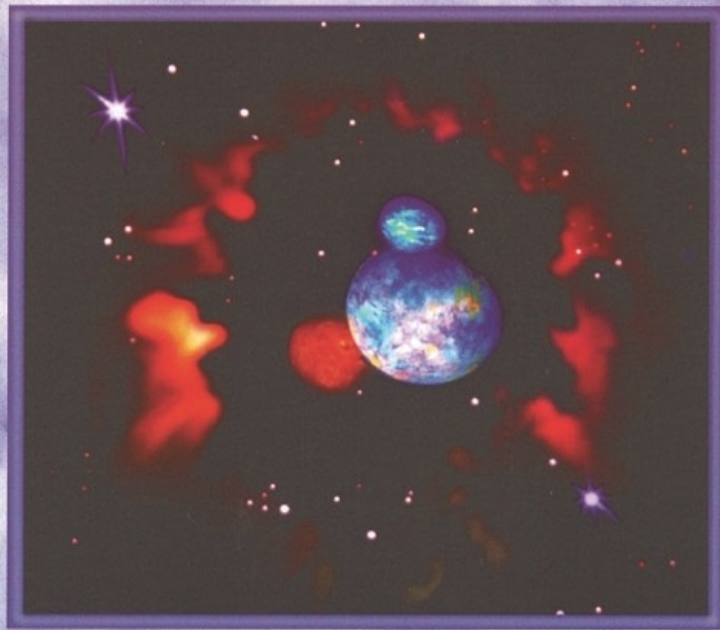
PLEIADIAN PERSPECTIVES ON HUMAN EVOLUTION

Amorah Quan Yin

Introduced by Barbara Hand Clow

PLEIADIAN PERSPECTIVES ON HUMAN EVOLUTION

Amorah Quan Yin

Introduced by Barbara Hand Clow

PLEIADIAN PERSPECTIVES ON HUMAN EVOLUTION

Amorah Quan Yin

Foreword by
Barbara Hand Clow

Bear & Company
Rochester, Vermont

En derin şükran ve sevgiyle, bu kitabı Pleiadesli Işık Temsilcilerine ve
onların ve bizim İlâhi Planımızın başarısı.

ÇİÇİNDEKİLER

[CÜZERİNDEBENMAG e](#)

[TITLEPAG e](#)

[DEĞİTİM](#)

[FÖNSÖZ YAZANBARBARAHVECDÜŞÜK](#)

[PYENİDEN YÜZ VEATEŞEKKÜRLER](#)

[BENGİRİŞ: COSMIKSTEPPINGSTONLAR](#)

[PSANATben : ColonizasyonuVENUS](#)

[İmza Tesisleri](#)

[Andromeda Armadası](#)

[Andromedalı Meleklerin Gelişi – Yıl 0 Sınıf](#)

[Bölümü – Yıl 1200](#)

[“Çirkinler” Yeni Bir Koloni Oluşturuyor – 1500 Yılı Suç](#)

[Başlıyor – 3500 Yılı](#)

[Suçlular Orijinal Koloniye Terk Ediyor – Yıl 380 0 İsyancılar](#)

[Mutantları Kontrol Ediyor ve Onlara Savaş İlan Ediyor – Yıl 3801](#)

[İlk Evrim Döngüsünün Sonu – Yıl 5200](#)

[Işık Elçileri Geliyor – Yıl 5200](#)

[Meditasyon ve Mahayana Bilinci Genişliyor – Yıl 10.400'den 15.600'e Yeni Bir Irk](#)

[Doğuyor – Yıl 15.600](#)

[Karışık Evlenme Başlıyor – Yıl 16.600](#)

[“Doğaya Karşı İnsan” Tutumu Yaygınlaşıyor – 20.800 Yıl](#)

[Kimyasalların Tetiklediği Felaketler – 25.980 Yıl Manevi](#)

[Değerlerin Dönüşü – 26.000 Yıl](#)

[Tanıtılan Hayvanlar – Yıl 31.200](#)

[Antik Mutant Koloni Alanının Yeniden Keşfi ve Yeniden İnşası–Yıl 31.400 Hayvan](#)

[Öldürüldü, İnsanlar Arasındaki Yabancılaşma Derinleşiyor –Yıl 31.925 Kolonilerin](#)

[Yeniden Bağlanması–Yıl 32.300](#)

[“Yeterince Kendi Başına Bırak Politikası” – 36.400 Yılı](#)

[Aydınlanma Çağı – 38.200 - 46.80 Yılı 0 Yeni Hasarlı](#)

[Varlıklar Geliyor – 46.900 Yılı Venüs'ün Çöküşü – 47.000](#)

[Yılı](#)

[PSANATII: ColonizasyonuMAR S](#)

[Mars Kültürünün Oluşumu – Yıl 0 Yeni Venüslüler](#)

[Mars'ta Reenkarne Olur – Yıl 250 Işıktan Doğanların](#)

[Pleiadesli Temsilcileri – Yıl 5100 Eşcinsellere Yönelik](#)

[Şiddet – Yıl 5125](#)

[Hiyerarşik Müdahale ve Anlık Karma Yasası – 5125 Yılı Evrim ve İyileşme](#)

[Ortaya Çıkıyor – 5200 ila 10.400 Yılları](#)

[Son Venüslüler Mars'ta Reenkarne Oluyor – 10.600. Yıl Yeni](#)

[Reenkarneler Arasında İntihar ve Şiddet – 10.620. Yıl Kısmi Ruh](#)

[Anılarının Yenilenmesi – 10.875 Yılı](#)

[Ayrıştırma Sonuçları – Silahların İcadı](#)

[13.000 Yılı – 13.050 Yılı İç Savaş – 13.100](#)

[Yılı](#)

[Göçmen Kolonistler Orijinal Şehri Geri Aldılar – 13.100 Yılda Lyran-](#)

[Orion İstilacılarının Gelişi – 13.20 Yılı 0 Piramidin İnşası – 13.210 ila](#)

[13.400 Pleiadeslinin Geldiği ve Barışı Sağladığı Yıllar – 15.600 Yılı](#)

[İki Koloniye Ayrılma – 15.600 Yılı Orijinal Şehir Bölünmeleri –](#)

[17.100 Yılı](#)

[Lyran-Orion İstilacıları Geri Dönüyor – Yıl 18.500](#)

PSANATIII: ColonizasyonuMALDEK

[Lucifer Maldek'e 5000 Ruh Getiriyor – 0. Yıl Mars/](#)
[Andromeda Kolonisine](#)
[Orion Kolonisi](#)
[Kara Delik Kolonisi](#)
[Genç Ruh Kolonisi](#)
[Marslı/Andromedalı Kolonistler Genç Ruh Kolonistleriyle Buluşuyor – 2000 Yılı](#)
[Ticaret Başlıyor – 2003 Yılı](#)
[Üç Koloni Buluşuyor – 2004 Yılı İlk](#)
[Nehir Geçişi – 2004 Yılı](#)
[Gezginlerin Kara Delik Kolonisine Varması – 2012 Yılı Keşif ve İcat](#)
[– 2012 - 3200 Yılları Kara Delik Kolonisine İkinci Yolculuk – 3200 Yıl](#)
[Pleiadesli Çocuklar Kolonileri Yeniden Adlandırır – 5125 - 5200](#)
[Yılları Maldek'in Ruhsallaştırılması – 5200 - 10.400 Yılları](#)

[Karmik Kalıplar Aşamalar Halinde Yeniden Uygulanıyor – 10.400 ila 10.800](#)
[Yıl Şiddetli Suçlar Nedeniyle Hapis Cezası – 10.775 Yılı Tüm Kolonilerde](#)
[İdam Cezası – 10.800 Yılı](#)
[1000 Yıllık Yetkisiz Dönem–Yıl 15.600 ila 16.600](#)
[Lucifer'in Düşüşü–Yıl 16.600 ila 20.800](#)

PSANATIV: ColonizasyonuEARTH

[Maldekililer Dünya'da Yaşama Başlıyor](#)
[Periler Geliyor](#)
[Periler Merpeopl'la Buluşuyor e Ma-Ra, İlk](#)
[Lemuryalı Lemurya Kültürünün Daha Da](#)
[Geliştirilmesini Başlatıyor İlk İnkalar](#)

[İnka Maneviyatının Gelişimi](#)
[Dünyanın İlahi Planı Hazırlandı ve Uygulandı](#)

PSANATV: PİCİN ROKETLERCÖĞRENME VESPIRİTÜELAAĞLANTI

[Anma Taahhüdü ve Çağrı R Bellek Virüsünü](#)
[Temizleme S](#)
[Ego Cazibelerini ve Karmik Kalıpları Dönüştürmek ve Aşmak Erkek ve Dişi Enerji](#)
[Dengelemesi](#)
[Yüksek Kolektif Bilinçle Hizalanmak](#)

AEKLER

AEKACHRONOLOJİVENUS, MARS,VEMALDEK

AEKB: 145.500M.Ö

[145.500 Dünya HaritasıM.Ö .](#)

AEKC: 102.000M.Ö1995'E KADARreklam

[102.000 Dünya HaritasıM.Ö .](#)

[ÖSİPARİŞBENBİLGİ N](#)

[AHAKKINDAAUTHOR](#)

[AHAKKINDABENNNERTRADYASYONLAR• BKULAK &ÇŞİRKET](#)

[BOOK'LARRMUTLULUKBENİLGİ](#)

[CHAK HAKKI &PİZİN S](#)

Fsöz

Onun için yaptığı girişte *Pleiades Perspektifleri*, Amoraş Quan Yin sizden Venüs, Mars, Maldek (Mars ve Jüpiter arasında asteroit kuşağı haline gelen yok edilen gezegen) ve Dünya'nın evrimsel tarihlerine dair hikayeleri sanki bu kadim hikayeler sizin kendi hikayelerinizmiş gibi okumanızı istiyor. Benden bu muhteşem, zaman alıcı ve fantastik yolculuk için bir önsöz yazmamı istedi ve bu Pleiades'e ait çok gelişmiş bir materyal olduğu için açıkçası aklıma bunu yazacak başka kimse gelmiyordu. *abilir* Bu gerçekten muhteşem yolculuğa hazırlanmanıza yardımcı olmak.

Son kitabımı okuyanlar için; *Pleiades Gündemi: Işık Çağı için Yeni Bir Kozmoloji* Quan Yin ve benim ve diğerlerinin Pleiadesli Işık Temsilcileri olduğumuzu bileceksiniz. Aslında birçokunuz aynı zamanda birçok paralel gerçeklikten gelen ışığın elçilerisiniz; Aradaki fark şu ki, Amoraş ve ben ruhumuzun bu kısmını genç yaşta tanımladık ve sonra ondan yaratmaya başladık. Amoraş ve ben, doğum kanalında ona yardım etmek için Dünya'ya geldiğimizi hatırladığımızı itiraf ediyoruz. Dünyanın doğum kanalı nedir? Bu bizim! İnsanlar Dünya'yı kısıtlayan kadim kalıpların bir bütünü haline geldi. Beşinci Güneş'in Aztek Takvimi'nde kaydedildiği gibi, 104.000 yıldan fazla bir süre önce, biz Pleiadesliler, şimdi realitenize hızla yaklaşan aynı aşkınlıktan geçtik. MS 2012 boyunca bedenlerinizde kalan hepiniz, Dünyanın doğal coşkusunu engelleyen kontrol kalıplarını serbest bırakacaksınız. O zaman onun yüzeyinde, galaksinin zekasına tam erişimle Dünya evrimine katılan, tamamen topraklanmış varlıklar olarak yaşayacaksınız. Bedenlerinizin dışına çıkmıyorsunuz, bunun yerine nihayet bedenlerinizde tamamen yaşamayı seçiyorsunuz.

Artık size ulaşabiliyoruz çünkü Dünya galaksiye büyük bir çılgılık attı; Dünya sizin sınırlı benlik duygunuza "ilgilenecek". Biz Pleiadesliler, sizin uyandığınızı ve Dünya'nın arzularının bilinçli ifadesini tezahür ettirdiğinizi hissettiğimizde heyecanlanıyoruz, çünkü her zaman keyif aldığımız büyük kozmik coşkuyu hatırlayacağınızı biliyoruz. Neden? Çünkü sınırsız yaşamayı keşfettik. Size soruyoruz: Dünyanın sınırlı olduğunu kim söyledi? Biz Pleiadesli Temsilciler, ışık evrenini, maddeyi karanlık olarak tanımlayan bir evreni veya Dünya'yı bilinçli ve tezahür etmiş yaratıcılık ve düşünce olarak görmenize yardımcı olmak için rehberler olarak şimdi buradayız. Artık onun bahçesinde özgürce oynamaya hazırsınız.

Quan Yin gibi kendi Pleiades mirasımın bilincinde olan bir kişi olarak Mars, Venüs, Maldek ve Dünya'nın evrimi hakkında içsel kayıtlara sahibim. Doğduğumda bu büyük ikilikleri ve büyük dramaları unuttum. Quan Yin'in hikayelerini okurken hayatım boyunca uğraştığım iç çatışmaların birçok kaynağını belirleme sürecinden geçtim. Bu tekrarlanan çatışmaların, insan zihnini kirleten eski zihinsel çöplük kalıntılarından başka bir şey olmadığını daha iyi görebiliyordum. Bir miktar ironi ile "sadece" diyorum, çünkü bu, gezegenin her yerinde biriken tüm zehirli atıklar gibi fiziksel formda tezahür eden çöptür. Belki de özenle geliştirdiğim Pleiades gözüm sayesinde, bu hikayelerin insan zihnindeki bilinçaltı modellemenin temelini oluşturduğunu kolaylıkla görebiliyorum. Sizin de benzer bir deneyim yaşamamanızı umuyorum çünkü hepimiz bu gezegende birlikte yaşıyoruz. Beyninizdeki zihinsel çöplerden çıkan zehirli atıklar Bahçemizi zehirliyor. Sizden bu kadim kayıtları derinlemesine düşünmenizi rica ediyorum; evinizi tehdit eden bilinçaltı kalıplarını ortaya çıkarırlar. Ve onlar hakkında okudukça, bu basit eylem onların yıkılmasına neden olacak. Yeni ve güçlü evrim sarmalının yükselişi için alan açılacak. Düşüncülerinizin dünyanızı yarattığını, içinizdeki beyinlerin tam bir hurdalığa benzediğini açıkça görmenin zamanı geldi.

Bu kitabı bir bağlama oturma konusundaki kişisel uzmanlığım yazmaktan geliyor *Zihin Günlükleri* üçleme. 1984'ten 1992'ye kadar bu kitapları yazdığımda, eski hikayelerdeki verilere etkili bir şekilde erişen ve bunları ayıklayan materyalleri okumak için tamamen yeni bir yöntem keşfettim. Quan Yin'in, bu kitabın geçmiş, şimdi ve gelecek merceği olan Pleiadesli Işık Başmeleği Ra hakkında söylediği gibi: *Nası/'Ra'nın merceğinden*" bakmanız, kendi derin bilinçaltı kalıplarınızın gerçekte ne kadarını görebileceğinizi belirleyecektir. Artık Dünya, siz onun yüzeyinde yaşarken bu galaktik merceği elde etmeniz için açılıyor, bu kalıpları aşan her biriniz aslında Dünya'nın yeniden nefes alması için alan yaratıyor. Oluşturarak *Centaur'un Gözü* (üçlemenin 1. cildi), kendi hafıza bankalarımı boşalttım ve şimdiki ana girdim. Oluşturarak *Hristos'un Kalb* (cilt 2), yaptığım her şey için kendimi affettim ve tüm bu deneyimleri kalbime yükselttim. Oluşturarak *Atlantis Mührü* (Cilt 3), bilinçli olmayı ve daha sonra öz-düşüncüsel olmayı seçtiğimizden beri insanın evrimine dahil olan bu bilinçaltı kalıpların, gezegen dışı ırkların köken kaynakları üzerinde düşünemedim. İlksel benlik duygusu ortaya çıktığında, diğer zekalar bizimle ilişkiye girdiler, çünkü benlik duygusu herhangi bir varlığı ilişki potansiyeline açan şeydir. Şimdi sıra Bahçedeki bu ortakları tanımaya geldi.

Pleiades Perspektifleri hepimizin insanlık tarihi ve davranışının tüm yelpazesini deneyimlediğimizi gösteriyor. Bu hikayeleri okurken evrime katılımınızı hatırladığınızda, bunu görebilme becerinizin dünyevi sorumluluğunuz, yani yanıt verme beceriniz olduğunu düşünün! Quan Yin'in dediği gibi, "İçinizde mümkün olan her şeyin bir zerresi var." Bu sizi zor duruma bırakır çünkü "Başkalarını yargıyorsanız, aynı şeyi yapan tarafınız da yargılanır ve acı çeker." Bu acı dalgası, şu anda Dünya'nın bu yükten isyan etmesine neden olan şeydir; Quan Yin'in bu engelleri çok yerinde bir şekilde adlandırdığı gibi, bu "tutumsal enerjileri" aşarsanız, Dünya nefes alacak, ışığı görecektir ve sizi kucaklayacaktır.

Zihin Günlükleri üçleme, yargılamanın ötesine geçmek için yeni bir yöntem (şamanik okuma) geliştirmemde bana yardımcı oldu ve ben de bunu sizinle paylaşmak istiyorum. Bu kitabı satın alan çoğunuz okumayı seviyorsunuz çünkü okumak, yalnız kalmak ve zihninizi üzerinde düşünmek için en değerli fırsattır.

başka bir uyarı olmadan. Okumak saf tefekkür olabilir. Doğru okuduğunuzda, zihniniz uyarılırken duyguların sürece girmesine izin vererek aslında fiziksel bedeninizi değiştirirsiniz. Tamamen yalnız olduğunuzda ve diğer titreşimlerden etkilenmediğinizde -eğer doğru okursanız- özgürsünüz. "Doğru okumak" nedir? Sunulan her düşünceye büyük bir ilgi göstererek, ya o düşünceye katılıp onu damgalamanız, ya o düşünceyi bir kavram olarak tutup zaman içinde değerlendirmeniz, ya da o düşünceye katılmadığınıza karar vermeniz ve zihninizi temizlemenizdir. yeni bir fikir üzerinde düşünmenin bir sonucu olarak kendi düşünce bankanızda değişen her şey. Düşüncelerinizi potansiyel yeni kavramlar olarak tuttuğunuzda, duygularınızın tepkilerinizi keşfetmesine izin verirken onları yaratıcı gerilimde tutmak için zihninizin depolama güçlerini kullanırsınız. Bir şeyin doğru olduğunu "hissettiğinizde" bir sonuca varırsınız. Düşünceleri açıkça reddettiğinizde zihninizi temizliyorsunuz demektir. Şamanik okuma, bilinçaltı kalıplarınızı alt üst etme gücüne sahip düşüncelerle yaratıcı gerilim oluştururken, doğru olduğunu hissettiğiniz veya bildiğiniz düşüncelerle zihninizi güçlendirip açıklığa kavuşturarak veri bankaları oluşturma sürecidir. Bu yaratıcı gerilim sayesinde bilinçaltı kalıpları gün ışığına çıkarılabilir ve aşılabilir. Bu zihnin simyasıdır, kullanılmayan zekaya açılan kapıdır. Amoraş Quan Yin bu tür okumaya uygun bir yazar ve düşünce gerçekliği yarattığından siz okurken dünyalar değişebilir.

Beyninizin yüzde 90'ının kullanılmamasının nedeni, beyninizin yüzde 90'ının üzerinde düşünülmemiş yargılarla dolu olmasıdır. Daha sonra bu kitabın sizin için gerçek olmadığını karar verseniz bile, bu kitabı sanki içindeki dört dünyanın hikayeleri, kullanılmayan beyin materyalinizden yararlanmanın anahtarlarını içeriyormuş gibi okumanızı tavsiye ederim. Başarılı şamanik okumanın ilk adımı, yazarın size sunduğu muhteşem iletişim bağlantısına kendinizi tamamen açarak, yazarın teklifine saygı duymaktır. Sırf bu kitap basılsın diye kendini feda eden ağaç için en azından bunu yapabilirsiniz! Bu hediyeye olan dürüst saygınızdan dolayı, bu yazar hakkındaki yargılarınızı daha sonraya saklayın, tıpkı sizi cinsel olarak çeken biri hakkında bu çekim duygularının peşinden gitmenin uygun olduğunu anlayana kadar yargılarınızı saklı tuttuğunuz gibi. Bu istek, bu kitabı dikkatli seçtiğinizi varsayıyor, tıpkı tarihlerinizi dikkatli seçeceğinizi umuyorum gibi. Tıpkı sevgiliniz olmak isteyenler gibi, bir kitabın size sunacak hiçbir şeyi olmadığı sonucuna varırsanız, her zaman okumayı bırakıp onu başka birine verebilirsiniz. Ancak bir bakış açısına göre okumak seksten bile daha iyi olabilir: Kitaplardan oluşan bir kütüphane harika bir şeydir, ancak çoğu sevgili yığınının karşı dikkatli olunmasını önerir.

Bu kitabın aslında gizli beyin gücünüzden yararlanıp zihninizi güçlendirebileceğini varsayarsak, o zaman kendinizi ona açarken bir çocuk gibi olun. Bu kitabın Bryna Waldman tarafından bu kadar mükemmel bir şekilde resmedilmesinin nedeni budur. Bu fantastik çizimler, sizi yetişkinlerin zihninde oluşan kabuklanmalardan kurtulmaya davet ediyor, böylece fikirlerle nasıl basitçe oynayacağınızı hatırlatabiliyorsunuz. Şimdi derinlere gömülmüş antik anıların zihninizin yüzeyine çıkmasına izin verme şansınız var, böylece onları binlerce yıldır öğrendiğiniz her şeyin ışığında değerlendirebilirsiniz. Eski ikilemlerle pek bağlantı kurmadığınızı fark edebilir ve bunları kolayca bir kenara atarak yeni dünyalar yaratmak için yeni görüntüler yaratabilirsiniz - hayal edebilirsiniz.

İşte buradasınız, yeterince açıksınız. Bazılarınız kitap okumak için büyü bir alan da kurmak isteyebilir. Kendi duygu zihninizi tetikleyen mumlar, tütsüler, kehanet kartları veya rumler veya diğer büyü nesneler isteyebilirsiniz. Neden? Dürüst olayım; bu ağır bir kitap ve onunla oynamak, hikayeleri okurken duygularınızı hafifletecek. Nefes almayı unutmayın. Öz-yansıtma zekaya yükselişimizin yol açtığı sarmal mücadeleleri düşünmek nasıl kolay olabilir? Tanrısal'a ulaşmaktan doğan eylemlerimize bakmak ne kadar kolay olabilir ki? Bana gelince, bu kitabın bazı kısımlarını okurken ağladım. Bu kitap televizyonda futbol maçlarının oynanmasını bile zorlaştırdı (onları hiç izlemedim) çünkü artık futbol bana Mars'ın savaş oyunlarını hatırlatıyor. Bugünlerde Dünya'da basit, eğlenceli Venüs coşkusunun ne kadar nadir olduğunu düşünmek acı vericiydi.

Şamanik okuma anlamına gelir *bir kitabı hissetmek* Kendinizi gerçek hayattan uzaklaştırmak için okumak yerine. Ancak okumak da zihinseldir ve bir kiptaki zihinsel süreci takip etmediğiniz sürece okuyamazsınız. Bu nedenle, halihazırda sahip olduğunuz gerçeklerle örtüşen yeni materyali bir kez daha dikkatle izleyin ve kendi veri bankanızın sorumluluğunu üstlenin. Emin olmadığınız şeyleri kavramsal düzeyde tutun, böylece nasıl hissettiğini gözlemleyebilirsiniz. Malzemenin içine sindiğini ve sizi harekete geçirdiğini hissettiğinizde, Pleiades'lilerle, Amoraş Quan Yin'le veya eski bir profesörden veya ilkökul öğretmeninden gelen kafanızdaki sesle yapılan zihinsel tartışmaları atlayın ve sadece *hissetmek* bu kitap. Düşünceleri duygulardan soyutlama zihniyetini bırakın ve sadece ne aldığınızı hissedin. Kendinizi ona açın, gerekiyorsa durun ve ağlayın. Zihniniz açılırken rüzgarın tepkisini hissettiğinizde bir mum yakın. Bir zamanlar sizi hapse attıran ya da öldürülmenize neden olan bir şeyi hatırlamak için kendinize zaman ve alan verin ve ardından mevcut gerçekliğinizdeki benzer duygusal ikilemlerle ilgili olarak bu tutumsal enerjinin beyninizde nasıl bir blok olarak var olduğunu görün.

Bu duyguların sınırlarınızı, duygularınızı ve bağışklarınızı parçalamasına izin verin. Bulduğunuz o korkunç gerçeğe sadık kalın; tıkalı beyninizdeki pencereyi açacak kadar uzun tutun. O zaman, şu anda sizi engelleyen şeyin, başkasının yaptığına düşündüğünüz ya da kendinizin yaptığını sandığınız, aslında herkesin herkese yaptığı bir şeye dair eski bir anı olduğunu hatırlayacaksınız; ve tek yeni olasılık bunu şimdi durdurmak!

Yirminci yüzyılın sonlarında kitap okumanın tek nedeni, kitabın sizi eğlendirmesi ve eğlendirmesi ya da kitabın beyninizi temizleyebilmesi ve böylece dünyanızda başınıza gerçekte neler geldiğini gerçekten görebilmenizdir. Bir şey okuduğunuzda *Pleiades Perspektifleri* bu sizi heyecandırıyor, çünkü bu eski çöpün şu anda hâlâ aynı gerçekliği yeniden yarattığını fark ediyorsunuz. Beyninizi temizlemeyi düşünün, böylece Dünya temizlenebilir ve sizin Bahçedeki yüzeyinde özgürce yaşamanıza yönelik orijinal niyetine ortaya çıkabilir. O zaman gözlerinizi kaçırmadan ışığı seyredeceksiniz. O zaman büyük içsel gece -zihniniz- aydınlanacak ve Dünya'nın enfes, derin yeşilliğini görmek için gözlerinizi açacaksınız.

Barbara El Palyaçosu
Lakeville, Connecticut
Ocak 1996

PYNİLEME &
ATEŞEKKÜRLER

Bu kitabın taslağı neredeyse bitmek üzereyken, bir kart aldım. *Maya Kahin*’e şu soruyu sordu: "Bu çalışmanın yüce amacını ve kaderini en doğru şekilde tanımlayan sembol hangisi?" Çektiğim kart "İkilğin Çözümü" idi ve şöyle yazıyor:

Artık ayrılık ve dualite yanılısamayla doğrudan yüzleşmenin zamanı geldi! Bu merceği almak sizden ayrı kimlik duygunuzu çözömlenizi ister. İyi ve kötü, doğru ve yanlış, "onlar ve biz" gibi dualite çiftlerini nasıl tuttuğunuza dair farkındalık getirin. Bu tür çiftler, şu anda dönüşmekte olan üçüncü boyut gerçekliğimizin tam çerçevesini desteklemektedir.

Dualite sadece bir algıdır. Kutuplulukların yalnızca onları algılama biçimimiz nedeniyle zıt olduğu düşünölür. Kolektif transta, muhtemelen size ayrılık ve dualite konumundan kutupları anlamamız öğretilmiştir. Dualite, dönüşümsel bir oyun alanıdır ve yalnızca kitle bilincinde tutulan inanç sistemleri tarafından sürdürölür. Siz kişisel olarak kutuplarınızı bütünleştirdikçe ve sınırlayıcı inançlarınızı dönüştürdükçe, realiteniz de dönüşür. Realiteniz dönüştükçe kolektif realite de değişir ve ayrılmaz birliğin daha büyük gerçekliğini ortaya çıkarır.

Bu bakış açısına sahip olduğunuzda, inanç sistemleriniz, kolektif meseleleriniz ve düşünce formlarınız üzerinde çalışarak bunların sizi nerede sınırladığını görmeye zorlanıyorsunuz. Karmaşıklığınız ve katılığız sizi basitliğe, genişlemeye ve değişime açacak yeni süreçleri davet ediyor. Bu enerjinin hayatınızın çok karmaşık veya esnek olmayan herhangi bir alanında çalıştığını hissedeceksiniz. Kişisel sorunlarınız kitle bilinciyle bağlantılı olduğundan, bütünün dönüşümüne de katkıda bulunmuş olursunuz. *Sendualitenin* çözümüdür.

Bu mercek sizden gerçekliğe bakış açısıyla bakmanızı ister. *hediye*bu dualitenin doğasında vardır. Bu algıyla, yeni gerçekliğe doğru büyük bir sıçramayı desteklemeye yardımcı olacaksınız. Unutmayın, siz ve gezegensel bilinç, dualiteyi çözmenin evrimsel süreciyle meşgulsünüz!

Bu mesaj o kadar mükemmel ki! Venüs, Mars, Maldek'in ve bunların Dünya'daki doruk noktalarının ve daha fazlasının evrimsel tarihlerine ilişkin hikayeler arasında ilerlerken, kendi iç hikayelerinizi okuyacaksınız. İster fiziksel olarak bu güneş sistemindeki herhangi bir gezegende veya başka bir gezegende yaşamış olun, ister ruhunuz Dünya'da yaratılıp doğmuş olsun, bu hikayeler bilinçaltınızın derinliklerine yerleşmiştir. Hayatımız boyunca bu sayfalardaki mitlerin çoğuyla temasa geçtik ve onları deneyimledik. Bu hayatta tenimizin beyaz, kırmızı, siyah veya sarı olması önemli değil. Hayatımızın gidişatı boyunca bu ten renklerinin içinde yaşadık. Köken yeriniz Pleiades, Sirius ya da evrenin uzak köşeleri olsun, alt boyutlardan yukarıya doğru gelişen genç ruhlardan ve yüksek boyutlardan üçüncüyü deneyimlemek için aşağıya inen uygarlıklarda insan enkarnasyonlarını deneyimlediniz. boyutlu gerçeklik. Genetik kökenleri Andromedali, Pleiadesli, Siriuslu, Lyranlı ve birçoğunun adını bile bilmediğimiz kültürlerde doğdunuz. Ayrıca mevcut yaşamınızın köklerini tamamen Balili, Fransız, İngiliz veya Kızılderili mirasına kadar takip edememeniz de önemli değil. Her ne kadar bu kültürler Pleiades, Venüs, Lyra veya Büyük Kepçe'den belirli bir genetik soy taşıyor olsa da, çağlar boyunca diğer genetik soylardan da etkilenmiş ve onlara sızmıştır. Ve her ne kadar birincil kökenleri genetik olarak sağlam olsa da, sizin kendi kökenlerinizin şu anki soyunuzla aynı olma ihtimalinin düşük olması, bunu kesinlikle deneyimsel kılıyor.

Göröyorsunuz, Dünya "evrensel eritme potası"nın evi olarak seçilmiştir. Hepimiz varoluşun poturisiyiz; çeşitlilik içinde birlik içindeki büyük deney. Ruhlarımız tüm deneyimlerimizin eritme potası haline geldi: genetik, boyutsal ve fiili olarak.

Bu nedenle, bu kitabın kehaneti – Dualitenin Çözümü – mükemmeldir. Eğer içinizde başka bir ırka karşı önyargınız varsa, o ırkta enkarnen olan o parçanız reddedilir ve acı çeker. Başkalarını yargıyorsanız, aynı şeyi yapan tarafınız da yargılanır ve acı çeker. Başkalarını suçlar ve suçluluk duygusuna kapılırsanız, gerçekten de onlara benzeyen parçanızı suçlar ve suçluluk duygusuna kapılırsınız ve acı çekersiniz. Kendinize zarar vermeden, hayvanlar ve bitkiler de dahil olmak üzere diğer canlılara zarar vermeniz ve saygısızlık etmeniz mümkün değildir. İçinizde mümkün olan her şeyin bir zerresi var. Ve senden bir zerre

Var Olan Her Şeyin içinde mevcuttur. Dolayısıyla düşünceleriniz, yargılarınız, tutumlarınız, eylemlerinizi ve inançlarınız yoluyla dualite yarattığınızda, ayrılık ve hakikat yanılışması olan Karanlığın güçlenmesine yardımcı olursunuz.

Pleiadesli Işık Başmeleği Ra'nın kanallıkları aracılığıyla, kendi geçmişinizi, bugünününüzü ve geleceğinizi görebileceğinizi bir mercek sunuyorum. Bu mercekten baktığınız tavır tüm farkı yaratıyor. Size kendi kalıplarınızı ve başkalarının kalıplarını görme ve anlama fırsatı vermeyi amaçlamaktadır. Büyük olasılıkla, gezegensel geçmişlerin içerdiği davranışsal, tutumsal ve karmik modellerin çoğunu aştınız. Göremedikleriniz, kendinize daha iyi bakabilmeniz için yeterince net bir şekilde aydınlatılıyor. Dönüşüm ve aşkınlık elde ettiğiniz alanlarda kendinizi onaylayın, övün ve tebrik edin. Kabul edin, şefkat ve merhamet gösterin ve sahip olmadığınız alanlara manevi disiplin uygulayın. Başkalarına karşı da gerçek alçakgönüllülüğü, bağışlayıcılığı ve şefkati bulmak için bu manevi ve tarihsel evrim yolculuğunu kullanın. Kendi tökezleyen bloklarınızdan birini tasvir eden bir alan keşfettiğinizde, ilk tepkinizin kendinizi yargılamak, utanç, suçluluk veya kendini kınamak olup olmadığına dikkat edin. Eğer öyleyse, bu tutumsal enerjileri temizlemeye ve salıvermeye zaman ayırın. Önceki kitabımın 6. bölümünde verilen yargıları, inançları temizleme teknikleri ve mükemmel resimler, *Pleiades Çalışma Kitabı: İlahi Ka'nızı Uyandırmak*, ihtiyaç duyduğunuzda kullanmak için idealdir.

Aslına bakılırsa, bu elyazmasındaki gezegen geçmişleri orijinal olarak *Çalışma kitabı*. Bu kitabın okuyucularına kendi inançları, önyargıları ve karmik kalıpları konusunda farkındalık kazandırmayı ve ardından bunları temizleyecek ruhsal şifa ve uyum araçlarını sunmaları amaçlanmıştır. Kitaptaki alıştırmaları okuyup yapıp yapmadığınız *Çalışma kitabı* olsun ya da olmasın, şimdi bu kitaba devam ederek fayda göreceksiniz ve öğreneceksiniz. Eğer deneyimlemediyseniz şiddetle tavsiye ederim *Çalışma kitabı* Sunulan ruhsal dönüşüm ve büyümeden en iyi şekilde yararlanmak için bunu bu kitabı tamamladıktan sonra yapmanız gerekir. Ayrıca, zaman ve mekandaki bu yolculuğun hem derinleşmesine hem de eğlence ve merakla dolu olmasına izin vereceğinizi umuyorum.

Kanallıklar Ra'dan benim Yüksek Benlik kanalım aracılığıyla geldiğinde, onları bir nevi otomatik yazma gibi bilgisayarıma kaydettim. Bilgisayara yazana kadar ne olacağını bilmiyordum. Bazen hikayeler aklımdan çıkmıyordu ve daha sonra onları rüyamda görüyordum. Kendi geçmişimi ve şimdiki eğilimlerimi sık sık Venüslülerin, Marslıların ve Maldekilerin eğilimlerinde gördüm. Dünya bölümü yayınlanırken, zamanımın yaklaşık üçte birini, kontrolsüz bir şekilde yüzümden aşağı akan gözyaşlarıyla onu bilgisayar yazarak geçirdim. Perilerin, deniz insanların ve Ma-Ra'nın hikayeleri kalbimin ve ruhumun anılarında derin yerlere ulaştı. Hikayeler bana aktarılırken vizyonları gördüm, insanların enerjilerini hissettim, Ra'dan gelen mesajları duydum ve hepsini aynı anda yazdım. Ortaya çıkan hikaye onun kimliğini ortaya çıkarana kadar Ma-Ra'nın gelecekteki Meryem Ana olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Sonra gözyaşları gerçekten aktı. Bir bireyin ilahi egemenliğini kabul etmek için yapılan kutsal bir tören olarak vaftizin orijinal manevi anlamı ortaya çıktığında, yüksek sesle ağladım. Vaftizin, inisiyenin egoyu aşmış olduğunun kabul edildiği bir inisiyatik aşama olduğuna dair içimde eski hatırlama duyguları uyandı. Bu noktada kişinin aynı zamanda saf niyetli olduğu, illüzyon perdelerinin kalktığı ve egemen bir manevi varlık olarak sorumlu tutulmaya hazır olduğu kabul edildi.

Bir kez daha, bu kitapta sunulan evrim öykülerini yönlendirme ve hatırlama onurunun bana verildiğini, gerçekten de çok yetenekli olduğumu hissediyorum. Yazma süreci hayatımı değiştirdi, zaman zaman zorlu oldu ve bu süreç boyunca benim için her zaman yürek açıcı oldu. Eğer buna izin verirsiniz, sizi kendi hatırlama ve arınma sürecinizde daha derinlere taşıyabilir. Ayrıca geçmiş salıvermenize de yardımcı olabilir.

Kendimizi affetmeyi, kabul etmeyi ve sevmeyi öğrendikçe, başkalarını da affetmeyi, kabul etmeyi ve sevmeyi öğreniriz. Başkalarını ne kadar affeder, kabul edersek ve seversek, kendimizi de o kadar affeder, kabul eder, sever ve saygı duyarız. Gerçek şu ki, bunu yapana kadar içsel bütünlüğü deneyimlememiz ve tam bir özgüvene ve öz saygıya sahip olmamız imkansızdır. Bu nedenle, Tanrı/Tanrıça/Tüm Var Olan ile bütünlüğe ve Birliğe doğru son adımlar olan dualite ve çeşitlilikteki birliğin çözülmesi ruhuyla, Ra ve ben bu kitabı kendi şamanik yolculuğunuz olarak kullanmanızı öneriyoruz. Kusursuz bir tane olsun!

Başlamadan önce, Yükselmiş Üstatlar Meryem Ana ve İsa Mesih'e gerçekte ne olduğumuz ve yeniden ne olacağımız konusunda bize verdikleri yüce örnekler için teşekkür etmek ve en derin şükranlarımı sunmak isterim. Bizden önce giden tüm Yükselmiş Üstatlara, eve dönüş yolunda devam eden adanmışlığınız ve sevgi dolu rehberliğiniz için teşekkür ederiz. Ayrıca tüm Pleiadesli Işık Temsilcilerini ve özellikle de Ra'yı bilge, kusursuz ve her zaman sevgi dolu mevcudiyetleri ve Dünyanın İlahi Planına hizmetlerinden dolayı kabul ediyor ve onlara teşekkür ediyoruz.

Kendime ve gerçekliği sorgulama, Gerçeği bilmeyi talep etme ve Birliğin sınırları olduğu kanıtlandığında kendi inanç ve arzularımıza meydan okuma cesaretine sahip olan hepimize şükran ve sevgi gönderiyorum.

Bu kitabın yazıldığı dönemde ders verdiğim öğrenciler, bu yolda bana çok büyük ilham ve cesaret kaynağı oldular. Hepinize çokça selam ve teşekkürler. Özellikle Phoenix'teyken bana evlerinizi ve kalplerinizi açtıkları için Cree ve Rosemary'ye teşekkür etmek isterim. Guy Lone Eagle, sen ölçünün ötesinde bir arkadaş ve meslektaşsın. Kendinizi ve kutsal gelişme sürecinizi benimle paylaşmayı seçtiğiniz için teşekkür ederim. Siz sürekli olarak önceki sınırlarınızı aşarken, korkularınızla yüzleşirken ve daha fazlası olurken, "isteklilik" kelimesinin anlamına yeni bir derinlik kazandırdıkları için tüm Phoenix sınıfına teşekkür ediyorum.

Shasta Dağı sınıflarıma, birbirinizle sergilediğiniz çeşitlilikteki birliği onurlandırıyorum. Yargılamayı askıya alma, dualiteyi çözme ve her şeydeki ve insanlardaki gerçek güzelliği görmek için gözlerinizi açma yeteneğiniz ve istekliliğiniz derinden etkileyicidir. Ayrıca bana ve yaşam amacıma olan coşkulu ve samimi desteğinizi de takdir ediyorum.

Gail Vivino'ya Venüs, Mars ve Maldek materyallerinin ilk düzenlemesi ve materyallere ilişkin kişisel geri bildirimi ve takdiri için teşekkür ederim. Gerry Clow, kendisini tamamlanmış çalışmanın metin düzenlemesine kapsamlı, düşünceli ve güzel bir şekilde adanmış. Geyik hikayelerinin özel enerjisini sizinle, Gerry'yle ve yol boyunca atılan tüm adımları, konferansları ve hikayeleri paylaşmak çok eğlenceliydi.

Barbara Hand Clow, öncelikle son kitabınızla hepimize verdiğiniz inanılmaz hediye için sizi tebrik etmeliyim. *Pleiades Gündemi: Işık Çağı için Yeni Bir Kozmoloji*. Bu kitaptaki malzemeleri ilk kez tanımladığınız gibi ve benim *Çalışma kitabı* Yeni kitabınızın arkadaşları olarak büyük bir onur duyuyorum. Sen gerçek bir kız kardeş, meslektaşın ve benim için pek çok açıdan ilham kaynağısın. Bu materyali ve onun şemadaki yerini tanıdığınız için teşekkür ederiz. Yayınlama sürecinde sizinle çalışmaktan mutluluk duyduğunuz için teşekkür ederiz. Ve hepsini büyük bir sevgiyle, dürüstlikle ve üstün bir özveriyle yaptığınız için teşekkür ederim.

ile olduğu gibi *Çalışma kitabı* Bu kitabı yazma süreci o kadar çok şey gerektiriyordu ki arkadaşlarıma ve vaftiz çocuklarıma çok az zamanım ve enerjim kalmıştı. Bu kadar sabırlı, anlayışlı ve sevgi dolu olduğunuz ve vizyonu paylaştığınız için hepinize teşekkür ederim.

Bryna Waldman'ın bu kitaptaki resimlerde ortaya çıkan yaratıcı uzmanlığını minnetle onurlandırıyorum. İlham verici görsel süslemelerinizle bu kitabı çok daha eğlenceli hale getirdiniz ve Venüslülerin, Marslıların ve Maldekililerin hayatlarını çok daha gerçek ve erişilebilir hale getirdiniz.

Ayrıca bu ve diğer kutsal yazıların kamuoyuna sunulmasında rol oynayan ve almaya devam eden tüm Ayılara minnettirim. Ve siz, Lightbourne ve Bill Binger'ın kapakta yaptığınız güzel iş için, bravo!

BENGİRİŞ

COSMIKSTEPPINGSTONLAR

Venüs, Mars, Maldek ve Dünya gibi kozmik basamak taşları olarak kabul edilen gezegenlerden oluşan mikrokozmos bir güneş sisteminde - veya Pleiadesli Işık Temsilcilerinin dediği gibi "güneş halkasında" yaşamak ne anlama gelir? Bu güneş halkasının kendisi, hayal edilemeyecek kadar geniş bir varoluşun yalnızca bir mikrokozmosudur. Hayatınızı, geçmiş yaşamlarınızı, geleceğinizi ve dünyanızı son derece küçük ve önemsiz mi gösteriyor? Bu biraz egonuzu ürkütüyor mu? Bunu yapması amaçlanıyor ama yine de egonun ötesinde buna gerek yok.

Zaman ve mekanın ardışıklığından oluşan bir dünyada yaşıyoruz. Dakikalar, günler, mevsimler, yaşamlarımız, bu güneş halkasındaki gezegenlerin yerleşim düzeni ve bir binyıldan diğerine geçişle ölçülen zamanın devinimi bunu kanıtıyor. Bu sıralılık, herhangi bir evrimsel sürecin doğal düzenidir ve üçüncü boyut da tam da budur. Kendimizi deneyimlerimiz aracılığıyla öğrenen ve hisseden Yüksek Benliğimiz için kehanet çubukları olarak düşünebiliriz. Her yaşamdaki hedeflerimizi tamamlamak için ihtiyaç duyduğumuz yaşam deneyimlerini mknatıslamak amacıyla kendi Yaratıcılarımız tarafından yönlendiriliyoruz. Uyanıncaya kadar, ben-merkezli, ego kişilikleri ve bedenleriyle özdeşleşmiş, yakın yaşamlarımızın ötesinde hiçbir şey hissetmeyen hayatta kalma yaratıklarıyız. Ruhsal uyanış noktasına kadar farkında olmadığımızın bile farkında değiliz.

Sonra bir gün, kendimiz olarak her zaman yaptığımız şeyi yaparak geçirdiğimiz bir ömrün ortasında bir duraklama olur: bilinçte bir boşluk oluşur ve bu sırada üzerimize rahatsız edici bir his gelir. Bunu "Ben gerçekte kimim?" gibi düşünceler takip edebilir. veya "Aman Tanrım, burada ne işim var?" Yoksa gözyaşları görünürde hiçbir sebep yokken akmaya başlayabilir. Kalplerimiz açılıyor. Gazeteyi bırakırız ya da televizyonu kapatırız ve sessizce "Hayatta bundan daha fazlası olmalı" deriz. İçimizde bir şeyler kıpırdanıyor ve biz onun ne olduğunu bilmiyoruz; ama öğrenmemiz gerektiğini biliyoruz. Bu değişikliklerin bir tanımı ya da nedenine ilişkin bir açıklamamız olmasa da hiçbir şeyin bir daha asla eskisi gibi olmayacağını biliyoruz. Hakikati arayanlar oluyoruz.

Melekler ve rehberlerimiz büyük bir "Yaşasın!" Yüksek boyutlarda sizin şerefinize büyük bir kutlama yapıyor; kendi Yüksek Benliğiniz ve gelecekteki Yükselmiş Üstat Benliğiniz sizin için hazır olsun. Hisset. Yeni bir enerji yolunuza yönlendiriliyor. İlham aldığınızı, kararlılık ve coşkuyla dolu olduğunuzu hissedersiniz. Yeni türden bir neşe tüm vücudunuza yayılıyor. Özgürlüğe çağırıyor hissettiniz, kendi iç sesinizi duyduunuz ve dikkatinizi vermek için yaptığınızı işi bıraktınız. Sanki hayatınızdaki her şey sizi o ana sürüklemiş gibi hissedersiniz. Derin bir bilme hissine sahipsin ama yine de anlamıyorsun. Şimdi ne olacak?

Kitaplardan, yoga öğretmenlerinden, manevi öğretmenlerden, atölyelerden, sıra dışı rüyalarından ve eşzamanlılıklardan oluşan bir çığ başlıyor. Kapıyı açtınız ve varoluş, tüm doğru insanları, durumları ve malzemeleri kucağınıza yerleştirecek şekilde kendini yeniden düzenledi. Arkadaşın senin deli olduğunu düşünüyor. En iyi arkadaşınız, gözlerinde derinden endişeli bir bakışla danışmanlık ya da tatil öneriyor. İşte bu. Çok çalışıyorsun. Dinlenmeye ihtiyacın var. Sadece gülümseyip, "Hayır, öyle değil. Bana bir şeyler oluyor. Tam olarak nasıl açıklayacağımı bilmiyorum ama doğru geliyor. Bu hayatta yapacak özel bir şeyim olduğunu biliyorum; ve onun ne olduğunu bulmam lazım."

Arkadaşlarınız ve aileniz karışık tepkiler vermeye devam ediyor, bu yüzden bir süre sonra bu konu hakkında konuşmayı bırakırsınız. Melekler ve uzaylılar hakkındaki son kitabı yatağınızın yanındaki komodinin içine saklıyorsunuz. Kitabın içinde astroloji haritanıza son kez hayranlıkla baktıktan sonra saklıyorsunuz ve astrologun şimdiye kadarki hayatınız hakkında nasıl bu kadar doğru bilgi verebildiğine hayret ediyorsunuz. Astrologun, kendi içsel ruhunuzu inkar etme ve statükoya bağlı kalma şeklindeki geçmiş yaşam karmik modeliniz hakkında söylediklerini hatırlıyorsunuz. Hatırladıkça biraz titriyorsunuz. Ve sonra hayatına devam ediyorsun. Yeni ruhsal/psikişik ilgi alanlarınız bu devam eden yaşamın küçük bir parçasıdır; ancak geri kalanıyla entegre değiller. Dualite içinde yaşıyorsunuz.

Ortalama hikaye, ailenizin nasıl ruhsal uğraşlarınıza katılmaya başladığını ya da eşinizden ayrılıp daha sonra boşandığınızı da içerecek şekilde devam eder. İçinizi araştırmak, keşfetmek, gerçekte kim olduğunuzu bulmak, sizin gibi düşünen başkalarıyla tanışmak ve önceliklerinizi yeniden tanımlamak için zamana ihtiyacınız var. Yeni arkadaşlar girdikçe arkadaşlar hayatınızdan çıkar. Duygusal ve fiziksel bağlar ya değişir ya da kopar. O zaman ilk net görüşünüze sahip olursunuz. Belki geçmiş bir yaşamı yeniden yaşarsınız, İsa'yı görürsünüz ya da bir melek yıldızlarda uçtuğunu hatırlarsınız. Hafızanız nesneleştirilmeye başlar. Yenilenen coşku ve ilhamın başka bir aşaması başlar. Siz hatırlama yoluna girerken, değişimin ve ayrılığın duygusal acısı geçici olarak odaktan çıkarılır.

Geçmiş yaşam gerilemeleri, hipnoz, şamanik yolculuk, meditasyon ve dikkatinizi odaklama genellikle hatırlama yoluyla gelir. Açık derslerle hayalleriniz daha canlı hale gelir. Tacınız ve üçüncü gözünüz titreşiyor veya onlarda baskı hissediyorsunuz. Ara sıra renkli ışıkların yanıp söndüğünü görürsünüz ya da insanların auralarında ya da ağaçların etrafında anlık ışık parıltıları yakalarsınız. Artık her şey yerli yerine oturuyor, ya da siz öyle düşünüyorsunuz. Bu olmalı!

O zaman karmik dersler gerçekten başlar. Hala egoyla özdeşleştiğiniz herhangi bir düzeyde size meydan okunuyor. Herkesin mutluluk içinde olduğu bir atölyeye katılıyorsunuz ve kendinizi tedirgin hissediyorsunuz ve nedenini bilmiyorsunuz. "Ah evet, anladım!" diyen bir sonraki kişiye yumruk atmak istersiniz. Ya da sadece kendiniz için üzüldürsünüz ve ne kadar değersiz ve "daha az" olduğunuza üzüldürsünüz. Olumsuz ego oyununuzun kendinizi daha iyi ya da daha az hissettirmek olup olmadığı, kendinizi ayrı ve özel hissettiğiniz sürece egonuz umursamaz. Ve sende yap. Ya tüm bu insanlar birer pul yığını, ya da Tanrı/Tanrıça'nın İlahi Plandan çıkarmayı seçtiği tek kişi "zavallı sen"sin. Her ikisi de negatif egonuzun oyunlarıdır. Peki bu konuda ne yapacaksınız?

Her şeyden vazgeçip akli başında eşinizin yanına dönebilirsiniz. Eski dostlarınıza sizi geri almaları için yalvarmak işe yarayabilir. Peki mutlu olabilecek misiniz ya da en azından memnun olabilecek misiniz? Mümkün değil. Kapı çok geniş açıldı ve diğer tarafta sizi bekleyenlerin çoğunu artık geri dönemeyecek kadar çok gördünüz. Sen geri dönüşü olmayan bir noktada araysın. Kabul et, ya bu ya da başka bir şey değil. Artık intiharın sizi bir sonraki hayatınızda daha fazla acıya sürükleyeceğini biliyorsunuz, bu yüzden intihar etmeye karar verebilirsiniz. Bu adıma ne kadar sürede ulaşacağınız, yaşadığınız mücadele ve direnişin miktarına göre belirlenecektir. Ancak sonuçta teslim olmak tek alternatiftir. Eğer teslimiyetiniz başka seçeneğiniz olmadığına inanmaktan geliyorsa ve buna kızılıyorsanız, bir süreliğine zor olacaktır. Eğer bunu anlamaya başlarsan *Sen* kendi realitenizi yaratın ve eğer bu gerçek karşısında alçakgönüllü davranırsanız ve bu gerçeği kabul ederseniz, teslimiyetiniz çok daha lütfkar olacaktır. Eğer kalbinizde, olabileceğinizin en iyisi olmak için derin bir özlem ve açık hissediyorsanız ve kendinizi incelemeye, çözme ve negatif egonuzu dönüştürme sürecine hevesle başlıyorsanız, ruhsal bir maceracı olacaksınız. Yeni ve zorlu olan her şey coşkunuzu, ilhamınızı ve kararlılığınızı yenileyecektir. Bu aşamadaki tavrınız büyük fark yaratıyor.

Kişisel gelişim ve arınma teknikleri 5. ve 6. bölümlerde verilmiştir. *Pleiades Çalışma Kitabı: İlahi Ka'nızı Uyandırmak* bu aşamada ve aydınlanmaya giden yolunuz boyunca çok değerlidir. Kesinlikle diğer düşünce ve aydınlanma okulları da işe yarayacaktır. Hangi yöntemi kullanırsanız kullanın, nasıl sağlam ve odaklanmış kalacağınızı bilmeniz gerekir; kozmik enerjinin çakralarınıza akmasını nasıl sağlayacağınız; ve kendinizi istenmeyen psişik etkilerden, inançlardan, sözleşmelerden ve daha yoğun, bastırılmış enerjilerden nasıl arındıracağınız. Manevi yolculuğun bu aşaması, kendi kendini temizleme aşamasıdır. Bunu, bilincinizin kendisini egonuz yerine İlahi Özünüz olarak yeniden tanımlaması takip eder.

Normalde bunu takip eden ek bireysel basamak taşları şunlardır: ruhsal gelişiminiz ve kimliğinizdeki iyileştirmeler; Yüksek Benliğinizle uyumlanmak; çok boyutlu hologramınızı temizlemek; bilincinizi arındırmak; ve en sonunda aydınlanma, kendi Mesih Benliğinizin bedenlenmesi ve yükseliş. *Pleiades Çalışma Kitabı* 7. bölümden başlayarak, diğer manevi kitaplar ve uygulamalar gibi bu hedeflere ulaşmanın bir yolunu sunuyor. Önemli olan sizin için doğru olan yolu bilmenizdir. Kişisel olarak sizin için neden bir yolun doğru olduğunu, diğerinin doğru olmadığını tam olarak anlamanız gerek yoktur. Önemli olan içsel bilgidir. Yolunuzu başkalarına yansıtmamanız da önemlidir. İnsanların yüzde 90'ı için doğru olan, diğer yüzde 10'u için doğru olmayabilir. Çeşitlilik içinde birliği öğrenmek için buradayız: Her bireyin kendisi için neyin doğru olduğunu bilme konusunda doğuştan yeteneğe sahip olduğunu kabul etmek ve buna güvenmek.

Bu güneş halkasının Yüce Varlığına aynı zamanda Birliğin Ruhu da denir. (Bu büyük varlık çift cinsiyetli olduğundan, Yüce Varlık'tan bahsederken "o" zamirini kullanacağım.) Sadece ruhsal enginliği ve ışığı nedeniyle değil, aynı zamanda özünün doğasının da öyle olması nedeniyle Yüce Varlık olarak seçildi. ne olmak için buradayız. Birliğin Ruhu, güneş halkamızdaki her bireyin dualiteyi aşma, erkek/dişi ayrımını iyileştirme ve Tanrı/Tanrıça/Tüm Var Olanın yüksek bilinciyle birleşme yönündeki ilahi kapasitesini taşır. Bu varoluşun nihai amacıdır. Yaşamlarımız boyunca Birliğin her alternatifini deneyimleme fırsatları sunularak, sonunda eve yönlendiriliriz. Üçüncü boyut yaşamlarının ve ruhsal büyümenin sıralı evrimi yoluyla ampirik bilgelik kazanırız. Sonunda bunu tek başımıza yapamayacağımızı anladığımızda alçakgönüllüüz. Daha sonra rehberlerimize, meleklerimize ve Yükselmiş Üstatlarımıza ulaşırız. Bir süre sonra kendi yüksek boyutlu veçhelerimiz insani benliğimizle birleşir ve bireysel irademizi ilahi iradeye teslim etmeyi seçeriz. İlahi irade gerçekte sizin gelecekteki Yükselmiş Üstat benliğinizin birleşmiş iradesinden başka bir şey değildir.

Tanrı/Tanrıça/Tüm Var Olan ile. İlahi iradeye teslim olduğunuzda, kendi en yüksek kaderinizin gerçeğine teslim olursunuz. Ego kimliği bu aşamada geçerliliğini yitirmiştir veya öyle olmaya başlamıştır.

Elinizde tuttuğunuz kitap, bireysel ve kolektif ruhsal evrimle ilgilidir. Bu, yaşamın ve yaşamların basamak taşları boyunca Birliğe doğru hareketle ilgilidir. Bu, kendinize ve yol boyunca başkalarına karşı şefkat ve yargılamamayıla ilgilidir. Ve bu, her bir insanın yaşamının nasıl İlahi Plan içindeki daha büyük bir efsanenin mikrokozmosu olduğuyula ilgilidir. Bütün bunlardaki rolünüz nedir? Kendi vücudunuzun ve başkalarının cinsel çekiciliğine takıntılı bir Venüslü arketip misiniz? Tüm özgüven duygusu sanat formunuza sarılmış bir zanaatkar mısınız? Yoksa eğiliminiz daha çok Marslı mı? Hala başkalarını kontrol etmeye mi çalışıyorsunuz yoksa mağduru oynayıp gücünüzü başkalarına mı veriyorsunuz? Cinselliğiniz şehvet ve tahakküm/boyun eğme rollerine mi dayanıyor? Yoksa Maldek'li bir arketip misiniz? Herkese, kendinize bile güvenmiyor musunuz? İyi ve anlayışlı seçimler yapmakta başarısız mı oluyorsunuz? Körü körüne inanca, rekabetçiliğe veya utanca mı maruz kalıyorsunuz?

Bunlar, biz insanların, her biri bir süreliğine üçüncü boyut yaşamına ev sahipliği yapan bu gezegenlerden edindiğimiz temel eğilimlerden birkaçıdır. Ve yine de, bu gezegensel uygarlıkların her birinde ruhsal olarak uyanmış, aydınlanmış ve yükselmiş olanlar vardı. Her gezegen aynı zamanda olumsuz düşüncelerle dolu, orada yaşayan insanların hayaletimsi yönlerini ve asalak varlıkları inkar eden kendi alt astral planlarını da geliştirdi; tıpkı şu anda Dünya'da olduğu gibi. Peki onlar hakkında bilgi sahibi olmak size şimdi ne sunacak? Cevap şu: makrokozmetik bir bakış açısı ve aynı anda mikrokozmetik bir bakış.

Daha geniş bakış açısı, Dünya öncesi tarihimizle ve bu güneş halkası içindeki karmik kalıpların gelişimiyle ilgilidir. Bu diğer gezegenlerdeki yaşamları ve kültürleri, büyümeleri ve başarıları ile görünüşteki başarısızlıkları da dahil olmak üzere araştırırken, onların hem başarılarına hem de düşüşlerine yol açan kaynaklara ve kalıplara tanık olmaya başlarsınız. Bu kalıplar kendi ruhunuzla karmaşık bir şekilde iç içe geçmiştir. İster Venüslü, ister Marslı, ister Maldeki tipi bir kişilik olun, hepsinden izler taşırsınız. Onlar güneş halkamızın en yakın gök cisimleridir. Aynı kutsal Güneş hepimizin üzerinde parlıyor ve güneş halkamızdaki gezegenlerin her birine diğerlerinden yansıyor. Işığın bu yansımaları, kırılmış ışınlarla diğer tüm yerel gezegenlerden Dünya'ya doğru seyahat eder. Ve Dünya, kendi sakinlerinin başarılarını ve düşüşlerini bu gezegenlere yansıtır. Başka bir deyişle "her şey her şeyi etkiler." Her düşünce, eylem ve "ah-ha" sadece Dünya'daki herkesi değil, güneş halkamızdaki ve ötesindeki herkesi ve her şeyi etkiler. Güneş halkamız Pleiades'i, Sirius'u, Orion'u ve daha fazlasını doğrudan etkiler ve onlar tarafından yönlendirilir.

Bu nedenle, büyük resmin bakış açısından biz, bizi birleştiren daha büyük mitleri yaşayan bireysel oyuncuları. Mikrokozmetik bakış açısına göre, Dünya ve güneş halkamız, insanların zaman boyunca adlandırdığı tanrı ve tanrıçaların oyun alanıdır. Alt ve üst tüm varlıkların tüm yönlerinin paradigmaları ve yakınlıkları bizi her zaman etkiler. Bizler yüksek bilincin kehanet çubuklarıyız. Bizler, kendi Yüksek Benliğimize doğrusal zaman ve uzayı deneyimleme fırsatı vermek amacıyla yüksek boyutlu alemlerden ayrılanlarız.

Kendimizi daha yüksek kukla ustalarının kuklaları olarak düşündüğümüzde öfkeli, asi, hayal kırıklığına uğramış, umutsuz, intikamcı ve egoyla özdeşleşmiş hale geliriz. Kendimizi Yüksek Benliğimizden ruhlarımızın yaratımına yayılan bilincin kıvılcıkları olarak düşündüğümüzde, üçüncü boyut yayımları olarak ruhları olan insanlar olmayı seçmemiş olabileceğimizi fark ederiz. Ama şunu anlamalısınız ki, kendi yaratımınız sırasında normalde özdeşleştiğiniz kıvılcım hâlâ daha büyük bir bütünün parçasıydı. Ve o daha büyük benlik bunu yaptı*seçmek*kendi benliğinden bir parçayı ruh olmaya göndermek. Bu yaratım, bir başkasıyla tantrik benzeri bir kaynaşma yoluyla ortaya çıktı; ve bu birleşmeden ruhunuz dünyaya geldi ve daha sonra doğdu. Ama siz aslında ruh seviyesinde enkarne olmayı seçen o daha büyük bütün benliğin bir parçasısınız. Burada Yaratılışın kurbanları yok.

İlahi Plan her zaman her birimizin deneyim yoluyla öğrenmesi, uyanması, birbirimizi ve tüm Yaratılış'ı derinden sevmesi ve önemsemesi, fiziksel planın varsayılan sınırlamalarına dair tüm inançları aşmamız, aydınlanmamız, kendi dünyamızla tamamen harmanlanmamızdı. yüksek boyutlu benlikler, yüksek bilinci ve Birliği tüm boyutlara topraklar ve sonra yükselir. Sonunda tüm deneyimlerimiz, anlayışlarımız ve kazanımlarımız birleşmiş bütün benliğimizle bütünleşir.

Mikrokozmetik açıdan konuşursak, Güneş'i, Dünya'yı, Mars'ı, Venüs'ü ve diğer tüm gezegenleri barındıran bu güneş halkası, Samanyolu ve diğer galaksiler için bir eritme potası niteliğindedir. Bu zamanda burada varoluşun her yerinden varlıklar var. Bu güneş halkasındaki yaşam, çeşitlilik içinde birliğin şimdiye kadar meydana gelmiş en büyük deneyidir. Beden dediğimiz bu dünyevi kostümlerin ötesinde gerçek benliğimizin kökenlerini görebilseydiniz, bar sahnesine benzer bir şey görürdünüz. *Yıldız Savaşları*veya *Yıldız Savaşları*.Galaksilerin her yerinden hayal edilebilecek her varlık türü, birlikte yaşamayı, farklılıkların çözümünü ve tüm eylemler için kazan/kazan'ın kabul edilebilir tek motivasyon ve sonuç olduğu son büyük Harmonik Yakınsamayı deneyimlemek için buraya geldi. Bu varlıklar ister insan bedenlerinde, ister dördüncü ve beşinci boyut Aydınlik ve Karanlık planlarında, ister yeraltı Aydınlik ve Karanlık şehirlerinde, ister alt astral planlarda olsun, hepimiz bu için içindeyiz.

Venüs, Mars ve Maldek'in hikayeleri ve bunların Dünya'daki doruk noktaları çoğunlukla bu gezegenlerde yaşayan veya yaşayan insanları ve onların gerçeklik perspektiflerini vurgulayacaktır. Her koloninin, uygarlığın ve gezegenin basamak taşları arasında hafifçe ilerlerken, ister deneyim ister miras yoluyla olsun, her birinin kendi ruhunuzun biraz daha fazlasını ortaya çıkardığını unutmayın. Bu kitaptaki öykülerin sizi harekete geçirmesine, kendi mitinizin köklerini daha derinden hissetmenize yardımcı olmasına ve ruhsal evrimin genel sürecinde bazen nasıl ve neden geriliyor gibi göründüğümüzü şefkatle anlamanıza yardımcı olmasına izin verin. Bu varlıkları giderek daha sevimli buldukça, onlara tepki verdikçe, onları affedip yeniden sevdikçe, bunu kendiniz ve hemcinsleriniz için de yapıyorsunuz. Hala içine düştüğünüz ego tuzaklarını tanımaya istekli olduğunuzda ve yaşamınızda bu alanları farklı kılmayı seçtiğinizde, bir mikrokozmos olarak makrokozmosu bütünlük ve ruhsal kazanımla harekete geçirirsiniz. Başkalarının takip edebileceği bir harita yaratırsınız. Eş zamanlı olarak, kendi Tanrı/Tanrıça doğasına özgü olmayan davranış ve tutumları kabul ettiğinizde, gerçek benliğinize dair duygunuz da yenilenir veya

İlahi Özünüz. Egonun kötü alışkanlıklarının ve tuzaklarının çoğunu zaten aştıysanız, o zaman elde edilecek daha derin bir öğrenme vardır: şefkat, ustalık ve aydınlanma dersleri. Bunlar egonun daha kaba derslerinden daha incelikli görünebilir. Yine de çamurun içinden kar beyazı nilüfer çıkıyor; ya da Budistlerin söylediği gibi, "Nam myoho renge kyo."

Bu kitabın çoğu, Pleiadesli Işık Temsilcilerinin üyeleri olan Pleiadesli Başmelek Işık Kabilelerinin temsilcisi Ra tarafından kanalize edilmiştir. Aranızda okuyanlar *Pleiades Çalışma Kitabı*'ya ve bu Pleiadesli gruplara aşinadır. Geri kalanı için, onların kim olduğuna ve neden bu zamanda burada Dünya varlıklarına yardım ettiklerine dair kısa bir açıklama yapacağım.

Dünya ve tüm güneş halkamız, Pleiades'in merkezi güneşi Alcyone'nin yörüngesinde dönüyor. Güneşimiz Ülker takımı yıldızının sekizinci yıldızıdır. Pleiades kümesinin en uzak güneş halkası olarak, aynı zamanda maneviyat temelli bir varlık grubu haline gelen son halkayız. Pleiadesli Işık Temsilcileri, güneş yüzüğümüzün beşinci ve altıncı boyut koruyucuları olan, ruhsal açıdan gelişmiş varlıkların büyük bir grubunu içerir. Her gezegenin yaşamlarında, kültürlerinde ve ruhsal gelişiminde ve güneş halkamızda bulunmada anahtar bir rol oynamışlar, başlangıç seviyesinden ileri şifa ve ruhsal gelişim süreçlerine kadar, daha önce tartışılan üçüncü boyut gezegenlerinin her birindeki varlıklara kadar her şeyi öğretmişlerdir. bu kitap.

Pleiadesli Işık Temsilcileri, beşinci boyuttan psikik cerrahlar, şifacılar ve rehberler olarak işlev gören Işık Varlıklarını ve ayrıca altıncı boyuttan Pleiadesli Başmelek Işık Kabilelerini içerir. Çoğunlukla ışıktan olan başka Pleiadesliler de var. Ama hala ışığa isyan eden, kontrol arayan ve tamamen kendi çıkarlarına hizmet eden birkaç kişi var. Bu nedenle, kişisel şifa veya rehberlik için onları çağırırken Pleiadesli Işık Temsilcilerinin tam adını kullanmanız önerilir.

Bu kitaptaki bilgilerin çoğu kanallık olduğundan, kanallık bilgisi veya Işık Varlıkları derken neyi kastettiğimi açıklığa kavuşturmak istiyorum. *BENAs/abedenime* başka varlıklar getirmek de istemiyorum. Nadir durumlar dışında vücut için son derece zordur, hatta bazen tehlikelidir. İnsan bedenine giren çoğu varlık veya varlık, insan bedeninin deneyimden zarar görmemesi için ona nasıl bakacağını bilmez. Ayrıca, varlıkları bu şekilde getirmek tamamen gereksizdir.

Ben son derece basiret sahibiyim, aynı zamanda durugörü, basiret ve sezgiye sahibim. (Sırasıyla tam duyuşal işitme, görme, hissetme ve bilme.) Kanallık yapmak, tam çok boyutlu, Yüksek Benlik hizalanmasına girmektir. Bundan sonra iki şeyden biri gerçekleşecek. Varlık önümde veya üzerimde durup durugörü görüşüme sunabilir ve benimle konuşabilir. Eğer bir ders veriyorsam ya da özel bir oturum veriyorsam, mesajı kelimesi kelimesine tekrarlarım. Yalnız kaldığımda sadece dinliyorum, özüm süyörüm veya yazıyorum.

Bunun diğer bir yolu da, özellikle Yükselmiş Üstatlardan ziyade Pleiadesliler'de, kelimeleri Yüksek Benliğim kanalıyla alacağım ve bunları kendiliğinden seslendireceğim veya bilgisayarıma yazacağım. Bu şekilde olduğunda konuşmadan veya yazmadan önce ne söylenmesi gerektiğini bilmiyorum. Ancak her zaman bedenimin içinde kaldığım için, bana iletilen kelimeleri kafamın içinde duyuyorum. Daha sonra genellikle söylenenlerin özünü hatırlayabiliyorum ama ayrıntıları hatırlayamıyorum. Bunun nedeni, bu aktarımlar sırasında trans halinde olmam veya değişmiş bir durumda olmamdır. Yani bedenimin içinde olmama rağmen bilincim, gözlerim açıkken yaptığım normal konuşmalara göre daha derin bir seviyede ve daha yüksek bir frekansta çalışıyor. Ra, benimle iletişim kurmak ve öğretmekle görevlendirilen Pleiades Başmeleklerinin sözcüsü olarak, takip eden evrim tarihinin anlatıcısıdır.

Venus, Mars, Maldek ve Dünya'daki üçüncü boyut yaşamı hakkında kanalize edilen bilgilerin kendi bilinçaltı kalıplarınızı ve anılarınızı tetiklemesi amaçlanmaktadır. Hikayeler bu amaç için özel bir şekilde sunuluyor ve Ra ve Pleiadesliler bu zamanda neyin anlatılması gerektiği konusunda çok netler.

Ra'nın bu güneş halkasının evrimi ile ilgili hikayelerine başlamadan önce, önemli bir noktaya daha değinmek istiyorum: Dünya, güneş halkası ve tüm galaksi çok önemli bir dönüm noktasında. 2012 yılına gelindiğinde Dünya'nın çehresi büyük ölçüde değişecek. Güneşimizin Alcyone etrafındaki 26.000 yıllık yörünge döngüsünün sonuna yaklaşıırken, yaklaşık 2000 yıl genişliğinde bir foton bandına giriyoruz. Bu bandın frekansları o kadar yüksektir ki, bastırılmış duyguları, aşırı stresli sinir sistemleri, düşük titreşimli düşünce kalıpları ve ego kimlikleri olan insanlar bunlara dayanamayacaktır. Şimdi ruhsal olarak gelişmedikçe, ilahi Ka'larımızı (Mesih Benliklerimizin ışık bedenleri) aktive etmedikçe ve genel olarak daha az yoğun ve daha ruhsal hale gelmedikçe, önümüzdeki zamanlar gereksiz derecede kaotik olacaktır.

Dünya değişiklikleri tüm gezegeni etkileyecek ve çoktan başladı. Volkanik patlamalar, kutup kaymaları, dev gelgit dalgaları, atmosferik yangınlar ve duyulmamış büyüklükte depremlerin tümü öngörülüyor. Ve yine de, tüm bunların armağanı şu ki, kendi Mesih bilinçlerine ulaşmış yeterli sayıda insanla birlikte, biz gezegensel bir ırk olarak dördüncü ve beşinci boyuta ait varlıklar haline gelmek ve fiziksel dünyadaki en kötü felaketleri atlatmak için yükseleceğiz. . Şimdi hepimizin yapması gereken en önemli şey, hala aşmamız gereken karmik kalıplar ve negatif ego oyunları konusunda kendimize karşı kusursuz bir şekilde dürüst olmak ve sonra da onları aşmak. Eylemlerimizi temizlerken, aynı zamanda hepimizin Tanrı/Tanrıça/Tüm Var Olanın küçük parçaları olduğumuzun ve bir değere sahip olduğumuzun içsel bilincine sahip olmalıyız. Her birimiz bilge, şefkatli, sevgi dolu, başlangıç ve insani benliğimize adanmış çok boyutlu bir holografik benliğe sahibiz. Bu Yüksek Benlikler, gerçek benliğimizin yapıldığı şeylerdir. İlahi Özlerimiz kendimizle ilgili tek kalıcı gerçektir ve bunu bilerek, kendimizi sınırlama ve ego yanılsamalarından kurtarma sürecine daha nezaketle ve sevgiyle başlayabilir veya devam edebiliriz. İç temizlik ve kusursuz dürüstlük, gerçek ve kalıcı öz saygının, öz saygının, öz değerinin ve öz imajın olduğu şeylerdir.

Artık her şeyin kutsallığını yeniden öğrenmeliyiz. İnsanlar, hayvanlar, kayalar, ağaçlar, dereler veya doğal dünyadaki herhangi bir şey belli bir amaca hizmet etsin ya da etmesin, hepsi kutsaldır ve saygımızı hak ederler. Ra kısa bir süre önce bana varoluştaki kayıt tutucu ve deneyimlerimizin ve öğrenimimizin koruyucusu olarak hizmet eden üç temel doğal formun bulunduğunu söyledi. Bunlar kristaller ve kristal kayalar, balinalar ve ağaçlardır. O bunu söylediğinde ben de kendiliğinden ağlamaya başladım ve tüm bu kutsal varlıkların kötüye kullanılması, istismar edilmesi ve yok edilmesiyle ilgili kadim acımı serbest bıraktım. Evet, kristaller ve ağaçlar da balinalar kadar bilinç varlıklarıdır. Ve üçü de son dönemde

yüz yıldır mineral, hayvan ve bitki aleminde tehlike altında. Bir gezegen ve onun yaşam formları kayıt tutucularını kaybettiğinde varlıkları sona erer. Üçüncü boyut dünyasındaki kendi öğrenimlerimizin ve deneyimlerimizin koruyucularını yok etmek, kutsal yasanın ağır bir ihlalidir. Diğer üçünü kaydetmek için şimdi etkinleştirilmesi gereken dördüncü bir kayıt ve bellek kaynağı var:*kendi ruhlarımız.*

Dolayısıyla artık insan bilincinde ve ruhsal uyanış ve büyümede bir rönesans zamanıdır. Öğrenmenin ve hatırlamanın yolu şu anda tüm insanlara sunulmaktadır. Korkunun olduğu yerden değil, samimiyetin ve manevi bağlılığın olduğu yerden seçim yapmak her birimize kalmıştır. Sonuçta fiziksel yıkım olarak düşündüğümüz şey aslında sadece değişimdir. Ruh ölemez; sadece vücut yapabilir. Ancak beden öldüğünde ruh, insan yaşamının önceliklerini hâlâ yanında taşır. Bu öncelikler ister sevgi, manevi saygı ve bilgelik, ister açgözlülük, şehvet ve önyargı olsun, biz iyileşip tüm sınırları aşınca kadar bizimle birliktedirler. Daha yüksek alemlere ve daha yüksek öğrenimlere geçmeden önce dönüşüm, dönüşüm ve aşkınlığın tamamen başarılması gerekir. Neden? Kesinlikle bize dayatıldığı için değil, kendi ruhumuz bunun başka türlü olmasına izin vermeyeceği için.*Her bir İlahi Özümüzün özünde başka hiçbir şeyin olamayacağı kadar derin ve kusursuz bir bütünlük vardır.*Ve böylece, her birimizin ilahi niyeti adına, kitabı bana verilen hikayelerini sonraki sayfalarda yazıya dökeceğim Ra'ya teslim ediyorum.

PSANATBEN

PSANATBEN

Colonizasyonu VENUS

Aşağıdaki hikaye doğrudan Ra'dan alınmıştır:

İmza Tesisleri

Bu güneş sistemi, öz-farkındalığa sahip fiziksel yaşam formları tarafından iskan edilmeden önce, bazı gezegenler bitki türlerinin yanı sıra bakteriyel ve amipli yaşamın üreme alanıydı. Bizler (Pleiadesli Işık Temsilcileri) bakıcıydık ve birçok türde ağaç, çiçek, çalı, şifalı bitki, asma bitkisi ve deniz bitki örtüsünün yanı sıra basit yaşam formları yetiştirdik. Sizin "otlar" dediğiniz şeylere biz "imza bitkiler" diyoruz. Bu isim, bu özel bitki grubunun, çevrelerini kendi imzalarına uyacak şekilde hizalama veya yeniden düzenleme yeteneğine sahip belirli geometrik "yaratılış imzaları" taşıyacak şekilde genetik olarak tasarlanmış olmasından kaynaklanmaktadır. İmzalı bitkiler başlıklı botanik grubunuz, bizim bu terimi kullanımımızdan oldukça farklıdır. Dünya bilim adamları, bir bitki yapısının belirgin fiziksel görünümünü imza bitkisi olarak adlandırma nedeni olarak gösterirken, biz atama kriteri olarak yalnızca hücresel geometrik yaratılışın imzasını belirtiyoruz.

İmza niteliğindeki bitkilerin tüketildiğinde diğer türleri etkileme yetenekleri, bu bitki formlarının yaratılmasından bu yana birçok farklı ortamda ve türde test edilmiştir ve doğru kullanıldığında bu kadar etkili olmalarının nedeni budur. Bu imza bitkileri, insan ya da hayvan vücuduna girdiğinde, vücutta aynı geometrik imzaların bulunduğu yerleri arar ve bu bölgeleri yenileyip besler. Vücudunuzun belirli bir bölgesinde hücresel mutasyonlar veya miasmalar meydana geldiğinde, o bölgedeki hücrelerin kendi genetik yaratım imzaları vardır. Genetik yaratım imzası mutasyona uğramış hücreleriyle eşleşen bir bitkiyi yerseniz, bitki bölgeyi iyileştirme ve hücrelerin bütünlüğünü yeniden sağlama çalışmalarına başlar.

Dünya'nın yanı sıra diğer gezegenler de üreme ve test alanı olarak hizmet vermiştir. Aslında Venüs, bu "güneş halkasında" Dünya dışında bu kadar yerleşime sahip olan ilk gezegendi. "Güneş halkası" güneş sistemine verdiğimiz isimdir. Venüs, Mars ve ardından Maldek geliştirildi ve önce bakteri ve amip türleriyle, ardından bitkilerle ve son olarak da çiçekli bitki ve ağaçlarla dolduruldu. Bu türler doğal olarak ürettiğinde ve kendi kendini harekete geçiren yaşam formlarının beslenmesi için gerekli bitki yaşamı türleri geliştiğinde, kurbağa yavrularına benzer bir şey doğdu. Bunu sanki bir bilinç kıvılcımını alıp onu kuluçkadaki çok hücreli bir bedene yerleştirmişiz gibi düşünebilirsiniz. Doğduğu andaki tek farkındalığı, hayatta kalmak ve büyümek için yemek yemeye yönelik içgüdüsel dürtüydü. Bu içgüdü ve formun hareketliliği, başlangıçta hayvan yaşamını bitki yaşamından ayıran iki faktördü. Yerleşim ve ruhsal evrim için İlahi Plan ortaya çıktıktan sonra, Dünya, güneş halkanızda, deyim yerindeyse, hayvan türleriyle aşılan son gezegendi.

Andromeda Armadası

Çeşitli gezegenlerin hareketli yaşam formları için hazırlanmasından önce, Andromeda'dan bir grup melek varlık, kendi kendini motive etme ve egemenliği deneyimleme fırsatını talep etmişti. Bu talep bu galaksinin hiyerarşileri, An adlı çift cinsiyetli Yüce Varlık ve Onikiler Elohim Yüksek Konseyi tarafından onaylandığında, bir plan harekete geçirildi. Andromeda Armadası adını verdiğimiz bu plan, fiziksel formlarda doğacak olanlar için gezegensel yasaları ortaya koyuyordu ve An, Onikiler Yüksek Konseyi ve melekler veya geleceğin insansıları tarafından kabul ediliyordu.

Bu, bir grup varlığın böyle bir talepte bulunmasının ilk seferi değildi. Hizmet eden melekler ve diğer varlıklar kendi evrimsel öğrenme deneyimleri için seçimler yaparken ve başarılı olurken, diğer galaksiler de benzer geçişler deneyimlemişti. Sadece hizmet etmeye ve talimatları takip etmeye devam etmek değil, yaratıcılığı, hissi ve duyguları deneyimlemek istiyorlardı. Bu arzu, hepsi olmasa da birçok varlık grubu için evrimin ve uyanışın normal bir parçasıdır. Bu planın benzersiz yanı, melek grubunun kendilerini yönetecek hiyerarşik bir varlığa veya varlıklara sahip olmama konusunda karşılıklı olarak anlaşmaya varmalarıydı; kendilerini yönetebilecek kadar gelişmek istiyorlardı. Deneyim yoluyla öğrenen egemen varlıklar olarak başlamak istiyorlardı. Bu, daha önce varlıkların "üst kademeler" tarafından yönetilmemesinin hem imkansız hem de etik dışı olduğuna inanıldığı ve savunulduğu üzere, varoluş boyunca büyük bir heyecan yarattı.

Meleklerden bazıları eterik formda kalmaya ve bitki devaları ve gelecekteki hayvan devaları olarak hizmet etmeye ve gerekli besin zincirinin ve atmosferik koşulların korunmasına yardımcı olmaya karar verdi. Diğerleri sırayla birbirlerinin rehberleri ve koruyucu melekleri olmaya gönüllü olurken, bunu yapmayı seçenler enkarne oldular. Gezegensel yörüngeler ve hava koşulları, fiziksel Venüs ırkının oluşmasından önce stabilize edildiğinden, Galaktik Merkezen ve merkezi güneş Alcyone'den gelen Işık Varlıkları tarafından halihazırda sürdürülenlerin ötesindeki seviyelerde endişeye veya denetime çok az ihtiyaç vardı. Pleiades'in. Alcyone uzun zaman önce güneş halkanızdaki yaşam formları için ana kontrol ve izleme istasyonu olarak seçilmişti, dolayısıyla bu role devam etmek doğaldı.

İlgili herkes, hiyerarşilerin yaşam tarzının ve sosyal formların gelişimini gözlemleyebileceği ancak bunlara müdahale edemeyeceği konusunda hemfikir. Üst boyuttaki koruyucular, diğer boyutlardaki varlıkların istila etmesini veya yönetimi ele geçirmeye çalışmasını engellemek için müdahale edebilirler. Elohim'in hizmetkarları olarak daha önceki deneyimlerinden meleklerle anlam taşıyanlar dışında hiçbir manevi öğreti verilemezdi. Felaket diyeceğiniz doğal değişimler ne önlenemez ne de sebep olabilir. Başka bir deyişle, nihai Birlik dışında her bakımdan gelecek Venüs ırkı,

egemen ırk, fiziksel veya eterik olarak hiyerarşiler tarafından yönetilmez ve disipline edilmez. Bu planın yarattığı heyecan, genel hatlarıyla, uzun zamandır beklenen bir at yarışı öncesinde herkesin favori sonucuna karar verdiği, ancak sonuçların ne olacağını kimsenin kesin olarak bilmediği atmosfere benzetilebilir. Bu heyecanı birkaç bin kat katladığınızda, fikri anlamaya başlayabilirsiniz.

İlk doğal 5200 yıllık döngünün sona ermesinden önce hiyerarşilerden izin verilecek diğer tek müdahale, nüfusun çoğunluğunun kabul ettiği ve talep ettiği müdahaleydi. Aksi takdirde yeni Venüslüler yalnız kalacaktı. Bahsettiğimiz zaman çerçevelerinin, Venüs'teki ve ayrıca gelecek referanslarda Mars ve Maldek'teki gerçek zaman döngülerinin çok gevşek tercümelediğini anlıyoruz. Her gezegende günlerin, gecelerin, mevsimlerin, yılların ve diğer tüm zaman geçişlerinin uzunlukları farklı olduğundan, gerçek zamandan bahsetmek ve onun size bir anlam ifade etmesini sağlamak imkansızdır. Bu nedenle, Dünya'nın evrimsel ve yörüngesel zaman çerçevelerini, diğer gezegenlerdeki evrimsel döngülerin metaforik eşdeğerleri olarak kullanacağım. Zaman geçişleriyle ilgili olarak, genel olarak insansı formların geliştiği 0 yılında başlayacak ve olaylar meydana geldiğinde insanların Venüs'te kaç yıl yaşadığını yansıtacak şekilde sayıca yukarı doğru ilerleyecektir.

Andromeda Meleklerinin Gelişi – 0. Yıl

Andromeda meleklerinin ilk grubu Venüs'e nakledildi. Işık bedenleri fiziksel hale gelene kadar yavaşladı ve hayata insansı formlarda başladılar. İlk başta tabii ki keşif süreci tüm dikkatlerini çekti. Beslenme, uyku, üreme için seks ve hissetmenin dokunsal doğasının (en azından hiçbir zaman fiziksel olmayan varlıklara açıklanabileceği kadar) ötesinde ne bekleyeceklerine hazırlıklı olmadıkları için, keşif ve Merak, ilk birkaç yüzyıl boyunca tam zamanlı yaşam deneyimleriydi. Daha sonra zevk için yaratıcılık, hayatta kalma ve konforu sürdürme için yaratıcılığa karşı devreye girdi. Müzik keşfedilen ve geliştirilen ilk alandı. Hatırlanan eterik sesleri yeniden üretebilecek enstrümanların yaratılması bir takıntı haline geldi. Bu yaratımla birlikte, kimin en güzel enstrümanlarla en doğru ve en saf sesleri üretebileceğini görmek için rekabet başladı.

Sınıf Bölümü – Yıl 1200

500 yıldan fazla bir süredir müzikal gelişim, yetenekli Venüslüler için en prestijli ve tatmin edici meslekti. Müzisyenlere, şarkıcılara ve enstrüman yapımcılarına yaptıkları hizmetler hala oldukça değerli ve övülse de, müzikte diğerlerinden daha az doğal yeteneğe sahip olanlar ilk sınıf oldular. İlk 1200 yılın sonunda toplumsal yapı hemen hemen şu önem sırasını yansıtıyordu: Çok saygın müzisyenler ve şarkıcılar; son derece başarılı enstrüman tasarımcıları ve yapımcıları; orta sınıf müzisyenler ve şarkıcılar; orta sınıf enstrüman tasarımcıları ve yapımcıları; başkaları tarafından tasarlanan enstrümanların orta sınıf üreticileri; yüksek sınıfın orta sınıf sunucuları; alt sınıf müzisyenler ve şarkıcılar; alt sınıf enstrüman yapımcıları; ve son olarak orta sınıfın alt sınıf sunucuları.

Sınıf ayrımları açıkça bozulmamış olmasına rağmen hâlâ suç yoktu ve egemenlik tüm varlıklar için onurlandırılmıştı. Ancak 1200 yıllık Venüs uygarlığından sonra enest sonucu başka bir sınıf ortaya çıkmaya başladı. Hiç kimse akraba evliliğindeki genetik sorunları bilmiyordu ve bunu engelleyecek sosyal veya ahlaki kuralları da yoktu. Böylece enest doğa genetik ürünleri kendini belli etmeye başladı. Deforme ve "çirkin" çocuklar doğdu. Çiftleşme süreci dürtüsel, masum ve herkes tarafından sınırlandırılmadığından bu durum herhangi bir sınıfa veya gruba özel değildi. Deformite ve şekil bozukluğunun veya "çirkinliğin" ilk ortaya çıkışıyla birlikte Venüslüler, sorunu düzeltmek için ortak keşif sürecinde birleştiler. İlk başta sadece anlaşılması ve çözülmesi gereken bir sorundu, ancak giderek sınıfsal bölünmenin ve ayrımcılığın başka bir kaynağı haline geldi. Başlangıçta olağanüstü güzel insanlar, ortak standartlara göre, olası bulaşmayı önlemek için kendilerini izole etmeleri ve yalnızca kendileri gibi olanlarla üremeleri gerektiği sonucuna vardılar. Tabii ki, kendilerini hızla "çirkin olanların" üretim sıklığının arttığını, aynı zamanda zihinsel dengesizlik ve düşük dereceli gerilik gibi başka komplikasyonların da geliştiğini buldular. Evrimin o noktasında geri zekalı insanlar, bugün ortalamanın altında IQ'ya sahip insanlar veya zihinsel olarak daha yavaş olan ve analitik ve yaratıcı olarak daha az işlev gören insanlar olarak kabul ettiğimiz insanlardan daha fazlası değildi.

Bir kişinin doğuştan gelen değerini belirlemede müzik yeteneğine güzellik ve zeka da hızla eklendi. Daha fazla güzele, zekaya ve müzik yeteneğine sahip Venüslülerin, şekil bozukluğu olan, daha az fiziksel güzele sahip veya yaratıcı beceriden yoksun olanlardan daha iyi olduğu düşünülüyordu. Önyargı ve kız kardeşi kibir korkudan doğdu ve hızla yetişkinliğe ulaştı. Venüslülerin bir bütün olarak sorunlarının genetik kaynağını anlamaları ve akraba evliliğini durdurmaları yaklaşık 300 yıl sürdü. Sebebi keşfettikten sonra, "çirkin" ve "geri zekalı" olanların üremesine izin verilmemesine karar verildi. Bu insanlar yalnızca alt sınıfın hizmetkarları haline geldiler ve görünüşte utanmasalar veya alay edilmeseler bile ırkın utancını taşıyorlardı. Bunun nedeni, tarihin o noktasında Venüslülerin hâlâ yeni bir dünyayı birlikte yarattıklarını fark etmeleri ve genetik kusurların birlikte yaratılmasından kendilerini sorumlu hissetmeleriydi. Hatta çocuk sahibi olamayan enest doğumlu "kurbanlara" yaşadıkları sürece geçimlerinin sağlanacağına dair güvence verdiler ve bu söz tuttular. Gelecekteki herhangi bir deforme ve "çirkin" olanlar doğumda öldürülecek, böylece utanç verici sorun ortadan kaldırılacak ve ırkın saflığı korunacaktı. (Hitler'in İkinci Dünya Savaşı'nda Yahudileri ve diğerlerini katletme gerekçesindeki bu motivasyonu fark ettiniz mi?)

"Çirkinler" Yeni Bir Koloni Oluşturuyor – Yıl 1500

Bu kurallar bir süre işe yaradı, ta ki kurbanlardan bazıları yerleşim alanlarını terk edip kendi kolonilerini kurmaya karar verene kadar. Orada yaşamın diğer her alanında olduğu gibi cinsellik ve üreme alanında da egemenliklerini sürdürebildiler. Bu kararlar ilgili olarak her iki taraftaki insanlar arasında çok fazla endişe ve anlaşmazlık olmasına rağmen, enest mağdurlarının egemenliği seçme hakkı onaylandı ve onlar, yeniden başlamak için gerekli tüm temel ihtiyaçlarla oradan ayrıldılar.

Yeni koloni hızla ayrı bir bölgeye yerleşti ve üyeleri yeni ve gelecek vaat eden yaşamlara başladı. Kendileri için kaybedilen eski eşitlik ve öz değer değerlerini yeniden buldular ve iç güzelliğin, sevginin ve İlahi Gerçeğin ruh ve varlık düzeyindeki niteliklerini yeniden keşfettiler. Bu manevi nitelikleri geliştirdiler ve bunları orijinal koloni üyeleriyle paylaşmayı arzuladılar, ancak reddedilmekten ve alay edilmekten korkuyorlardı. Orijinal insanlar görünüşte onlara yalnızca şefkat ve hoşgörü gösterse de, kendilerinin "çirkin" oldukları kadar ahmak olarak da değerlendirildiklerini biliyorlardı.

Bu arada "güzel" insanlar, kendi ırklarının yarattığı "çirkin" ve "geri zekalı"ları görmek zorunda kalmadıkları için bir rahatlama hissettiler. Kurbanlarının gözden kaybolmasıyla gizliden gizliye kendilerini daha az tehdit altında hissettiler ve kendi güzellikleri, zekaları ve müzik becerileri karşısında giderek daha fazla büyündüler. Tiyatro da gelişiminin ilk aşamalarındaydı ve akranları arasında yeni bir ilham kaynağı ve yeni bir prestij fırsatına katkıda bulunuyordu. Yazarlar, aktörler ve aktrisler ile kostüm ve set tasarımcıları üst ve orta sınıfların saflarına katıldı ve Venüs'ün evrimi devam etti.

Orijinal Venüslüler, yalnızca nadir örneklerle karşılaşarak ırklarının genetik saflığını korudular.

Bir anda öldürmeye devam ettikleri "çirkin" ya da deforme bebeklerin. Ancak giderek daha kibirli ve rekabetçi hale geldiler. Unutulan kurbanları tarafından yeniden keşfedilen ve ruhsal olarak geliştirilen değer sistemleri, "güzel" insanlar tarafından neredeyse hiç hatırlanmadı ve sonunda tamamen unutuldu. Hatta aynı sınıftaki üyeler bile kimin kim olduğunu belirlemek için birbirleriyle yarışmaya başladılar. *çöken* iyisi, sadece en iyilerden biri değil. Bu yeni bir gelişmeydi. Benzer yetenekleri ve sosyal statüyü paylaşma dostluğu, açıktan açığa rekabete dönüştü. Başlangıçta bu rekabet sadece fiziksel görünüm, zeka ve yaratıcı yeteneği içeriyordu, ancak kısa sürede kıskançlık ve aşklar arasındaki rekabete dönüştü; kazanan en güzel ve değerli olduğunu iddia ediyor, kaybeden ise gizlice intikam ve kendini kurtarma planları yapıyor.

Bu arada manevi değer ve manevi güzelliğin inkarı, fiziksel biçim ve fiziksel başarıya olan takıntıyla orantılı olarak arttı. Fiziksel sanat formları aracılığıyla güzelliğin yaratılması, Venüs tarihinde yaklaşık 2000 yıl önce bu zamana kadar arzu edilen başarılar listesine eklendi ve bir başka rekabet ve sınıf ayrımı alanını daha ekledi. Müzik ya da sanat üretmeyenler, bir döviz bozdurma biçimi icat edildiğinde sosyal merdiveni tırmanmanın başka yollarını buldular. Elbette, amaçlandığı gibi, para sistemi her türden zanaatkarı çiftçilerden, kumaşçılardan ve diğer sıradan halktan daha fazla ödüllendiriyordu. Yani büyük çalgı yapımcılarının ailelerinden gelen ve güzel mülkler ve zenginlikler biriktirenler de miras yoluyla seçkinler arasında yer alıyordu. En büyük yetenekleri, başkalarının pahasına kendilerine nasıl fayda sağlayacaklarını bilmektir. Bu elit sınıf, en iyi sanatı topladıklarıyla, en iyi müzisyenler tarafından ağırlandıklarıyla ve dolayısıyla üstün bir zevke ve sosyal değere sahip olduklarıyla övünüyorlardı. İlk koloni bu düzeye ulaştığında aradan 3500 yıl geçmişti, sınıf ayrımı mutlak ve egemenlik yalnızca yoksullar için bir ideal, zenginler içinse çarpık bir şakaydı.

Suç Başlıyor - Yıl 3500

Birlikte yaratım farkındalığı ve egemenliğinin yanı sıra uzun zamandır unutulmuş ruhsal eşitlik ve ruhsal güzelliğin yerini kıskançlık, düşmanlık, kıskançlık, önyargı ve intikam aldı. Alt sınıflar isyan etmeye ve egemenlik talep etmeye başladı. İlk resmi adımları, bir grup yoksulun, sizin deyiminizle, kendi sektörlerindeki tüm sakinlerin şikayetlerini iletmek üzere büyük bir toplantı için kendilerine katılmalarını talep ederek greve gitmeye karar vermesiyle gerçekleşti. Üst sınıflara verdikleri hizmetin ötesinde değerli görülme ihtiyaçlarını dile getirmeye çalıştılar. Zalimlere, toplumun hayatı üyeleri olarak hizmet ettiklerini, yiyecek yetiştirmek, çamaşır yıkamak ve diğer "ortak" işler gibi temel emek ihtiyaçlarını sağladıklarını hatırlattılar. Zengin ve orta sınıf Venüslülere, zenginliğin daha eşit ve adil bir şekilde dağıtılması gerektiğini, gezegene hükmetmeye değil, birlikte yaratmaya geldiklerini söylediler.

Üst sınıflar çoğunlukla burun kıvrıp bunların eski hikayeler, yaratılış efsaneleri olduğunu ve bu hikayeler doğru olsa bile eşitliğin bir yalan olduğunu açık olduğunu söylüyorlardı; bunu kendi bariz üstünlükleriyle kanıtlamışlardı. Bu noktada Venüslü adamlardan birkaçı, daha yumuşak huylu delegeler kalabalığa konuşurken huzur içinde beklemeyi kabul ettikleri kalabalığın arkasından öne doğru ilerlemeye başladı. İnsanları yol boyunca iterek, halk arasında daha fazla öfke ve nefreti körüklediler. Sonunda kalabalık kavgaya dönüştü. Fakir kadınlar zengin kadınların saçlarından çekiştiriyor, mücevherleri, şalları ve kolayca çıkarılabilen her şeyi kapıyordu. Zengin kadın ve erkekler onlara vuruyor, tekmiyor ve hırsızlığı şiddetle durdurmaya çalışırken, alt sınıftan erkekler üst sınıftan erkeklerle yumruk yumruğa kavga ediyordu. Her şey, özellikle daha az şanslı insanları kışkırtan ve "kazara" dövülerek öldürülen zengin bir sanat koleksiyoncusu ve yazarın öldürülmesiyle sonuçlandı. Adamın karısı bağırıyor: "O öldü. Kocam öldü ve bu barbarlar onu öldürdüler!" Tüm grupta bir sessizlik oluştu ve tüm kavgalar bir anda sona erdi. Yoksul kadınlardan bazıları aldıkları şeyleri geri verdi, bazıları ise cezalandırılma korkusuyla kaçtı ve kalabalık sessizce dağıldı. Ertesi gün, alt sınıftaki erkeklerin yaklaşık yarısı ve kadınların birkaçı üst sınıflar için çalışmayı reddetti. Talepleri yerine getirilmediği sürece o andan itibaren yalnızca kendi ailelerinin ve kendilerinin geçimini sağlayacaklarına söz verdiler. Üst sınıflar bu talepleri karşılamak yerine kafa kafaya verip greve gidenleri yeniden işe almamayı, "sadık kalan"ların çalışma saatlerini ve sosyal haklarını artırmayı ve hayata her zamanki gibi devam etmeyi kabul etti.

Doğal olarak bu durum herkeste daha fazla öfke ve nefret uyandırdı. Üst sınıflar, alt sınıfları yönetmek için bir adım daha atmış, "sadık olanları" itaatlerinden dolayı övmüş ve isyancılarla dostluk kurdukları görülürse onları kesmekle tehdit etmişti. İsyancılar çalışmaya devam eden hizmetkarlardan nefret ediyordu; onlardan çalmaya ve zaman zaman tehditlerle ve küçük çatışmalarla onları korkutmaya başladılar. "Sadık" hizmetçiler, hayatları üzerinde ellerinde tuttukları güç nedeniyle üst sınıflardan nefret ediyorlardı. Hayatta kalma korkusuna yenik düşmüşler ve alt sınıf arkadaşlarını terk etmişlerdi. Aynı şekilde eski arkadaşlarına da kendilerini tercih edilme durumuna soktukları için kızdılar, onlara karşı suçluluk, utanç, öfke ve nefret gibi karışık duygular beslediler ve onları küçümsemeye başladılar.

Şimdi gelin bu kafa karışıklığının, inkarın, baskının, ön yargının, derinlerde gizlenmiş duyguların tohumlarına tarihe dönüp bir bakalım. Evet, enstest yoluyla oluşan genetik bozukluklara kadar uzanıyor. İlk ihlalciler, sorunun ortaya çıktığı sırada enstesten kaynaklanan genetik hasar konusunda cahil ve saf olsalar da, sorunun keşfedilmesinden sonra hâlâ korku ve utanç acısını hissediyorlardı. "Güzel" insanlar olarak kalanlar, kendi ırklarının yarattığı bu mutantlardan gizlice tiksiniyor ve dehşete kapılıyordu. Bunun kendilerinin başına gelebileceği korkusunu ve buna sebep olmalarına yardım etmiş olmanın utancını inkar ettiler; "çirkin" ve "geri zekalı" olanlara bunu hatırlattığı için kırgınlık hissediliyordu. Bu "çirkinlik" ve "geri zekalılık" korkusu onların rüyalarına ve uyanık oldukları her anına musallat oldu. Bu olumsuz duygular asla dışarıdan kabul edilmedi. Bunun yerine, "güzel olanlar", kibirle, sahte şefkatle ve mutantların ayrılıp kendi kolonilerini yaratmalarına izin vererek bunu fazlasıyla telafi ettiler. Venüslüler, her insandaki kutsal öze duyulan şefkat ve sevgi hakkında daha fazla bilgi edinme fırsatını kaçırdılar ve bunun yerine takıntılarını "dış biçim" ile beslemeyi seçtiler.

Mutantlar gittiklerinde elbette bilinçli bir rahatlama oldu ve gerginlik azaldı, ancak Venüslülerin derinliklerinde her zaman herhangi bir şekilde aşağı olma korkusu vardı. Mutantların gezegenlerinin herhangi bir yerinde var olması derin bir acı kaynağıydı. Bilincin gölge tarafı, bu "güzel" insanların bilinçaltında doğmuş ve korkularının, utançlarının, kırgınlıklarının, şefkat ve saf sevgi eksikliğinin ve önyargılarının aşırı telafisi olarak fiziksel güzelliğe ve sanatsal ifadeye bağımlı hale gelmişlerdir. Ancak yine de "saf" bir ırkı sürdürdüler.

Buna paralel olarak, mutantlar çok daha ruhsal temelli ve tarımda üstün olan bir kültür geliştirdiler. Kolonilerinde müzik, tiyatro ve sanat da gelişti, ancak yine de eski, hatırlanan önyargıların ve üstünlüklerin acı acıları bu sanatları hayatlarının geri kalanıyla dengede tuttu. Açık enstest yoluyla daha fazla genetik bozulmayı önlemek için ellerinden geldikince dikkatliydi, ama yine de genleri hasarlı bir ırktı. Orijinal koloniyle yeniden birleşme isteği bir dereceye kadar her zaman orada olsa da, kendi gömülü gölge tarafları onları izole etti. Kendi fiziksel aşağılıklarından kaynaklanan utanç ve korkunun derin yaralarını taşıyorlardı. Bu korku ve utanç, eşitlik, egemenlik ve iç güzelliğe olan manevi inançları tarafından maskelenmişti, ancak yine de yaralar duygusal olarak tedavi edilmemişti.

Mutantlar, aralarındaki en basit fikirli olanlar için bile saygın bir iş buldular, birbirleriyle eşit olarak paylaştılar, birlikte şarkı söyleyip ruha tapındılar ve bir ırk olarak büyüdüler. Bununla birlikte, genetik hasar oldukça gerçektir ve hala onlarla birlikteydi, çünkü genetik bozukluk aynı zamanda ruhlarının ve ruhlarının tamamen bedenlenip tam kapasiteyle çalışabilmesini de engelliyordu.

Buradaki paradoks, her koloninin diğerinin sahip olduğu şeye derinden ihtiyaç duymasıydı. Fiziksel olarak bu kadar takıntılı olan "güzel" insanların, genetik engellilerin ruhsal sağlığına ve masumiyet hatırasına ihtiyacı vardı. Mutant ırkını, kaybolan yeteneklerini ve tam ruh bedenleşmesini geri kazanabilmesi için genetik sağlığa ihtiyacı vardı. Ancak yine de ikisi de kendi gömülü yaralarını ve inkarlarını aşır karşılıklı ihtiyaçlarının farkına varamadı. Kilometrelerce uzakta olmalarına rağmen aynı gezegendeydiler. Dolayısıyla bir grubu etkileyen şey diğer grubu da psikolojik ve bilinçaltı olarak etkiliyordu.

Suçlular Orijinal Koloniye Terk Ediyor – Yıl 3800

Venüs kolonileşmesinin yaklaşık 3800. yılında, orijinal koloniden bir grup suçlu isyancı, yeniden adil bir başlangıç yapmak için başka bir yerde yeniden kolonileşmeye başladı. O sıralarda hırsızlık ve cinayet yaygınlaşmaya başlamıştı ve tecavüz de gündeme gelmişti. Bu yeni şiddet içeren ceza biçimi, insanların derin öfkesinin ve istedikleri şeye sahip oldukları ve sahip olamayacaklarını düşündükleri için başkalarını cezalandırma ihtiyaçlarının doğrudan bir yansımasıydı. Bedenlerine tecavüz etmek, ayrılığın kısırlığını ve nefretini ortadan kaldırdı ve tecavüz mağdurlarına şöyle dedi: "Bakin, siz benden daha iyi değilsiniz çünkü vermeyeceğimi söylediğiniz şeyi sizden alma yeteneğim var." Orta ve üst sınıflara dayatılan bu son şiddetin doğurduğu sahte güç duygusu iç savaşta yol açtı. Alt sınıf isyancıların kazanma şansı yoktu ve bu yüzden örgütlendiler, malzemeleri çaldılar ve gece boyunca uzak batıdaki tepelere doğru yola çıktılar.

Orijinal koloniden ayrılımlarından bir ay sonra isyancılar mutant koloniye gördüler. Mütevazı bir şehir, yeşil çayır, nehirler ve akarsular, kır çiçekleri ve daha önce isyancılar tarafından görülmemiş doğal güzelliklerle zengin bir yamaçta duruyordu. Tepkileri şok ve korku karışımıydı. Fark edilmeden gizlice dolaşmayı öğrendikleri için, hava karardıktan sonra insanları gözlemlemek için casuslar göndermeye karar verdiler. Casuslar iki gün sonra geri döndüler ve basit hayatlar yaşayan "tuhaf ve çirkin" insanlardan oluşan çok sessiz, mütevazı bir grup olduğunu bildirdiler. Herkes sakin, oldukça mutlu ve eşit olanaklara sahip görünüyordu.

Bu haber isyancıları oldukça şaşırttı ve umutlandırdı, ancak "çirkinlik" korkusu onların ırksal bilinçaltına derinlemesine gömülmüş ve onları temkinli hale getirmişti. İnsanlarla tanışmak ve onlara katılıp katılamayacaklarını sormak için erkek, kadın ve çocuklardan oluşan bir heyet göndermeye karar verdiler. Mutant ırkı onların acı ve ayrımcılık hikayelerini dinledi. Ancak isyancılar, kabul edilme umuduyla kendi suç eylemlerini bu yeni insanlara bildirmemeye karar vermişlerdi. Aynı zamanda açık ara en tehlikeli olan haklı öfke ve nefrete tutunuyorlardı.

Birkaç gün içinde yeni gelenler, duvar halısının yeni parçaları gibi topluluğa dahil olmaya başladı. Kendi barınakları inşa edilene kadar mutantların evlerinde beslendiler ve barındırıldılar. İsyancıların bir kısmı eski şiddet ve rekabet yöntemlerini bırakmayı kolay buldu. Diğerleri bunu yapmadı. Yapmayanlar gereksiz yere çalmaya başladılar; daha önce sahip olmadıkları ve istemeye korktukları aletleri, bıçakları ve özel yiyecekleri aldılar. Bu davranış mutantlar tarafından tamamen bilinmediğinden, neler olup bittiğinin farkına varmaları yavaş yavaş gerçekleşti. Ev sahibi topluluğun üyeleri, eşyalarını nereye bıraktıklarını unuttuklarını ya da ne kadar yiyecek kaldığını yanlış değerlendirdiklerini düşünüyorlardı.

ta ki bu olaylar yeterince sık ve yeterince farklı kişilerde meydana gelinceye kadar, ikiyle ikiye bir araya getirip hırsızlık kavramını ortaya atmaya başladılar.

Bu yeni sorunun açık bir şekilde, anlayış ve çözüm umuıyla ele alınması için bir toplantı yapılmasına karar verildi. Mutantlar, yeni topluluk üyelerinin kendilerinden hiçbir şey esirgilmediğinde neden hırsızlık yaptığını gerçekten bilmek istiyorlardı. Ancak isyancıların, sorun çözmek için grup toplantılarıyla farklı bir geçmişi vardı ve bu nedenle mutantlara savunmacı bir şekilde ve aşırı ihtiyatla yaklaştılar.

Mutantlar, konuyu açarken isyancılara karşı son derece incelikli ve nazik davrandılar. Öncelikle yeni gelenleri övmek ve koloniyeye şimdiye kadar getirdikleri iyilikler için onlara teşekkür etmek önemliydi. Kayıp eşya ve yiyecek konusu ortaya çıktığında suçlu isyancılar sinirlendi ve savunmaya geçti, ev sahipleri ise onların tepkilerinden şaşkına döndü ve korktu. İsyancılar bu tepkileri zayıflık ve basit fikirlilik olarak algıladılar ve yeni koloninin kontrolünü ele geçirmek konusunda bilinçaltı bir grup zihniyeti oluşturmaya başladılar.

Asi grubun bazı üyeleri, bahsettikleri mutant grubun sağlığından ve cömertliğinden yeterince etkilenmişlerdi. Mutantlara, geldikleri yerde hayatta kalabilmek için hırsızlık yaptıklarını, hatta zaman zaman başkalarına zarar verdiklerini anlattılar; zaman zaman öfke nedeniyle şiddete de başvurdıklarını itiraf ettiler. Her ne kadar isyancılar hâlâ en kötü suçlarını gizleseler de, hikayeleri mutantların sapkın davranışların kaynağını içlerinde şefkat uyandıracak kadar anlamalarına yardımcı oldu. Çok geçmeden herkes, suçluların asgari düzeyde tedbirliliğiyle, yeniden medeni bir şekilde iletişim kurmaya başladı. Her şey affedildi ve isyancılar ihtiyaç duydukları şeyleri istemeye teşvik edildi. Mutantların ihtiyaçlarını hemen karşılayamaması durumunda, doğru aletlerin üretilmesi ve doğru yiyeceklerin toplanması konusunda her türlü çabanın gösterileceğine dair güvence verildi.

Bir süre iki grup arasında her şey yolunda gitti. Hatta kültürel farklılıkları, tarihi hikayeleri ve manevi müziği paylaşmaya başladılar. Her iki grup da mutant toplumla ilgili tarihi kayıtların bulunmaması karşısında dehşete düşmüştü. Bu keşfedildiğinde, eski yaralar, yaralar ve önyargılarla dolu mutant insanların üzerine derin bir sessizlik çöktü. İsyancılar arasında daha rekabetçi bir yapıya sahip olanlar mutantlardan korkmaya başladılar, kendilerini onlardan üstün görmeye başladılar ve ırkın sağlığını korumak için arkadaşlarını ayırmaya teşvik ettiler. Bazıları dinledi ve bu eski atalar tarafından kirlenme korkusuyla onlardan giderek daha fazla ayrılmaya başladı. Hiçbir şey açıkça ifade edilmese de gerilim arttı ve mutant insanlarda eski utanç ve mağduriyet duyguları yüzeye çıkmaya başladı. Güvensizlik dile getirilmiyordu ama her iki tarafta da hissediliyordu. Dönüştürülmüş isyancıların bazıları mutantlara karşı tamamen açık, sevgi dolu ve minnettardı; daha düşmanca isyancılara karşı onların yanında yer aldılar.

İsyancılar Mutantları Kontrol Ediyor ve Savaş Açıyor – Yıl 3801

Yavaş ama emin adımlarla küçük tartışmalar yüzeye çıktı. İnsanlarda "Daha iyi/daha az" düşüncesi gelişti; isyancılar daha önce ezilen bir ırkın tehlikeli üstünlüğünü üstlendiler ve mutantlar kendilerini daha az açık ve güvende hissettiler, aynı zamanda gruplarının bilinçaltından kazınan eski utançlara kızdılar. . Her iki grup da kendini incelemek ve iyileştirmek için bariz fırsatı değerlendiremedi ve bunun yerine incelikler pasif-agresif davranışlara dönüştü, bu da ayrımcılığa dönüştü, bu da daha güçlü bir kızgınlık ve güvensizliğe dönüştü. Sonunda bu süreç, asilerin, atalarının yüzyıllar önce yaptığı gibi, mutantlara aynı yasa dışı üreme yasalarını dayatmasına yol açtı ve ilgili herkesin bilinçaltındaki karanlık kabuslar yavaş yavaş yüzeye çıkmaya başladı.

İlk başta mutantlar, cömertlikleri ve yeni insanlara karşı açıklıkları nedeniyle isyancılarla anlaşmaya çalıştılar. Bu işe yaramayınca, ayrı yaşamla bir arada yaşamayı teklif ettiler. Bu da işe yaramayınca kendilerini ve egemenliklerini korumaya yönelik silahlar geliştirmeye başladılar. Ancak bu sefer, burası onların evi olduğu için ayrılmayı teklif etmediler. Sonunda, kendi kültürleriyle kaynaşıp birbirleriyle evlenmeye başlayanlar dışındaki isyancılardan ayrılmaları istendi.

Haklı isyancılar bu son talebe kızdılar ve eski ordularına savaş ilan ettiler. Her ne kadar isyancıların sayısı çok fazla olsa da şiddet, sinsilik ve başkalarına korku aşılama konusunda daha deneyimliydi. Mutant kadınlara tecavüz edip öldürdüler, erkek çocukları parçaladılar, etraflarında her yerde nefret ve korku atmosferi yarattılar. Bu arada mutant ırkın yaşlılarından biri, çoğunluğun talep etmesi halinde ilahi müdahale vaadini hatırladı. İnsanlar gece yarısı hemen toplandılar ve fikir birliğiyle şiddet yanlısı isyancıların kolonilerinden ve gezegenden uzaklaştırılmasını talep ettiler. Plan işe yaradı. O gece isyancıların evlerini inşa ettiği bölgeye büyük bir kasırga geldi ve isyancıların tamamı öldürüldü.

Mutantlar olayların bu şekilde değişmesi karşısında şok halindeydi. İsyancıların kendi başlarına ayrılmaya karar vermesi veya bulutların açılması ve şiddet içermeyen bir grubun isyancıları uzaklaştırması gibi daha nazik bir şey beklemişlerdi. Bu aşırı ama doğal olay onları sarstı ve onları yeniden suçluluk, utanç ve cezayı hak etme duygularıyla doldurdu. Başka bir deyişle, kurban zihniyetleri önemli bir sıçrama yaptı.

İlk Evrim Döngüsünün Sonu – Yıl 5200

Evrimleşen ırkların doğal kültürel ve teknolojik ilerleyişi, kolonizasyonun ilk 5200 yılının geri kalanı boyunca devam etti. "Güzel" insanların sanatsal başarıları arttı, buna eşlik eden sınıf ayrımı ve önyargı duyguları da arttı. Hizmetçi sınıflarının düzenli kalmasını sağlamak ve azalmış olsa da devam eden şiddeti kontrol etmek için bir hükümet bile geliştirdiler. Kibirli zanaatkarların ve zenginlik sahiplerinin medeniyeti haline geldiler; çoğu hükümet yetkilisi ve daha az zanaatkâr dahil orta sınıf işçiler; ve alt sınıf sunucular ve sıradan işçiler. Açık kızgınlık ve önyargı gösterileri çoğu zaman minimum düzeyde tutuldu. Hükümet zenginler arasında çok popüler oldu. Medeniyetleri "daha iyi/daha az" düşüncesine dayandığı ve manevi değerlerden neredeyse yoksun olduğu için, genel olarak insanlar duygusal ve sözlü olarak son derece baskı altındaydı.

Mutant ırkı, birkaç yeni türün devreye girmesiyle zihinsel ve hatta fiziksel olarak gelişmeye devam etti.

kalan isyancılar topluluğa dönüşür. Ruhsal ilkeler, "güzel" atalarının fiziksel takıntılarını geçersiz kılmaya devam etti ve bu insanlar, isyancı işgalcilerin getirdiği bastırılmış korku, utanç, suçluluk ve nefretteki artışa rağmen oldukça barışçıl bir varoluşu sürdürdüler.

5200 yılı yaklaşıırken, rehberler ve bitki devaları olarak kalan Andromedalı meleklerden bazıları, Venüs'ün sonraki 5200 yıllık kolonileşmesini planlamak için gerekli bilinçli seçimleri gerçekleştirmek amacıyla o dönemde enkarne olmak için ilk planlarını gerçekleştirdiler. . Her iki kolonide doğanların mizaçları çarpıcı derecede farklıydı ve mevcut kültürlerden görünimleri biraz farklıydı. Her iki grupta da duygusal, zihinsel, ruhsal ve hatta bir dereceye kadar fiziksel olarak kaybedilen bir saflık vardı. Elbette, önceki 5200 yılda baskı, önyargı ve diğer sapkın tutumların yol açtığı mutasyonlarla tamamlanan ırkın genetiğini taşıyorlardı. Bilinçli olarak saf bir ruha sahip olan bu kişilerin, sömürgeleştirmenin başlamasından bu yana yüzyıllar boyunca olup bitenlere ilişkin anıları çoğunlukla sağladı. Yeni doğan melekler, ergenliğin başlarında bu anıları uyandırmak için önceden programlanmıştı.

Yavaş yavaş her iki kültür de Andromeda melekleri, egemenlik ve ruh eşitliği hikayeleriyle dolmaya başladı. Hikayeler ayrıca Venüs'te atılacak evrimdeki sonraki adımlara karar vermek için ilerlemelerinin hiyerarşiler ve kendileri tarafından değerlendirileceği 5200 yıllık dönüm noktasını da anlatıyordu. Söylemeye gerek yok, her iki grubun da düşünecek çok şeyi vardı. Her iki koloni de başlangıçta bu genç ruhların kendilerine getirdiği fikirlere direndi; ama bu meleklerin sayısı giderek çoğaldıkça ve bağımsız olarak aynı hikayeleri anlatmaya ve aynı tahminleri vermeye devam ettikçe, Venüslüler dinlemeye başladı. Her iki koloninin sakinleri de uzun süredir gömülü olan derin duyguları yaşarken, yeni doğan melekler iyileşme sürecine yardımcı oldu. Sağlığın ve DNA'nın restorasyonu için imza bitkilerinin kullanımı tanıtıldı. Yeni doğanlar, birçok insanın uzun zamandır gömülü olan anıları ve gerçekleri bulmak için kendi bilinçaltı zihinlerine ve duygularına erişmesine yardımcı oldu, ancak çoğu iyileşmeye, değişmeye veya buna olan ihtiyacı kabul etmeye istekli değildi. Kibir, kendini beğenmişlik, önyargı ve iktidardan vazgeçme korkusu, zenginleri ve devlet adamlarını modası geçmiş yollara sıkı sıkıya bağlıyordu; bu kişiler yeni iman edenleri tehdit ve korkuttular ama onları durduramadılar. İnanlılar bunu duydular ve bir dereceye kadar iyileştiler, ancak daha sonra ruhsal olarak kendilerini üstün hissetmeye ve elitist direnişçilere karşı önyargılı olmaya başladılar.

- sizin deyiminizle, ters bir önyargı.

Mutant kolonide iyileşme ve dönüşüm fikir birliğiyle gerçekleşti. Mutantlar, kendi fiziksel görünümlerine karşı derin utançlarını ve önyargılarını anlamaya başladılar. Kendilerine “güzel” zalimlere karşı hissettikleri derin öfke ve kırgınlıkla temasa geçmeye başladılar. Ayrıca isyancıların uzaklaştırılmasıyla ilgili suçluluktan da vazgeçtiler; melekler onlara, isyancıların kendi karmik sorunlarını çözmek için başka bir gezegene götürüldüklerine dair güvence verdiler. Bu diğer gezegene Mars adı veriliyordu ve yılın belirli zamanlarında gece gökyüzünde görülüyordu. Mutantlar ve dönüştürülmüş isyancılar, gökyüzündeki Mars'a bakıp gezegene ve üzerindeki insanlara şarkı söyleyerek onlardan affetmelerini ve acılarını bırakmalarını istedikleri gece toplantıları düzenliyorlardı. Bu yeni Marslıların büyümesine ve iyileşmesine yardımcı olmak için hiyerarşilere dua etmeye başladılar. Dua ettikçe kendi duygusal yaraları da iyileşti. İlahi olarak olmaları amaçladıkları kişi olabilmek için rehberlik ve yardım istediler. Genetik arınmanın gerekliliği anlaşıldı ve bu, imza bitkilerinin kullanımıyla, duygusal ve zihinsel iyileşmeyle mümkün olduğu kadar gerçekleşiyordu.

5200 yılında büyük bir deprem meydana geldi. (Ya da belki de buna Venüs depremi denmeli.) Nehirler ve dereler sular altında kaldı ve hem kolonilerin çevresindeki alanların çoğunu, hem de evlerinin bir kısmını yok etti. Ruhsal ve duygusal karmayı ve zihinsel düşünce biçimlerini temizlemek için kullanılan bu doğal afetlerde insanların yaklaşık yüzde 20'si öldürüldü. Olaylardaki mesaj arınma ve arınmaydı. İnsanlar şok olmuştu ama yeni doğan melekler arınmayı insanların çoğunun anlayacağı şekilde açıklayabildiler. Her iki koloninin bazı üyeleri kırgındı ve Yüksek Konsey ve Yüce Varlık An tarafından cezalandırıldıklarını hissettiler. Bu düşünce formları, ilahi olana, Yüksek Konseye ve özellikle de An'a karşı duyulan güvensizlik ve korku şeklinde bir sonraki çağa onlarla birlikte gitti.

İşık Elçileri Geliyor – Yıl 5200

Her iki gruptan da sömürgecilerin çoğunluğu hiyerarşik denetim ve yardım olmadan devam etmekten korkuyordu. Bu korku, hiyerarşilere, sömürgecilerin çoğunluğunun daha gelişmiş varlıkların enkarnasyonu şeklinde müdahaleyi arzuladığı yönünde bir mesajdı.

Yüksek Konsey, gezegenin hemen üzerinde her iki koloninin de görebileceği bir yerde cisimleşen merkabah uzay gemisi aracılığıyla bir heyet gönderdi. Venüslüleri diğer koloninin ayrılmasından bu yana tarihi konusunda eğitmek için her koloniye ışık elçileri gönderildi. Temsilciler, düzeltme ve şifaya bir sonraki seviyede başlamak için insanlar yakında yeniden bir araya gelmeleri gerektiğini söyledi. Elli yıl boyunca iki koloniye ruhsal olarak eğitim verildi, yeniden yapılandırıldı, asıl kim oldukları hatırlatıldı ve birçok yönden güçlendirildi. Daha sonra onlara yeniden bir araya gelme zamanının geldiği söylendi.

"Güzel" insanlara, mutantları eve geri döndürmek için bir heyet göndermeleri söylendi. Orijinal kolonide kalanlar yeni evler inşa ederek onları yiyecek, mobilya ve hatta sanat eserleriyle doldurdular. Mutantlara, eski atalarını onlara yönlendirmek için kolonilerine en yakın doğu yamaçlarında ateş yakmaları söylendi. Her iki grup da heyecanlıydı ve kaçınılmaz olan değişikliklerden biraz korkuyordu. Sonunda hükümetin yapısı bozuldu ve mutantlar evlerine hoş geldin dediler. İrkin ruhsal ve fiziksel olarak restorasyonu başladı.

Yüksek Konsey tarafından gönderilen Temsilciler, yaklaşık 500 yıl sonra ayrıldıklarında kendilerinin yerini alacak danışmanlar, diplomatlar, ruhani öğretmenler ve ruhani liderlerin eğitimcileri olarak Venüs'te kaldılar. Bu kez, her 500 yılda bir, daha önce bedensiz kalmış olan birkaç melekli kişinin, insanları amaçlanan evrim doğrultusunda tutmak ve onlara geçmiş öğrenmelerini hatırlatmak için Venüs kültürüne doğması kararlaştırıldı. Bu aralıklarla şifa yöntemleri ve maneviyat ihtiyaç duyulan şekilde güncellenecektir.

Plan uzun süre çok başarılı oldu, ancak güzellik ve sanatsal beceri konusundaki önyargılar ve kibir hala insanlarda kökleşmiş halde kaldı. Bu idealler onların kanında varmış gibi görünüyordu ve hiçbir zaman tamamen ortadan kalkmadı. Bu gerçeğe rağmen Venüslüler öncelikle sanatsal ve sanatsal olarak gelişmeye devam ettiler.

tarım toplumu. Kùltürleri bu fiziksel alanlarda istikrarlı bir şekilde geliřti ve yeniden dűřmemeleri için orijinal manevi öncüllere neredeyse korkuyla tutundular.

Kendilerine güvenme korkusu, ikinci 5200 yıllık döngünün tamamı boyunca Venűslűlerin baskı ve inkarlarının ilk ve en önemli nedeniydi; fiziksel önyargılar ve kibir de diđer önemli nedenlerdi. Bu döngünün sonunda, hiyerarřiler ve Venűslű grup yüksek akılları (aynı zamanda yüksek kolektif bilinç olarak da adlandırılan, insanların birbirleriyle iřbirliđi ve birlikte yaratmaları yoluyla geliřen) mahsullerinin çođunu yok etmek için bir sel gönderilmesi konusunda anlařtılar, ancak kimseye zarar verme. Amaç herkesin ortak çıkar için birlikte çalıřması gereken bir durum yaratmaktı. Bu, Venűslűleri birbirlerine ve kendilerine güvenmeye ve eřitliklerini ve birbirlerine ve gezegene olan karřılıklı bađımlılıklarını deneyimlemeye zorlayacaktır.

Tufanlar dindikten sonra, yeni doğan melekler Venűslűlere, gerçekliklerindeki tezahűrleri kendileri için yorumlamaları, onları nasıl yaratıklarını anlamaları ve buna göre doğru eylemi yapmaları gerektiğini söyledi. Sel ve mahsul kaybının amacı kesinlikle ceza veya gözdağı değildi, çünkü kendi gruplarının yüksek bilinci, sellerin insanları daha derin seviyelerde birleştirmek ve alçakgönüllű kılmak için gerekli olduğu konusunda hemfikirli. İnsanların özgüven eksikliğini gidermek için işaretleri yorumlayıp ona göre davranmaları isteniyordu.

Meditasyon ve Mahayana Bilinci Genişliyor – Yıl 10.400'den 15.600'e

Melekler Venűslűlere bu süreçte kullanmaları için bir araç verdi; kendini keřfetmeye yönelik yeni bir meditasyon biçimi. Her günün sonunda derin bir sessizliđe bűrűnűrler ve o gün boyunca başlarına gelen her řeyi, düşüncelerini, duygularını ve başkalarıyla olan etkileřimlerini yeniden incelerlerdi. Bazı insanlar bu dođal felaketi kendilerinin yarattıđı imasına derinden kızdılar; bunlar çođunlukla tanrısallıđa, An'a ve Yüksek Konsey'e olan güvensizliđi önceki 5200 yıllık döngűden son döngűye tařıyanlardı. Geri kalanlar bu yeni yaklařıma uyma konusunda daha anlayıřlı ve istekliydi ve bunu güçlendirici olarak deneyimlediler. Bu yeni meditasyonu gruplar halinde yaptıklarında, tek başlarına meditasyon yaparken bulamadıkları sessizlikte derinlik kalitesini deneyimleyebildiler. Meditasyon yapanlar ayrıca birlikte meditasyon yaptıklarında ve gözlemlerini birbirleriyle paylařtıklarında kendi duygu ve düşüncelerinin daha incelikli yönlerinin kendileri için daha belirgin hale geldiđini gözlemlediler. Bu nedenle alçakgönüllűlűk, kendilerini daha kiřisel ve samimi yollarla birbirlerine gösterme istekliliđinin yanı sıra, ortak bir amaç dođrultusunda buluřurken grubun dođasında var olan gücün farkına varmaları yoluyla ortaya çıktı.

Üçüncü 5200 yıllık döngünün ilk elli yılı içinde Venűslűler, fiziksel bedenlerinin ötesinde var olan ve grubun yüksek zihninin tuzağına düşmüş olan kendi yüksek bilinçlerinin farkına vardılar. Budizm'de, *mahayana* bir grubun hiçbir üyesinin, herkes ilerlemedikçe ilerlemediği ruhsal gelişim aşamasıdır; Venűslűler bu prensibi deneysel olarak keşfettirler ve bu, üçüncü kolonizasyon çağının teması haline geldi. Melek haberciler, devam eden evrimlerini ve hafızalarını korumalarını sağlamak için her 500 yılda bir doğmaya devam ettiler. Maddi olarak bu çağdaki ilerlemeler, grup bilincinin genişlemesiyle karşılaştırıldığında çok azdı; ancak yine de her seviyedeki evrim doğal seyrini izledi.

Yeni Bir İrk Doğuyor – Yıl 15.600

Üçüncü 5200 yıllık döngünün sonunda gruba yeni bir meydan okuma tanıtıldı. Yüksek Konsey ve Venűslű grup yüksek akılları, Venűslűlerin ruhsal evrimini ve bunu yeni bir her řeyi kapsayan deneyime entegre etme yeteneđini test etmek için gezegene yeni bir ırk tanıtmaya karar verdi. Yeni ırk, son derece geliřmiş zihinsel kapasiteye sahip fakat sađ beyin tipi iřlevleri çok az olan dođrusal, yüksek melek benzeri varlıklardan oluřan bir gruptu. Bununla birlikte, fiziksel olmayan ortamlarda kendi gerçekliklerini ve evrimlerini yaratmak için grup zihninin gücünü öğrenmiřlerdi, dolayısıyla iki grup bu bilgiyi ortak bir zemin olarak edinmiřti.

Yeni varlıklar bir grup meditasyonunun ortasında gezegene vardıklarında, bir grup Pleiadesli Iřık Temsilcisi, varlıklarını açıklamak ve iki ırkın bűtűnleřmesinin ilk elli yılında yardımcı olmak için onlara eřlik etti. Bařlangıçta her iki grup da birbirini oldukça merak ediyordu ve farklılıklarını merakla ve ellerinden geldiđince manevi eřitlikle arařtırıyorlardı. İlk Venűslűler bu yeni grubu oldukça tuhaf buldular; aslında çirkin deđillerdi; onlar hiç de güzel deđillerdi ve melek grubunun her zaman kendilerinde dođal karřıladıđı belli bir zarafetten yoksunlardı. Ayrıca neredeyse sürekli konuřup teoriler geliřtirirken yaratıcı dürtűden de yoksun görűnűyorlardı. Yeni gelenler kendi geometrik özelliklerine göre yeni binalar ve aletler tasarlamaya bařladıklarında Venűslűler bu yapıların katı, dayanıklı ve sanatsal güzelliikten yoksun olduđunu gördűler.

Yakın zamanda Venűslű olan dođrusal varlıklar, eski mimarinin kullanıřsız ve modası geçmiş olduđunu düşünüyordu. Kendi fikirlerine ve mükemmellik ideallerine ulařmak için bu yeni gezegen evinde birçok řeyi deđiřtirmek istiyorlardı. Her iki grup da savunmaya geçmiřti ve ilk kez Venűslűler, kendilerini güzellikten deđil, yeni tür analitik ve teknolojik zekadan dolayı kendilerinden üstün gören bir ırkla karřı karřıya kaldılar. Önyargının darbelerinin kendilerine karřı geri döndűđünü hissetmek büyük bir řok etkisi yarattı, ancak yine de çođu, kendi gezegensel tarihleri hakkında, ruhsal mücadeleyi anlayacak kadar bilgi sahibiydi.

Yeni ırkın kendini ařađılık hissetmesine yol açmadan, orijinal Venűslűler aynı zamanda kendi kiřisel deđer anlayıřlarını da korumak zorundaydılar. Bunu yapabilmek için, grubun yüksek zihni onları yeni Venűslűlerden öğrenmeyi istemeye ve aynı zamanda onlara sanatsal yollar öğretmeye (eđer dođrusal olanlar öğrenmek istiyorsa) teřvik etti. Her ne kadar ilk söműrgeciler kendilerini yenilerin yöntemlerini öğrenebilecek kapasitede bulsalar da, çođu kısa bir süre sonra bundan ilham alamadı ve eski sanatsal ve tarımsal odaklanma yöntemlerine devam etti. Yeni Venűslűler gizlice bunu bir ařađılık ve zayıflık iřareti olarak görűyorlardı. Seleflerinden öğrenmeye pek ilgileri yoktu.

Birlikte geçirdikleri ilk 500 yılın sonunda, Venűslűlerin iki farklı grubu arasında yeni melekler ve lineer varlıklar doğdu ve onlara ortak noktalarını hatırlattı: daha yüksek grup bilincinin farkındalığı ve tüm varlıklar için egemenlik. Bu onları benzersiz bir şekilde bir araya getirdi. Yeni olanlar

Her günün sonunda, kendini incelemek ve kişisel farkındalık amacıyla eskilerle meditasyon yapmaya başladım. Eski Venüslüler günde bir saatini yeni meslektaşları gibi düşünerek ve hareket ederek geçirmeye başladılar. Her iki grup da kendilerinde isimlendirilemeyecek kadar ince bir şeyin değiştiğini hissetti, ama yine de oluyordu.

Karışık Evlenme Başlıyor – Yıl 16.600

Sonraki 500 yılın sonunda ırklar arasında minimal düzeyde çiftleşme başladı ve bu birleşmelerden çok sıra dışı çocuklar üretildi. Karışık çocuklar, saf ırkların çocuklarına göre daha huysuz olma eğilimindeydiler ve hem sağ hem de sol beyin faaliyetlerinde beceriler sergilediler. Elbette her çocuğun bu dengeyi ifade etmesi benzersizdi; bazıları sanatsal olana daha fazla eğilirken, diğerleri doğal olarak daha dalgın ve analitikti. Bunun yanı sıra farklı saç ve göz renkleri ortaya çıkmaya başladı. Daha önce her iki ırk da mavi gözlüydü; meleklerin sarı saçları vardı ve doğrusal varlıkların kahverengimsi sarı saçları vardı. Artık çocuklar kahverengi ya da yeşilimsi mavi gözlerle doğuyorlardı; saçları beyaz sarıydı ve orta ile açık kahverengi arasında değişen tonlardaydı ama her zaman altın rengi bir parlaklıktaydı.

Bu renk değişiklikleri insanlar için dikkat çekiciydi ve melekler gizlice onları çekici bulmadılar ve kendilerinden daha az çekici buldular. Doğrusal varlıklar, fiziksel görünümün yeni çeşitleri karşısında şaşkına dönmüş ve ilgilerini çekmiş olmalarına rağmen, değişiklikler konusunda daha tarafsız kaldılar. Bu, biyolojik bilimin başlangıcıydı; başlangıçta insansı genetik çalışmaları öncelik kazandı, daha sonra bitkiler, mineraller ve parçalanıp şifresi çözülebilecek diğer her şey üzerinde yapılan araştırmalara doğru dallandı.

Bu çalışma, lineer bilim insanları açısından, öncüllerinin fiziksel görünümle ilgili takıntılarından oldukça farklı, aşırı bir fiziksel yönelim yarattı. Yaşlı Venüslüler bu potansiyel engelin farkındaydılar, ancak kendi genetik sapkınlık geçmişleri nedeniyle kendilerini genetiğe oldukça meraklı buluyorlardı. Dolayısıyla genetik ve üreme alanı ön plana çıkarken, mimarlık, tarım ve sanat minimum düzeyde evrimleşerek çoğunlukla mevcut seviyelerde tutuldu. Genetik çalışmalara ve genetik mühendisliğinin ilk aşamalarına o kadar daldılar ki, ruhun ve ruhun değerini unuttular. Ruhsal ortak faydanın yerini neredeyse bilimsel ortak çıkar aldı ve grup bilincini keşfetmek adına Venüslüler yüksek kolektif bilinci neredeyse tamamen görmezden geldi.

Fiziksel dünyanın manevi dünyaya hakim olmasına yönelik bu eğilim, dördüncü 5200 yıllık döngü boyunca devam etti; bu, yeni binaların çoğunu yok eden ve insanların yaklaşık dörtte birini öldüren büyük bir depremle sonuçlandı. Her ne kadar insanlar bunu unutmamış olsa da, kolektif grup yüksek bilinci yeniden bilinçli zihinlerine getirilmeyi bekliyordu. Deprem, Venüslülerin bir araya gelip topluluklarının dörtte birini kaybetmelerinin yasını tutmalarına ve yaşamın gerçek değerleriyle yeniden bağlantı kurmalarına yardımcı olmak için kullanıldı. Aynı zamanda onlara şunu söylemek de amaçlanmıştı: “Ne yarattığınıza bir bakın. Binalarınızın fiziksel yapıları ve genleriniz, sizin için birbirinizin temel ruh niteliklerini anlamaktan daha önemli hale geldi. Neden bir araya geldiğinizi unuttunuz; bunun yerine yeni bir takıntıyı birlikte yaratınız. Kim olduğunuzu hatırla. Bunu birbirinizle masumiyet ve güvenle paylaşın. Yüksek zihnin grubunu hatırlayın. Amacını öğrenin.” Depremin sevgi ve şefkatle insanlara söylediği şey buydu; ve bu, 5200 yıllık döngünün son yetmiş beş yılı boyunca yeni meleklerin ve lineer olanların Venüslülere getirdiği mesajdı. Ancak bu kez halk dinlememeyi tercih etti. Önceki zamanlarda onları kültürel olarak geride tutan bu modası geçmiş, çocuksu manevi idealleri dinlemeyecek kadar ileri bir toplum haline geldiklerine inanıyorlardı.

“Doğaya Karşı İnsan” Tavrı Hakim Oluyor – Yıl 20.800

Bunun yerine insanlar depremi, bina kodlarını daha sofistike hale getirme, yapılarını daha güçlü ve doğaya daha dayanıklı hale getirme fırsatı olarak yorumladılar. Hayatın her alanında “iyileştirmeler” yapma takıntısı ortaya çıktı. Orijinal Venüs ırkının geri kalan üyeleri arasında bile “doğaya karşı insan” şeklindeki doğrusal tutum hakim olmaya başladı. O dönemin sonunda gidişatı değiştiren diğer şey, insanların kendi dünyalarını birlikte yaratmak yerine kontrol etmeleri gerektiğine dair çoğunluk anlaşmasıydı. Meditasyonları, kişisel farkındalık, büyüme ve grup yüksek bilinci ve bireysel Yüksek Benlikleri ile ruhsal bağlantı zamanları yerine, gözden kaçırmış olabilecekleri yenilikçi fikirler için strateji oluşturma ve kendilerini inceleme zamanları haline geldi. Doğal olarak bu meditasyon grupları ve bireysel uygulamalar, yeni döngünün ilk elli yılı içinde tamamen ortadan kalktı.

Bu döngü sırasında “doğaya karşı insan” düşüncesi, bilimsel alanlarda büyüme ve bitki ve insanların genetik mühendisliği istikrarlı bir şekilde gelişti. Sınıf ayrımı bir kez daha geliştikçe ayrımcılık yeniden gündeme geldi. Bilim adamları maneviyatçıları aşağıladılar ama zanaatkârlara hoşgörü gösterdiler. Günümüz Dünyasındaki allopatiyeye benzer şekilde, sorunların semptomlarını ortadan kaldırmak için tasarlanmış bitki ve mineral kaynaklarını kullanan tıp meslekleri yaratıldı. Sıradan emekçiler yeniden alt sınıf haline geldi; değerleri yalnızca orta ve üst sınıflara ne kadar sağladıklarına veya hayatı ne kadar kolaylaştırdıklarına göre belirleniyordu. Önyargılar, kızgınlıklar, utanç ve korku arttı, ancak yeni bir karmaşıklıkla bu duyguları bazı açılardan daha öngörülemez ve tehlikeli hale getirdi. Bu döngü, Dünya'daki mevcut 5200 yıllık döngüye çok benziyordu.

Spiritüalistler çoğunlukla dogmatik hale geldiler, kendileriyle aynı fikirde olmayanları yargıladılar ve onların uygulamalarını ve öğretilerini kitlelere ulaştırdılar. Sadece birkaç Venüslü ruhsal bütünlüğü ve saflığı korudu ve her 500 yılda bir yeni bedenlenen meleklerin doğuşunu dinledi, ta ki sonunda yeni melekler gelmeye kadar. Venüslülerin büyük çoğunluğu kendilerini yüksek kolektif bilince yabancılaştırmış ve artık yenilerinin istenmediği konusunda hemfikir olmuşlardı. Çoğunluğun kararı onurlandırıldı.

Bu beşinci çağın son yüz yılında, yani 26.000 yıllık kolonileşme dönemine gelindiğinde, Venüs günümüz Dünya'sına o kadar çok benziyordu ki, iki gezegen birbirinin aynısı olmayan ikiz kardeşler gibi düşünülebilirdi. Temel farklar Venüs nüfusunun daha küçük olması ve savaşın olmamasıydı.

Bu dönem Venüs'ün evriminde bir dönüm noktası oldu. 5200 yıllık gözden geçirme zamanı geldiğinde, Venüslü grup zihni yüksek kolektif bilinçten o kadar kopmuştu ki sanki büyük bir

Gezegeenin etrafındaki atmosfere bir örtü veya kalın karanlık bir ağ yerleştirilmişti. Eterik olarak, bir montaj seti ile bir araya getirilmiş geometrik doğrusal bir yapıya benziyordu. Güneş'in daha incelikli güneş kodlamasının ve parlak ışık desenlerinin saf formda atmosfere girmesini engelledi. Güneş ışınları kendi bütünlüklerini korumak yerine ızgara benzeri bir akış düzenine büründü. (Gezegeenin etrafındaki bu perde veya ızgara benzeri ağ durumu, aynı zamanda Dünya çevresinde şu anda oluşan şeye de benzer.) Hiyerarşilerin tam müdahalesi olmadan çok az şey yapılabilirdi ve hiyerarşiler özgür iradeye karşı çıkmak konusunda isteksizdi. Venüslülerin.

Halkın grup ve bireysel haklarının, egemen varlıklar olarak evrimi keşfetme haklarını desteklemek, ikilemi gözden geçirdiklerinde Yüksek Konsey ve An'ın akıllarında en başta yer alıyordu. Grup yüksek bilinci, gezegensel kaos yaratmak için doğrusal ızgarayı yakmak ve gezegeni kodlanmış güneş ışınlarıyla bombalamak şeklinde yardım istedi. Yangınlar gezegenin her yerinde patlayacak ve insanları hayatta kalabilmek için yeniden birleşmeye zorlayacaktı. Bu da yine tevazu ve manevi farkındalık durumunun ortaya çıkmasını sağlayacaktır. Yüksek Konsey bunun bir olasılık olduğunu ancak olasılık olmadığını kabul etti. Venüslülerin doğal afetlerle ilgili mesajları eski yöntemlerle okuyamayacak kadar ileri gittiklerine inanıyorlardı. Ayrıca patlayıcı deneyleri ve atom çalışmaları yoluyla uygarlığın kendisini yok etmenin eşiğinde olduğunu da gördüler.

Sonunda Venüslülerin kendi başlarına ne yapacaklarını görmek için son dakikaya kadar beklemeye karar verildi. Ancak uygarlık beşinci 5200 yıllık döngünün sonuna yaklaştığı için hiyerarşi önceki kararı geçersiz kılabilir ve yeni melekler ve yüksek melek benzeri varlıkları doğması ve insanları uyarması için gönderebilirdi. Plan ilerledikçe, insanların yalnızca yüzde 20'sini doğrudan kapsasa da, manevi bir devrim yaşandı. Nüfusun geri kalanı ruhani olanları yanlış yönlendirilmiş uyumsuz kişiler olarak yargıladı ve çok geç olana kadar onları görmezden geldi.

Kimyasalların Tetiklediği Afetler – Yıl 25.980

Beklenen kimyasal tetiklemeli patlamalar çağın bitiminden yaklaşık yirmi yıl önce meydana geldi ve depremlere, atmosferik yangınlara, su kirliliğine, su baskınlarına, derelerin kurumasına ve genel kaosa neden oldu. Nüfusun yalnızca üçte biri hayatta kaldı. Geriye kalanlar, grup zihni düzeyinde, kendileri için yapabileceklerinin ötesine geçmek için yardıma ihtiyaçları olduğu konusunda hemfikirdi. Bu, Yüksek Kurulun yardım göndermesinin kapılarını açtı.

Bir kez daha Pleiadesli Işık Temsilcileri gezegene geldi; bu kez Andromedalı Işık Temsilcileri ve Samanyolu'nun ötesinden gelen yüksek melek kökenlerinin hiyerarşik üyeleri de onlara katıldı. Bu hiyerarşik grup, hayatta kalanlarla bir araya gelerek ruhsal öğretiler, yeni şifa yöntemleri, daha yüksek grup ve bireysel bilinçlerle yeniden bağlantı kurmak için meditasyon teknikleri ve çoğunluk kabul ettiği sürece daha fazla yardım vaadi getirdi.

Bu manevi öğretmenlerin yardımı çoğunlukla iyi karşılandı, ancak birkaç Venüslü ihtiyatlı ve gizli kaldı. Ayrılığın ego bilinci ve ilahi olana olan güvensizliği, bazı insanların içsel tanrısallık ve birlikte yaratma ilkelerini kabul etmesini zorlaştırdı; kendilerini hiyerarşilerin kurbanları olarak düşünmeyi tercih ettiler. Egemenlik adına kontrolü ellerinde tutmaları gerekiyordu. Ancak Yüksek Konseyin Temsilcileri Venüslülere yardım etmeye ve onlara uzun süredir kayıp olan manevi değerleri ve gerçekleri hatırlatmaya devam etti.

Manevi Değerler İadesi – Yıl 26.000

26.000 yıllık döngünün sonunda Venüs'ün sularına büyük bir kasırga getirildi; dev gelgit dalgaları kıyıları dövüyordu. Kara kütleleri suya gömüldü, günlerce yağmur yağdı ve insanlar hayatta kalabilmek için yeniden birlikte çalışmak zorunda kaldı. Çoğu bunu yaptı ve yeni bir başlangıç yapmaya, her ruhun ve canın değerini hatırlamaya ve dengenin ne anlama geldiğini yeniden keşfetmeye söz verdiler. Kara kütlelerinin ve su yollarının yer değiştirmesi tamamlandığında, Venüslüler ile okyanuslar arasında daha az kara parçası kalmıştı. Bu, yaşamın kutsal olduğunu, sürekli değiştiğini ve geliştiğini ve kontrol edilmesi değil, işbirliği yapılması gerektiğinin sürekli bir hatırlatıcısıydı.

Manevi önceliklerin yeniden ortaya çıkması, hükümetlerin dağılması, yaratıcı ifadenin kendisi için odaklanması ve daha doğal tarım ve teknolojiye dönüş, bunların hepsi değişim ve yenilenmenin dışsal işaretleriydi. İçsel değişiklikler daha fazla zaman alıyordu ve gerçekleşmesi daha yavaştı, ancak insanların çoğunluğu bu değişiklikleri aynı şekilde yapmaya kararlıydı. İşbirliği ve birlikte yaratma yoluyla egemenlik yeniden bir yaşam biçimi haline geldi, farklılıklara saygı yeni bir biçimde ortaya çıktı. Venüslüler, ister doğrusal ister sanatsal, manevi ister tarımsal olsun, her türlü yaratıcı ifadenin değer taşıdığını anlamaya başladılar. Başkalarını kendi düşünce ve davranış biçimlerine dönüştürmeye çalışmak şeklindeki eski modele bağlı kalmak yerine, çeşitlilikteki birliği ve farklılıkları takdir ederek dengeyi keşfetmeye başladılar.

Bu yeni düşünme ve birlikte olma biçimiyle öz saygı hızla arttı. Herkes en iyi yaptığı ve keyif aldığı şeyi yapmaya teşvik edildi. Gruplara yönelik meditasyonlar katılmak isteyenlere yeniden açıldı, ancak kimse buna zorlanmadı. Sonraki 5200 yıl boyunca Venüs ve sakinleri daha önce hiç olmadığı kadar gelişti. Barış galip geldi, çeşitliliğe saygı duyuldu ve herkes kendini güvende hissetti.

Tanıtilan Hayvanlar – Yıl 31.200

Daha sonra, bu döngünün sonunda, Birlik içinde faaliyet gösteren daha yüksek kolektif bilinç, Yüksek Konsey'den onlara yeni bir ırk karşılama ve onu kendi kültürlerine entegre etme fırsatını tekrar vermesini istedi. Bunun temel amacı, gruba daha önce başarısız olduğu bir meydan okuma sunarak grubun kendine olan güvenini yeniden tesis etmektir. O dönem sona ererken okyanusa devasa bir kuyruklu yıldız indi. Görünür hiçbir gezegensel değişiklik meydana gelmedi, ancak iklim yeni bir ırkın ortaya çıkması için hazırlandı. Bu yeni ırk, yunuslar, domuz balıkları ve balinalar da dahil olmak üzere memeli hayvanlardan oluşuyordu. Kurtlar, çakallar, diğer köpek türleri, küçük kedigiller, geyikler ve ayılar tanıtıldı. Wolverine'lere benzer bir şey ortaya çıktı. O sıralarda gezegene başka küçük memeliler de getirildi ve Venüslülere şu genel talimat verildi: "Sen kardeşinin koruyucususun."

Hayvanların çoğu sömürgeleştirilmiş bölgeleri çevreleyen tepelerde yaşıyordu, ancak birkaç küçük hayvan doğrudan insanlarla temasa geçti. Geyikler halkın su kaynağı olan derelerden su içerdi. Sincaplar ve sincaplar kolonistlerin evlerinin yakınındaki ağaçlarda yaşıyor, doğal kaynaklardan besleniyorlar ve insanlardan yardım alıyorlardı. İnsanların kendi dilini konuşamayan, iç mekanda yaşayamayan veya sadece almaktan başka ihtiyaçlarını iletemeyen türlerle ilişki kurması için bazı ayarlamalar yapılması gerekti. Çoğunlukla insanlar hayvanları sevdi ve onları sevimli buldu. Bir geyiğin veya kurdun insan elinden yemek yemesi alışılmadık bir durum değildi. Bunu yapma dürtüsü duyanlar yüzmeyi öğrendiler ve okyanuslarda yunuslar, domuz balıkları ve balinalarla vakit geçirdiler.

Herkes bu yeni Venüslülerin alışılmışın dışında ama çoğunlukla keyifli bir mücadele olduğu konusunda hemfikir. Bazı insanlar bu yeni yaratıkların hiçbir katkıda bulunmadığını, sadece gezegenden aldıklarını söyleyerek protesto ederken, diğerleri onların varlığıyla gerçekten zenginleştiklerini hissettiler. Bitki yaşamı o kadar boldu ki, kıtlık endişelenilmiyordu, bu nedenle insanlar ve hayvanlar uzun yıllar boyunca yan yana geliştiler. Ancak hayvan popülasyonu artmaya devam ettikçe insanlar sorunlarla karşılaşmaya başladı. Birlikte hem beyin fırtınası yaparak hem de meditasyon yaparak bir çözüm aramak için bir araya geldiler. Alt grup zihnine sahip olanlar, üst grup zihnine katılıp tür kontrolünün gerekli olduğu sonucuna vardılar ve sorunla ilgili yardım almalarını istediler. Bu karara yanıt olarak herhangi bir zamanda enkarnе olmasına izin verilen hayvan ruhlarının sayısı düzenlendi. Hayvan ruhları da aynı görüşteydi.

Antik Mutant Koloni Alanının Yeniden Keşfi ve Yeniden İnşası – 31.400 Yılı

Bununla birlikte, bazı ruhlar deneyim çeşitliliği amacıyla ikiz ruhlara bölündükçe ve eş zamanlı erkek/dişi enkarnasyonları yaşanırken, gezegen insan nüfusunda büyümeye devam etti. Bir kez daha bu kez insanlardan kaynaklanan aşırı nüfus sorunu haline geldi. Bir grup insanın yaşanabilir yeni topraklar bulmak amacıyla keşif yolculuğuna çıkması kararlaştırıldı. İçgüdüsel olarak batıdaki tepelere çekildiler ve orada eski mutant tahliye edilmişlerin eski şehrini keşfettiler. Harabe halindeydi ve büyük bir kısmı gömülmüştü ama yeniden kolonileşmenin yeniden başlaması için doğal bir yer gibi görünüyordu. Böylece nüfusun üçte biri yavaş yavaş bu yeni-eski şehre taşındı.

Bu hamle onların sorunlarını uzun süre çözdü; hatta insanlara ticaret ve seyahati bile tanıttı; her ikisi de heyecan verici ve ödüllendiriciydi. Birkaç yüz yıl sonra, bir deprem yeni şehrin büyük bir bölümünü yok etti ve bu da orijinal koloni üyelerinin yardımını gerektirdi. Ancak orijinal koloni, kuraklık durumu nedeniyle mahsul kıtlığı yaşıyordu ve vatandaşları, yeni koloninin sorunlarına karışmaktan uzak kalmaları gerektiğini hissettiler. Bu, üyeleri büyük bir ihtiyaç anında terk edilmiş hisseden yeni kolonide öfkeyi ve acıyı körükledi. Yeni koloni üyeleri yeniden ayağa kalktıktan sonra eski koloniyle ticareti bırakıp yalnızca kendi başlarının çaresine bakmaya karar verdiler. Eski koloninin vatandaşları açıklamaya çalıştı ama içinde bulundukları durum, yeni koloninin yardım ihtiyacıyla karşılaştırıldığında önemsiz görünüyordu ve kırılganlıklar arttı. Savaşlar ya da dışa dönük kavgalar yoktu, yalnızca yabancılaşma ve yabancılaşma vardı.

Bir süre için bu yabancılaşmanın her iki grup üzerinde de seyahat ve ticaretin olmayışı dışında çok az etkisi varmış gibi göründü; ancak ayrılık psikolojik ve ruhsal olarak olumsuz sonuçlar doğurdu. Venüslü alt grup zihni, özerk bir şekilde işleyen iki grup zihnine bölündü. Her grup kendi doğal evrimini sürdürdü ancak insanların ruhu ve yaratıcılığı zarar gördü. Sinirlilik ve küçük kavgalar daha yaygın hale geldi. Birbirlerinden tamamen ayrı olarak aynı sorunları geliştirdiler; hoşnutsuzluk duyguları ve tembellik ruhu hakim olmaya başladı. Tartışmalar daha sık ve şiddetli hale geldi. Daha az insan meditasyon yapmak ve problem çözmek için bir araya geldi; önce bir nedenden sonra, sonra başka bir nedenden dolayı.

İnsanlar, sonuçta tüm ilişkilerini etkilemeden, başkalarından ayrılma ve başkalarını suçlama duygularını besleyemezler. Venüs'teki insanlar bunu yaşıyorlardı ama henüz bundan ders alamıyorlardı. Nitelikli tartışmalar ego savaşlarına ve ardından kavgalara dönüştü. Bir babanın diğer babaya söyledikleri yüzünden aileler konuşmuyordu. Komşular, kendisini kendilerinden üstün gördüğünü belli eden sokağın yukarısındaki kadınla sosyalleşmeyi reddetti. Meditasyon yapmaya çalışan ruhani düşünceye sahip az sayıda insan, olup bitenlere ilişkin algılarıyla genel nüfusu etkileyemedi. Haklı suçlamalar ve öfke çok yaygındı.

Hayvanlar Öldürülüyor, İnsanlar Arasındaki Yabancılaşma Derinleşiyor -Yıl 31.925

Kısa sürede hayvanların insanlara saldırdığı olaylar yaşanmaya başladı. Saldırıları elbette gerçekleşti

Venüs'teki bazı insansılarının dönüştüğü öfkeli, ekşi kokulu yaratıklara karşı kendilerini korumaya yönelik içgüdüsel tepkiler yoluyla. Ancak insanlar öğrenmeyi ve anlamayı reddettiler. O dönemin sonuna gelindiğinde, yerleşim bölgelerindeki hayvanlar görüldükleri yerde öldürülüyor, hatta kuruyan mahsullerin yol açtığı açlığı gidermek için yeniyordu. İnsanlar gibi gezegen de giderek daha sıcak ve kuru hale geliyordu ve büyüme sadece durmakla kalmıyor, aynı zamanda tersine de dönüyordu.

Kolonilerin Yeniden Bağlanması – Yıl 32.300

Her koloni aynı anda diğer koloniye olup biteni öğrenmek için haberciler göndermeye karar verdi. Üyelerinin birbirinden birkaç gün uzakta yaşamasına ve 400 yılı aşkın süredir etkileşimde bulunmamasına rağmen, iki koloninin neredeyse birbirinin kopyası olduğunu keşfettilerinde şaşırıldılar. Her kolonide diğerine gitmek üzere bir komite oluşturuldu. Gezegenlerine ve sakinlerine ne olduğu konusunda herhangi bir sonuca varılıp varılamayacağını görmek için ruhani liderlerle ve hâlâ birlikte meditasyon yapanlarla buluşacaklardı.

Her iki grup da sorunların başlangıcını yaklaşık olarak iki koloninin yabancılaştığı zamana kadar takip etti. Uzun zamandır bastırılan acıların ve birbirlerine karşı kırgınlıkların sosyal ve gezegensel uyumsuzluk ve çekişmelere neden olduğunu fark ettiler. Her grup bağımsız olarak ticaretin yeniden başlatılması gerektiğine, komşusuna yardım etmeye dayalı bir kazan/kazan politikasının aynı şekilde kan davasının yerini alması gerektiğine ve her koloniden insanın bir tür değişim programı kapsamında diğer şehre gidip yaşamaya gönüllü olması gerektiğine karar verdi. eski yaralar.

Her iki şehirde de anlaşmaya vardıkları gün, yağmurlar yağdı ve araziler yeniden canlanmaya başladı. Vejetaryenlik üzerinde fikir birliğine varıldı ve uyumun yenilenmesi başladı. 5200 yıllık döngünün geri kalan kısmında insan davranışları ve duygusal tepkileri üzerine çalışmalar geliştirildi ve uygulandı. İnsan psikolojisi bir meslek ve bir çalışma kaynağı olarak doğmuştur. İnsan ya da hayvan olsun tüm varlıkların kendilerini güvende hissetmeleri, güvenmeleri ve güvenilmeleri, saygılı ve saygı duyulmaları, sevimleri ve sevimleri gerektiğine dair temel bir anlayış vardı. Nezaket ve anlayış yeniden alevlendi ve grubun yüksek bilinci yeniden düzenlendi. Hayvanlar aleminin öldürülmenin verdiği güvensizliği ve acıyı yenmesi birkaç yüzyıl aldı, ama sonunda insanlarla olan bağlarını iyileştirdiler ve barış galip geldi.

“Yeterince Kendi Başına Bırak Politikası” – 36.400 Yılı

5200 yıllık döngünün sonunda insanlar oldukça memnundu. Hem hayvanların hem de insansıların popülasyonları yönetilebilir düzeydeydi ve sanat, tarım, psikoloji ve maneviyatın dengeli bir ifadesi vardı. Döngüsel inceleme gerçekleştiğinde, insanlar arasındaki temel arzular çeşitlilik içinde birlik ve barış içinde bir arada yaşama yönündeydi. Zor zamanlar geçirmelerine rağmen iyi öğrenmişler ve bunun için daha iyi insanlar olmuşlardı. Bunun üzerine Yüksek Konsey, üst akıl grubuna önümüzdeki 5200 yıl için ne istediğini sordu. Her şeyin yolunda olduğu ve "yeterince kendi haline bırakmanın" ve olayların doğal bir şekilde sıralanmasına izin vermenin en iyi plan olduğu konusunda fikir birliğine varıldı.

Yüksek Konsey buna uymayı kabul etti ve atmosferde kalan eski düşünce biçimlerini parçalamak için yalnızca küçük, dağınık fırtınalar gönderdi. Birkaç yüzyıl boyunca Venüslüler arasında her şey yolunda ve barış içindeydi. Sonra tuhaf bir şey oldu: İnsanlar görünürde hiçbir neden yokken depresyona girmeye başladı. İnandıkları ya da yapmak istedikleri hiçbir şeyi bulamayan genç nesiller uyuşuklukla kasıp kavurdu. Görünüşte her şey normal görüldüğü için insanların kafası karışmıştı. Her iki şehirden delegeler bir araya geldi ve hikayeleri karşılaştırdı, ancak bir kez daha aynı olduklarını gördüler.

İnsanların sorunları çözmek veya en azından anlamaya çalışmak için birlikte beyin fırtınası ve meditasyon yapacağı büyük toplantılar düzenlemek amacıyla her iki şehrin de aynı gün tüm çalışmaları durdurması kararlaştırıldı. Bu, ilk uygarlıklardan bu yana tüm insanların aynı anda ve aynı amaç için buluştuğu ilk seferdi. Çok güçlü bir dönemdi. Bu toplantılarda varılan sonuçlar şöyledi: (1) Gençlere ilham verecek hiçbir şeyin olmayışı nedeniyle yaygın bir uyuşukluk yaşıyoruz; (2) orta yaşlı ve yaşlı insanların çoğu depresyondadır ve genellikle hayatlarının tüm anlamlı amaçlarını yitirdiğinden şikayet ederler; (3) birkaç yüz yıldır barışçıldık ve rapsizdiz, ancak tarihi kayıtlarda mücadelenin halkımızı nasıl birleştirdiğini ve ilham verdiğini görebiliriz; (4) ilham bulmak için başımıza bir felaket gelmesini istemeyiz ama gelişmeye devam etmek için ilhama ihtiyacımız vardır; (5) Yüksek grup bilincinin bize ihtiyacımız olanı getirebileceğine güveniyoruz ve gelişmeye devam edebilmemiz için yeni ruhsal ilham bulmamıza yardımcı olmak için onların müdahalesini ve Yüksek Konseyin ve An'ın müdahalesini istemeyi kabul ediyoruz.

Aydınlanma Çağı – 38.200 ila 46.800 Yılları

Bu son sonuç ve anlaşma ile yeni melekler ve lineer varlıklar doğmaları için Venüs'e gönderildi. Sonraki 1000 yıl boyunca insanlar öldükçe, yaklaşık üçte biri Venüs'ü tamamen terk etti ve eterik alemlerde Mars'ta reenkarne olmaya ve eski Venüslü atalarıyla yeniden bağlantı kurmaya hazırlandı. Bu arada yeni doğan varlıklar insanlara yenilenmiş ruhsal uygulamalar, şifa teknikleri ve aydınlanma ilhamı getirdiler. Ayrıca her şehre avatarlar gönderildi ve insanların çoğu aydınlanma hallerini, mucizelerin performansını ve diğer Venüslülerin benzer coşkulu hallere dönüşmesine yardım etme arzusunu deneyimledi. Aydınlanma Çağı, insanların yaşamda sürekli evrim ihtiyacını ortak olarak kabul etmesi sayesinde gezegene gelmişti. (Olayların gidişatını daha olumlu ve ruhsal temelli bir odağa çevirmek için bu zamanda Dünya'da bu tanınmaya ihtiyaç vardır.)

Bu 5200 yıllık döngünün geri kalanı ve bir sonraki döngünün tamamı boyunca, ruhsal evrim, inisiyatif eğitim, aydınlanma, yükseliş ve yüksek boyutlu iletişimler gelişti. Sanat ve müzik şimdiye kadarki en yüksek zirvelerindeydi ve insanlar genel olarak mutlu, memnun ve ilhamlıydı. İkinci 26.000 yıllık döngünün dördüncü döneminin sonunda, gezegen hızla bir ruhsal ve inisiyatif gizem okulu haline geliyordu; güzelliğe ve sanata olan takdir hala temel bir özellik olarak kalıyordu. Hatta Venüslülerin, Dünya'daki Büyük Beyaz Kardeşliğe benzemeyen bir konsey oluşturan kendi Yükselmiş Üstatları bile vardı.

O sırada Venüslülerin bir sonraki ve muhtemelen son mücadeleye hazır olduklarına karar verildi.

üçüncü ve dördüncü boyut bilinçlerini terk edip daha yüksek planlara geri dönmekten önce. Bu zorluk, orijinal koloninin tüm sakinlerinin hayatta kalabilmek için batıdaki dağlara kaçmak zorunda kaldığı büyük bir sel ile başladı. Batılı komşulara, ihtiyaç anında diğer koloni tarafından terk edilmenin eski yarasını test etme fırsatı verildi. Çok eski ve çoktan unutulmuş olmasına rağmen karmik izler kaldı; ve batılı koloni sakinleri nezaketle kapılarını ve kalplerini doğudan gelen insanlara açtığında tamamen iyileştirildi. Bazı batılı sömürgeciler kıtlık ve yokluk düşüncelerinden korkuyorlardı çünkü beslemek, giydirmek ve barınmak için bu kadar çok insanı alıyorlardı. Yine de her zorluğu açık kalplerle karşıladılar, acil sorunlara yanıt bulmak için birlikte dua edip meditasyon yaptılar ve her zaman ilgili herkesin en büyük iyiliğini düşündüler. Hayatta kalma ihtiyaçlarının getirdiği bu yeni ittifak aracılığıyla daha yüksek kolektif bilinçle her zamankinden daha derin bir bağlantı kurdular.

Pek çok Venüslü aşırı kalabalık nedeniyle yayılan hastalıklardan öldü. Ancak bu, kazan/kazan atmosferini değiştirmede ve insanlar birbirine daha sıkı bağlandı. Su baskını çekildiğinde doğudaki şehrin büyük bir kısmı yıkılmış ve genel bir restorasyon planı başlatılmıştı. Hayatta kalan binalarda barındırılabilen mümkün olduğu kadar çok insan, yeniden inşa ve açığa çıkarmaya başlamak için şehre döndü ve on yıl içinde şehir restore edildi. Nüfuslar yeniden bölündü, ancak yine de ruhsal olarak her zamankinden daha yakın ve uyumlu kaldılar.

Venüslülerin birbirlerini sevmesi ve önemsemesinin doruğundayken, ruhsal gelişimleri hızlanmaya devam ederken, Yüksek Konsey ve An onlara kendi halkları için şimdi neyi seçeceklerini soran bir haberci gönderdi. Grup olarak yükselmeyi, tekrar yüksek boyutsal planlara geçmeyi ve bu deneyi bitirmeyi mi istediler? Daha az gelişmiş yeni bir gezegene gitmeyi mi tercih ederlerdi? — onların sevgisini ve deneyimini kullanabilecek biri mi? Venüs'te kalmayı ve kendilerine yeni bir şekilde meydan okumayı mı istediler?

Yeni Hasarlı Varlıklar Geliyor – Yıl 46.900

Birkaç gün boyunca bir araya gelip meditasyon yaptıktan sonra, gezegenin vatandaşları, buldukları sevgi, güzellik ve ruhsal coşkunun bolluğunu, buna ihtiyacı olan diğer kişilerle paylaşmak istediklerine karar verdiler. Venüs'te kalmayı tercih ettiler ama gerekirse topluca yer değiştirmeye de istekliydiler. Yüksek Konsey ve An, Venüslülerden oldukça memnundu ve onlara Başak takımyıldızındaki bir galaksiden sevildiğini, değer verildiğini ve oldukları gibi kabul edildiğini hissetmeye ihtiyaç duyan bir grup dışlanmış kişiyi göndermeye karar verdi. Bu yeni varlıklar birkaç yıl arayla iki ayrı nakliye aracıyla geldiler. Onlar ruhsal olarak kendi kendine yetmeye karar vermiş ve kendi türlerinden birini Yüce Varlık olarak atamış bir gezegenden geliyorlardı. Ancak ruhsal gelişimleri kendi kendilerini yönetme arzularıyla orantılı değildi ve zulüm ve seçkinlik bir anda hakim oldu. İç savaşlar ve dini savaşlar olmuş, öldürmeye ya da savaşmaya isteksiz olanlar dışlanmış, zayıf ve aşağı düzeyde görülüp öldürülmüşlerdi.

O gezegeni ve galaksiyi çok travmatize bir durumda bırakan bu Başaklar, benim onlara diyeceğim adla, şifa kozalarına konmuş ve ışık beden formlarını yeniden koruyabilene kadar bir süreliğine Pleiades'e nakledilmişlerdi. Venüslüler sevgilerine ve desteğine ihtiyaç duyan varlıklar istemiş ve bu yaralılar ortaya çıkarılmıştır. Oraya vardıklarında sanki formları kuvvetli bir rüzgar tarafından uçup gidecekmiş gibi görünüyorlardı. Hâlâ kırılgan, güvenden yoksun, istenme ve kabul edilme duygularından yoksun olan bu kişiler, yeni Venüslü aileleriyle temkinli ama bir o kadar da umutlu bir şekilde yüzleştiler.

Evlere alınan, beslenen, bakılan, değerli eşitler olarak konuşulan, şefkat ve anlayış gösterilen yeni gelenler yavaş yavaş iyileşti. Kabuslarının tamamen durması için birkaç nesil geçmesi gerekti. Başaklar durduklarında ani öfke ve şiddet patlamaları yaşamaya başladılar. Bu duygular, eski gezegenlerinde şiddetsizliği sürdürmek için derinden bastırılmıştı ve insanlar kendilerini güvende hissettikleri için artık yüzeye çıkıyorlardı. İlk başta hiç kimse bu patlamalar karşısında sorunlu olanları onlarla konuşmaktan başka ne yapacağını bilmiyordu. Yeni Venüslülerde suçluluk ve utanç arttı, çünkü duygularını kontrol etmekte kendilerini güçsüz hissediyorlardı. Yeterince insan bu kontrol eksikliğinden dolayı utanç ve suçluluk duyduğunu ifade ettiğinde, yaşlı Venüslüler kendilerini ve birbirlerini çeşitli şekillerde kontrol etmeye çalıştıklarında halklarının başına neler geldiğini hatırlamaya başladılar. Atalarının psikolojik çalışmalarını hatırlayarak, yeni arkadaşlarına anlayış göstermeyi ve onlara yardım etmenin yollarını bulmayı umarak kalan eski kitapları incelediler.

Çok geçmeden, derinlere gömülmüş duyguların serbest bırakılmasına yönelik bir tedavi programına ihtiyaç duyulduğu anlaşıldı ve onlar da bir tane geliştirmeye başladılar. Yeni Başak-Venüslüler, kontrolü kaybetmekten korkmadan, korkutucu duyguları kabul etmeyi öğrendiler. İnsanların öfkelerini serbest bırakabilecekleri ve gezegendeki eski zalimler için bağışlanma bulabilecekleri güvenli ortamlar yaratıldı. Yaşlı Venüslüler kendi gezegensel evrim tarihlerini paylaştılar ve yeni insanlarla, derin hasar ve acıdan geçmiş varlıkların da evrimleşebileceğini göstermek için mücadele ettiler.

Yeni gelenler daha derinden güvenmeye ve iyileşmeye başladılar ama yine de yaşlı Venüslülerin onlara yardım etmek için ne kadar ileri gidebilecekleri konusunda hâlâ şüpheleri vardı. Başaklar bilinçaltında, eski gezegenlerindeki deneyimlerinde olduğu gibi, kolonicilerin uymamaları halinde onları reddedip reddedilmeyeceklerini görmek için yaşlı Venüslülerin sadakatini test etme ihtiyacını hissettiler. Başak grubu zihni, Venüslülerin tepkisini test etmek için içlerinden birinin tamamen delireceğine karar verdi. Durum böyle olunca Venüslüler bu bireyin durumunun kalıcı olduğunu kabul etmediler; Yeterli sevgi ve sabırla kişiyi tekrar akıl sağlığına kavuşturabileceklerine inanıyorlardı. Venüslüler için bir varlığın yardım edilmek istememesi ve bu durumda hiçbir şey yapamayacakları düşünülemezdi. Zaman hiçbir değişiklik olmadan geçtikçe ve güvenlik nedeniyle kişiyi kilit altında tutma ihtiyacı devam ettikçe Venüslüler kendilerini mağlup hissettiler. Deliye yardım edememe algısı nedeniyle yetersizlik ve utanç duyguları ağır basıyordu.

Yeni gelenlerin alt grup zihinleri Venüslülerin zayıflığını fark ettikçe, daha fazlası delirmeye başladı. Bilinçaltında Venüslülerin başarısız olmasını ve genetiklerinin bozuk olması nedeniyle onları reddetmelerini istiyorlardı, ancak bilinçli olarak delilik ve reddedilmekten korktular ve hayatta kalmak istediler. Korku elbette sorunu besledi ve daha da gelişmesini sağladı ve yeni gelenlerin yarısından fazlası delirdi ya da en iyi ihtimalle şizofren oldu. Venüslüler psikolojik gelişmişlikten yoksundu ve

derin kendini sabote edici davranışlarla ilgili deneyim. Bu kayıp kişileri iyileştirmenin aciliyeti konusunda takıntılı hale geldiler. Yetersizlik duyguları ve manevi şüphe o kadar hızlı büyüdü ki, onları başarısızlığa uğratmanın acıması ve utancı nedeniyle Başak burcunun alt grup zihniyle birleşmeye başladılar. Başka bir deyişle, eski sömürgeciler sağlıklı duygusal ve psikik sınırlarını kaybetmeye ve deli ve sorunlu yenilerin karmasını ve acısını üstlenmeye başladılar.

Venüs Çöküşü – 47.000 Yılı

Venüslüler, iblislerin onları öldürmeye, evlerini ve ailelerini yok etmeye geleceğine dair cehennem gibi kabuslar görmeye başladı. Bu kötü rüyalardan gece terleyerek uyanırlar, korkarlar ve bir daha uyuyamazlardı. Sonraki birkaç on yılda Venüslülerin şehitliği onların ölümünü besledi. İhtiyacı olan başkalarını sevmeye ve onlara yardım etme konusundaki gerçek arzu, takıntı haline geldi*yapım*diğerleri kendi değerlerini kanıtlamak için iyileşir. Başarısız olduklarında, sözde şifacılar kendi ruhsal gelişimlerinden ve bağlılıklarından şüphe ediyorlardı; bu duygular arttıkça bu durum hızla kötüleşiyordu. *Sevgilerinin yeterli ya da yeterince iyi olmadığı inancı güçlüydü.* Yavaş yavaş, uzun süredir Venüslüler, Başakların psikik acısını ve travmasını absorbe etmelerinin ve kendilerinden şüphe duymalarının, mükemmeliyetçiliklerinin ve başarısızlık duygularının yol açtığı ciddi psikolojik sorunlar nedeniyle yıprandılar.

Aile içi kavga olayları yaygınlaştı ve zaman zaman fiziksel tokat ve darbelere dönüştü. Kadınlar, kendilerine vuran ve gözdağı veren erkeklerden korkmaya ve onlara güvenmemeye başladılar; erkekler ise kendilerini başarısız ve uyumsuz olarak gördüklerinden emin oldukları kadınlardan nefret etmeye başladılar. Ruhsal açıdan en gelişmiş olanlardan bazıları bu yeni paradigma değişiminden en çok etkilenenler oldu. Mucizeler artık gerçekleşmedi ve insanlar tavsiye almak için manevi şifacılar gitmeyi bıraktılar, çünkü hiçbir şey yardımcı olmadı; şifacıların kendileri de inanç kaybına ve özgüven eksikliğine düştüler. Bazıları yeni gelenlere karşı düşmanca, kibirli ve önyargılı davrandı ve gerçek Venüslülerin normale dönebilmesi için onların kovulmasını istedi. Bu göreve sadıqla da olsa tüm içtenliğiyle gönüllü oldukları için eski normun bir daha bulunamayacağını gerçekten biliyorlardı.

İkinci 26.000 yıllık döngünün beşinci 5200 yıllık döneminin sonunda Venüs bir polis devletindeydi. Suç ve delilik kontrolden çıkmıştı. Güvensizlik ve yetersizlik derin bir kırgınlığa, önyargıya ve öfkeye dönüşmüş ve genel bir başarısızlık ve değersizlik duygusu hakim olmuştu. Yeni gelenler, eski Venüslülerin çoğunun gözünde gezegenin seraserileri haline gelmişti. Evrimsel döngünün sonundan önce, dinleyenlere anlayış getirmek için melekler ve Işık Elçileri gönderildi. Birkaçı bunu yaptı ama çoğu, gerçeği ve manevi değeri tanıyamayacak kadar karanlık, başarısızlık ve delilik yanılsamasına kapılmıştı. Olumsuz düşünce formları ve korkunun yarattığı, gezegenin etrafında yanılsama ve karanlık astral planlar oluşmaya başlamıştı. İnsanlar manevi güzellik, sadıqlık ve sevgiyle karşılaşınca yüz çevirdiler. Kendilerinin zıt özellikleri olarak algıladıkları ve bu niteliklerin yansıttığına inandıkları şeylerden utandılar. Gerçek doğalarını unuttular ve içine gömüldükleri sorunlara ve yanılsamalara inandılar. Onların çöküşü, manevi egonun gelişimiydi; kendi mükemmelliklerini ve başkalarına bağlılıklarını kanıtlamak için başkalarının gerçekliğini kendi ideallerine uyacak şekilde değiştirme ihtiyacı. sonuç. Ve yine de sorunlu Başak burcu yeni gelenlerin yardım almayı reddettiklerini bile anlayamadılar.

Bu 26.000 yıllık döngü, Venüslü alt grup zihninde, başarısız olduklarına ve gezegenden silinmeyi hak ettiklerine dair neredeyse bir fikir birliğine varılmasıyla sona erdi. Böylece, gezegen yasaları grup zihninin çoğunluğunun istediğini yerine getirmek için oluşturulduğundan, tam da bunu elde ettiler. O kadar şiddetli bir kutup değişimi yaşandı ki, tüm gezegen üç gün üç gece boyunca yörüngeden fırladı. Depremler, fırtınalar, seller, yangınlar, karanlık ve ölüm, kutup değişiminin sonunda tüm Venüs uygarlığı yok olana kadar hüküm sürdü.

Venüs'te o zamandan beri hiçbir zaman fiziksel varlıklar yaşamadı. Melekler ve diğer Işık Varlıkları, gezegeni iyileştirmek ve onun gerçek amacının ve temel doğasının vizyonunu ve anısını taşımak için orada yüksek planlarda yaşarlar. Gezegenin kendisi hala orada var olan uygarlıklardan iyileşme sürecinden geçiyor ve bu da Dünya'ya her iki kutbu da yansıtıyor: kibir ve alçakgönüllülük; korku ve sevgi; çirkin olarak algılanana karşı nefret ve gerçek iç Güzelliğin takdiri; değersizlik ve utancın yanı sıra kendini sevmeye ve yetiştirme; başarının gururu ve mükemmeliyetçiliğin yanı sıra doğal zarafet ve sanatsal akış takıntısı; Dişi benmerkezcilik ve gururun yanı sıra Tanrıça'nın gerçek arketipi.

Bu zamanda Venüs, sevgiye ve ruhsal güzeelliğe doğru Dünya'dan daha yüksek bir titreşimsel çekime sahiptir. Başka bir deyişle, bir gezegen olarak Venüs, özellikle Venüs'ün hatalarından ve yanlış anlamalarından ders alınarak, Dünya'nın ve halkının evrimine yardımcı olacak kadar iyileştirildi ve yeniden geliştirildi. Venüslü Yükselmiş Üstatlar aynı zamanda Dünya varlıklarına gerçek Venüs sevgisi, iç güzelliğin farkındalığı, ilahi dişil arketip ve neşeli bir kendini ifade etme aracı olarak sanatsal yaratım konusunda rehberlik etmeye ve yardımcı olmaya hala hazırdır.

Ben, Amorah, bu şiiri gerçek Venüs arketipini iyileştirme ve uyandırma ruhuyla sunuyorum.

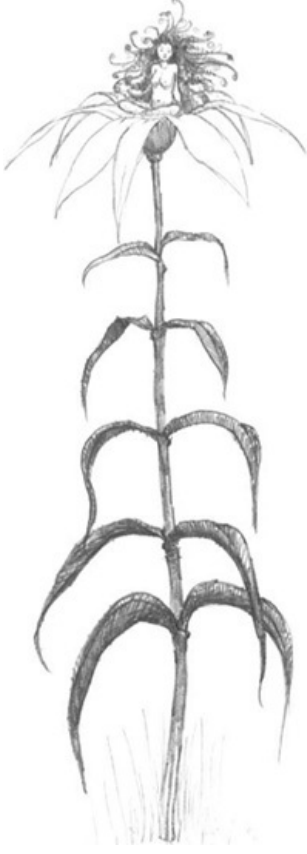
SPELLBUND

Güzellik,
Mükemmellik için verdiğim bitmek
bilmeyen mücadelelerimde senin
hakkında ne biliyordum?
Uyum sağlamakta zorlanıyor musunuz?
Memnun etmek ve memnun olmak için
mi? Boş yere senin adını ağzıma aldım.

İllüzyonun karanlığında senin için
ağladım,
kendi karanlığımın yanılsaması içinde.
Dar görüşlülüğümde,
yeni ay yolu
görememekten,
Sana baktım ve
düşündüm
orada değildin. Bir
çocuk olarak,
Yansımanı bazen kısa da
olsa annemin gözlerinde
gördüm. Ama cevap
verdiğimde üzüntüye
dönüştü ve uzak bir özlem
perdesinin arkasına
saklandı.
şöyle diyordu:
"Ah çocuğum, bir bilseydin." Ne
olduğunu hiç bilmiyordum.
Ama seni bir anlığına
gördüğümde biliyordum

annemin gözlerinde seni
hızla tekrar saklayacaktı

sanki utanç verici bir sır açığa
çıkmiş gibi.
Ama yine de senin hâlâ onun içinde
yaşadığını biliyordum.
Bir yerlerde.
Keşke onu hazırlıksız
yakalayabilseydim.

Ve sonra öğrendim ki
bir çiçeğin içinde
yaşadığında,
ya da bir gün batımı,
ya da bir oyuncak bebek,
ya da yeni bir elbise,
sana bakmanın
sorun olmadığını
direkt olarak,
ve hatta senden
bahsetmek.
Ve kimse utanmadı ya da geri
çevrilmeyi.
ya da kızardı
bilinçli olarak
tıpkı içindeki güzelliği gördüğüm
zamanki gibi.
Ve böylece şunu öğrendim:
Güzeli tanımayı
saklanmaktır
kıyafetlerin arkasında,
makyaj yapmak,
yeni saç modelleri,
mükemmel vücutlar.
Ve çok geçmeden seni
unuttuğumu fark ettim
tamamen:
senin saflığın,
masumiyet,
doğallık,
ve kolaylık.
denemeye başladım
ve uyum sağlayın.

Okulda,
Güzelliğin ayrıcalıklı
olduğunu öğrendim,
seçilmiş bir azınlık
tarafından giyildiğini
mükemmel vücutlarla,
mükemmel yüzler,
mükemmel kıyafetler,
mükemmel saç.
Ve geri kalanımızın daha
az değerli olduğunu,
vazgeçilebilir.
En büyük hizmetimiz
sağlamaktı
bir kontrast:
yardımcı olan kontrast
Parlayacak güzellik
karşılaştırıldığında daha parlak
daha az şanslı olanlara. Yani
bazılarımız
daha fazlasını gerçekleştirdi,
daha çok çalıştım,
ve memnun etmeye çalıştım.
Bazıları sadece pes etti.

Güzellik,
sen oldun
çirkin bir kelime
arkadaşlık eden
utançla
ve yalnızlık
karanlık köşelerde
dar zihinlerden.

Yıllarca telafi etmeyi
öğrendim

daha fazlasını vermek için,
daha çok çalışmak,
dinlemek ve ilgilenmek,
daha akıllı olmak, her
şeyi takdir etmek
güzel şeyler-
kendimin dışında.
Mutlu olmayı
beklemiyordum...

sadece hayatta kalmak için
yeterliydi.
Bir güne kadar
bir garip,
kışkırtıcı
güçlü ses dedi ki:
"Olabileceğinin en iyisi
olmayı hak ediyorsun. Senin
varlığın
Güzelliktir.

Sen busun
sen onu arıyorsun.”
Sanki bir perde kalkmış
gibi ağaçlar,
ve tepeler,
ve alanlar
her şey sanki bir
natürmort suluboya
gibi canlandı
hareketli hale geldi.
Her bir yaprak,
ve her bıçak
çimen,
ve en küçük kir
parçacıkları bile
yaşayan ve parlayan Özlerdi

merak ve dehşet
ve güzellik.

Utanmadan
parladılar:
yayılan
saf kadar hafif,
ve masum,
ve mevcut
annemin gözlerinde olduğu gibi

gençti.
Her biri bir bütündü.
Her bilen,
her varlık
Öz
Kendinin
açıklandı.

Ve bir kum tanesini nasıl
karşılaştırabiliriz?
bir kır çiçeğine,
veya bir meşeye
sert bir fırça.
Ve yine de hepsinin gözlerinde
olduğunu gördüm
Tanrının,
ve Tanrıça'nın
kalbinde
eşit olarak:

Güzellik
Sevgili
Görüldü
ile ilgili
Güzellik
Ve
Büyülenmiş.

Anma gözyaşları
yıllar silinip gitti
unutmaktan,
Kalbim Var Olan Her Şeyi
kucaklarken
gözlerimden.
Ruhumun pencereleri
gözyaşlarıyla temizlendi
aşkın
ve lütuf
hissettiğim gibi
ve biliyordum
ben de
gözlerde görüldü ve
tutuldu
Tanrının,
kalpte
Tanrıçanın
eşit olarak:

Güzellik
Sevgili
Görüldü
ile ilgili
Güzellik.

Bir süre sonra bir
başkası geldi:
bir sevgili
yıllar boyunca kim
inkar etmekten,
kendini unutmak
Temel benlik
başkaları tarafından
gerçekten görülmemek-
bir peçe vardı
uzak bir üzüntünün
ve unutulan değer
o saklandı
olabileceğinin en iyisi.
Ve hala,

Onu gördüm.
Onu tanıdım
perdelerin ardında.
Ve biliyordum ki sen,
Güzellik,
kaybolmadılar.
Zamanla öğrendik ki
Güzellik
yanılsamanın içinde gizli
kaybolmadı.
Ve gözlerimiz açık kalplerle
buluştuğunda,
görölmek istendiğinde
perdeler kaldırıldı ve

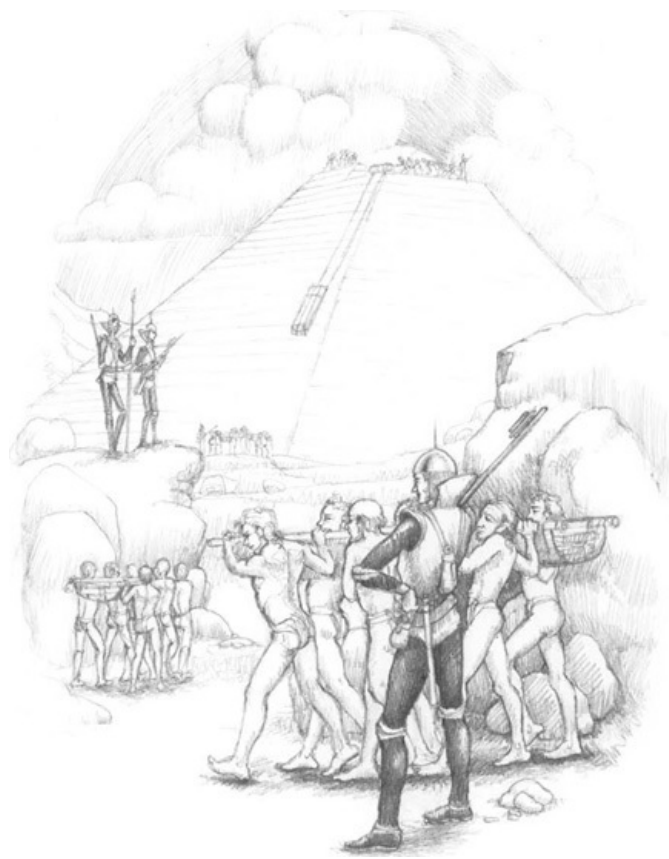
Güzellik
Sevgili
Görüldü
Güzellik
ve öyleydi
Büyülenmiş.

Güzellik,
daha yeni başladım

seni tanımak için
ben durdukça
bitmek bilmeyen mücadelelerim
mükemmellik için,
uyum sağlamak, memnun
etmek için çaballıyor
ve memnun ol,
ve içine bak
kendi gözlerim,
ve gözler
Sevgilimin;
ve daha sonra:

Güzellik
Sevgili
Bakın
Güzellik
ve bir
Büyülenmiş.

PSANATII

PSANATII

ColonizasyonuMARS

Ra, güneş halkamızdaki gezegenlerin tarihini açıklamaya devam ediyor.

Mars Kültürünün Kuruluşu – 0. Yıl

Venüs nüfusundan temizlendiğinde, Venüslüler koruyucu kozalara konuldu ve iyileşmeleri ve bir sonraki evrimsel seçimlerine hazırlanmaları için Sirius'a gönderildi. O zamana kadar Mars'ta beş bin yıldır yerleşim vardı. İlk başta, yeni Mars kolonisi yalnızca mutantların Venüs kentinden dışlanmış isyancılarından oluşuyordu.

Orijinal Marslı koloniciler, kendilerini Venüs'ten uzaklaştıranlardan daha iyi olduklarını kanıtlama arzuları konusunda oldukça kararlıydılar. Ana gezegende büyük adaletsizlik ve adaletsizlik olarak algıladıkları şeye son derece öfkeliydiler ve kendi ölümlerine katkıda bulunma konusunda hiçbir sorumluluk üstlenmediler. Odaklandıkları nokta, kimsenin onlara ne yapacaklarını söylemesine asla izin vermemek ve geldikleri yerden daha iyi bir dünya yaratabileceklerini kanıtlamaktı.

Mars, koloniciler ilk geldiğinde adeta bir Cennet Bahçesi'ydi; bitki örtüsü ve artezyen kaynaklarıyla doluydu. Ayrıca, girenlerin vücutlarına tutunmak ve onları ıslatmak yerine, nüfuz etmeye direnir gibi görünen tuhaf sularla dolu göller de vardı. Bu göller kıvam bakımından cıvaya benziyordu ve açıkçası içmek ya da yıkanmak için değildi, bu yüzden Marslılar tuhaf sıvı havuzlarından uzak durdular ve yalnızca fazlasıyla yeterli olan artezyen kaynaklarından yararlandılar.

Başlangıçtan itibaren birlikte çalışmanın gerekliliği ağırdı ve böylece ilk koloniciler barınaklar, uyku alanları, basit mobilyalar ve yiyecek depolama alanları yaratmaya yöneldiler. Aralarında her zaman şu tür konularda bir miktar çekişme olurdu: Hangi tür yapının hangi amaçla inşa edilmesi gerektiği; yemeğin çoğunu kimin yediği; ya da hangi erkeğin kendi seçtiği kadın üzerinde cinsel haklara sahip olduğu. Kadınlar en başından beri ikinci sınıf vatandaşlardı, çünkü bu insanlar kaba güce ve korkutmaya nazik sanatlardan daha fazla değer veriyorlardı. Erkekler beceri ve düşünme gerektiren "önemli" işleri yaparken, kadınlar yiyecek toplamak ve hazırlamak, kıyafet ve battaniye yapmak ve talep üzerine erkeklerle cinsel açıdan müsait olmak gibi "basit" görevleri yerine getiriyorlardı.

Kadınlar evlerine ve el sanatlarına sanatsal dokunuşlar katmaya başlayınca cezalandırıldılar ve azarlandılar. Bilişçiliğinde, erkekler Venüs'ün sanatsal yaşam tarzını hatırlatan her şey kızgınlık ve öfke uyandırıyor, ancak erkekler sanatsal dokunuşların zaman kaybı olduğu konusunda ısrar ederek duygularını haklı çıkarıyordu. Marslıların hiçbiri, kadınlara yönelik baskılarının tıpkı Venüs'te bıraktıkları gibi "daha iyi ve daha az" üzerine kurulu bir toplum yarattığını bilincinde değildi. Kadınların daha az değerli olduğu ve erkeklerin rahatlığı için var oldukları düşünülüyordu; bu kadar basitti.

Kadınlarda kırgınlık, utanç, kırgınlık ve intikam büyüdü. Yalnız kaldıklarında, bu adamların var olduğu gerçeğini bile küçümsüyorlar ve onlardan nefretle bahsediyorlardı. Erkeklerin ne kadar aptal ve kaba olduğundan, kadınların da şans verilirse her şeyi çok daha iyi yapabileceklerinden bahsettiler. Elbette bu kendilerini birbirlerinden daha iyi kanıtlama tavrı, Venüs'teki geçmişlerinden dolayı cinsiyet gözetmeksizin tüm Marslılar için ortaktı.

Erkekler, kadınların zayıflığına ve itaatkarlığına, bir çocuğun kanatlarını kopardığı için uçamayan bir böceğe gaddarca gülmesi gibi güldüler. Hangi erkeklerin en güçlü olduğunu, en büyük penise sahip olduğunu veya boşalmadan en uzun süre seks yapabildiğini test etmek için rekabetçi erkek oyunları oluşturuldu. Bunların hepsi halka açık oyunlardı. Ayrıca güreş müsabakaları ve kimin başkalarının bacak kemiklerini çıplak elle kırabileceği, en ağır yükleri en uzun mesafe taşıyabileceği konusunda yarışmalar da yapılıyor. Bununla birlikte, erkeklerin bilişçiliği zihinlerinin derinliklerine gömülü olan şey, yaratıcılık, güzellik ve zarafetin (tüm kadınsı özellikler) eksikliğinden kaynaklanan derin bir utanç ve yetersizlik duygusuydu. Bu nedenle kadınsı, sanatsal ve nazik olan her şeyi ezip küçümseyerek utançlarını ve yetersizliklerini inkar etmeye, yalnızca kendilerinin yaşayabileceği yeni standartlar yaratmaya devam ettiler.

Yeni Venüslüler Mars'ta Reenkarne Olur – Yıl 250

Bu temel yaşam tarzı ve zihniyet, daha nazik, daha kadınsı çocuklar doğuncaya kadar çok az itirazla devam etti. Venüs yılı 38.200'de Venüs'teki yaşamlarını sonlandırmayı seçen Venüslüler, yaklaşık 250 yıllık Mars kolonizasyonunda Mars'a yeni bebekler olarak gelmeye başladılar. O zamana kadar Marslılar sertleşmiş, ataeril, kaba ve son derece inatçı bir ırktı. Bu yeni ve daha nazik varlıklar onlar için oldukça şok ediciydi.

Çocukken bu kız ve erkek çocuklar rekabet etmek ya da kavga etmek yerine resim yapmayı ya da çiçek toplamayı tercih ediyorlardı. Emzirme döneminin ötesinde annelerine karşı atalarına göre daha şefkatliydi. Kadınlar ilk başta temkinli davrandılar ve bu yeni çocuklar için biraz korktular ve bu nedenle onları tokatlıyor ya da başka şekillerde cezalandırıyorlardı - örneğin genç oğlanlar yapışkan hale geldiğinde ya da erken erkek eğitimi için erkeklerle birlikte gitmeyi reddettiklerinde. Ancak o dönemde kadınlar şefkat ve ilgiye o kadar aç kalmışlardı ki, kısa sürede yumuşadılar, kendileri ve çocukları için daha fazla ayağa kalkmaya başladılar. İlk başta bu, incelikli bir şekilde gerçekleşti: çocukların topladığı çiçekleri masaya eklemek; ya da çocukların beğendiği tasarımları kıyafetlerine dikmek. Adamlar başlangıçta protesto ettiler, ancak kendilerini ilgilendirecek "daha önemli" şeyler olduğu için kısa süre sonra bu küçük değişiklikleri görmezden geldiler.

Bu küçük zaferler devam ettikçe kadınların bir kısmı erkeklerle seks yapmayı reddetmeye başladı. Sevgi dolu cinselliği hiç deneyimlememişlerdi, bu yüzden genel olarak seksi, hiçbir erdemi olmayan kaba, şiddet içeren bir eylem olarak görüyorlardı. Hemen hemen aynı sıralarda genç oğlanların çoğu birbirleriyle cinsel deneyler yapmaya başladı. Ebeveynlerinin cinsel rol modelleri o kadar berbattı ki çocuklar birbirleriyle ilişki kurmanın yeni ve daha insani yollarını arıyorlardı. Genç oğlanlar ve kızlar da ebeveynlerinin izinden gitmek yerine “aşık olmaya” ve kendi kendilerine nasıl “sevişeceklerini” öğretmeye başladılar.

Başlangıçta, bu nazik oğlanlardan bazıları, erkek oyunlarını ve kadınlara nasıl davranılacağını öğrenmeyi reddettikleri için öldürüldü. Babalarının tecavüzüne veya cinsel yarışmalarda kullanılmasına karşı çılgınca çığlık atan genç kızlar da boyun eğmedikleri takdirde dövüldü ve/veya öldürüldü. Kadınlar erkeklerle cinsel açıdan boyun eğmeyi reddettiklerinde dövülüyor ve sıklıkla tecavüze uğruyordu. Ancak yeni trendler devam etti. Hayatta kalan yeni Marslılar yetişkinliğe ulaştıkça, çoğu otoriteyi sorguladı ve eski yöntemleri reddetti. Annelerine, kadınların, erkeklerin kendilerine ve çocuklarına bu kadar kötü davranmalarına neden izin verdiklerini sordular. Kadınlar hem utandılar hem de korktular ama yine de asi evlatları sayesinde yeni bir cesaret ve umut buldular.

Genç yetişkinler evlenip aile kurdukça, çoğu birbirini daha çok seviyor ve paylaşıyordu. Elbette onlar da genetik olarak orijinal Marslıların negatif yapısıyla istila edilmişti, ancak onların ruhları ve ruhları yeni ve kararlıydı. Bu yenilerin gelişinden sonraki üç nesil içinde erkek rekabetlerinin cinsel yönleri sona erdi. Erkeklerin birçoğunun eşlerine baskı yapması ve hatta dövmesi hâlâ yaygındı, ancak yine de daha yumuşak bir bilinç akışının Mars kültürü üzerinde sürekli bir etkisi olduğu açıktı.

Sanat ve müzik, asgari düzeyde ve teşvik edilmeden de olsa, Mars'ın yaşam tarzına kabul edilmeye başlıyordu. Kadınlar, erkeklerle evlenmek veya seks yapmak istemezlerse onlara “hayır” diyebilecekleri fikrine kapılmaya başlıyorlardı. Tecavüz ve güç ortadan kaldırılmadı, ancak Marslı kadınların şimdiye kadar bildiği ilk güvenlik önlemini uygulamaya koyacak kadar azaldı.

İnsanların bir kısmı aşk için evlenmeye başladıkça kadınlar güçlendi ve özgüvenleri arttı. Kısa süre sonra başka bir adamın karısına tecavüz, acımasızca dayak ve hatta ölümle cezalandırıldı; bu da en azından evli kadınlara daha fazla özgürlük sağladı. DNA'da taşınan baskı, nefret, kızgınlık ve intikamın uzun tarihi nedeniyle güvenin oluşması yavaştı. Kadınlar ve erkekler arasında pek çok irade savaşı yaşandı ve kadınlar, erkekleri kontrolcü ve duyarsız olmakla suçladı. Gerçekten değişmeye çalışan bu adamlar bu suçlamalara kızdılar ama yine de kendi bastırılmış atalarından kalma utançlarını ve yetersizlik duygularını taşıyorlardı. Erkeklerin geri kalanı ise korku ve şiddet yoluyla kadınları kontrol altında tutmaya devam etti.

Yeni ruhların akını nedeniyle genetik miras iyileşip temizlenirken, bastırılmış duygular da temizlenmek üzere yüzeye çıkmaya başladı. Marslıların bir kısmı bu duyguların geçmişe dayalı olduğunu ve inanılmayacak kadar duyarlı olduğunu anlayacak kadar duyarlıydı ama çoğu bunu anlamadı. Görünüşte çözülemez çatışmalar nedeniyle sürekli olarak incinen duygular ortaya çıkıyordu ve yine de aşk ve cinsel çekim, çiftleri her zaman yeniden bir araya getiriyordu. Eşcinsel ve lezbiyen çiftler ortaya çıkmaya başladı, ancak birkaç nesil boyunca gizli kalmayı gerekli gördüler.

Işık Doğanların Pleiades Temsilcileri - Yıl 5100

İlk 5200 yıllık döngünün sonuna doğru Marslılar, çözülmesi gereken sorunları ve önyargıları olan, gelişen bir ırktı, ancak bunu yavaş yavaş yapıyorlardı. Venüslü suçlulardan oluşan ilk grup Mars'a geldiğinde, hiyerarşilerden oybirliğiyle yardım talep edilmediği sürece onlara hiçbir müdahalede bulunmayacakları sözü verilmişti. Marslılar, çoğunluğun talebiyle kendilerini Venüs'ten atmayı başardığı için çok kızmışlardı ve fikir birliği kuralını uyarlayarak bunun onların başına bir daha gelmemesini sağlamayı amaçlamışlardı. Onlara ilk 5200 yıllık döngünün sonunda gezegen anlaşmalarının gözden geçirileceği ve

o zaman mevcut düzen. O dönemde fikir birliğinin sesine ek olarak daha küçük birlikler de duyulacaktı. Pleiades'in koruyucularının Marslılardan talep ettiği tek şart, müdahale etmeme seçeneğini sürdürmek için bu zaman döngüsünün sonuna kadar evrim göstermeleri gerektiği idi.

Aradan 5200 yıl geçtikten sonra Marslılar bu anlaşmaları bilinçli olarak hatırlamasalar da anlaşmalar onların kolektif bilinçdışının bir parçasıydı. Bu nedenle değişikliklerin başlaması onlara o kadar da tuhaf gelmedi. Zaman döngüsünün bitimine 100 yıldan az bir süre kala, Pleiadesli Işık Temsilcileri fiziksel doğum yoluyla Mars kültürüne girmeye başladı. O zamanlar sadece yaklaşık 200 Marslı olduğundan, dört Pleiadesli Başmelek Işık Kabilesinin her birinden üç adet olmak üzere bir düzine Pleiadesli Üstat yeterliydi. Genellikle Marslı koloniler arasında en gelişmiş ve genetik açıdan en saf çiftleri ebeveynleri olarak seçtiler. Ancak Pleiadeslilerden ikisi orijinal asi soyunun ebeveynlerini seçti. Bu seçimler, ilk kez Pleiades'in ruh ve ruh kodlamasını içerecek yeni bir genetik tür yaratmak amacıyla yapıldı.

Bu yeni Pleiadesli/Marslı/Venüslü çocuklar en başından beri farklıydı. Bebekken bile çok daha fazla oradaydılar ve "gözlerinin arkasındaydılar". Akıcı bir şekilde konuşmaya başladıklarında "buraya gelmeden önce" hatırladıkları yerlerden bahsettiler. İnsanların uyurken yıldızları, Tanrı bilincini ve kendi ruhlarının başlangıçta nereden geldiğini öğrenmek için gidebilecekleri büyük okullardan bahsettiler. Zamanın yanı sıra uzayda da yolculuk yapan, ışıktan yapılmış uzun varlıklar hakkında hikayeler anlattılar. Bu Işık Varlıklarının Marslıları ne kadar sevdiklerini, onların nasıl neşeli olmalarını ve kendilerini iyi hissetmelerini istediklerini anlattılar.

Pleiadesli çocuklar büyüdükçe hikayeleri ve öğretileri daha karmaşık ve evrime dayalı hale geldi. Hatta belirsiz bir şekilde Venüs'ü ve orada yaşananları anlatmaya başladılar ve insanlar bu hikayeleri duyunca ağladılar. Etkilenmeyenler yalnızca, "erkeklerin erkek olduğu" ve kadınların "yerlerini bildiği" eski yöntemleri asla bırakmamış bir grup erkekti. Bu grup adam gizlice buluştu ve kontrolü yeniden ele geçirmek için kurnaz stratejiler planladı. Ancak Marslıların çoğu bu yeni öğretmenleri açıkça kabul etti ve öğretilerinin hayatlarında bir fark yaratmasına izin vermeye başladı.

Bedenlenmiş Pleiadesliler insanlara nefeslerini izlemek, enerjiyi göğüslerinin ortasında hissetmek veya güneşin vücutlarının içinden parladığını hayal etmek gibi basit meditasyon uygulamalarını öğretebildiler. Marslılar bu meditasyonları yaparken kendileri hakkında çok az şey bildiklerini fark ettiler. Meditasyon yaptıklarında farkında bile olmadıkları düşünce ve duyguların yüzeye çıktığını ve onları bırakmayı seçebileceklerini fark ettiler. Meditasyon yapanlar deneyimlerini ve kendilerinin ve birbirlerinin daha fazla farkında olmanın hayatlarında ne anlama geleceğini paylaşma konusunda heyecan duydular.

Bu aşamada, gey ve lezbiyen Marslılar "dolaptan çıktılar" ve korkudan daha fazla saklanmak zorunda kalmamak için cinsel tercihleri konusunda açık olma isteklerini açıkladılar. Pleiadesli öğretmenler, insanlar arasında daha fazla açıklık ve dürüstlük yaratmak ve önyargıları hafifletmek için bu fırsatı çok desteklediler. Aslında, Mars doğumlu on iki Pleiadesli, katılmak isteyen tüm Marslıları bir toplantıya çağırdı ve Mars'ta bulunmalarının tam amacını açıkladı. Pleiadesliler insanlara geçmişte grubun erkek/kadın cinsel uygulamalarının orijinal niyetten aşırı derecede sapmış olduğunu açıkladılar. Bu nedenle, erkekler ve kadınlar birbirlerine olan saygılarını ve güvenlerini kaybettiklerinde, hem erkeklerin hem de kadınların aynı cinsiyetten cinsel ilişkiler yoluyla kendilerini iyileştirmeleri doğal bir sonuç oldu.

Pleiadesli öğretmenler ayrıca, bir kişinin derinden cinsel iyileşmeye ihtiyacı olduğunda ve cinsel masumiyeti, hazzı ve kutsallığı yeniden keşfetmek istediğinde, onun doğal eğiliminin genellikle eşcinselliğe doğru olduğunu açıkladılar. Kişi karşı cinsle cinsel olarak iyileşemeyecek kadar zarar görmüş hale gelmiştir çünkü güven ve emniyet sarsılmıştır. Kişi aynı cinsiyetten bir partner seçtiğinde iki harika şey gerçekleşebilir. Birincisi, aynılık atmosferinde güven, saygı ve emniyet nitelikleri yeniden tesis edilebilir. İkincisi, kişi aynı cinsiyetten sevgi alıp verdikçe, insanların cinsiyete özgü benzersiz niteliklerini takdir etmeye başlar. Sonuç olarak birey, kendisinin de aynı benzersiz niteliklere sahip olduğunun farkına varır. Buradan itibaren öz sevgi, öz saygı ve kendine güven gelişir veya yeniden doğar ve kişi suçluluk, utanç, öfke, düşük öz değer ve kurban/kurban senaryolarından kurtulmaya başlar. Birey şunu fark eder: "Ben de partnerim kadar sevimli, şeffakatli ve harikayım ve ben de saygıyı hak ediyorum. Bir daha asla bundan daha azına razı olmayacağım. Artık sunmam gereken şeyin değerini biliyorum çünkü bunu partnerimden alıyorum." İyileşmenin bu aşamasında, kişinin eşcinsel ilişkilere devam etmesi veya heteroseksüel ilişkilere geçmesi, iyileşmenin ana motivasyon olduğu düşünülmenden, yalnızca tercihe dayalı bir seçim meselesidir.

Eşcinsellere Yönelik Şiddet – Yıl 5125

Marslıların çoğu bu yeni cinsel keşifler karşısında şaşkınlığa uğradı. Bazıları biraz korktu, bazıları merak etti, bazıları ise rahatladı. Gizlice buluşan öfkeli adamlar, bu yeni bakış açısını kendi kontrollerine ve erkek egemenliğine yönelik en büyük tehdit olarak gördüler ve bir isyan planlamaya başladılar. Temel olarak, eski patrikler diğerlerini korkutup tekrar teslim olmaya yöneltmek istiyorlardı. Bir lezbiyen çifti ve bir eşcinsel erkek çifti yakaladıkları bir gece baskınına katıldılar. Erkekler göğüsleri kesilen kadınlarla birlikte parçalanıp orta avluya asıldı. Öldürülen iki çiftin evlerinin kapıları kana bulanırken, avluya da "Tüm sapkınlıkları yok edeceğiz" tabelası asıldı. Mars kanunları yeniden hayata geçirilecek."

Bu katliama karışan ve gözdağı vermeye çalışan üç düzine adam, insanların geri kalanının aklını başına toplayacağını ve Mars'ın denemiş ve doğrulanmış ataerkil yöntemiyle yeniden doktrinlendirilmesi için kolay hedefler olacağını düşünüyordu. Tam tersi olunca çok şaşırdılar.

Yaklaşık dört kadın ve iki erkek dışında Mars halkının geri kalanı, şiddet gösterisini bir vahşet ve Pleiadeslilerin haklı olduğunun kanıtı olarak gördü. İnsanların gruplar halinde sokaklarda dolaşmasını ve birbirlerinin evlerinde kalmasını içeren bir pasif direniş planı oluşturdular. Geriye kalan eşcinsel çiftlerin tamamı komşularının evlerine götürülerek koruma altına alındı. Yapmayanlar

Bunun gerçekleşmesine izin verenler bariz ihlalciler olarak seçildiler. Çok geçmeden koloni açıkça iki parçaya bölündü: Öfkeli ataerkil grup ve değişim isteyen diğer insanlar.

Hiyerarşik Müdahale ve Anlık Karma Yasası – Yıl 5125

Tek sonucun iç savaş olacağı düşünüldüğünde, Mars doğumlu Pleiadesliler eterik alemlerden yardım çağrısında bulundular. Güpegündüz, koloninin üzerindeki merkezi kare alana bir fener gemisi çıktı ve bir düzine Işık Varlığı ortaya çıktı: üç altın Ra Varlığı, üç kırmızı Ma-at Varlığı, üç mavi Ptah Varlığı ve üç yeşil An-Ra Varlığı. Heyet üyeleri önce Mars'taki meslektaşlarını selamladılar, ardından halka şöyle seslendiler:

“Halkınız bu gezegene gelmeden önce, birlikte yaşamının kendi yolunu geliştirmenize ve bize fikir birliği ile başvurmadığınız sürece tarafsız kalmanıza ve müdahale etmemenize izin verme konusunda anlaşmıştık. Bunun istisnası, ilk 5200 yıllık güneş döngünüzün sonunda gerçekleşecekti; o zaman tam egemenlik içinde kalabilmek için evrim göstermeniz gerekecekti. Bu zaman döngüsü sona yaklaşıyor ve bazılarınız hâlâ egemenliği, diğerlerini kontrol etme ve özgür iradelerini elinden alma hakkıyla karıştırıyor.

“Toplulumunuzun her kesimi artık bize ve birbirlerine kendi gerçeklerini söyleme hakkına, zarar görmeden seslerini duyurma hakkına sahip. Şu andan itibaren bu güneş döngüsünün sonuna kadar, yetmiş beş yıl sonra başlayacak olan bir sonraki zaman döngüsünün kurallarını belirlemenizde size yardımcı olacağız. Bu inceleme ve karar verme süresi boyunca hiçbirinize şiddet veya zarar gelmesine izin vermeyeceğiz. Elli yıl sonra hepinizle aynı anda buluşmak üzere geri döneceğiz ve gelecek anlaşmaları birlikte belirleyeceğiz. Başkalarının özgür iradesini elinden almak veya yok etmek isteyenler, şimdi öne çıkın.”

Patrikler, önlerindeki yüksek frekanslı ışık bedenleri ve merkabah fener gemisinin getirdiği farklı bir durumda, kapıların ve binaların arkasından sıralanarak kalabalığın önüne geldiler. Pleiadesli sözcü onlara şöyle dedi: “Siz aranızdaki kardeşlerinizin egemenliğini ve özgür iradesini ihlal ettiniz. Güç, önyargı ve açgözlülük için öldürdünüz. Ancak bu gezegen hâlâ konsensüs yönetimi altında olduğu için siz ortadan kaldırılmazsınız ve yapabiliydik bile sizi cezalandırmayız. Burada öğrenmeye ve gelişmeye hakkınız var.

“Gelişmek zorundasın. Bu, en eski atalarınızın bedenlerinde buraya gelmeden önce yapmayı kabul ettiğiniz şeydi. Şu anda, bu gezegenin sakinlerinin geri kalanı geliyor ve geçmişten öğreniyor. Meğer ki *Sen* Geriye kalan yetmiş beş yıl içinde gelişip geçmişten ders alırsanız, gelişenlerin vereceği kararlara tabi olacaksınız. Bunlar sizin seçtiğiniz şartlardır ve biz bu şartların yerine getirilmesini görmek için buradayız.

“Bundan elli yıl sonraya dönene kadar, bir başkasına ne yaşatacaksanız, siz de anında onu deneyimleyeceksiniz. Bir başkasına vurmak için elinizi kaldırırsanız, kendi elinizin kuvveti sizi yere serer. Birini öldürmek istersen, kendi elin sana yönelecek ve onun yerine bedenini öldürecektir. Buna karşılık, eğer nazik ve cömert olursanız, size nezaket ve cömertlikle karşılık verilir. Bu şartlara göre burada koloninin bir parçası olarak kalabilirsiniz.

“Başka bir seçeneğin var. Koloniye tamamen terk edebilir ve gezegenin başka bir yerinde kendi koloninizi kurabilirsiniz. İsteyen herkes gidebilir. Hiçbiri zorlanamaz. Bu seçeneği tercih ederseniz, elli yıl sonra bizimle dünya çapındaki toplanmaya geri dönmelisiniz. Devasa bir kırmızı kuyruklu yıldızın gökyüzünde hareket edip gezegeni yaklaşık beş dakika boyunca kırmızı bir güneş gibi aydınlattığı zamanın zamanlamasını bileceksiniz. Kuyruklu yıldızın ortaya çıkmasından sonra, iki ayınızın her birinin tam döngüsü içinde tekrar varacağız. Ne seçiyorsun?”

Ataerkil grup istisnasız ayrılmayı tercih etti. Her ne kadar bunu kelimelere dökemeseler de, anlık karma alternatifine dayanacak kadar öz kontrollerine güvenmiyorlardı. Tüm bunları sindirmeleri gerektiğini ve zarar vermeme baskısından uzakta, anlayıp seçim yapmak için zamanları olması gerektiğini biliyorlardı. Gruba koloniden yaklaşık iki haftalık yürüme mesafesinde bir alan söylendi ve onlar hemen oraya doğru yola çıktılar.

Geriye kalan koloniciler, ilk gerçek güvenlik deneyimlerinden dolayı derinden rahatladılar ve minnettarlardı. Sonraki elli yıl boyunca, orijinal koloninin üyeleri Pleiadesli-Marslılarla birlikte çalıştılar ve hızla öğrenip büyüdüler. Onlara sadece fiziksel olarak değil duygusal ve psikolojik olarak da özel şifalarla nasıl şifa verecekleri öğretildi. Bazı çiçeklerin insanlara yüce duygusal haller aktarma yeteneğine sahip olduğunu öğrendiler. Bu onların bitkilere hayal ettiklerinden daha fazla saygı duymalarına yol açtı.

Ana öğreti, onların ilahi amaçları ve cinsel enerjinin doğru kullanımıyla ilgiliydi. Marslılar, sevişirken birbirlerinin ruhlarıyla bağlantı kurmayı öğrenerek tutku ve orgazm deneyiminin ötesine geçtiler. İnsanlar en temel tantrayı öğrenerek yeni, daha mutlu ve kendinden geçmiş durumların deneyimlerine açıldılar. Birbirleriyle göz temasını paylaşarak ruh karışımının gerçekleşmesini sağladılar ve ardından bu bağlantı, hassasiyet ve derin şefkat noktasından seviştiler. Bazen bu tantrik deneyimler sırasında veya sonrasında derin duygusal acılar açığa çıkıyor ve insanları daha fazla iç huzura kavuşturuyordu.

Çocukların bilinçli ruhsal doğumu başlatıldı ve bu yeni uygulama, genetik iyileşmeyi daha da hızlandırdı. Elli yılın sonuna gelindiğinde, orijinal kolonide kalan Marslılar daha fazla ruhsal anlayış ve uygulamaya istekliydiler. Ruh ve ruhu anlamak ve her şeyin kutsal amacını deneyimlemek istiyorlardı. Cinsel keşif, o zamanlar olması gerektiği gibi hâlâ büyümenin, iyileşmenin ve zevkin ana yoluyla.

Bu arada ataeril grup kafası karışmış, korkmuş, utanmış ama yine de kendini beğenmiş ve öfkeli hissediyordu. Hâlâ adaletsizlik ve kontrol ihtiyaçları gibi eski fikirlerin içinde debeleniyorlardı. Bu adamlar derinden düşmanlıklarını ve kırgınlıklarını başkalarından çıkarmak istiyorlardı. Ancak patriklerin başka çareleri olmadığına inandıkları için bu eğilimleri engellemek için girişimlerde bulunuldu.

Yeni evlerine ilk vardıklarında patrikler derme çatma barınaklar oluşturdular. Yiyecek boldu, ancak aralarında yalnızca dört kadın olduğundan, erkekler çok geçmeden "basit işleri" paylaşmaya başlamak zorunda kaldı. Kadınlar her birinin iki kocası olması konusunda anlaştılar, ancak *sadece*ki, bu da erkeklerin çoğunu çiftleşmeden bıraktı. Ancak herkes aynı görüşteydi.

Erkekler, yoğun fiziksel çalışmanın duygusal açıdan şiddetli enerjilerini her şeyden daha iyi harekete geçirmeye yardımcı olduğunu buldu. Bu nedenle zamanlarının çoğunu evlerin iyileştirilmesi ve mobilyaların inşası ile güreş, ağırlık kaldırma ve uzaktan ağırlık taşıma gibi faaliyetlerle meşguldü. Gerçekten de, kendileri için hala mümkün olan ne istediklerini bilmiyorlardı ve boş zamanları olduğunda, erkekler kendilerini çaresiz hissetme eğilimindeydiler. Kadınlar daha mutluysa çünkü en azından fiziksel şiddet durmuştu. Ancak erkekler ve kadınlar hala birbirlerine samimi bir şekilde açılmadılar. Duygular birbirinden gizleniyordu ve somurtmak gizli olarak yapılıyordu; adamlar saatlerce, hatta günlerce ortadan kayboluyorlardı. Geri döndüklerinde söylenen tek şey, düşünmek için zamana ihtiyaçları olduğuydu.

Elli yılın sonunda üzerinde uzlaşılabilen tek şey, kendilerinden ne beklendiğini ve bunu nasıl başaracaklarını anlamaları gerektiği. Patrikler, cehalet, öfke, kırgınlık, korku ve utancın karmaşık bir karışımını içeriyordu; ancak bu duyguları, huysuz dış görünüşlerin altına gizlediler, huysuzluklarının ve öfkelerinin nedeni olarak her zaman adaletsizliği kullandılar. Temel tutumları şuydu: "Neden bahsettiklerini bilmezken bu uzay insanları bizden nasıl değişmemizi bekleyebilirler? Bu onlara haksızlık. Uzay insanları özgür iradede bahsediyor ama bizim istediğimiz gibi olmamıza izin vermiyor ki bu eski yöntemdi. Bu ikiyüzlü konuşma da neyin nesî?" Ve kırgınlıklarını ve korkularını maskeleyen bu tavırlarla küçük grup, elli yıllık toplantı için orijinal koloniye geri döndü.

Pleiadeslilerle buluşmak için koloniye vardıklarında patrikleri temiz, konforlu odalar ve harika yiyecekler bekliyordu. Sömürgeciler geri dönenlere karşı dost canlısı, meraklı ve nazik davrandılar, ancak patrikler böyle bir muameleyi nasıl göreceklarını bilmiyorlardı. Nasıl olunacağını beceriksizce bildikleri kadar kibardılar ama aynı zamanda kültürel ve manevi farklılıkları nedeniyle mesafelidiler.

Pleiades fener gemisi geri döndüğünde toplantı başladı. Herkes, hatta kişisel soruları veya endişeleri olan kişiler bile dinlendi. Hepsine eşit saygı ve ilgi gösterildi. Patrikler bile özgür irade ve adalet konusundaki şikayetlerini ve kafa karışıklıklarını öfkeyle dile getirirken, varlıkları ve samimiyetleri nedeniyle onurlandırıldı ve takdir edildi.

On günlük toplantının sonunda, Pleiadesliler ve oluşan yüksek kolektif bilincin görüşmesi sırasında toplantılar bir gün ertelendi. Oybirliğiyle varılan ya da çoğunlukla oybirliğiyle varılan sonuçlar şöyledi: (1) Marslılar, başkalarının haklarını elinden almadan kendilerine nasıl egemen olunacağını öğretecek bir tür rehberlik sistemi ya da hükümdarlık istiyorlardı; (2) sakinlerin tümü affedilmeyi ve geçmişten kurtulmayı, bir tür yeniden doğuşu istiyordu; (3) kontrol uğruna şiddet kabul edilebilir değildi ancak meşru müdafaa için kabul edilebilirdi; (4) kadınların şiddet uygulayan kocalarını terk etme ve topluluk tarafından korunma hakları vardı ve toplumun, şiddet uygulayan herhangi bir kişiyi oybirliğiyle iade etme hakkı vardı; (5) bir kişi dışında herkesin fikir birliğine varması kabul edilebilirdi; (6) Atalarıyla yeniden bir araya gelmek için Mars'a gelmek isteyen tüm Venüslüler memnuniyetle karşılandı; (7) Mars'taki ve daha önce Venüs'teki en büyük karmaları önyargının bir sonucuydu; bu nedenle bu alanda gelişme ihtiyaçları bir öncelikti.

Pleiadesliler ve daha yüksek kolektif bilincin de ele alınması gerektiği konusunda hemfikir olduğu başka endişeler de vardı. Bunlar şunlardı: (1) dogma olmadan manevi odaklanma ve kutsallık ihtiyacı; (2) ihtiyaç

bireylerin ihtiyaclarına hizmet etmelerinin ötesinde diğer insanlara, bitkilere, suya ve tüm yaratıma değer vermeyi öğrenmek; (3) cezalandırılma korkusu veya seçeneksiz kalma dışındaki nedenlerden dolayı doğruyu yanlıştan ayırma ihtiyacı; (4) insanların kendi evrimlerini kendileri hakkında ne hissettiklerine göre - vicdan sahibi olarak - ölçebilme ihtiyacı; (5) bireylerin ve grupların, başkalarının gelişimine müdahale etmeden ruhsal uyum ve paylaşım için daha yüksek varlıklarla bağlantı kurma ihtiyacı.

Bu toplantılar sonucunda Mars kültüründe yapılan değişiklikler:

1. Rahipler ve rahibelerin bulunduğu manevi tapınaklar - orijinal on iki Pleiadesli ve onların çocukları - kuruldu. Bu tapınaklara katılım ve eğitim kesinlikle gönüllüydü.
2. Bu rahipler ve rahibeler tüm toplumsal anlaşmazlıkları çözer ve bireysel davalarda karar verirdiler. ortaya çıktıkça çatışma çıktı. Talep edilmesi halinde manevi ve sosyal konularda istişarelerde bulunabileceklerdir. O dönemde iktidarın boyutu bu kadardı.
3. Şiddetsizlik ilk mutlak yasa haline getirildi ve şiddet suçluların iadesiyle cezalandırıldı.
4. "Uzlaşma eksi bir" karar alma ve ilahi çağrıda bulunmanın kılavuzu haline geldi Pleiadesli Işık Temsilcilerinin müdahalesi.
5. Evrim, üzerinde anlaşmaya varılan bireysel ve grup sorumluluğuydu.
6. Derin iyileşmeye ihtiyaç vardı. Arınma ve arınma amacıyla büyük bir ateş töreni düzenlendi. tüm Marslıların katılımıyla bağışlama. Pleiadesliler ritüeli kolaylaştırdılar.
7. Rahipler ve rahibeler fikir birliğine vararak Pleiadeslileri müdahaleye çağırabilirler. hiç kontrolden çıktı.
8. Pleiadesliler önümüzdeki 5200 yıllık döngünün sonunda ilerlemeyi izlemek için delegeler göndereceklerdi ve o anda üzerinde anlaşmaya varılan değişiklikleri yapın.

Sonuçların geri kalanına gelince, Pleiadesliler sadece insanlarla konuştular ve her bir endişe alanını açıkladılar; bunun önyargıyı ortadan kaldırma ihtiyacı mı yoksa vicdanın gelişimi mi olduğu. Geriye kalan tüm alanlar tartışıldı ve Marslılara, bu iletişimi geliştirmeye başladıkça, bireysel veya kolektif olarak, istedikleri zaman rahiplerden ve rahibelerden ve kendi yüksek bilinçleri aracılığıyla bu konularda rehberlik ve yardım isteyebilecekleri söylendi.

Mars doğumlu Pleiadesliler ile birkaç gün daha ileri planlama ve çalışma yaptıktan sonra, Pleiades gemileri ve Işık Varlıkları, döngünün geri kalan yirmi beş yılının sonuna doğru kutup değişimlerinin gerçekleşeceği tavsiyesiyle ayrıldılar. Bu her zaman oldu ve gezegenin Güneş etrafındaki yörüngesinde yeniden konumlandırılması nedeniyle bir döngünün sonunda hala oluyor. Kutup değişimleri üç aşamada gerçekleşti ve Mars'ta depremler, sarsıntılar ve gece/gündüz döngülerindeki değişiklikler olarak deneyimlendi. Daha uzun gün ışığı süreleri ve daha kısa geceler, uzun süreli en önemli değişikliklerdi. Elbette bu değişimler sıcaklık artışlarına, daha az yağmura ve su seviyelerinde ilk başta küçük de olsa değişikliklere neden oldu.

Evrim ve İyileşme Ortaya Çıkıyor – Yıllar 5200 ila 10.400

5200 yıllık döngünün büyük bölümünde ilerleme istikrarlıydı ve coşku yüksekti. İzole şiddet deneyimlerine çoğunlukla şiddetsizlikle karşılık verildi. Yüzyıllar boyunca birçok kişinin koloniyeye girişi yasaklandı, ancak bu süre zarfında yalnızca iki büyük olay yaşandı. Bunlardan biri, küçük bir çocuğu hasta olan ve ağlamayı bırakamayan bir babanın öfkeyle öldürmesiydi. Adamın sabrı taşı ve çocuğu o kadar sert salladı ki boynunu kırdı. Rahipler ve rahibeler gerekli gördüğü sürece şifa için tapınaklara girmesi halinde yasaklanmayacağı konusunda anlaşmaya varıldı. Kabul etti ve duygusal yardım istemek konusunda yeni bir örnek oluşturdu. Sinirleri bozulan birçok kişi yardım için tapınaklara gitmeye başladı ve şaşırtıcı sonuçlar elde etti.

Diğer olay ise daha travmatikti. Eşcinsel bir adam, kendisine karşı topluca komplo kuran son derece homofobik altı erkek tarafından tecavüze uğradı ve öldürüldü. Eşcinsel adam, kendisine yapılan saldırıdan önce erkeklere dokunarak, cinsel jestler ve yorumlar yaparak onlarla dalga geçiyordu. Sinirlendiklerini ve harekete geçemediklerini görmek gibi saf bir eğlence için adamları zorluyordu. Adamlar ona anal yoldan tecavüz etmeyi ve "ona unutamayacağı bir ders vermeyi" amaçlıyorlardı. Süreç sırasında adam, tecavüzün seks değil şiddet eylemi olduğunu söyleyerek bunları yasaklamakla tehdit etti. Kızgın adamlar paniğe kapıldılar, onu boğarak öldürdüler ve cesedini sakladılar.

Öldürülen adam birkaç gün sonra bulunduğu anda, kan ve meniden ona ne olduğu hala açıktı. Kendisine tecavüz eden ancak onu boğmayan altı kişiden birinin itiraf ettiği bir soruşturma başlatıldı. Olanlardan dolayı üzüntü ve suçluluk duygusu içindeydi ve kendisine ve komplocu arkadaşlarına karşı adaletin yerini bulmasını istiyordu. Bir duruşmaya benzeyen bir grup toplantısı yapıldı ve bu toplantıda itiraf eden dışında tüm erkekler topluluktan men edildi. Tapınaklarda şifa zamanını tercih etmesine izin verildi ve bunu da hemen kabul etti.

Diğer beşi ayrıldı, ancak birkaç gece sonra ihanet edenlerden intikam almak için öfkeyle koloniyeye geri döndüler. Tapınaklardaki adamı diğerlerine karşı koruma sürecinde rahipler ve rahibeler beş adamı da öldürdüler. Mars kolonisi, bu davanın nefsi müdafaa ya da bir başkasının savunması kapsamına girdiğini ve kimsenin suçlanamayacağını kabul etti. Ancak halk üzerinde derin yaralayıcı bir etki yarattı. Olayın tapınak arazisinde gerçekleşmesi durumu onlar için daha da kötü hale getirdi.

Marslı vatandaşlar bu trajediyi, genel evrimsel ilerlemelerini yeniden incelemek ve Pleiadeslilerin incelemelerini gözden geçirmek için bir fırsat olarak kullandılar. Ana karmalarının önyargıdan kaynaklandığı kısmını okuduklarında, kolektif olarak bir grup olarak birleşmeye ve bu karmayı kesin olarak sona erdirmenin sorumluluğunu üstlenmeye karar verdiler. Yardım ve tavsiye istemek için rahipler ve rahibelerle bir araya geldiler. Meditasyondan, çeşitli gruplar arasında haftalık paylaşımlardan ve tüm sömürcülerin ilerlemeyi tartışmak ve sonraki adımlarını planlamak için yıllık toplantılarından oluşan bir program üzerinde karşılıklı olarak anlaşmaya varıldı. Tüm koloni olaydan dolayı utanç ve korku hissetti ve bu onları harekete geçmeye yöneltti.

Önyargıyı sona erdirmeye konusundaki kararlılıklarını sürdürün. Birkaç kişi sorunu kendi başlarına çözebileceklerini söyleyerek katılmamayı tercih etti; ama gizlice hala eşcinsellerin aşağılık olduğuna inanıyorlardı. Mars tarihinde bu döneme geldiğinde eşcinsellik, hasarı iyileştirmek için yapılan bir tercihten ziyade çoğunlukla bir tercih meselesiydi; ve bu, bilinçli olarak bu ince değişimin farkında olmasalar bile, hâlâ önyargılı olanların düşmanlığını daha da artırdı.

İkinci 5200 yıllık döngünün sonunda barış hakim oldu. Tapınaklar tüm sosyal ve manevi faaliyetlerin merkezidi; yine de insanlar kendilerini hizada tutmak için tapınaklara, rahiplere ve rahibelere o kadar bağımlı hale gelmişti ki, kendine olan güven hâlâ iyileşmemişti. Marslılar, gerçek egemenliğe hazır olmadan önce daha fazla zamana ihtiyaçları olduğu konusunda oybirliğiyle hemfikirdi; bu kararın ardındaki motivasyonun derinlere gömülmüş utanç, yetersizlik ve kendilerine ve başkalarına güven eksikliği olduğunu fark etmemişlerdi. Pleiadesliler tarafından yönetilen tapınakların bakımını yapma talepleri yerine getirildi. Pleiadesliler ve tapınak üyeleri, Marslıların evrimlerinde sonunda şiddet tarihlerinin, ataeril fiziksel güçlerinin ve önyargılarının asıl nedeni ile doğrudan başa çıkabilecek bir noktaya geldiklerini fark ettiler: alt sınıf vatandaşlar olmanın gömülü utancı ve yetersizliği. Venüs'te ayrımcılığa uğramak, suçlu olmak ve kendi gezegenlerinden dışlanmak. Adaletsizlik ve adaletsizlik konusundaki öfkeli takıntılarının ötesindeydiler ve kendi gerçekliklerini yaratma sorumluluğunu anlamaya başlamışlardı; Bir sonraki tarih dersinin zamanı gelmişti.

5200 yıllık döngünün sonunda Pleiadesli Işık Temsilcileri Mars'a tekrar geldiler, tüm bireysel ve grup kaygılarını dinlediler, mevcut anlaşmaları yeniden kurdular ve Marslılara atalarının tarihlerini anlattılar. Atalarını Venüs toplumunun en alt sınıf üyeleri haline getiren sınıf ayrımları ve önyargılar hakkında hikayeler paylaşıldı. Herhangi bir fiziksel güzellik veya müzikal ve sanatsal beceri eksikliği, onları otomatik olarak bu kültürden "aşağı" hale getirmiş ve onları üst sınıflara hizmet etmeye ve "basit işler" yapmaya bırakmıştı. Başlangıçta seslerini duyurmaya çalışsalar da başarısız oldular ve sonunda hırsız ve şiddet yanlısı suçlulara dönüştüler. Orijinal koloniye girmeleri yasaklanmış olduğundan uzak tepelere seyahat etmişler ve enest nedeniyle genetik mutasyonun ürünü olan "çirkinler" adlı başka bir dışlanmış grupta karşılaşmışlardı. Suçlular sevgiyle ve içtenlikle karşılanmışlardı ancak bir süre sonra kendi aşağılık duyguları onları "çirkinler" üzerinde tahakküm kurmaya yöneltmişti. Bu sevgi dolu sömürgecilere karşı önyargıları ve nefretleri savaşa yol açmış ve sonunda suçluların "çirkinler" arasında çoğunluğun anlaşmasıyla gezegenden men edilmesiyle sonuçlanmıştı.

Hikaye onlara detaylı bir şekilde anlatılırken Marslılar derin bir sessizliğe gömüldü. Onlar *biliyordum* bu hikaye onların gerçek karmik geçmişiydi ve bir dönüm noktasındaydılar. Birkaç gün boyunca halk arasında derin bir pişmanlık ve sessizlik hakim oldu. Daha sonra Pleiadeslilerle toplantı yeniden düzenlendi ve Marslılara o sırada neye ihtiyaç duyulduğu söylendi. Herkes bir yıllık bağışlanma ve yeniden doğuşun gerekli olduğu konusunda hemfikirdi ve Pleiadesliler aralarında yaşamaya ve bu sürece yardımcı olmaya karar verdiler. Ateşle, suyla, havayla ve yeraltına kiva benzeri odalara giderek birkaç gün boyunca arınma törenleri yapıldı. Basit ritüeller öğretildi ve uygulandı. Örneğin, insanlar bir tepenin zirvesine çıkarlar, tüm kıyafetlerini çıkarırlar ve rüzgarın üzerlerine esmesini isterler, böylece geçmişteki utanç ve kendini suçlamanın tüm kalıntılarını da beraberinde götürürler. Ateş törenlerinde insanlar ateşin etrafında yürür veya dans eder ve alevlerden kendilerini öfke ve nefretten arındırmasını ve onlara yeniden gerçek benlikleri olma cesaretini vermesini isterdi. Kendilerine olan güvenlerini ve zihin-maddeye olan inançlarını güçlendirmek için onlara ateş yürüyüşü yapmaları öğretildi. Suda çıplak olarak arınma yapıldı ve katılımcılar sudan yeniden doğuş ve geçmişteki tüm yanlışlıklardan ve kırınglıklardan genetik şifa istediler. Yeraltı kivalarında katılımcılar, bu gölgelerin tanımlanması, anlaşılması, affedilmesi ve arınmak için güneşe, havaya, suya ve ateşe götürülebilmesi için içerdeki en derin, en karanlık, gizli yerleriyle yüzleşmeyi isterlerdi.

İnsanlar bu yıl boyunca alçakgönüllü hale geldi, arındı ve yenilendi; kendileri ve gerçek doğaları hakkında çok şey öğrendiler. Toplu olarak, Pleiadeslilerden kendilerini ve başkalarını hiçbir yargılama veya önyargı olmaksızın koşulsuz sevmeyi ve kabul etmeyi öğrenmek için yardım talep ettiler. Marslılar kendilerine önyargısız davranma fırsatı verilmesini istediler. Pleiadesliler bunun uygun olduğu konusunda hemfikirdi ancak Mars halkının öncelikle 200 yıla daha ihtiyacı vardı.

ırklarının evrimini sürdürmek için. Bu 200 yılın sonunda bir grup yeni varlık, ata aileleriyle yeniden bir araya gelmek üzere Mars'a gönderilecekti.

Bu yeni varlıklar, yardım etmeyi seçtikleri kişiler arasındaki deliliği iyileştirmede başarısız olduklarına inandıkları için Venüs'te enkarnasyonlarına son vermeyi seçen Venüslülerin son grubu olacaktı. Reenkarnasyon olmaları ve geçmiş iyileştirmeleri gerekiyordu. Başarısız olduklarına inandıkları Başak-Venüslüler de Mars'a geleceklerdi. Eski Venüslü grup, başlangıçta Marslıları alt sınıf vatandaşlara dönüştüren aynı varlıkların birçoğundan ve daha sonra onları gezegenden tamamen yasaklayanlardan birkaçından oluşacaktı. Reenkarnasyona uğrayacak olanlar Venüs nüfusunun yalnızca küçük bir kısmı olacaktır. Birçoğu zaten yükselmiş, aydınlanmış veya diğer evrimsel seçenekleri seçmişti. Marslılar, ilk etapta ayrılığın birlikte yaratılmasındaki rollerinin tamamen farkında olarak, bu eski aile üyeleriyle aralarını düzeltmeye hevesliydi. Ne bekleyecekleri açıkça söylenmesine rağmen Marslılar, Venüslüler gelmeye başladığında gerçekte ne olacağı konusunda biraz fazla iyimser ve saf kaldılar.

İlk Venüslü reenkarnasyonların gelişinden önceki 200 yıl boyunca, Mars'ın maneviyatı, özgüveni ve huzuru daha önce hiç olmadığı kadar boldu. Her ne kadar hâlâ birkaç kişi tarafından gizlice barındırılıyor olsa da, gerçekten de ön yargılar onların arkasındaymış gibi görünüyordu. Öfkeli duygular şiddet içermeyen ve uygun yollarla ele alınıyordu, ancak bazı insanlar haklı veya utanmış hissederek öfkelerini gizlediler. İnsanlar kazanmayı beklediklerinin ötesinde hayata ve birbirlerine derinden değer vermeyi öğreniyorlardı. Evrim hızlandı ve sonuç olarak kültürlerinin tüm yönleri gelişti.

Son Venüslüler Mars'ta Reenkarnasyon Olurlar – 10.600 Yılı

Venüslü ataların ilk akını Mars'ta yeniden doğmadan önce, Venüslüler, Mars kültürünü görülmeden gözlemlemek için hâlâ eterik varlıklar olarak bir Pleiades ışık gemisine getirildi. Onlara gruplar arasındaki evrimsel tarih hatırlatıldı ve yeniden bir araya gelme için ellerinden geldiğince hazırlandılar.

Daha sonra Mars'ta doğumlar başladı; yirmi yıllık bir süre içinde yaklaşık elli doğum gerçekleşti. Entegrasyon ilk başta Marslıların bilinçli doğum farkındalığıyla çoğunlukla nezaketle gerçekleşti. Çocuklar biraz yavaş tepki verdiler ve çoğu Marslı bebekten daha uykuluydular. Bu, Venüslüler tekrar bedene girdiğinde hızlanan iyileşme ve dönüşüme atfedildi. Venüs'teki üçüncü boyut yaşamının sonunu getiren kendilerini kınamaları, ruh/ruh ilişkilerine zarar vermişti; mümkün olduğu kadar eterik olarak iyileşmişlerdi ve gerisi fiziksel bedenlerdeki yaşam deneyimi yoluyla gerçekleşmek zorundaydı.

Anneler bu çocuklara karşı kendilerini daha sabırsız ve sinirli buluyorlardı. Rahipler ve rahibeler bebeklerin sevgilerini ve beslenmelerini tam olarak almayı reddettiklerini açıklayana kadar bundan utanıyorlardı. Ebeveynlere, küçükleri beslerken ve kucaklarken, bebeklerin sevgiyi hak ettiğini ve oraya ait olduklarını söylemeleri talimatı verildi. Anneler bu tavsiyeye uydular ama yine de bebeklerin sevgiye ve kişisel dokunuşa değil, çoğunlukla hayatta kalma ihtiyaçlarına duyarlı olduklarını buldular. Başka bir deyişle bebekler, doğuştan gelen ruhsal hasar nedeniyle anneleriyle derin bir ruh bağı kurmalarına izin vermiyorlardı.

Bebekler normal konuşma ve yürüme yaşına ulaşmaya başladıkça vücutları oldukça gevşek kaldı ve konuşma ya da hareket etme konusunda motivasyonları kalmadı. Nihayet bebekler arasında konuşma ve hareket gerçekleştiğinde, bu durum diğer, daha "normal" Marslı bebeklerden neredeyse bir yıl sonra gerçekleşti. Başlangıçta garip davrandılar ve yalnızca ihtiyaçlarının karşılanması için gerektiğinde konuşuyorlardı. Bugün Dünya'da bu, ortalamadan yüksek IQ'ya sahip ailelerin hafif engelli çocuklarına sahip olmak gibi olurdu. Marslılar bu yenilere karşı sempati duymaya başladılar ve acımanın sabırsızlık ve öfkeden daha iyi olduğunu gördüler. Bu seçimle, farkında olmadan bu yenileri "daha az" hissetmeye teşvik ettiler ve aralarında "zavallı bir şey" tavrı hakim oldu.

Çocuklar büyüdükçe "normal" çocuklara göre daha içe dönük olma eğiliminde oldular. Ani, sebepsiz ağlama patlamaları ve öfke nöbetleri geçirmeye yatkın olan küçük çocuklar, ebeveynlerini kendilerinden nefret etmekle ve ölmeyi dilemekle suçladılar. Bu eğilimler yeni çocukların çoğunda yaygın olduğu için anneler hikayeleri karşılaştırdılar ve sorunun kendilerinde değil çocuklarda olduğunu biliyorlardı. Bunun üzerine anne ve babalardan oluşan bir heyet yardım ve anlayış istemek için tapınaklara gitti. Onlara, bu varlıkların Venüs'teki son enkarnasyonlarında derin duygusal travma, kendini kınama ve hatta deliliğe maruz kaldıkları hatırlatıldı. Bu yara izleri hâlâ ruhlarına kazınmıştı ve iyileşmesi zaman ve sabır gerektiriyordu.

Rahipler ve rahibeler, çocukların basit ruhani kavramları anlayacak kadar büyüdüklerinde, tapınak arazisinde onlar için bir okul açılmasını önerdiler. Rahipler ve rahibeler tarafından öğretilecek ve ebeveynler dönüşümlü vardiyalarda yardımcı olacak. Bu plan halka büyük bir umut ve güven getirdi ve çocuklar erken ergenliğe ulaştıklarında okullara kaydoldular.

Başlangıçta ruhani öğretmenler çocuklarla hikaye anlatımı ve dokunsal zanaat projeleri aracılığıyla çalışmaya karar verdiler. Çocukların dikkatini çekmek için basit, neşeli hikayeler anlatıldı. Daha sonra yavaş yavaş Venüs tarihinin değiştirilmiş versiyonları eklendi ve yol boyunca ilkeler ve öğrenmeler tanıtıldı. Öğretmenler hikayeleri ahlaki efsaneler olarak anlatsa da çocuklarda merak uyanmaya başladı. El işi projelerinde daha fazla yaratıcılık ortaya çıktı ve hatta bazı çocuklar şarkı söylemeye ve enstrümanlarda basit müzik sesleri çıkarmaya bile başladı. En büyük bilmece, gençlerin neden aniden ve görünürde sebepsiz "nöbetler" geçirmeye devam ettikleriydi.

Bu zamana kadar, Mars'ta doğan Pleiadesliler, tapınaklarda görev alacak kadar büyüdüklerinde, Pleiades-Mars genetiğine sahip yeterince çocuk doğurmuştu. Onlar gezegeni fiziksel olarak terk etmişlerdi ve yalnızca eterik rehberler ve öğretmenler olarak hizmet etmişlerdi. Artık rahip ve rahibe olanlar tam bir ustalığa ulaşmamışlardı ve hâlâ tüm sorunları yorumlayıp iyileştirecek anlayış ve deneyimden yoksunlardı. Bu eksiklik, çocukların davranış sorunlarının daha derindeki kökeninden habersiz olmalarına neden oldu: Çocuklar, Venüs'te iyileştirmeyi başaramadıkları delillerden aldıkları olumsuzluk ve dehşeti hala taşıyorlardı ve bu, kelimenin tam anlamıyla ruhlarını kemiriyordu. .

Yavaş da olsa ilerleme devam etti ve okul çocukları okulda giderek daha aktif hale geldi.

zaman geçtikçe topluluk. Patlamaları beklenen bir durumdu ve günlük olayların normal bir parçası gibi muamele görüyordu. Çocukların yaptığı ve insanları şaşırtan şeylerden biri de sırf eğlence olsun diye şiddet içeren sahneleri şakacı bir şekilde canlandırmaktı. Mars kültüründe o kadar uzun süredir şiddet yoktu ki, insanlara yabancı geliyordu. Çocuklarla şiddetsizlik hakkında konuştular, ancak çocuklar dramalara devam ederek ve "Onlar bizi öldürmeden önce kötü adamları öldürmeliyiz" veya "Canavarlara bakın, onları yakalamalıyız" gibi yanıtlar vererek karşılık verdiler. Korkunç kabuslardan sonra çılgınlık atarak uyanıyorlar ve rüyaların gerçek olmadığına ikna etmekte zorluk çekiyorlardı.

Yeni Reenkarnasyonlarda İntiharlar ve Şiddet – 10.620 Yılı

İlk büyük trajedi, Venüslü çocukların en büyüğü on altı ila yirmi yaşları arasındayken meydana geldi. En sorunlu çocuklardan biri kendini bıçaklayarak intihar etti. Bu olay onlarda kendi çocuklarının güvenliği konusunda korku uyandırınca tüm ebeveynler yeniden bir araya geldi. Birçoğu çığneyebileceklerinden daha fazlasını ısırdıklarını hissettiğini itiraf etti. İntiharı çok geçmeden bir başkası takip etti, ta ki altı ay içinde altı çocuk kendini öldürene ve diğerleri giderek daha fazla şiddete başvurmaya başlayınca kadar. Her şey tamamen öngörülemez ve kontrol edilemez görünüyor. 18 yaşında bir erkek çocuğun, ablasına "Katil, seni katil" diye bağırarak onu öldüresiye dövdüğü görüldü. Kız ölmeden önce, oğlanın onunla seks yapmayı reddetmesi üzerine "delirdiğini" insanlara söyleyebilmişti.

Ebeveynler yardım için tapınaklara gittiklerinde rahipler ve rahibeler sorunun yalnızca Venüs'te meydana gelen çılgınlıkla ilgili olduğunu belirleyebildiler ama daha fazlasını bilmiyorlardı. Oybirliğiyle Pleiades Yüksek Konseyi'nden müdahale çağrısında bulunmaya karar verdiler ve bunu hemen yaptılar. Yüksek Konsey üyeleri, hidayet ve rüyalarla anlayamadıkları için manevi liderlere fiziki olarak görünmeyi gerekli görmüşlerdir. Pleiadesliler gelip insanlarla görüştüklerinde, tek çözümün çocukların daha önce başlarına gelenlerle ilgili bilinçdışı anılarını silmek olduğu belirlendi. Bu hasarlı gençler olumlu yaşam deneyimleri yoluyla güçlendikçe, hafıza kalıpları yavaş yavaş yeniden tanıtılacaktı. Pleiadesliler ayrıca daha fazla istişare için tapınağa bir elçi bırakmayı da kabul ettiler.

Çocuklar tapınak arazisindeki kutsal banyolarda bir araya getirildi, burada Pleiadesliler ve bazı rahip ve rahibelerin önderlik ettiği bir törenle çocukların geçmiş yaşam anıları ruh matrislerinden ve bilinçdışından çıkarıldı. Vücutları negatif enerjilerin yarattığı toksisiteyi temizlerken çocuklar birkaç gün boyunca mide bulantısı, kusma ve diğer grip benzeri semptomlar yaşadılar. Bu süre zarfında tapınaklarda tutuldular ve bakımları yapıldı, daha sonra güçlerini yeniden kazandıklarında evlerine getirildiler.

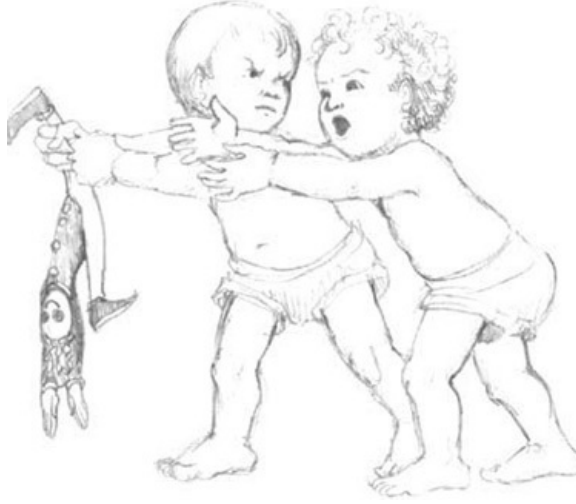
Gençlerin çoğu kötü bir rüyadan uyandıklarını ve bunun gerçek olmadığını anladıklarını hissetti. Anında daha şefkatli, hatta daha yapışkan hale geldiler ve yeni varoluş tarzlarına alışana kadar bir süre daha ilgiye muhtaç hale geldiler. Mevcut yaşamlarının ayrıntılarına ilişkin hafıza kaybı da ortaya çıktı ve algıları, hasta oldukları ve şimdi daha iyi oldukları yönündeydi. İstisnasız hepsi sanki eskisinden daha gençmiş gibi davrandılar ve güven ve aidiyet duygusu kazanmaları zaman aldı. Büyüdükçe bile diğerlerinden daha masum ve çocuksu kaldılar, ayrıca sıra dışı herhangi bir şeyle baş etme konusunda daha az yetenekliydi.

Kısmi Ruh Anıları Yenilendi – Yıl 10.875

Birkaç nesil boyunca bu Venüslüler topluluğa entegre olmaya, çevrelerine, arkadaşlarına ve ailelerine güven kazanmaya ve yavaş yavaş güçlenmeye devam ettiler. Daha sonra Pleiadesliler, yeni doğanlara kontrollü miktarda hafızayı yeniden kazandırmanın ve onlara iyileşme ve bir adım daha gelişme şansı vermenin zamanının geldiğine karar verdiler. Bu bebekler ağlama krizlerine ve kötü rüyalara daha yatkındı, ancak bu durum eskisi kadar aşırı değildi. Ayrıca insanlar Venüslülerin gelişim ve davranış kalıplarını yakından takip ediyorlardı ve karmik enerjilerin yeniden ortaya çıkmasıyla baş etmeye hazırdılar. Çocuklar üç yaşına geldiklerinde çoğu, diğer çocuklarla uyum sağlayabilecek kadar yeterli sevgi ve anlayışa sahip olmuş ve duygusal açıdan yeterince temizlenmişti. Bu memnuniyetle karşılanan ve kutlanan bir zaferdi. O nesil aynı zamanda sağlıklı ve normal kalan çocuklar ürettiğinde, sonraki nesile dönüşmeleri için bir sonraki karma düzeyi verildi.

Bu sefer dönüşüm biraz daha uzun sürdü çünkü karma, Başak delilerinden aldıkları enerjileri değil, Venüslülerin kendi başarısızlık ve utanç duygularını daha doğrudan içeriyordu. Başak-Venüs-Marslı reenkarnasyonlar hâlâ başkalarına olan güvensizliklerinin çoğunu ve aynı zamanda derin reddedilme ve yabancılaşma duygularını taşıyorlardı. Bu çocuklar reddedilme korkusuyla çaresizce annelerine sarıldılar ve sonra uyuşuk ve tepkisiz hale geldiler. Anneler bir kez daha olağandışı davranış ve kalıplara hazırlıklı oldular ve tutarlı davrandılar ve çocukları sevgiyle kabul ettiler.

Çocuklar iki yaş civarında birbirleriyle sosyalleştikçe rekabet, sahiplenme ve kavga belirgin hale geldi. Sürekli birbirlerinin yanıldığını kanıtlamaya çalışıyor gibiydiler. Orijinal Marslıların reenkarnasyonu olan çocuklar ilk başta bu çocuklarla ilişki kurmadılar, ancak kısa süre sonra "savaş oyunları" oynamaya çekildiler. Tapınaklarda çok gençlere yönelik okullar kuruldu; çocuklara ahlaki dersler içeren hikayeler anlatıldı, el sanatları yapmayı öğrendiler ve drama terapisine benzer bir şey yaparak duygularını harekete geçirdiler. Bu onların duygularının mevcut koşullara bağlı olmadığını görmelerini ve onlardan daha da uzaklaşmalarını sağlamaya yönelik bir girişimdi. Terapi bir dereceye kadar işe yarasa da çocuklar hiçbir zaman kimseye tam anlamıyla güvenmediler, dolayısıyla süreç ancak bir yere kadar ilerleyebildi. Ne kadar sevilse, kabul edilse ve ne kadar güvenilse de çocuklar her zaman yetişkinlerin onları reddetmesini bekliyor gibiydiler. ve onları cezalandırdın. Bunun nedeni elbette kendilerini bu kadar sert bir şekilde reddedip cezalandırmaları ve şimdi bu yaraları iyileştirme göreviyle karşı karşıya kalmalarıydı.

Üç kuşak bu güven sorunlarına yalnızca küçük değişiklikler getirdi ve insanlar endişelenmeye başladı. Bu çocukların ebeveynleri yoruldu ve sabırlarını yitirdiler; çocuklar bunu sezmekte ustaydı; ve böylece çocuklar onları daha da zorladılar. Evrimlerinin bu noktasında çocuklar kendilerine fiziksel olarak zarar vermeye, vücutlarını kesmeye, vücutlarını yakmaya, yiyecekleri reddetmeye, başlarını duvarlara ve zemine vurmaya başladılar; her zaman kötü oldukları için kendilerini cezalandırdıklarını söylüyorlardı. Kendilerinin neden kötü olduklarını düşündüklerine dair hiçbir zaman bir açıklama olmadı; onlar sadece öyleydi.

Ebeveynler sevgi dolu ve sakin kalmak için ellerinden geleni yapsalar da, bu son gelişme bazılarının sınırlarını zorlamayı başardı. Kendilerine zarar veren çocukları dizginlemeye, en sevdikleri ayrıcalıkları ellerinden almaya ve gerekirse onları zorla beslemeye söz vermeye başladılar. Psikolojik olarak bu, çocuklara tam olarak istediklerini verdi: ebeveynlerin güvenilir olmadıklarını ve onları gerçekten sevmediklerinin kanıtı. Bu çocuklar kendilerinin güvenilmez ve sevilmez olduğuna inanıyorlardı, dolayısıyla bu onların doğal sonucuydu.

Ebeveynler, boşunalık ve başarısızlık duygularıyla, çocuklarını muhafaza edilmeleri ve iyileşmelerini umarak tapınaklara getirdiler. Anne-babalar da çocuklarıyla tamamen aynı tutumları benimsemişlerdi. Bunu anladılar çünkü onlar ebeveyni ama çocukları yeterince sevemediklerini, yeterince sabırlı olmadıklarını hissettiler. Ve bundan dolayı utanç, başarısızlık ve pişmanlık duyular.

Pleiadeslilerin yardımıyla bile rahiplerin ve rahibelerin çocuklar konusunda pek şansı yoktu. Bu çocukların daha karmaşık karmik ve manevi öğretileri anlayacak ve öğretilerin bir fark yaratmasına izin vermeye istekli olacak kadar büyümeleri gerekcek. Hikaye anlatımı bu arada en iyi öğretme biçimi olmaya devam etti, ancak ara sıra sadece küçük değişiklikler getiriyor gibi görünüyordu.

Çocuklar ergenliğe ulaştıklarında başlangıç seviyesindeki tantrik öğretiler ve psikolojik kavramlarla tanıştırıldılar. Bu kombinasyon, dirençlerini onları daha az değişken hale getirecek kadar gevşetmiş gibi görünüyordu, ancak hâlâ çok şüpheli ve güvensizdiler. Yetişkinlerin ancak bu kadarını alabileceklerini, sonra onları reddedip bırakacaklarını kanıtlamışlardı ve derin incinmiş duygularını haklı çıkarmak için ihtiyaç duydukları tek şey buydu.

Sonunda, yaşlandıkça eski Venüslülere tam olarak nereden geldikleri, orada neler olduğu ve Mars'taki geçmişlerinin şu ana kadar nasıl olduğu anlatıldı. Kendi geçmişlerini duyma deneyimi onlar için şaşırtıcıydı ama yine de bunların hepsinin doğru olduğunu biliyorlardı. Tarihlerinin tekrerrr etmesini önlemek için sahip oldukları tek şansın, rahiplere ve rahibelere güvenmeyi seçmek ve içtenlikle kendi tutumlarını değiştirmeye çalışmak olduğunu anlamaya başladılar. Yani bunu yapmaya çalıştılar.

Bir süreliğine büyük bir zafer gibi görünen şey, bu gençler büyüyüp topluluğa yeniden katıldıkça, evlendiklerinde ve kendi ailelerini kurdukça kaosa dönüştü. Kadın ve çocuklara yönelik fiziksel istismara yol açan kavgalar yine büyük bir sorun haline geldi. Erkekler ters giden her şey için kadınları suçluyor, duygusal açıdan zayıf oldukları için onları küçümüyor ve sadakati ve güvenilirliği kanıtlamak adına onlardan itaat talep ediyordu. Kadınlar sıklıkla kendilerini yeterince iyi hissetmeme ve utanma rolüne düştüler, bu yüzden sorun daha da arttı. Çok geçmeden çocuklar tıpkı anneleri gibi morarmış gözlerle ve morarmış bedenlerle görülmeye başlandı ve anneler toplumdan müdahale edilmemesini istediğinden sorun daha da arttı.

Ayrıştırma Sonuçları - Yıl 13.000

Bu kadar uzun süredir yalnızca şiddet içermeyen insanlar, kültürlerine sızan şeylerden korkmaya ve kızmaya başladılar. Halkın özgür iradesini savunan rahip ve rahibelere, kadınlar ve çocuklar yardımı reddettikleri sürece müdahale edemeyecekleri söylenerek şikayette bulunuldu. Nüfusun iki farklı kesimi giderek daha fazla ayrıştı ve bu zamana kadar her grupta 200'den fazla kişi olmak üzere neredeyse eşit boyutlara ulaştı. 5200 yıllık döngünün yalnızca yarısı gelmişti, dolayısıyla yapılabilecek hiçbir şey yoktu.

Ruhani liderler Yüksek Konsey'den yardım istediler ve o sırada yapabilecekleri tek şeyin iki gruba coğrafi olarak farklı yerlerde yaşamalarını tavsiye etmek ya da orada kalıp sorunu çözmeye çalışmak olduğu söylendi. Sorunlu olanlar rahipler ve rahibelerle eşit yönetim talep etmeye başlayınca kadar halk sürece biraz daha zaman verdi. Bu şiddet yanlısı ve sorunlu olanlar başka bir ataerkillik istiyorlardı ve hızla son derece rekabetçi bir halk haline geliyor, değerlerini kanıtlamak için çok çaba harcıyorlardı. Kendilerini gerçekten değersiz görüyorlardı ama elbette

Kendi içlerine bakmak yerine, sorunlarının kaynağı olarak başkalarını işaret etmek daha kolaydır. Orijinal Marslıları kendilerinden nefret etmekle ve onlara karşı ayrımcılık yapmakla suçladılar ve yalnızca uyum sağlama baskısına ve tapınakların diktatörlüğüne yanıt verdiklerini söylediler. Bu suçlamalar gerçekte olup bitenlerle tamamen orantısızdı, ancak bu yeni gelenlere yönelik önyargı hızla büyüyor, korkudan kaynaklanıyor ve oradan genişliyordu.

Orijinal Marslılar eski yaşam tarzlarını özlemişlerdi, ancak yine de açıkça ihtiyaç içinde olan arkadaşlarından uzaklaşmak istedikleri için kendilerini güçsüz ve suçlu hissediyorlardı. İki topluluğa ayrılma seçeneği her zaman daha iyi görünüyordu, bu nedenle orijinal topluluk üyeleri her şeyi kapsayan bir toplantı düzenledi ve tam da bunu önerdi. Yeni Marslılar, sakin ve incelikli kalmaya çalışan seleflerine hakaret ve suçlamalarda bulunma fırsatını yakaladılar. Bir süre sonra toplantı tam bir kaosa dönüştü. Sinirler kızıştı ve birkaç kayıp oldu. Kırk burunlar, kesikler ve morluklar çok fazlaydı ve iki kişi o kadar ağır yaralandı ki, yataklara taşınmak ve iyileşene kadar bakıma alınmak zorunda kaldılar. En kötü kayıp, kavga eden iki adamın cesetleri altında ezilen ve boğularak öldürülen küçük bir çocuktü.

İki gün sonra, en yeni Marslılar eski ataerkil grubun yaşadığı bölgeye doğru göç etmeye başladı. Bu bölge hala insanlar tarafından biliniyordu, bu yüzden hala ayakta olan bazı tesisleri keşfetmeyi umuyorlardı. Ancak bölge harabeye dönmüştü. Bir kaya çıkıntısının altındaki birkaç mutfak aleti dışında eski bir koloni olduğu bile anlaşılmıyordu. Ancak yeni göçmenlerin ve eski Marslıların ortak çıkarları ve şiddet eğilimleri, atalarının yaşadığı topraklarla tuhaf bir bağ yarattı; bu nedenle insanlar orada kalmaya karar verdi.

Tüm yeni kolonilerde olduğu gibi barınma, yiyecek ve diğer temel ihtiyaçlar öncelikliydi ve ilk birkaç yıl boyunca zamanlarını ve odak noktalarını işgal ettiler. Eski Venüslü topluluk üyelerinin daha fazlası kendi ailelerinde doğdukları sayıları arttı. Orijinal Marslı ataerkil varlıkların bazıları bile onlarla reenkarne olmaya karar verdiler, böylece ilk elli yıl içinde yaklaşık 500 kişilik bir nüfusa ulaştılar.

Silahların İcadı – Yıl 13.050

Binalar inşa edildikten ve diğer temel topluluk ihtiyaçları karşılandıktan sonra, diğer koloninin veya gezegene yeni gelenlerin istilasına karşı kendilerini korumak için silahlara ihtiyaç duyulduğu konusunda anlaşıldı. Yay ve oka benzer bir şeyin yanı sıra sapanlar, bıçaklar ve fırlatılabilen keskin disk şeklindeki nesneler geliştirildi. Silah antrenman sahaları inşa edildi ve erkekler arasında fiziksel güç ve silah kullanımı konusunda yarışmalar düzenlendi. Halkın haberi olmadan, çok daha önceleri aynı yerde yaşayan kadim patriklerin aynı davranış ve uygulamalarını sergiliyorlardı.

Paranoya ve güvensizlik, savaşa ve kaba güce odaklanmalarıyla orantılı olarak arttı. Birbirlerine çok az güveniyorlardı ve bu nedenle sürekli olarak tartışmak ve sözde sorunlar için birbirlerini suçlamak için nedenler buluyorlardı. Kadınlar kendi aralarında tartışıp yarıştı. Bu sorunlar çoğunlukla “biz onlara karşıyız” düşüncesinden kaynaklanıyordu ve bu da arkadaşlık için çok az alan yaratıyordu.

Orijinal koloni daha barışçıl ve manevi bir varoluşa geri döndü, ancak şiddet yanlısı sakinlerle birlikte yaşama zamanlarında doğan korku, suçluluk ve çaresizlik hâlâ ruhlarında varlığını sürdürüyordu. İnsanlar eskisi kadar mutlu değildi ama aradaki farkın ne olduğunu söylemek zordu. Sanat ve tiyatro alanlarında öğrenmeye, büyümeye ve genişlemeye devam ettiler, ancak aynı zamanda fiziksel güçlerini ve gerekirse kendilerini savunma yeteneklerini geliştirme ihtiyacı da hissettiler.

Silahların icadı başlangıçta birkaç kişinin önemsiz bir uğraşı haline geldi. Daha sonra, tıpkı göçmen kolonisinde olduğu gibi, orijinal kolonide büyük bir topluluk projesine dönüştü. Kısa sürede silah eğitim alanları da oluşturuldu; bunlar on altı yaşına kadar tüm çocuklara yasaktı. İnsanlar bu silahları sadece ailelerini ve evlerini korumak için kullanmayı düşünseler de, yine de onları kullanmayı öğrenmek zorundaydılar. Gençleri meşru müdafaayla tanıştırmadan önce şiddet odağını gençlerin zihinlerinden ve tutumlarından uzak tutabileceklerine, onlarda karakter oluşturabileceklerine inanacak kadar saftılar. Bu ilk başta işe yaradı ancak birkaç nesil sonra, hiç silah görmemiş olan küçük çocuklar, oyun zamanlarında kavga etmeye başladılar. Çocuklardaki bu yeni, öğretilmemiş davranışın da gösterdiği gibi, şiddet onların ruhlarına derinden ve hızlı bir şekilde nüfuz ediyordu.

Topluluğun etrafına duvarlar inşa edildi ve bu da onu bir kaleye benzetti; Koloniye girişi zorlaştırmak için duvarların dışında hendekler bile oluşturuldu. Elbette insanlar da kendilerini çitle çeviriyordu ama bu dikkate alınmadı. Bitkileri, yiyecekleri, çiçekleri ve diğer eşyaları toplamak için hâlâ duvarların dışına çıkıyorlardı, ancak iki veya daha fazla kişilik gruplar halinde dışarı çıkıyorlardı. Düşmanı olan insanlar gibi yaşadılar; ve düşman giderek güçlendi ve savaşa daha iyi hazırlandı.

İç Savaş – Yıl 13.100

Grupların ayrılmasından yaklaşık 100 yıl sonra, yeni koloni, eski topluluğu kontrol etmek ve neyin peşinde olduklarını öğrenmek için bir grup casus gönderdi. Sularla çevrili kaleli bir şehir bulmaları onları çok şaşırttı. Daha yakından incelendiğinde, surlarla çevrili şehir halkının kendi silahlarına benzer silahlara sahip olduğu ve bunları günlük olarak kullanmaya çalıştıkları ortaya çıktı. Hızla yayılan bu haber üzerine casuslar geri döndü ve halk hemen koloni toplantısı düzenledi. Komşularının açıkça onları yok etmeyi planladıkları ve önce kendilerinin saldırması gerektiği konusunda fikir birliğine varıldı.

Saldırının planları iki hafta içinde yapıldı ve ilk Mars ordusu oluşturuldu. İlk öncelikleri duvarı yakıp çevredeki ve şehirdeki suları kirleterek kullanılamaz hale getirmektü. Her iş için ekipler oluşturuldu ve talim edildi. İki hafta sonra, 300 Marslı erkek ve genç, kendilerine yemek pişirecek ve yaralılarla ilgilenecek birkaç kadınla birlikte bir savaş görevine çıktı.

Hedeflerine vardıklarında askerler gece saatine kadar gözlerden uzakta kamp kurdular. Daha sonra hendekteki tepe den şehre doğru uzanan suyu küller ve acı zehirli bitkilerle kirlittiler. Duvarların çabuk yanmasını sağlamak için yeterli yerlere kreozot benzeri bir şey sürüldü. Şafaktan hemen önce işgalciler yangınları yaktı. Bu şekilde insanlar hazırlıksız yakalanmıştı ama işgalciler şehre giden yolu görebiliyor ve saldıracakları binaları seçebiliyorlardı.

Başlangıçta işgalciler kadınlara ve çocuklara zarar vermemeyi kabul etmişlerdi, ancak baskın başladığında savaşçılar öldürmekten çılgına döndü ve buldukları herkesi katlettiler. Akşam karanlığında, orijinal Marslıların yarısından fazlası ölmüştü ve geri kalanı, silahlarıyla birlikte tapınaklarda toplanmıştı. Rahipler ve rahibeler, meşru müdafaa ihtiyacı açık olduğundan ne yapacaklarını bilemiyorlardı, bu yüzden çocuklarla ilgilendiler, kadınları erkeklere ellerinden geldiğince yardım etmeleri için serbest bıraktılar.

İkinci gecenin sonunda orijinal koloninin tamamı üyelerden yoksun kalmıştı. Seks için kaçırılan bir avuç genç kadın dışında kelimenin tam anlamıyla her erkek, kadın ve çocuk öldürülmüştü. Bu genç kadınlardan biri, kendisine uyurken tecavüz eden bir adamın boğazını kesti; o ve diğer kadınlar ertesi sabah öldürüldüler ve orijinal Marslıların hiçbirisi hayatta kalmadı. İşgalciler, toplu katliamı, eğer ilk saldırısalardı kurbanlarıyla aynı sonla karşılaşacaklarını söyleyerek haklı çıkardılar. İşgalciler ayrıca kadınların ve çocukların hayatta kalmaları halinde sorun yaratacaklarını ve gençlerin zihinlerini kirleteceklerini de rasyonelleştirdiler. Yani onların düşünce tarzına göre yeni koloni zafer kazandı.

Galipler evlerine döndüklerinde büyük bir kutlama yapıldı ve tüm koloninin orijinal yerine geri taşınması için planlar yapıldı. Son zamanlarda kirlenen kaynaklar tekrar temizleninceye kadar su sağlamaya yetecek kadar artezyen kaynağı ve insanları barındırmaya yetecek kadar bina vardı. Bitki örtüsü daha boldu, binalar daha iyi inşa edilmiş ve daha güçlüydü ve şehrin kendilerine ait olduğunu iddia etmenin psikolojik etkisi direnilemeyecek kadar çekiciydi.

Göçmen Sömürgeciler Orijinal Şehri Geri Aldı – 13.100 Yılı

Erkekler cesetleri yakmak ve kirli suları temizlemeye başlamak için geride kalmıştı. Bu nedenle, galipler geri döndüğünde şehir küçük temizlik ve yerleşim için hazırdı. Savaş sırasında en büyük yeteneği sergileyen ordunun liderleri, orduya ve hükümet benzeri makamlara dönüştürülen tapınaklara yerleştiler. İlk başta tek görevleri, genç erkeklerden başlayarak orduyu eğitmek ve silahların gelişimini denetlemek gibi görünüyordu. Kısa süre sonra daha fazla yetki alanı oluşturuldu. Sıradan halka subayların ihtiyaçlarını karşılamaları emredildi, bu da subayların yalnızca eğitim kamplarını yönetmeye odaklanmasına olanak tanıdı. Envanter kontrolü, silah tasarımı, rekabetçi savaş oyunlarının organizasyonu ve orduyu desteklemek için halktan mal toplanması gibi işler yaratıldı. O zamanlar Mars'ta başka kimse olmamasına rağmen, korunma ve savaş hazırlığı ihtiyacı son derece önemli görülüyordu.

Sonraki yüzyılda barut benzeri bir şey icat edildi. Madencilik ve metal dövme, yeni silahların icadı gibi önemli bir endüstri haline gelmişti. Geriye kalan Marslılar, özellikle de askerler, başka bir askeri mücadelenin özlemini çekiyorlardı. Kendini önemli ve güçlü hissetmek, değerini kanıtlamak için savaşma ihtiyacı ve psikolojik öldürme ihtiyacı artık kanlarında vardı. Kolektif bilinçleri savaşacak bir düşman çağrısında bulundu ve düşman geldi.

Lyran-Orion İstilacıları Geliyor – Yıl 13.200

Aslen Lyra'dan Orion'a gelen ve o yıldız sistemindeki yerleşik düzene meydan okuyan bir grup varlık vardı. Lyran'lar binlerce yıl önce yerli Orion Varlıklarını köleleştirmiş ve bir Orion güneş halkasındaki tüm gezegenlerin savaşan yöneticileri haline gelmişlerdi. Orion bu galaksideki yıldız kapılarının biridir, bu yüzden Lyran'lar onu kontrol etmek istiyordu. Spiritüel olarak daha gelişmiş Işık Varlıkları tarafından kullanılan merkabah ışık gemilerinin aksine, mekanik uzay aracı onların teknolojik yaratımları arasındaydı. Ayrıca büyük yıkımlara yol açabilecek gelişmiş silahlar da ürettiler. Lyranlılar, tüm takımyıldızı ve onun tüm güneş halkalarını kontrol altına almak için Orion'un Işık Varlıklarına meydan okumuşlardı, ancak sayıca üstündüler ve seçtikleri düşmanlarının yüksek zekasını ve ruhsal üstünlüğünü yenememişlerdi. Bu nedenle, kontrol ettikleri Orion'un güneş halkasındaki savaşçıların ve liderlerin çoğunu geride bırakan Lyran'lar, daha fazla bölge ve güç arayışı içinde Orion'u terk etti.

Mars, geldikleri ilk yaşanabilir gezegen ve hazır köle popülasyonu olduğundan oraya indiler. Genel olarak güneş yüzüğünü Lyran'lar için kolay bir hedef gibi görünüyordu. Eğer onu ele geçirmeyi başarlarsa, başka bir galaktik geçit olan Güneş'in kontrolünü ele geçireceklerini biliyorlardı. Mars'ı en iyi kara ve su kaynakları için araştırdıktan sonra, gezegenin yalnızca tek bir kısmının yaşanabilir olduğunu keşfettiler. (Bu topraklar, günümüz Kaliforniya eyaleti büyüklüğündeydi.) Marslıları keşfetmeleri çok az zaman aldı ve Marslıların sayısı onlardan iki kat daha fazla olmasına rağmen, Lyran/Orion Varlıkları ilkel teknolojileriyle eğlenmişlerdi. ve yaşam tarzını belirlediler ve şehri ele geçirmek için bir plan başlattılar.

Bir düşman arzulayan Marslılar, mümkün olabileceğini hayal ettiklerinden daha fazlasını elde etti. Mars standartlarına göre oldukça tuhaf görünen Lyran'lar, gemilerini şehrin hemen dışına indirdiler ve silaha dayanıklı kıyafetler giymiş ve lazer silahları taşıyarak içeri girdiler. Marslılar, yeni düşmanlarının taş duvarlara ateş edip onları havaya uçurmasını şaşkınlıkla izlediler. Marslılar kısa sürede teslim oldu. Marslılardan birkaçı kavgaya benziyordu ama Lyra standartlarına göre gülünçtü ve direnen Marslılar iki kez ateş edemeden öldürüldüler.

Her şey o kadar hızlı olmuştu ki, Marslılar kendilerini neyin vurduğunu bile bilmiyorlardı. Bir sabah kendilerini her zamanki gibi güçlü savaşçılar gibi hissederek kalktılar; öğleden sonraları, silah seslerini püskürten tuhaf kıyafetler giyen bu gelişmiş uzay varlıkları tarafından sızlanan, hayrete düşmüş mahkumlara dönüşmüşlerdi. Yalnızca bir Lyran bir Marslı tarafından öldürülmüştü; yüzünden vurulmuştu.

Lyran yönetimi hemen kuruldu ve eski yönetici Marslıları hizmetkar ve köle olarak geri kalan Marslılara katılmaya bıraktı. Kadınlar evlerinden ve ailelerinden alındı. Çalışamayacak kadar küçük olan ve hâlâ bakılması gereken çocuklar şehirden uzaklaştırılarak öldürüldü. Lyran'ların kendi ırklarını doğurmak ve büyütmek için bir planı vardı. Bu nedenle herhangi bir düzeyde bakıma ihtiyacı olan kimseye hiçbir faydası yoktu. Marslı adamların bu karmaşadan nasıl kurtulup hala hayatta kalacaklarını düşünmeleri bile haftalar aldı. Kendi aralarında ikilemleri hakkında fısıldaştılar ama hiçbirinin cevabı yoktu. Ölümlü dışında Marslılara kalan tek şey Lyranlıların kölesi olarak yaşamaktı.

çoğu hayatta kalmayı seçti.

Marslılar, gezegenlerine getirilen yeni teknoloji karşısında hayrete düşmüşlerdi ve hatta bazı adamlar, bu teknolojiyi öğrenmek yerine, tutsak olarak içinde bulundukları sefil durumu unutmışlardı. Öğrenme ancak onlara yeni yapılar inşa etmeleri emredildiğinde geldi; yeni inşaat alanları kazmak; gerekli mineralleri çıkarmak; ve sıhhi tesisat sistemleri, elektrik ve hatta nükleer teknoloji yaratın.

Piramidin İnşaatı - 13.210 - 13.400 Yılları

En sıra dışı proje, kelimenin tam anlamıyla bir yamaçtan oyularak devasa bir piramidin inşa edilmesiydi. Lyrallılar Marslılara yapıyı tamamladıklarında galaksideki mevcut düzene meydan okuma ve yıldız insanları arasında saygı kazanma gücüne sahip olacaklarını söyledi. Lyranlılar piramidin tek başına onlara Güneş üzerinde güç sağlayacağına inanıyorlardı. Böyle bir yapıyı kullanan kişilerin, fiziksel gücün ve saldırganlığın ötesinde bir güce sahip olmaları gerektiğinin farkında değillerdi; düşünce ve ruh yoluyla yaratabilmeleri gerekiyordu. Lyrallılar yalnızca piramidin içinden yansıttıkları her şeyin gerçekleşeceğine inanıyorlardı. Ayrıca piramidin tepesine yerleştirilmek üzere özel bir silah planlanmışlardı.

Yapıyı tamamlamak tam zamanlı ekiplerin neredeyse 200 yılını aldı ve bittiğinde Lyran uzay gemisi, Mars'ta bilinmeyen metallerin karışımından yapılmış dev bir anteni en üstteki zirveye yerleştirmek için kullanıldı. Lyranlılar metalleri Orion'dan getirmiş ve bu amaçla saklamışlardı. Lyran liderleri piramide ilk kez girip üst odaya tırmandıklarında kalabalık sevinçle tezahürat yaptı. Çok geçmeden, piramidin içinden anten benzeri merminin içinden geçerek uzaya doğru inanılmaz bir ışık gösterisi patladı. Bu, Marslıların daha önce gördükleri hiçbir şeye benzemiyordu; hepsi aynı yerden, aynı anda fırlatılan binlerce yıldırım gibiydi.

Işık gezegenin yukarısına ulaştığında yüksek bir ses patlaması duyuldu ve kalabalıktan bir tezahürat daha geldi. O zamana kadar Lyran'lar için çalışmaya alışmış olan Marslılar bile heyecandan kendilerini kaybetmişlerdi. Piramidin ve merminin ne için kullanılacağını sorduklarında, onlara basitçe "Onları ne için kullanmak istersek" denildi.

200 yıllık piramit inşaatı sırasında başka projeler de başlatıldı. Kadınların ve daha büyük çocukların çoğu montaj hatlarında silah yapımında ve nükleer testlere yardımcı olarak çalıştırılmıştı. Bazen bu silahların insansılar üzerindeki etkilerini test etmek için bir kobay faresine ihtiyaç duyuluyordu ve bir kadın, çocuk ya da yaşlı biri şehirden alınıp radyasyona maruz bırakılıyor ya da gücünü test etmek için yeni bir silahla öldürülüyordu. Yaşamın Lyranlılar için mutlak güç ve kontrol amaçlarına hizmet etmesi dışında hiçbir değeri yoktu.

Tüm orijinal Marslıların öldürüldüğü Mars iç savaşından bu yana, Dünya'nın alt astral alemlerinin eşdeğeri veya Bardos, Mars'ın eterik alemlerinde büyüyordu. Cinayet, korku, gücün kontrolü ve genel olarak yaşamın değersizleştirilmesi, hızla tezahür eden düşünce biçimleriyle dolu kabus gibi bir Cehenneme dönmüş bir emsal oluşturmuştu. Bu düşünce formları, başlangıçta tekrarlanan olumsuz düşüncelerden ve yanlış uygulanan duygusal enerjilerden yaratılan, kendi kendini yenileyen bir tür elementaldi. Ruhlar bu illüzyona dayalı dünyada ölümlü tuzağa düştüler ve insan bilincinin inkar edilmiş, bedensiz yönleri oralarda dolaşıyordu. Bu tür astral gerçeklik, insanlardaki güvensizlik, korku, kontrol ve diğer olumsuz durumları yeniden üretti ve güçlendirdi. Koloni güç delisi haline gelmişti ve hızla sevgi ve vicdandan aciz bir mutant popülasyonuna dönüşüyordu.

Yeni piramidin kullanıldığı deneyler Lyran liderlerinin odak noktası haline geldi. Onların haberi olmadan bu durum aşırı atmosferik değişikliklere neden oluyordu. Gezegenin etrafındaki ozon tabakası giderek daha çok günümüz İsviçre peynirine benziyordu. Zaten azalan Cıva gölleri neredeyse tamamen kurudu. Bu Marslıları ya da Lyrallıları rahatsız etmedi çünkü onların gözünde göller her zaman işe yaramazdı. Göllerin mineral dengesinin ve yeraltı sularının akışının sağlanmasındaki önemini kimse bilmiyordu. Mars'ta benzersiz bir süreç, sentez yoluyla su yarattı; Güneş ışınlarının göllerdeki sıvının ters akışları yoluyla belirli minerallerle birleşmesini içeriyordu. Göl sıvısının moleküler yapısı içinde güneş ışığı ve belirli minerallerin sentezlendiği bir laboratuvar gibiydi. Su daha sonra gölün dibindeki süzme tipi bir alandan süzüldü ve artezyen kaynaklarına taşan yeraltı akıntıları oluşturdu. Bu sistem bu galakside ilk kez kullanılıyordu.

İnsanların bilgisizliği ve her şeyin kutsallığına saygı göstermemeleri, bu şeylerin bilinen bir pratik amaca hizmet edip etmediğine bakılmaksızın, hızla kendi ölümlerine yol açıyordu. Önceki döngünün sonundan bu yana akarsular ve kaynaklar orijinal boyutlarının yarısına kadar küçülmüştü. O dönemde gezegenin kutupları kaymıştı ve onlara maksimum su üretimi için gerekenden daha fazla güneş ışığı saati sağlıyordu. Sonuç, kurutma etkisiydi. Lyrallılar ve Marslılar bunu fark etmemişlerdi çünkü su seviyelerindeki değişim kademeli olarak gerçekleşti ve hala gerekenden daha fazla suya sahipti.

Değişiklikler daha hızlı gerçekleşmeye başladı. Piramit inşa edildikten yüz yıl sonra göller gölet haline gelmiş, birçok artezyen kaynağı kurumuş, geriye kalan kaynakların akışı azalmış ve koloninin alışılmış ihtiyaçlarını zar zor karşılıyordu. Bir elli yıl daha geçtikten sonra insanlar cilt kanserinden ölüyordu ve suyun karneye bağlanması ve depolanmasına başlandı. Bir elli yıl daha geçtikten sonra köle sınıfları kendilerini ancak hayatta tutmaya yetecek kadar su alıyordu ve Lyran'lar bile karneye bağlanmıştı.

Su kaynağındaki her artan azalmayla birlikte öfke ve günlük şiddet arttı. Normalde Lyran'lar şiddeti yalnızca Marslıları disipline etmenin veya onları deneysel amaçlarla kullanmayı gerekli gördüklerinde kullanıyorlardı. Kölelerin değeri vardı, bu yüzden onları güçlü ve sağlıklı tutmak istiyorlardı. Marslılar arasındaki aile içi şiddet minimum düzeydeydi çünkü hepsi birbirleri üzerinde hiçbir güce sahip olmayan kölelerdi. Lyran'lar su eksikliğinden, güneşten gelen aşırı ısıdan ve azalan oksijen seviyelerinden kaynaklanan hayal kırıklıklarını Marslı kölelerden çıkarmaya başladılar. İnsanlar sırf spor olsun diye dövüldü, tecavüze uğradı ve hatta ara sıra öldürüldü; Lyran'lar başkalarında sebep oldukları korku ve acıyı hissettiklerinde sahte bir güç duygusu yaşadılar.

Marslıların birbirlerine karşı öfkeleri azaldı ve Lyran otoritesine karşı isyan etme olasılıkları arttı. Bu, zalimlere şiddet uygulamak için daha fazla neden verdi. Kadınlar ve çocuklar, kocalarının ve babalarının yanında güvende değillerdi ve kadınlar çocuklarını dövmeye başlıyorlardı. Lyran'lar 500 yıl boyunca Mars'ta kaldıktan sonra, sokağa çıkma yasakları ve hapishanelerin olduğu bir polis devletinde tam bir kaos hakim oldu. Erkeklerin çoğu evlerinden çıkarıldı, hapishanelerde tutuldu ve yalnızca çalışmak üzere dışarı çıkarıldı.

Mars uygarlığı üçüncü 5200 yıllık döngüsünün sonuna yaklaştığında, gezegen nüfusunun yalnızca üçte birini destekleyebiliyordu. Herkesin hemfikir olduğu tek konu daha fazla suya ve daha az güneş ışığına duyulan ihtiyaçtı.

Pleiadesliler Geliyor ve Barışı Sağlıyor – Yıl 15.600

Pleiadesli Işık Temsilcileri, daha önce yapmayı kabul ettikleri gibi, 5200 yıllık döngünün sonuna doğru vardıklarında, silahlarla, düşmanlıkla ve tehditlerle karşılandılar. Lyran'lar bu yeni varlıklara silahlarıyla zarar veremeyeceklerini kısa sürede anladılar ve sonuç olarak kendilerini güçsüz buldular. Pleiadesliler gezegenin tüm sakinlerinin bir toplantı için bir araya toplanmasını emretti. Lyran'lar, bu insanların suçlu olduğunu ve kilit altında kalmaları gerektiğini iddia ederek köleleri hapishaneden getirmeyi reddettiler. Pleiadesliler, bu insanların aslında köleler ve eski suçlular olduğunu, ancak Lyralıların inandığı nedenlerden dolayı olmadığını söylediler. Gezegen çapındaki toplantının zamanlaması mutlak bir gezegen yasası tarafından belirlendiğinden Pleiadesliler Lyran'ın reddini geçersiz kıldı. Lyran'lara ve orijinal Marslılara, eğer birine zarar vermeye çalışırlarsa, diğerine yapmak istedikleri şeyin onların başına geleceği söylendi. Pleiadesliler kimseye zarar vermezlerdi ama anlık karma yasasını dayatma hakları vardı. Marslılar, zalimlerin iradesine karşı gelmekten korkuyorlardı, ancak Pleiadeslilerin cesaretlendirmesiyle, kardeşlerini serbest bırakmak için hapishaneye doğru yola çıkmaya başladılar. Lyran'lardan birkaçı onları durdurmak için ileri atıldı, ancak kölelere saldırmak için sopalarını kaldırdıklarında, sopalar kelimenin tam anlamıyla Lyran saldırganlarına çarptı ve adamları yere düşürdü.

Bütün toplantıdan bir nefes sesi yükseldi ve Marslılar daha fazla gecikmeden hapishaneye doğru ilerlediler. Mahkumlarla birlikte geri döndüklerinde Pleiadesliler, Lyran'lar da dahil olmak üzere mevcut tüm Mars sakinleri için kurallar koydular:

1. Bir başkasına karşı fiziksel şiddet uygulamaya çalışan herkes için anlık karma devam edecektir. sonraki elli yıl, Pleiadesliler 5200 yıllık döngünün sonunda karar alma toplantısı için tekrar geri dönene kadar.
2. Önceki “uzlaşma eksi bir” yasası o dönemde Pleiadesliler tarafından uygulanacaktı. anlık karma hükmünü kaldırmak dışında.
3. İnsanlar her şeye ve herkese, bilseler bile, sanki değerleri varmış gibi davranmayı öğrenmek zorundaydı. bu değer ne olduğu değil.
4. Herkes, ne yaptığını keşfetmek için kendi eylemlerini gözden geçirmelidir. mevcut durumu yaratın. Marslılar köle olduklarını ve hiçbir şey yaratma güçlerinin olmadığını söyleyerek protesto ettiler. Pleiadesliler onlara, tamamen kendi durumlarını yarattıklarını ve bunu nasıl yaptıklarını keşfetmek için kendi tarihlerini gözden geçirmeleri gerektiğini söylediler. Ayrıca insanlara reenkarnasyonu anlattılar ve onlara kendilerinin ataları olan aynı varlıklar olduklarını, dolayısıyla tarihlerinde meydana gelen her şeyden sorumlu olduklarını hatırlattılar.
5. Marslıların sürekli reenkarne olduklarını bildikleri için bunun neden böyle olduğunu düşünmeleri gerekiyordu. öyleyse ve çoklu yaşamlarının amacını düşünün.
6. Herkes sudan eşit olarak paylaşıacak, her erkek, kadın ve çocuk mevcut ikilemi birlikte yarattı.
7. Bütünü etkileyecek tüm kararlar oybirliğiyle bir eksiğiyle alınmalıdır. Herhangi bir şey üzerinde anlaşmaya varılamayan bir şey yapılamaz ve bunu yapmaya çalışan kişi veya kişiler, bunu yapmaya çalışırken kendi ölümlerini yaratacaklardır.
8. Lyran'lar elli yıl sonraki toplantıya kadar gemilerini gezegeni terk etmek için kullanamayacaklardı. gezegensel karmaya katılımlarından dolayı yıllar.

Pleiadesliler şefkatle insanlara cezalandırılmadıklarını ve cezalandırılmayacaklarını açıkladılar. Pleiadeslilerin tek amacı, mevcut 5200 yıllık döngünün başında Marslılar tarafından önceden belirlenmiş olan gezegen yasasını korumak ve uygulamaktı. İnsanlara, bunun Marslılar ve Lyralılar için birlikte öğrenip gelişmek için zengin bir fırsat olduğu ve Pleiadeslilerin gerçekten de insanların bunu yapacağını umdukları bilgisi verildi. Marslılar ve Lyralılar, onların ruhsal ve evrimsel koruyucuları olan Pleiadesliler tarafından istisnasız olarak derinden ve içtenlikle seviliyor ve önemseniyorlardı. Mars sakinlerine, hepsinin sonsuz yetenekli ve değerli ilahi ruhlara ve ruhlara sahip olduğu söylendi. Yeni düzenin kurulmasına yardımcı olmak için birkaç gün insanlarla birlikte kaldıktan sonra Pleiadesliler ayrıldı.

Sonraki elli yıl, tam bir kaos ve delilik dönemleri ile sakin içe dönüklük, tefekkür ve yenilenme dönemleri arasında gidip geldi. Marslılardan birkaçı pişmanlık duymaya başladı, ancak çoğunluk sabırsızlıkla işgalcilerden intikam alma şansını bekledi. İntikam peşinde koşanlar şiddetli geri dönüşlerini planladıkça, işkence görme ve köleleştirilmeyle ilgili kabuslar onları daha çok rahatsız ediyordu. Pişman olanlar duygu ve düşüncelerine derinlemesine girip öğrenmeye çalıştıkça, Pleiadesliler'i rüyalarında daha çok deneyimlediler, onlara şiddet içermeyen alternatifleri öğretiler ve onlara olası sevgi dolu gelecekleri gösterdiler. Rüyalar insanlara bilinçaltında yardım etmenin en güçlü aracıydı; sürekli olarak rüyalarında tam olarak istediklerini ve içsel gerçekliklerini gerçekleştirdiklerini deneyimliyorlardı.

Bir düzine Marslı ve üç Lyralı, nasıl meditasyon yapılacağına ve bitkilerdeki ve birbirlerinin özünü nasıl hissedeceklerine dair neredeyse aynı rüyaları hatırlamaya başladı. Bu hayalleri paylaştıkça kendilerine nasıl yardım edebileceklerine dair ipuçları verildiğini fark ettiler. Birkaç kişi bu rüya önerilerini denedi ve sonuçlardan oldukça memnun kaldı. Bunu da keşfettiler

birlikte meditasyon yaptıklarında daha da iyi sonuçlar elde edebildiler; ve böylece küçük meditasyon grupları oluşturuldu. Bu toplantılardan birine ilk kez bir Lyran geldiğinde büyük bir engel aşılmıştı. İlk başta insanların üzerine soğuk bir sessizlik çöktü ve ardından iki Marslı aynı anda onu karşılamak için ayağa kalktı. Bunun, farklılıklarını gidermeye ve birbirlerini anlamaya yönelik önemli bir adım olduğu konusunda hemfikirler. Sayılar, insanların neredeyse üçte biri birlikte meditasyon yapıp "hissetme egzersizleri" yapana kadar arttı.

Katılımcıların üç kişilik gruplara ayrılarak sırayla rüyalarını, açıklamalarını, duygularını, düşüncelerini ve sorularını paylaştıkları "Ortak Danışmanlık"a benzer bir şey tanıtıldı. Her kişi paylaşımında bulunduktan sonra, eğer kişi isterse iki dinleyici de geri bildirimde bulunabilir. Aksi takdirde tek yaptıkları birbirlerini dinlemektir. Daha sonra katılımcılar eşleşip sırayla ellerini birbirlerinin göğüslerine koyarak ve birbirlerinin gözlerine bakarak birbirlerinin enerjisini hissetmeye çalışıyorlardı. Bu onlar için özellikle zordu ve çoğu, son derece çekingen ve korkmuş hissederek hemen pes etti. Bazen birisi egzersizlerin saçma ve anlamsız olduğunu söyleyerek öfkeyle dışarı çıkıyordu. Ayrılanlardan bazıları daha sonra başka bir toplantıda geri döndü, bazıları ise dönmedi.

Elli yılın sonuna gelindiğinde, halkın yarısından fazlası bu tür toplantılardan en az birine gitmişti ve yaklaşık üçte biri düzenli olarak gitmeye devam ediyordu. Pleiadesliler geri döndüğünde, Mars halkı su ihtiyacı ve Güneş'ten korunma dışında hiçbir konuda fikir birliğine varmıyordu. Pleiades delegasyonu günlerce bireysel ve grup endişelerini ve sonuçlarını dinleyerek geçirdi ve ardından her şeyi çözüme kavuşturmak için ara verdi.

Mars'ta çeşitli grupların olduğu çıktı. Nüfusun üçte biri hatalarından ders almaya başlamıştı ve öğrenmeye ve büyümeye devam etmek istiyordu; gruplarında yaklaşık bir düzine Lyran vardı. İntikam ve güç de dahil olmak üzere istediklerini yapmakta özgür olmak isteyenler diğer üçte ikisini oluşturuyordu. Bu üçte iki içinde Marslı birlik, Lyran'lardan intikam almak ve onlara zalimlerin gezegenden uzaklaştırılmasını istemek arasında ikiye bölünmüştü. Üçte ikinin bir parçası olan Lyran'lar, Mars'tan ayrılmak istemek ile kalıp deneylerine ve "haklı" kontrole geri dönmek istemek arasında bölünmüştü.

Pleiadesliler tarafından ilahi müdahale ve gezegensel yasaların uygulanmasına ilişkin gezegensel yönetim her zaman insansı popülasyonun fikir birliğine dayandığından ve yalnızca su ihtiyacı ve Güneş'ten korunma konusunda fikir birliği olduğundan, bunlar gözden geçirilecek ilk şeylerdi. Nüfus bu konularda da bölünmüştü. Marslıların çoğu, diğerleri işgalci olduğundan yalnızca Marslıların karar vermesini istiyordu. Ancak Pleiadesliler, Marslıların kendi düşünceleri ve niyetleriyle Lyran Varlıklarını Orion'dan davet ettiklerini, dolayısıyla Lyranlıların diğer kolonicilerle aynı haklara sahip olduğunu açıkladılar. Halk, kararların fikir birliğine mi yoksa çoğunluk oyuna mı dayalı olacağı konusunda anlaşılmadı. Marslılar hâlâ çoğunlukta oldukları için çoğunluk oyununa yöneldiler. Lyran'lar sayıca az oldukları için fikir birliğine yöneldiler ve bunu tek umutları olarak gördüler. Bunun üzerine Pleiadesliler, halkın kendi başına bir karara varamaması nedeniyle en az iki öneri sunacaklarını söylediler.

Grup yeniden toplandığında Pleiadeslilerin karar verme ve değişiklikler konusunda iki önerisi vardı. Birincisi, insanların her biri fikir birliğiyle yönetilen iki koloniye taşınmasıydı. Tüm gezegeni etkileyecek değişikliklere her iki koloninin en az üçte ikilik çoğunluğu tarafından karar verilmesi gerekecek. İkinci seçenek, orijinal Marslılar kalırken Lyran'ların tüm silahları yanlarına alarak kendi özgür iradeleriyle ayrılmalarıydı. Marslıların daha sonra fikir birliğine mi yoksa çoğunluk oyununa mı karar vermesi gerekecekti. Her iki durumda da, Mars'ın tüm sakinlerine daha fazla öğrenme ve iyileşme şansı verilirken, önümüzdeki 500 yıl boyunca diğerine karşı şiddet için anında karma uygulanacaktı. Bu son şartla Lyralıların birkaç düzine dışında hepsi hemen ayrılmayı kabul etti. Eğer hükmedemiyorlarsa ve istedikleri zaman şiddete başvuramıyorlarsa, Mars'ta kalmanın hiçbir amacı olmadığını düşünüyorlardı.

Marslıların yarısı barışçıl ikna taraftarıydı, diğer yarısı ise Lyran'lardan intikam almak istiyordu. İntikam peşinde koşanlar sonuçtan memnun olmasalar da, Lyran'ların çoğunluğunun ayrılmaya karar vermesiyle sakinleştiler; aslında eğer onlardan intikam almak mümkün değilse tüm Lyran'ların gitmesini istiyorlardı. Marslıların barışçıl yarısı aynı fikirde değildi ve Lyralıların isterlerse yeni bir yaşam tarzı seçme hakkına sahip olduğuna inanıyordu. Pleiadesliler ikinci grupta aynı fikirdeydi ve kararın bu kısmı yirmi dört saat içinde uygulamaya konuldu. Lyran gemisi, barış ve evrim isteyenler dışındaki tüm Lyran'larla birlikte Mars'tan ayrıldı; bu birkaç kişi geride kaldı.

Pleiadeslilerin gezegen yasaları hakkında nihai kararları vermesi için toplantı birkaç gün sonra bir kez daha ertelendi. 500 kadar Marslının ve bir düzine Lyran-Marslının hala iki ayrı grup oluşturduğuna karar verildi: birinin ruhsal ve evrimsel bir odağı vardı, diğeri ise istediklerini yapma özgürlüğünü, özellikle de Lyranlılarınkine benzer bir teknoloji geliştirmeyi istiyordu. . Karar, grup içinde sessizce veya bilinçli olarak bir fikir birliğinin var olduğu her durumda, her birinin ilahi müdahaleden yararlanabileceği iki koloniye bölünmeleri konusunda fikir birliğine varıldı. Ayrıca, tüm gezegeni etkileyecek değişiklikler yapılmadan önce, her iki koloninin tüm sakinleri arasında bilinçaltı veya bilinçli bir fikir birliğinin var olması gerektiğine de karar verildi.

Diğer kararlar şunlardı:

1. Pleiadesliler yavaş yavaş daha fazla su getirmeyi kabul ettiler, ancak insanların sulara delikler açtığını söylediler. görünmez ozon tabakası ve su seviyelerinin kademeli olarak artması için atmosferdeki patlayıcıları patlatmak amacıyla piramidi kullanmayı bırakmak zorunda kalacaktı.
2. Gelecek 500 yılın sonunda insanların gelişip gelişmesi gerekecekti anlık karma yasası kalkacağı için vicdanlar kendi başarılarına kalacaktı.
3. DNA'nın son 500 yılda gelişen tüm enestlerden arındırılması gerekiyordu. Nedenler insanlara anlatıldı.
4. Doğal kaynaklar hiçbir şekilde şahıslar tarafından alınamaz, satılamaz ve kontrol edilemez. Su gerekir eksiklik devam ettiği sürece eşit olarak paylaşılacaktır.
5. Her grupta bir Pleiadesli manevi danışman ve genel danışman olarak kalacaktı, ancak halka hiçbir şey dayatmaz. İnsanların yardım alabilmeleri için Pleiadeslilerin tavsiyelerine başvurmaları gerekecekti. 500 yılın sonunda her koloni Pleiadesli danışmanın kalıp kalmayacağına veya ayrılacağına çoğunluk oyu ile karar verebilecekti.

Marslılar tüm şartları kabul etti ve birkaç gün içinde toplumu bölmeye hazırlandı. Lyran-Marslılar da dahil olmak üzere daha barışçıl, evrim odaklı birlik, orijinal koloninin teknolojisi veya tarihsel önemi ile hiçbir ilgileri olmadığı için başka bir yerde yeni bir koloni kuracaktı. Daha militan birlik mevcut kolonide kalmaktan mutluydu, böylece herkes tam olarak istediğini elde etti.

İki Koloniye Ayrışma – Yıl 15.600

Göçmenler, Ra adlı Pleiadesli ruhani danışman eşliğinde yola çıktılar. Atalarının işgalden ve büyük şehrin ele geçirilmesinden önce yaşadığı eski koloniye geldiklerinde, birkaç gün durup geçmişle barışma ihtiyacı hissettiler. Ra, istek üzerine, onların bir arınma, bağışlama ve gelecek tasavvuru töreni oluşturmalarına yardımcı oldu. Daha sonra oybirliğiyle yeni bir ev arayışına devam etmeye karar verdiler ve tarihi eski şehirde bir devamlılık yerine kendilerine yeni bir başlangıç sağlayacak bir konumu tercih ettiler.

İki hafta daha onları verimli toprakların kıyısına getirdi; Önlerinde görebildikleri kadar geniş bir çöl uzanıyordu. Gezginler biraz farklı bir yöne doğru bitki örtüsüne doğru yöneldiler ve iki günlük bir yürüyüşün ardından ideal noktayı buldular. Su kaynağı, aşırı derecede bol olmasa da bulunabilecek en iyi kaynaktı; bitki örtüsü çeşitli ve boldu; ve çoğunlukla kaya olmak üzere inşaat malzemeleri kolaylıkla bulunabiliyordu. Yakınlarda en azından kadınların, çocukların ve yaşlıların barınabileceği kadar büyük mağaralar da vardı. Yeni evlerinin yerini bulmuşlardı.

Yerleşimcilerin yalnızca ihtiyaç duydukları şeyleri alarak doğal kaynakları onurlandırmaya ve gelişmek, öğrenmek ve daha iyi insanlar olmak amacıyla yaşamak için bağlılıklarını gösterdikleri bir adanmışlık töreni düzenlendi. Ayrıca kendilerini, reenkarnasyon yoluyla geri döndüklerinde çocuklarına ve kendilerine olumlu bir miras bırakacak şekilde yaratmaya ve yaşamaya adanmışlardı.

Konut inşaatlarının öncelikli olmasıyla ilerleme istikrarlı bir şekilde kaydedildi. Yaklaşık 100 yıl boyunca yerleşimciler bu yeni şehre yerleştiler, hayallerini paylaştılar ve birbirleriyle öğrendiler. Temel günlük yaşam tarzının sürdürülmesi kolaylaştıkça, manevi rehberlik ve tavsiye için giderek daha fazla Ra'ya yöneldiler. Onlara her zaman sorularına cevap verebileceğini ve istediklerini verebileceğini ancak daha fazlasını veremeyeceğini söyledi. Evrimlerinin bu aşamasında, onlara bu noktanın ötesini öğretmek, büyümelerini gasp edecektir. İnsanlar onunla en az haftada bir gruplar halinde ve mevsim değişiklikleri sırasında tüm nüfus olarak yılda dört kez buluşmak istiyordu. Mevsimsel değişiklikler Dünya'daki kadar belirgin olmasa da, bu zaman döngüleri tanındı ve onurlandırıldı.

Tüm 500 yıl boyunca, yeni şehrin insanların çoğu çocuklar gibiydi; şevkle öğreniyor, yavaş yavaş birbirlerine karşı daha savunmasız ve duygusal açıdan dürüst olmaya başlıyor ve Ra ile geçirdikleri zamanın kıymetini biliyorlardı. Bu dönemin sonu geldiğinde insanlar Ra'nın ayrılacağı düşüncesiyle o kadar üzülüyordu ki, onun kendilerinde kalması konusunda oybirliğiyle anlaştılar. Ra kabul etti ve insanlar, devam eden ilişkiyi kutlamak ve ona şükranlarını ifade etmek için Ra'nın onuruna büyük bir festival düzenledi. Ayrıca Ra'ya adanan ve ona benzer şekilde inşa edilen manevi bir tapınak inşa etmeye karar verdiler. Gelecek nesillere, onların hayatta olmalarının nedeninin ruhsal evrim olduğunu hatırlatma görevi gorecekti. Ra'nın kafası olan insansı bir kafa şeklinde olması bu mesajı veriyordu çünkü o onların en büyük arzusunu temsil ediyordu: ilahi insanlar olmak.

Tapınak büyük bir girişimdi ama aynı zamanda bir sevgi misyonuydu. (Bu, Mars'la bağlantılı olmasına rağmen Mars'taki yüz değil. Hikaye ilerledikçe bu ortaya çıkacak.) Tapınak, günümüzde yaklaşık bir şehir bloğu büyüklüğündeydi; hem mevcut kaya tepelerinden oyulmuş, hem de kaya ve harç yapılanmasıyla güçlendirilmiştir. Teknoloji hala oldukça ilkel olduğundan tamamlanması yaklaşık yirmi beş yıl sürdü.

Bu arada eski şehir, kültürünü yavaş ve beceriksizce yeniden inşa etti. Kendilerine zarar vermeden başkalarına fiziksel zarar vermeme sınırlaması, Marslılara herhangi bir tür yönetim kurmak için hiçbir temel bırakmamıştı. Onların hayatları önceki nesillerin köleleştirilmiş hayatlarına göre daha kolaydı ama yine de insanlar sıkılmıştı. Her fırsatta teknolojik büyümenin önündeki engellerle karşılaşıldı. Orion'dan getirilen metaller tükenmişti ve az su ve çok fazla ısı nedeniyle kapsamlı madencilik olanağı kalmamıştı; hiç kimse bunu eskisi gibi yapmaya zorlanamaz. Bazen birileri Ra olarak da adlandırılan Pleiadesli'ye tavsiye almak için giderdi, ancak çoğu onun için pek işe yaramazdı çünkü onun yapabileceği tek şey evrim, doğru eylem, vicdan ve ruh hakkındaki soruları yanıtlamaktı.

Grup olarak Ra'dan anlaşmazlıkları çözmesini ve kolektif adına kararlar almasını istemeyi kabul ettiler ve o da bunu yaptı. Bir zamanlar, herhangi bir patlatma söz konusu olmadığı sürece piramit üzerinde deney yapılıp yapılmayacağı konusunda büyük bir tartışma vardı. İnsanların çoğu genel olarak piramitten korkarken, diğerleri onun her yerde bulunmasına hayran kaldı. Ra onlara piramidin dev bir enerji jeneratörü gibi olduğunu ve kendi içinde ne iyi ne de kötü olduğunu söyledi. Nasıl ve neden kullanıldığı, etkisini belirledi. Piramidin içinde aynı anda en az on iki kişi olduğu ve hepsi aynı fikirde olmadığı sürece hiçbir şey yapmadığı sürece deneylerin kabul edilebilir olduğuna karar verildi.

İnsanlar ona piramidin tehlikelerini sorduğundan beri Ra onları kendi bilinçdışı düşüncelerinin ve duygularının gücü konusunda uyardı. Bu sözün önemsiz ve belirsiz olduğunu düşündüler ve on iki kişilik grubun gemiye binmesine devam ettiler. Bu, yirmi beş yılda meydana gelen en heyecan verici olay olduğundan oldukça heyecan yarattı.

İnsanlar piramidin tabanı etrafında toplanıp on iki kişilik ilk grubun basamaklara çıkışını izlediler. Güneş kavrurucu olmasına rağmen, Marslılar o akşam on ikiler inene kadar izlemeye devam ettiler. Grubun, iç odanın inşasıyla ilgili bazı ayrıntılar dışında rapor edeceği çok az şey vardı. İnsanların çoğu merak ettiğinden ve içini görmek istediğinden, birkaç gün boyunca her gün on iki Marslıdan oluşan yeni bir grup piramidin içine giriyordu. Grup her gün rapor edecek çok az yeni şeyle geri dönüyordu. Bazen birileri tuhaf ya da ürkütücü duygular yaşadığını ya da içerideyken kısa süreli ışık kıvılcımları yakaladığını paylaşıyordu, ancak bu deneyimler çok azdı ve ciddiye alınmıyordu. O zamanlar içeride hâlâ bazı ekipmanlar vardı ama kimse bunların nasıl kullanılacağını bilmiyordu.

Olağandışı duygular veya vizyonlar deneyimleyen daha duyarlı ve meraklı olanlardan birkaçı,

ilk trend sona erdikten sonra piramite doğru ilerlemeye devam edildi; ama çoğunlukla boştu. Bir gün bu ısrarcı adamlardan biri Ra'ya piramit hakkında daha fazla soru sormayı düşündü. Heyecanla o ve birkaç arkadaşı Ra'nın yanına giderek ona piramidin içinde yaşadıklarını anlattı ve bunun ne anlama geldiğini sordu. Ra onlara piramit şeklinin enerji alma, tutma ve üretme yeteneğine sahip olduğunu söyledi. Aynı zamanda Güneş'le, eliptik yörüngelerle ve zaman döngüleriyle de yakın bir bağlantısı vardı. Lyran'ların onu yıkıcı güçten yararlanmak için inşa ettiklerini ve onun en büyük silah olduğuna inandıklarını açıkladı. Böyle bir şeyin mümkün olduğuna inanacak kadar saf olmalarına rağmen, bunu sonunda galaksiyi ele geçirmek için kullanmayı planladılar.

Ra, piramidin kendisinin güçlü bir kuvvet alanına ve daha duyarlı olanlar için somut bir enerjiye sahip olması nedeniyle böyle bir yapının içinde garip duyguların ve geçici ışık vizyonlarının beklenmesi gerektiğini açıklamaya devam etti. Tüm varlıkların durugörü yeteneklerinin yanı sıra üçüncü göz durugörüsü hakkında ek bilgi verdiğinde, insanlar coşkuyla yanıt vererek bu duyu dışı algıları nasıl geliştirebileceklerini sordular. Ra, bunların normal beş duyunun genişletilmiş kullanımı olan evrimin doğal bir ürünü olduklarını, ancak belirli meditasyon uygulamalarıyla hızlandırılabilir olduklarını açıkladı.

Psişik ve tam duyuusal gücün motivasyonu insanları meditasyonun muhtemelen bir amaca hizmet edebileceğini düşündüler. Ra onlara, dikkat ve enerjiye odaklanmalarına yardımcı olmak için meditasyona başlama yöntemlerini öğretti ve meditasyon yapanların o derste başarılı olduklarında bir sonraki ders için geri gelebileceklerini söyledi.

Birkaç ay sonra birkaç erkek ve bir kadın bir sonraki derse hazır olduklarını söyleyerek Ra'ya geldiler. Ra onlardan meditasyon yapmalarını ve ilerlemelerini kontrol edebilmek için yarım saat boyunca belirli bir noktaya odaklanmalarını istedi. Oldukça iyi durumda oldukları ancak daha fazla disipline ihtiyaç duydukları için, onlara mevcut uygulamalarına ek olarak bir yürüyüş meditasyonu ve açık göz meditasyonu verdi ve bir ay sonra gözden geçirme için geri dönmelerini söyledi. O sırada, meditasyon yapan tüm Marslılar, yaklaşık yirmi dört kişi, yarım saat boyunca bir miktar odaklanmayı başarabildiler, bu yüzden Ra onları bir sonraki seviyeye taşıdı.

İnsanlara her gün akşam karanlığında mum ışığı ve ayna kullanarak üçüncü göz egzersizi yaptı. On dakika boyunca aynanın karşısında oturup, her iki yanında birer tane bulunan iki mumdan gelen ışığı kullanarak kendi gözlerine bakacaklardı. Tek yapmaları gereken izlemektir. Bu egzersizi iki hafta boyunca her gün yaptıktan sonra, bunu çiftler halinde birbirlerinin gözlerine bakarak yapacaklardı. İki hafta boyunca egzersizi çiftler halinde yaptıktan sonra geri dönüp Ra'ya neler yaşadıklarını anlatacaklardı.

Sadece ilk iki haftadan sonra grup geri döndü ve bu egzersizi çiftler halinde yapmaktan korktuklarını çünkü bunu tek başlarına yaparken çok korkutucu şeyler gördüklerini söyledi. Aynalarda tuhaf ve kızgın yüzler, hatta bazen canavarlara benzeyen yüzler belirmişti. Hatta insanların birçoğu, Orion'dan kendi gözlerinin içine bakarken, zalimlerin yüzlerini görmüşlerdi ve bu onları gerçekten korkutmuştu. Ra, onlara, kendi içlerinde farkında olmadıkları pek çok şeyin olup bittiğini anlamalarına yardımcı olmak için egzersizi verdiğini açıkladı. Aynadaki görüntüler, hem kendi kişiliklerinin yönlerinin hem de içlerinde hâlâ iyileşmeyi bekleyen geçmiş yaşam görüntülerinin yansımalarıydı.

Yeni meditasyoncular temkinli olmalarına rağmen dinlemeye ve öğrenmeye istekliydiler. Ra onlara, bir varlığın psişik gücü güvenli bir şekilde kullanmayı öğrenmeden önce ruhsal ve duyuusal olarak arınması gerektiğini söyledi. Bastırılmış katil benlikleri hala ruhlarının çok büyük bir parçasıydı ve şimdi dönüştürülmeleri gerekiyordu, sadece kendilerine zarar verme korkusuyla bastırılmaları değil. Bu gruptan herhangi biri ilk kez ruhsal öğretiler veya büyüme ve şifa uygulamaları gibi bir şeyi düşünmeye bile istekliydi, yine de dinlediler. Onların ana itici gücü hâlâ gücü ve gücü teknoloji aracılığıyla anlama arzusuyla ama aynı zamanda doğalarının gölge tarafının gözlerine bakmayı da deneyimlemişlerdi ve bu onları biraz etkilemişti.

Daha sonra Ra'dan onlara grup olarak ve gerekirse bireysel olarak bu kısımlarını nasıl temizleyeceklerini öğretmesi istendi. Hemen başlamayı kabul etti. Öğretiler psişik olguları geride bıraktı ve derinleşen meditasyon uygulamalarıyla ve drama terapisine benzer bir şeyle başladı. İnsanlar kendilerinin bastırılmış kısımlarını yüzeye çıkardıkça, onları harekete geçirebiliyor, dile getirebiliyor ve ne söyleyeceklerini öğrenebiliyorlardı. Herhangi bir sonucun görülmesi ve hissedilmesi biraz zaman aldı; insanlar son derece bilinçliydi ve birbirlerine güvenmiyorlardı. Ra, drama terapisi çalışmalarına tamamen katılana kadar onlara başka bir şey öğretmeyi reddettiğinde, yavaş yavaş bunu yapmaya başladılar. Bazıları gruptan ayrıldı ve geriye on sekiz kişi kaldı.

Bir süre sonra geri kalan on sekiz kişi, Ra'dan öğrendikleri süreçleri onlara tanıtmak için eşlerini ve çocuklarını getirdiler. Akrabaların çoğu gruba katılarak sınıf mevcudu yaklaşık kırk kişiye çıktı. Topluluğun geri kalanı gruptan ayrı kaldı ve yine de onları gözle görülür değişiklikler için izledi.

Grubun yaşlı üyeleri ölümlerini çocukları ve torunları yaşamaya devam etti. Birkaçı yol boyunca ayrıldı, ancak herhangi bir zamanda otuz ila altmış üye katılmaya devam etti. İlerleme yavaş ama istikrarlıydı ve bir uygulamada ustalaştıkça bir diğeri tanıtılıyordu. Duygusal arınma öncelikliydi; meditasyon ve öğretiler yoluyla çok temel ahlak ve etik üzerinde çalışmak ise her zaman ikinci sıradaydı. Bu iki öncelik ve Yüksek Benlikleri ile bağlantının geliştirilmesi, 500 yıllık döngünün geri kalanı boyunca tüm odak noktalarını oluşturdu.

Bu dönemin sonunda, Ra ile çok özenle çalışan bu azınlık grubu, Pleiadesli'nin varlığının çok önemli olduğunu hissetti. Diğerlerinin çoğu zaman içinde Ra'nın bilgeliğini daha pratik şekillerde kullanırken, diğerleri onun varlığı konusunda tarafsız kaldı ve onunla temastan uzak kaldı. Yani Ra'nın kalıp kalmayacağına karar verme zamanı geldiğinde, herkes onun en azından hoş karşılandığı ve çoğu kişi tarafından istendiği konusunda hemfikir. Anlık karma kuralının kaldırılması da söz verildiği gibi o dönemde gerçekleşti. Birçoğu bu kısıtlamanın kaldırılması konusunda şüpheliydi, ancak özgür iradeyi kullanarak bir ırk olarak gelişmeleri gerektiği hatırlatıldı. Böylece bir sonraki 500 yıllık döngü başladı.

Meditasyon yapanlardan ve kendi kendine şifa verenlerden oluşan grup, yavaş ama istikrarlı bir şekilde dönüşerek ve dönüşerek Ra ile çalışmaya devam etti. Marslılar gururlu ve inatçı bir gruptu, doğası gereği şüpheliydi, bu nedenle ilerlemeleri zaman zaman sıkıcıydı ve büyük bir direnişle başarılmıştı. Bazen de bu direnci kırıp öne geçtiler. Orijinal koloni üyelerinin geri kalanı, yaşam koşullarında, gıda üretiminde, tıbbi tedavide (çoğunlukla bitki ve minerallerle) ve teknolojiye normal evrimsel büyüme sağlayarak her zamanki gibi hayatlarına devam etti. Güneş enerjisini kullanarak yeni bir pişirme yöntemi yarattılar ve bu, güneş enerjisinin kullanıldığı genel çalışmalara ve icatlara yol açtı. Seracılık, sağlayabileceğinden daha fazla neme ihtiyaç duyan bitkileri yetiştirmenin bir yolu olarak geliştirildi. Bu onların yiyecek seçeneklerini muazzam bir şekilde artırdı.

Sonraki 500 yıl boyunca Mars'taki yaşam, her iki koloni için de kademeli ve tutarlı bir büyüme modeli izledi. Ancak sonraki 500 yıl birkaç zorluğu daha beraberinde getirdi. Bazı bakteri ve mantar formları, beslenme alanı olarak bitkilere odaklanan, parazitik, neredeyse böceğe benzeyen türlere dönüştü. Bu minik yaratıklar, insanlar neler olup bittiğini anlamadan çok sayıda tahıl, birçok ağacı ve diğer bitkileri yok etti. Her iki şehir de bu vebadan büyük ölçüde etkilendi, ancak asıl koloni en ağır darbeyi aldı. Soruna neyin sebep olduğunu keşfettiklerinde, gıda ve inşaat malzemesi stoklarında, giysi ve kağıt üretiminde kullanılan liflerde büyük hasar meydana gelmişti.

Her iki kentteki parazit sorunu konusunda neler yapılabileceği konusunda Ra'ya danışıldığında, halka göllere giderek sığınan kenarlarındaki maden yataklarını toplamaları söylendi. Bu spesifik mineral yatakları, büyük miktarlarda toprağa ve kayalara sızan bileşenler içeriyordu. Su seviyeleri ve yağmurlar azaldıkça toprağın ve suyun kimyasal yapısı yavaş yavaş değişti; Mutasyona uğramış yaşam formları artık hayatta kalmak için ihtiyaç duydukları şeyi başka bir yerde, yani bitkileri arıyorlardı. Ra, her iki koloninin üyelerine göl minerallerini toz haline getirmelerini ve bunları bitkilerin yetiştiği her yere yaymalarını söyledi. Besin bitkileri, şifalı bitkiler ve ağaçlarla başlayacaklar ve temel olanlar gübreledikten sonra daha yaygın bitki örtüsüne yayılacaklardı. Bu toz haline getirilmiş kaya benzeri mineraller, su tablasındaki değişiklik nedeniyle eksik olanı toprağa geri verecekti. Gübrelemeye eşlik etmek için bir miktar neme ihtiyaç duyulacaktır, ancak bahçe alanlarında bitkilerin normal sulanması bu ihtiyacı karşılayacaktır. İnsanlara ayrıca sonuçların farkedilmesinin altı aydan bir yıla kadar süreceği ancak inançlı olmaları gerektiği söylendi.

Marslı koloniciler atmosfere müdahalenin uzun vadeli etkilerini gerçekten öğreniyorlardı. Lyranlıların ve kendi atalarının 1200 yılı aşkın faaliyetlerine tanık oluyorlardı.

Yıllar önce doğal dünyalarında hala devam eden sorunlar yaratıyorlardı. Ra, ister olumlu ister olumsuz olarak algılasın, tüm olayların sembolik ve gerçek doğasını anlatabildi. Temel olarak her eylemin veya sonucun izlenebilir bir nedenin doğrudan etkisi olduğunu söyleyerek neden-sonuç ilkesini açıkladı. Pek çok insan için bu, birçok düzeyde etkisi olan güçlü bir öğrenmeydi. Onlar için eylemlerini ve düşüncelerini, üretme potansiyeline sahip oldukları şeyleri incelemek, bilinçte büyük bir evrimsel adımdı.

Ne yazık ki, orijinal şehirde yaşayan Marslıların çoğu, bu anlayışı Lyran'lara yönelik eski suçlamaları ve nefreti ortaya çıkarmak için bir neden olarak kullandı. Bu olumsuz duygular zamanla duygusal yaşamlarında açık bir yaraya dönüşmüştür. Düşmanlıkları ve suçlamaları, anlık karma döneminde derinlere gömülmüş ve o zamanı takip eden 500 yıl boyunca çoğunlukla gizli kalmıştı. Ancak artık DNA'ları bu duygusal ve zihinsel kalıplardan arındırılmaya hazırdı. Veba, inkar ve baskının yüzeye çıkmasına hizmet etmişti.

Öfkeler daha kısaydı, küçük sorunlarla ilgili duygusal dramlar abartılıyordu, hafif şiddet vakaları ortaya çıkmaya başladı ve orijinal koloninin nüfusu genelinde gerilim yaygındı. Meditasyon yapanlar buna diğerlerinden daha hazırlıklıydı; nesillerdir DNA'larını daha aktif bir şekilde temizliyorlardı. Meditasyon yapanlar kendi manevi toplulukları içinde evlenme eğilimindeydiler, böylece genetik temizliğe daha da fazla yardımcı olmuşlardı. Geri kalan insanlara stres yönetimi, duygusal arınma, drama terapisi ve manevi topluluğun dışındakilerin yeni/eski sorunları çözmeye yardımcı olabilecek denemeye hazır oldukları diğer her şeyi öğretmeye başlamayı teklif ettiler. İnsanların çoğu her zamanki gibi bu fikri reddetti, ancak bazı kadınlar ve çocuklar ve eski şiddet ve aşırı baskı biçimine geri dönmek istemeyen birkaç erkek yardım almaya gönüllü oldu. Bu, şifa vermeye ve bilinçlerini uyandırmaya çalışanların oluşturduğu gruba toplam kırk kadar yeni insan ekleyerek sayıları 100'e çıkardı. Tüm şehrin nüfusu yaklaşık 325'e ulaşmıştı. Yani meditasyon yapanlar hâlâ bir azınlık olmasına rağmen, onlar önemli bir azınlıktı.

Orijinal şehirdeki gruplar arasındaki kutuplaşma hızla arttı. Sonraki 500 yılın sonuna gelindiğinde, nüfusun barışçıl kesimi açıkça şiddete başvuran komşularına karşı çıkıyordu. Ayrışmanın arttığı ilk zamanlarda, barışçıl olanlar diğerlerinin anlamasını sağlamaya çalıştı. Ancak şiddet kalıpları birkaç nesil boyunca hızlandıkça, her iki grupta da diğerine karşı önyargılar ve yargılarla birlikte derin bir kültürel ve manevi uçurum oluştu. Bu sürenin sonunda Ra'nın kentte bulunması konusunda çoğunluk oyu sağlanamadı; oy neredeyse tam elli elli idi.

Orijinal Şehir Bölünmeleri – Yıl 17.100

Ra gideceğini açıkladığında barışçıl birlik son derece tedirgin oldu ve kalması için ona yalvardı. Onlara, kendisini orada isteyenler şehri terk edip başka bir yerde kendi kolonilerini kurmadıkça veya 1500 yıl önce bölünmüş diğer koloniye katılmadıkça kalamayacağını söyledi. 100'den fazla kişi, Marslı dostlarıyla bağlarını iyileştirme ve yeniden huzurlu ve güvenli bir yuva bulma umuduyla diğer koloniye götürülmeyi istedi. Ra, Pleiades Yüksek Konseyine ve diğer şehrin grup bilincine danıştıktan sonra, barış içinde bilinçli olarak büyümeye devam etmek isteyenlere diğer şehirde hoş karşılanacaklarını söyledi. Varışta belirlenen düzeni takip etmeleri bekleniyordu. Mutlu bir şekilde uzun yolculuklarına hazırlandılar ve Ra'nın önderliğinde yeni evlerine doğru yola çıktılar.

Orijinal koloninin geri kalan vatandaşları bu insanların gitmesine izin vermek konusunda isteksizdi çünkü barışı arayan göçmenlerin şehirde kalan dengeyi korumaya yardımcı olduklarını gizlice biliyorlardı. Hatta ayrılanlardan bazılarının tamamen aynı nedenden ötürü ayrılma konusunda tereddütleri bile vardı; dengenin korunmasına yardımcı olmak ve daha az gelişmiş komşularına değişimleri için bir şans daha vermek istiyorlardı. Ancak, geride bıraktıkları sömürgecilere yönelik bu şefkat ve endişeye rağmen, Ra'nın varlığının kendi devam eden evrimleri için gerekli olduğunu biliyorlardı. Bu nedenle ayrılma kararı meditasyon yapanlar arasında oybirliğiyle alındı.

Göçmenler yeni şehre dört haftadan kısa bir sürede ulaştılar. Şölenlerle, kutlamalarla, konuşmalarla, tören toplantılarıyla görkemli bir şekilde karşılandılar. Yeni giysiler ve geçici konutlar bile şenlikli bir şekilde hazırlandı. Bir haftadan fazla süren harika bir buluşmaydı; daha sonra bölge sakinleri yeni konutlar planlama ve inşa etme ve yeni gelenlere kendi düzen yasalarını, maneviyatını, tarım tekniklerini ve doğum uygulamalarını tanıtmaya işine giriştiler. Bölge sakinlerinin ruhsal ve kültürel açıdan çok daha gelişmiş, teknolojik açıdan ise çok daha az gelişmiş olduklarını görmek yeni insanlar için büyüleyiciydi.

İki grubun entegrasyonu başladıkça, halk arasında bir önsezi duygusunun da eşlik ettiği ortak bir deha duygusu oluştu. Yaygın olarak paylaşılan duygular hakkında Ra'ya yaklaştıklarında, onlara Venüs'te enstest ve fiziksel görünüşle ilgili önyargılar nedeniyle bölünen ilk koloninin hikayesini anlattı. Orijinal Venüs kolonisinde sınıf ayrımı ve önyargı nedeniyle suç bölümünün oluşumunun yanı sıra ikinci bölünmeyi ve ardından suçluların yeni koloniye katıldığını açıkladı. Ra, suçlu güçlerin Venüs'ten men edilmesine ve Mars'a ilk sakinleri olarak gelmesine yol açan bu deneyin tüm tarihini ve Mars kültürünün artık nasıl tüm Venüslü Varlıklardan oluştuğunu anlattı. Aynı zamanda insanlara, Mars'ta uzun süredir terk edilmiş olan diğer şehir ile orijinal şehir arasında meydana gelen ayrılığı da hatırlattı; bu sırada şiddet yanlısı patrikler orijinal koloninin tüm üyelerini öldürüp burayı ele geçirdiler. Daha sonra gezegende yalnızca 250 civarında Marslının kaldığını ve bunların yalnızca şiddete başvuranlar olduğunu söyledi. Artık nüfus yeniden artmıştı, ta ki o dönemde öldürülenlerin çoğu reenkarne olana ve bu yeni ruhani şehirde yaşayana kadar. Yeni şehre yeni gelen insanlardan bazıları asıl kurbanlardı, bazıları ise genetik ve ruhsal evrim sürecindeki atalardı.

İnsanların hepsi kendi önyargı, güç mücadeleleri ve ayrılık hikayelerinden derinden etkilendiler; grup olarak bölünmeyi kesin olarak iyileştireceklerine söz verdiler. Elbette bilinçli olarak bunu kendi şehirlerinde iyileştirmeyi amaçlıyorlardı, ancak grubun bilinçaltı da onu her tarihsel düşmanla iyileştirmeyi amaçlıyordu. Bu, iyileşme ve yeniden birleşme zamanına yönelik ruhsal hazırlık için bir emsal oluşturdu.

geleceği belliydi.

Şu anda yaklaşık 215 üyeye sahip olan orijinal koloni huzursuzluk içindeydi. Üyelerinin kanıtlayacak bir şeyleri vardı ama neyi, kime kanıtlayacaklarını bile bilmiyorlardı. İnsanlar bilinçli tarihsel hafızalarında görünürde bir sebep yokken öfkelendiler, suçlama ve intikamla doldular. Günlük yaşam devam ediyordu ama yakın gelecekte biriyle yüzleşme ihtiyacı hissediliyordu.

Sonraki 1000 yıl boyunca iki şehir birbirine yabancı kaldı ve birbirlerinin var olduğu bile neredeyse hatırlanmadı. Orijinal şehirdeki olumsuz düşünce formları ve şekilsiz alt astral enerjiler, tüm ruhsal ve barışçıl insanlar gittikten sonra hızla büyüdü. Ataerkillik, orijinal kolonide Mars'ta yeniden hüküm sürdü ve yerini erkeklerin rekabetçi oyunlarına, vahşete, kadınlara yönelik baskıya ve genel huzursuzluğa bıraktı. Bu seferki ile önceki arasındaki tek fark, teknoloji ve psişik kontrolün yanı sıra kaba kuvvetin de artık erkek egemenliğinin kaynakları olmasıydı. Geriye kalanlar, tarihsel olarak piramitle bağlantılı olan psişik farkındalığı geliştirmeye yönelik çalışmaları biliyorlardı. Ra ve topluluklarının barışçıl üyelerinin gitmesiyle bir şekilde o bölgeye olan ilgi yeniden su yüzüne çıktı.

Adamlar düşüncelerini piramitin içinden yansıtmayı denemeye başladılar. Görünürde hiçbir sonuç yoktu ama ruhani olarak mesajları Lyran'lara geri dönmeleri ve eski farklılıklarını savaş yoluyla çözmeleri için bir davet olarak alındı. Bu adamlar kendilerine meydan okuyacak bir düşman arıyorlardı ve hala bilinçsizce piramit ile bağlantılı olan Lyran'larla olan karmaları doğal bir bağlantı oluşturuyordu. Yeni şehrin vatandaşları tüm düşmanlarla olan ayrılığı kesin olarak gidermeye yemin ettikleri için Lyran'lara yapılan davet bilinçsizce de olsa oybirliğiyle yapılmıştı. Marslılar çok geçmeden kendilerini yeniden kadim düşmanlarıyla karşı karşıya buldular.

Lyran-Orion İstilacıları Geri Dönüyor – Yıl 18.500

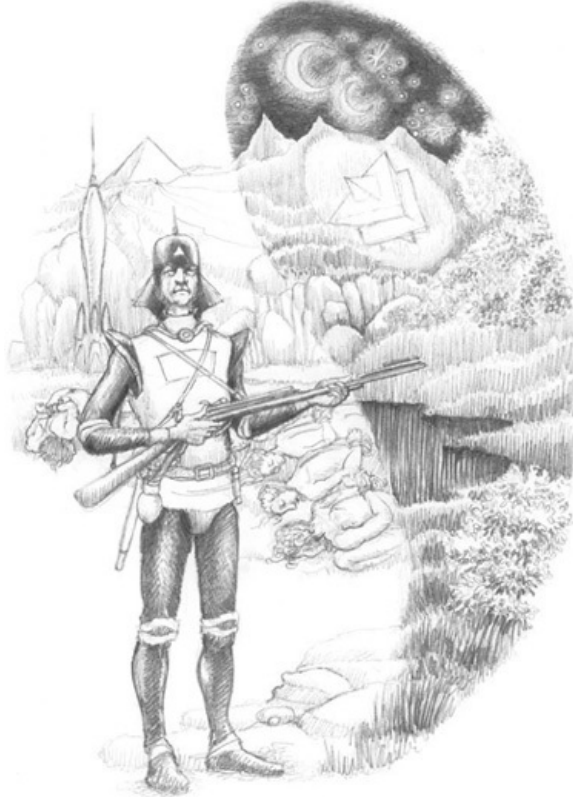
Zaman ve mekan kısıtlamaları nedeniyle Lyran'ların ortaya çıkması birkaç yıl sürdü. Bunu yaptıklarında Mars halkı için felaket oldu. İlk olarak, Lyran'lar her iki şehirdeki köle olarak değerli kabul edilen tüm Marslıları orijinal koloniyeye topladılar. Geri kalanların hepsi bir anda öldürüldü ve Ra'ya adanan tapınak yıkıldı. İşgalciler oybirliğiyle geri "davet edildikleri" için Pleiades Yüksek Konseyi'nin veya iki Ra'nın onları durdurmak için yapabileceği hiçbir şey yoktu. Kendilerini görünmez kılabilecek iki Ra, vücutlarının öldürülmesine izin vermeyi seçti, böylece onları Mars çevresindeki eterik planlardan kurtardı ve diğer Pleiadesli Başmelek Kabilesi üleriyle çalışmak üzere Pleiades'e dönmelerine izin verdi.

İnsanlar kendilerine neyin çarptığını anlamadan, kendilerini hiçbir şekilde koruyamayacakları bir Lyran polis devletinin yönetimi altındaydılar. Orionlu Lyran'ların Mars'ı terk etmesinden yaklaşık 3000 yıl sonra, güneş sisteminin kontrolünü ele geçirmek için piramidi nihai silah olarak kullanmayı başarmaya kararlı olarak yeniden tam yetkiye sahipti. Piramidin kontrol sisteminin hasarlı veya sökülüş parçalarının yeniden inşasına hemen başlandı. Köleler şehrin her yerinde uzun saatler boyunca çalışıyorlardı; en önemli öncelikler piramit projesi, nükleer enerjinin yeniden tesisi ve silah üretimiydi.

Sadece elli yıl sonra şehir, piramidin tepesindeki metal iletkeni büyük bir nükleer patlamayla başlayan deneylere teknolojik olarak yeniden başlamaya hazırды. Marslılar, onları esir alan kişileri göllere, su tabakalarına ve ozon tabakasına ne olacağı konusunda uyarmaya çalıştı. Tarihlerinin bu kısmı bir daha asla tekrarlanmaması için dikkatle nesilden nesile aktarılmıştı. Lyran'ları uyarmaya ya da deneyleri durdurmaya çalışan Marslılar şiddet ya da ölümlerle karşılaştı. Mars ve insanları bir kez daha her şeyi kaybetmiş görünüyordu. Lyran'larla mantık yürütmenin hiçbir yolu yoktu. İstilacılar, Lyran yönetimi altında hızla boyun eğdirilen Marslı ataların en kötülerinden bile daha duygusuz, şiddetli ve güce aç kişilerdi.

İlk atmosferik patlama meydana geldiğinde, hemen ardından Richter ölçeğine göre 8 şiddetinde büyük bir deprem ve ardından birkaç küçük artçı sarsıntı geldi. Piramidin kendisi herhangi bir hasar görmese de şehir ve halkı hasar gördü. 100'den fazla kişi hayatını kaybetti ve çok sayıda bina çöktü. Bu, işgalciler ilk geldiğinde çoğu öldürüldüğü için, iki birleşik kolonideki Mars nüfusunu yaklaşık 250'ye düşürdü. Temizleme ve gerekli onarımlar birkaç hafta sürdü. Pek çok kişi öldüğü için konutlar yeniden inşa edilmedi. Lyran'lar bazı evlere birden fazla aile yerleştirerek insanları yeniden düzenlediler ve teknolojik önceliklerine devam ettiler.

Çoğunlukla depremlerin takip ettiği deneyler sonraki elli yıl boyunca devam etti. Silah üretiminde sürekli bir artış vardı ve büyük olanın tabanının etrafına birkaç küçük kaya piramidi inşa edildi. Her küçük piramit, büyük atmosferik patlamaların etkilerini güçlendirmek için kullanılan bir ses jeneratörü içeriyordu. Bütün bunların amacı Güneş'e aynı anda sonik, psişik ve nükleer patlamalar yapmaktır. Amaç, Güneş'in içindeki evrimsel kodlamayı çözmek, yörünge zaman dizisini değiştirmek ve Lyran savaşçılarının güneş yüzüğünüzü yönetmesine olanak tanıyacak yeni bir titreşim modeli oluşturmaktır. Lyranlılar, Güneş'in, Galaktik Merkez'in yanı sıra Pleiades'in merkezi güneşi Alcyone ile iletişimin kapısı olduğunu biliyordu. Eğer bu geçidi başarılı bir şekilde kapatabilirlerse ve onu, Orion güneş halkasındaki asi arkadaşları tarafından tutulan spesifik Orion güneşi ile hizalayabilirlerse, güneş yüzüğünüzün koruyucuları olan Pleiadesli Işık güçlerini devirebilirler. Bu şekilde galaksideki karanlık güçler için yeni bir bölge oluşturabilirler.

Deneylerinin zamanlaması astronomik ve astrolojik açıdan çok spesifikti. Hedeflerine ulaşmak için belirli hizalamaların kesin olması gerekiyordu. Bu hedef, son kez sadece 125 yıl farkla kaçırılmıştı; ilk Lyran istilacıları Mars'ı beklenmedik bir şekilde terk etmişti. Bu kez hizalanma 5200 yıllık döngü bitmeden gerçekleşecekti ve bu nedenle Pleiadesliler onları bir daha durduramadı.

Savaşan Lyran'ların bilmediği şey, Güneş'in kodlamasının ve Güneş'in kendisinin daha yüksek boyutlu bir frekansta var olduğu ve onların düşündükleri gibi düşük frekanslı enerjilerden etkilenebileceğiydi. Enerjileri belirli bir alan gibi görünen bir yere gönderdiklerinde, bu alan aslında başka bir boyut olacak ve dolayısıyla amaçladıkları şekilde etkinin ötesinde olacaktı.

Uzun zamandır beklenen patlama zamanı geldiğinde, piramidin yapısındaki güneş saatleri ve geometrik konfigürasyonlar hizalanmayı doğruladı. Sonik, psişik ve nükleer mermilerin senkronizasyonu her şey yolunda ve hazır. Kesin zaman geldiğinde her şey planlandığı gibi gitti ancak sonuçlar planlanandan çok uzaktı. Ses dalgaları, toplanan astral/psişik enerjiler ve ışık patlamalarının eşlik ettiği yüksek bir patlama oldu. Gezegenin atmosferinde dev bir delik açıldı ve kendiliğinden yanma oluştu ve gezegendeki her canlı saniyeler içinde buharlaştı. Gezegenin yörüngesi değişti ama bunu deneyimleyecek kimse kalmadı.

Patlama meydana geldiğinde Pleiadesliler ve diğer meleksele Işık Varlıkları yardım etmek için toplanmışlardı. Işığa sığınmak isteyenlerin ruhlarının ve ruhlarının girebileceği atmosferik deliklerde büyük Işık konileri yaratmışlardı. Gerçek Marslıların neredeyse yarısı Işığa gitti ve şifa için Pleiades ışık gemileriyle Sirius'a nakledilmek üzere koruyucu kozalarda toplandılar. Sirius'taki yunus ve balina ruhları usta şifacılar ve yeniden doğuş için hazırlanan hasarlı ruhların ve ruhların yenileyicileridir.

Lyran'lar ve Marslı ataların geri kalanı o kadar Işık karşıtıydı ki, ışık konilerinden uzaklaştılar ve gezegenin etrafındaki astral planlarda kaldılar. Sonunda, bir sonraki evrimsel adımlarına hazırlık olarak Lyran yıldız sistemine dönmeyi kabul eden Lyran'ların astral bedenleri için beşinci boyuttan bir Orion barış heyeti geldi. Marslı atalar, 26.000 yıllık döngünün sonuna kadar zaman ve mekanda kaybolmuş olarak astral düzlemde kaldılar; bu sırada Pleiadesliler onları gezegenin atmosferinde kurulmuş olan karmik eğitim okullarına götürmeyi seçtiler. Rehberleri ve Yaşlılar Konseyi ile yaşamlar arası oryantasyona başlandı.

Bir gezegen ve çok boyutlu bir uzay olarak Mars, bu patlamayı takip eden yüzyıllar boyunca eterik olarak temizlenme ve yenilenme için kozalanmıştı. Bu süre zarfında Maldek insanı yerleşim için hazırlandı. Mars'taki karmik modeller kaldırılmadı, yalnızca bilgilendirici geometrik semboller veya kodlamalar halinde etkisiz hale getirildi; bu kodlamalar olumsuzluk yaratmadı, bunun yerine Mars tarihinin mesajını güneş halkasının kolektif bilincine yansıttı. Pleiadesliler ayrıca Ra'nın Marslılara görüldüğü yüzünün benzerini gezegenin yüzeyine oymayı da kabul ettiler. Tapınağın bu kaydı, gezegenin tüm tarihini güneş halkasının gelecekteki sakinlerine yansıtmaya yeteneği açısından çok önemliydi. Bu nedenle Mars'ın artık ölü, kurak yüzeyindeki orijinal tapınaktan birkaç kat daha büyük olarak yaratıldı.

Yazarın Notu: Pek çok Mars'ın aydınlanmaya ulaştığını ve birkaçının da yükseldiğini hatırlamak önemlidir. Bu nedenle, Mars'ın kutsal dönüşüm, aşkınlık ve şifa haritası

Karmik desenler yaratıldı ve oradaki atmosferde hala mevcut. İnsan ırkında her iki kutup da mevcuttur: erkek egemenliği ve fetih zihniyeti ile kadınları eşit gören ve onlara gereken saygıyı gösteren erkekler; cinsel enerjinin ego tatmini ve şehvet için kötüye kullanılması, tantrik öğretiler ve cinsel birlikteliğin kutsallığını ve zevkini paylaşan çiftler; şiddet ve şiddetsizlik; nefret ve koşulsuz sevgi. Işığı seçenleri ve Mars'a yükselenleri, bu dersleri öğrenmenize ve hala taşıdığınız Mars karmik kalıplarını arındırmanıza yardımcı olmaları için çağırabilirsiniz.

Ben (Amorah), Mars'ta yaşayan ve aydınlanmaya (veya en azından ruhsal uyumlanmaya) ulaşanlara, bu şiiri sunarak öğrendiğiniz dersleri onurlandırmak istiyorum. Marslı egosunu aşamamış Marslılara bu şiiri bir dönüşüm aracı olarak sunuyorum.

TOBENMÜKEMMELLÜZERİNDE

Ah, Nazik Adam, bana arzu ve özlem
dolmuş gözlerle baktığında ne görüyorsun?

Sıcaklığın ve tutkunla uzanıp beni saran
gözler:
isteme tutkusunu.
"Sana sahip olmalıyım" diyen gözler. Yalvaran
gözler ya da şehvet duyan gözler. "Çok uzun
zamandır yalnızdım" diyen gözler.
Ah, Beyefendi, bana bu gözlerle bakma. Bu gözlerle aynaya
gidin.
Orada sizi rahatlatma bekliyor.
Ve fatihi, şövalyeyi, aç adamı
gördüğünüzde ona kılıcını bırakmasını,
zırhını ve kalkanını teslim etmesini
söyleyin: Ona savaşın bittiğini söyleyin.

Sonra kolunu onun omzuna koy

ve gözlerinin içine bak.
Ve kılıcı, zırhı, kalkanı kilitleyip bir kenara
kaldırıldığında,
ve o ağladı ve sana "Kardeşim" dedi, o halde,
Nazik Adam, ruhunun ışığı parlayarak bana
gelebilir misin?
gözlerinin arkasından,
Ben Olduğum Işığı ve Özü
görebiliyorum.
Sonra gözlerindeki sevgiyi, saygıyı görünce
dönüp bakacağım. Ama çaresizlik ve şehvet
gördüğümde ya da fethetme ve sahip olma
ihtiyacını gördüğümde,

Sana şunun sözünü veriyorum:

Başka tarafa bakacağım.

Ah, Beyefendi, hediyelerinizi bana nasıl verirsiniz?
Heyecanla, annesi için çiçek toplayan, sonra da onun övgüsünü almak için içeri koşan bir çocuk gibi mi? göstermem için bana verir misin
ne kadar düşünceli ve naziksin? Ne kadar cömert olabilirsiniz?
Beni çekiciliğiyle etkilemek için mi? Sevgimi ve ödülümü kazanmak için mi? Senden istediğimi sandığın şeyi bağışlanma ve merhamet ümidiyle, layık görülmeni ümidiyle verir misin?
tüm ilgim ve sevgimle mi?
Ah, Nazik Adam, lütfen hediyelerini sihirli çocuğuna götür.
Bahçenizde yalnız ve korkmuş bir şekilde bekleyen.
Çünkü ihtiyacı var ilginizden ve varlığınızdaki. Bu çocuğu göğsünüze alın. Onu kucakla.
Vur ona.
Onu duşa sok.
Ve samimi ol.

Ne yazık ki, kollarında uyuduğunda onu yavaşça yatır
ve merdivenleri çıkıp odama çıktım. Ve eğer ruhumun Işığını ve Olduğum Güzelliği görürsen
ve beni bir çiçekle, bir şiirle, tatlı bir sözle, bir öpücükle onurlandırmak istiyorsan, bana içtenlikle, gösteriş yapmadan, beklenti olmadan ver.

ya da ödül umuduyla, ama tatlı kokulu bir çiçeğin kokusunu kokladığınız ya da güneşin batışını huzur dolu bir hayranlıkla izlediğiniz sessiz vakarla.

Ah, Nazik Adam, lütfen bana saygınlığının
ağırlığını yükleme,
ya da sevincinizi, kalbinizi, imajınızı ve değerınızı
verme ya da yok etme gücüyle. Bu sorumluluk için

benim için fazlasıyla harika.
Gidin huzurunuzu ve mutluluğunuzu, öz
saygınızı ve sevginizi bulun.
Onları Tanrı ve Tanrıça ile bulun; Onları
çiçeklerde ve ağaçlarda bul,
rüzgarda ve batan güneşte. Daha sonra
paylaşmak üzere bunları yanınızda getirin.
Beni sebebin yapma
yaşamak ya da ölmek için -
benim onayım, gücünün kaynağı; benim
dokunuşum, senin kurtuluşun;
gözlerim, senin kendini bilen ben seni
küçümseyecek kadar büyüyecek ve sen
bana içereleyecek ve nefret edeceksin. Bana
vereceğin bu gücü gerçekten istemiyorum.

En iyi ihtimalle, bu yalnızca içimdeki
şüpheleri gidermeye ve senin için önemli,
gerekli ve değerli hissetmemi sağlamaya
hizmet edebilir...
sahte bir amaç duygusuyla dolu ama
geçici.
Ve sen beni kendi Öz duygumdan,
ruhumun hakikatinden, Olduğum
Tanrıçadan, gerçek gücümde ve Işığım
uzağa hapsederdin. Yalnızlığını ve ihtiyacını
gizleyen gözlerinle bana hayranlık duyarak
beni sakatlarsın;

onay için yalvaran hediyeleriniz;
çaresizliğini gizleyen övgü sözlerin.

Ah, Nazik Adam, çocuk bahçenizde uyuyup
huzura kavuşuncaya ve şövalye uzanana
kadar
kılıcı, zırhı, kalkanı ancak o zaman
merdivenlerime yaklaşıyor. Ve ancak o
zaman seninle yarı yolda buluşacağım.

Ruhun mevcut olduğunda ve sevginin
gözlerinde parıldadığında,
o zaman gözlerimin parladığını ve sana
baktığını göreceksin.
Yüreğinizden verdiğiniz ve sözleriniz
övünmediğinde, bensiz kim olduğunuzu
anladığınızda, o zaman sizi kabul etmekte
özgür olacağım.
ve sana tam olarak sevgimi vermek için.
O zaman ikimizin de yok edilemeyeceğini
anlayacağız.
Yalnızca ilk iki kişinin gelebileceği
teslimiyet
kendine teslim oldu -
kendi içsel Güzelliğine ve bilgeliğine ve
İlahi Öz bizim olacak.

Sonra yan yana, harmanlanmış Işıқта ikiz
yıldızlarımız parlayacak
bir kez daha.

Bu şiiri bilgisayarıma yazmayı tamamladığım sırada, pencerenin yaklaşık on beş metre kadar dışında büyük, dört uçlu boynuzları olan güzel bir geyiğin farkına vardım. Onun, ara sıra durup şarkı söylememi dinleyen geyik olduğunu anladım. Birbirimizi ilk gördüğümüz andan itibaren aramızda özel bir bağ oluştu. Ben ona şarkı söylerken ve ona yiyecek fırlatırken dikkatli bir şekilde yaklaşıyordu. Başını ileri geri sallıyor ve birkaç metre ötedeki güvenli bir mesafeden gözlerimin içine bakıyordu. Ama bu gün gerçekten tanıştık.

Onu görünce yukarıya koştum ve bir kaseyi üzümlle doldurdum. Sonra dışarı çıktım ve ondan otuz metre kadar uzakta yere oturdum. Beni sürekli olarak bir gözünün ucuyla izliyordu ve onun tedirgin olduğunu ve eskisinden daha temkinli olduğunu hissettim. Sonunda bana dönene kadar ona şarkılar söyledim - birbiri ardına -. Ben daha merkezlenmiş ve sessizleşene kadar bana açılmadığını fark ettim. Anlayışından dolayı ona iltifat ettim ve sonra telepatik olarak adını sordum. Duyduğum cevap şuydu: "Özümü hisset. Bu benim adım." Gözlerimi kapatıp onun enerjisini hissettiğimde, onun temel doğasına yanıt olarak Earnest ismi aklıma geldi.

Earnest yavaşça yaklaşık üç metre uzağa yürüdü, durdu, attığım üzümleri bulmak için toprağı araştırdı ve bulduğunu yedi. Bundan sonra, birkaç tatlı baştan çıkarıcıyı daha attığım yere yaklaşık bir buçuk metre kadar yürüdü. Bu süre boyunca ona şarkı söyledim ve onun kutsallığını tanıdığım hakkında konuştum. Kendi yazdığım "Sen Benim İçin Çok Güzelsin" ve "Hayatın Güzelliği" şarkısını söyledim. Nihayet birbirimize güvenebilecek kadar güvende olduğumuzda hem hayvanlara hem de insanlara gelecek olan barış hakkında ayetler uydurdum. Ona şarkı söyledim ve onun ve benim bu barışı şimdi başlatabileceğimizi söyledim. Ve kalbim gözlerimden yaşlarla dolup taşarken, sesim boğulurken o ellerimden yedi. Gözleri benimkilerden on santim uzaktaydı, çatalı anteni daha da yakındaydı. Doğrudan gözlerime -minnettarlıkla taşmaya devam eden- bakmakla keyif aldığı yemeğe rahat bir şekilde bakmak arasında gidip geliyordu.

Bir noktada Earnest kucağımda duran kaseyi dürttü ve ben de onu önümde yere koydum. O, herkesi tek tek üzümleri yerken, ben de kendime bir tane aldım. O, sorusunu yansıtan kaşlarını çatarak beni izlerken yedim. Ona, "Kutsal birlikteliğimizin şerefine sana getirdiğim yemeği paylaşıyorum" dedim. Yüzündeki şaşkın ifade silindi ve yemeye devam etti. Kasenin içindekileri bitirdikten sonra, ona uzattığım, artık boş olan ellerimi dürttü. Onları yalayıp birkaç kez daha burnuyla dürttüktan sonra, ben ağlarken, öylece durup gözlerimin içine baktı. Bağlandık.

O uzaklaşırken sessizce dedim ki, sağıınızda birkaç üzüm daha var. Hemen durdu, doğrudan onlara baktı, yanlarına yürüdü, yedi ve sonra da yoluna devam etti. Sessizce "Namaste" dedim ve o gözden kayboluncaya kadar ellerimi bir arada tuttum; Anladığımı biliyorum.

Bu inanılmaz hediye benim için erkeklerin ve kadınların yeniden bulmaları gereken denge, saygı ve güven vizyonunun bir teyidiydi. Ve bu, benim ve diğer pek çok kişinin, insanların ve hayvanların uyum, saygı ve güven içinde yaşaması yönündeki vizyonunun bir kez daha doğrulanmasıydı. Bu, Venüs'ün sevgisi ve içsel Güzelliğin takdiri ile dengede olan saflaştırılmış ve yüceltilmiş Mars enerjisinin vizyonudur.

PSANATIII

PSANATIII

ColonizasyonuMALDEK

Ra'nın güneş yüzüğüümüzün evrimiyle ilgili hikayesi şöyle devam ediyor:

Mars'taki yaşamın yok olmasından kısa bir süre sonra galaksinin başka bir yerinde büyük bir çalkantı yaşandı. Hem bitki türlerinde hem de memeli hayvan türlerinde genetik çevresel uyum konusunda yapılan deneyler, bu galaksinin yaşam formlarındaki genel bir genetik kusuru ortaya çıkarmıştı. Kusur, gereksiz erken ölüme yatkınlıkla sonuçlandı. Üçüncü boyut gezegenlerindeki geniş yaşam formları dizisinin yaratılması sırasında, kromozomların dönüş modelleri ve frekansları, gezegenlerin ve Güneş'in yörünge döngüleriyle aynı hızdaydı. Dikkate alınmayan şey, bu döngülerin her 520 yılda bir hafifçe değişerek neredeyse tespit edilemeyecek bir titreşim frekansı değişikliği yaratacağı gerçeğiydi. Bu değişim, tüm kalıpların çok kısa bir süre için durdurulduğu göz açıp kapayıncaya kadar bir duraklamayı teşvik eden yerleşik evrimsel ve döngüsel değişimle ilgilidir. Her canlı türü, zaman-uzay sürekliliğinde tam olarak milisaniyelik bir kırılma noktasında bir "gerçeklik kontrolü" kaydeder. Günümüzün güneş kodlamalarına yeniden uyum sağlamlar ve yaşam yollarına değişmeden devam ederler. Bununla birlikte, kalıp değişiminin hem genetiği hem de bilinci etkilemesi için kromozomların bu süre zarfında dönmeyi durdurma ve alıcı olma yeteneğine sahip olması gerekir.

O zamana kadar kromozomlarla bilinç arasındaki ilişkinin bu düzeydeki gücü fark edilmemişti; Kromozomların bilinci takip edeceğine inanılıyordu. Bitkilerin, hayvanların ve insanların vücutlarının bilinçteki duraklamaya ve kalıp değişimine tepki veremedikleri keşfedildiğinde, tüm türlerin yaşam sürelerinin giderek kısalmasının nedeninin bu olduğu belirlendi. Yaşam sürelerinin kısalması, kromozomların zaman-uzay sürekliliğindeki kesintiye verdiği tepkiden, durmak yerine daralmasından kaynaklandı. Bu kasılma, hücrelerde kalıcı bir direnç enerjisi izi yarattı ve bu da hücresel dönüş hızında küçük bir değişiklik yarattı. Sanki hücreler ve kromozomlar sürekli olarak güneş ve gezegen yörünge düzenlerini yakalamaya çalışıyor ve sinir sistemi üzerinde hafif bir stres yaratıyormuş gibiydi. Bu değişim o kadar incelikliydi ki, Pleiadesiler ve galaksinin çeşitli bölgelerindeki diğer doğa uzmanları tarafından bir problemin var olduğunu bilmek ve daha sonra onun kaynağını keşfetmek için yüzbinlerce yıllık genetik çalışma ve deneyler gerekti.

Keşif, bitki türlerinin bir gezegenden diğerine aktarılması sırasında yapıldı. Bitkiler, birbirlerinden "öğrenip öğrenemeyeceklerini" ve hücresel akış düzenlerini dışarıdan yardım almadan otomatik olarak ayarlayıp ayarlayamayacaklarını öğrenmek için uyum sağlama açısından test ediliyordu. Transfer edilen bitkiler yerli bitkilerin modellerini benimsemeye başladı, ancak genel akış modellerinin hücresel dönüş yönünde bir "tik" yaratıldı. Dünya üzerindeki her ay döngüsünün eşdeğeri sonunda, yeni aktarılan bitkilerde hafif bir daralma yaşanacaktır. Bu daralma, daha önce var olan 520 yıllık daralma olayını hızlandırdı ve bu türlerdeki ölüm oranları arttı. Yeni bir gezegendeki yaşamın ilk iki yılı içinde yaşam süreleri, türün normal yaşam beklentisinin yaklaşık yarısına kadar azalacaktır. Yerli bitkiler her zamanki gibi devam edecekti. Her nedense her döngüsel son ve yeni başlangıç, nakledilen bitkiler büyük stres altına girene kadar önceki 520 yıllık döngüden gelen daralma tepkisinin abartılmasına neden oluyordu.

Bitkileri yiyen hayvanlar da stres belirtileri göstermeye başladı. Vücutları, daha önce beslenme için kullandıkları bitkilerin bazı kısımlarını reddetti. Örneğin C vitamini alınmış patates yemek gibiydi; Zamanla bu tür vücutlarda C vitamini eksikliği ortaya çıkacak ve bunun sonucunda yeni hastalıklar gelişecektir. İlk başta hayvanların sindirim sistemlerinde yavaşlama belirtileri görüldü. Bitkilerin hücresel spinindeki mutasyon sonucunda kasılan hücresel yapı kısımlarını vücutları, kasılma yaşamadan absorbe edemiyordu. Sanki kasılmanın kendisi bitkilerde, hayvanların kendi vücutlarında benzer bir ölüm hormonunu tetiklemeden absorbe edemeyecekleri bir ölüm hormonu salgıliyordu.

Daha fazla araştırma yapıldığında, aynı olgunun bitkileri yiyen insanlarda da meydana geldiği anlaşıldı. Dolayısıyla yeni gezegenlere nakledilen hayvanlar ve insanlar, hem kendi türlerinin kromozomlarındaki mutasyonları korumakla kalmadı, hem de besinlerindeki bitki kromozomu mutasyonlarına uyum sağlamak zorunda kaldılar. İnsanlarda bu olgunun duygusal etkisi, hücresel düzeyde değişim ve ölüm korkusuydu. Bu tür bir korku, insan hücrelerinin döngüler ve ölüm hakkında doğal, yerleşik bir anlayışa sahip olduğu insan varlığının başlangıcında bilinmiyordu.

Çalışma, bedenlenmiş ve şu anda yaşamlar arasında bulunan ruhları ve ruhları da kapsayacak şekilde genişletildi. Kromozom kasılmasının ve bunun sonucunda ortaya çıkan duygusal tepki modelinin, insan yaşamını deneyimlemiş kişilerin ruhlarına damgasını vurduğu keşfedildi. Bu örüntü, ölüm ve değişim korkusuyla hayata direnme biçimini aldı. Pleiadesiler ve Deva krallıkları, türler arasındaki genetik mutasyon ve mutasyon aktarımı sorununu çözmek için hemen çalışmaya başladı. Hücrelerdeki ve kromozomlardaki kasılma tepkisinin bilinçli olarak geçersiz kılınmasını sağlamak için DNA iplikçiklerinde değişiklikler yapıldı; bu nedenle 520 yıllık döngüsel duraklama gerçekleştiğinde eterik ve fiziksel bedenler bilincin tepki modelini takip etti. Bu adaptasyonu mükemmelleştirmek birkaç döngüyü aldı, ancak sonunda kromozomlar ve hücreler, zaman-uzay sürekliliğindeki kısa duraklama sırasında basitçe "hareketsiz durmayı" başardılar ve ardından bilinç, yeni de olsa tanıdık haline döndüğünde normal dönüşlerine devam edebildiler. , işlev. Geri kalanlara onlara nasıl yetişeceklerini "öğretmek" için DNA düzeltmeleriyle yeterli sayıda yeni bitki ve hayvan doğurarak, halihazırda var olan mutasyonları tersine çevirmek için birkaç döngüye daha ihtiyaç vardı.

Pleiadesliler ve devalar tarafından çözülmesi gereken bir sonraki sorun, ruhun insan ruhları üzerindeki damgasını, onların genel evrimsel kalıplarını değiştirmeden nasıl düzelterekleriydi. İnsanları yeni fiziksel bedenlerde doğurmadan ve onlara düzeltilmiş kromozomal kalıplara sahip bitki ve hayvanları yemeden bunun yapılamayacağına karar verildi. Eğer bitkiler ve hayvanlar birbirlerinin kromozomlarına mutant kalıpları düzeltmeyi "öğretebiliyorlarsa", insan kromozomlarına da "öğretebilmeleri" gerekir.

Maldek burada devreye giriyor. Mars'ta uygarlığın sona ermesinden önce, Maldek gezegeni tropik bir cennete dönüşmüştü. Maldek'te yağmur ormanları, ormanlar, okyanus ortamları ve güneş halkanızdaki herhangi bir gezegende var olandan daha fazla bitki ve hayvan türü geliştirildi. Artık Marslı -eski adıyla Venüslü- varlıklar için başka bir ana gezegene ihtiyaç vardı ve Maldek en muhtemel seçimdi. Dünya uzun zaman önce yaklaşık 25.000 Andromedalı köleden oluşan bir grup tarafından iskan edilmişti. Onlar oraya, Andromeda Galaksisi'ndeki tüm bir güneş halkası boyunca Yüce Varlık olarak yüksek boyutlu konumundan düşen öfkeli, zalim bir beşinci boyut derebeyi tarafından getirilmişti. Buzul Çağı geldiğinde, Dünya'nın tüm nüfusu yok olmuş ve ruhları şifa ve yeni yaşamlar için Pleiades'e götürülmüştü.

Maldekililer geldiğinde, Dünya Buzul Çağı'nın sonlarına doğru bir kez daha yaşanabilir bir gezegene dönüşüyordu, ancak iklimsel olarak hala insanların yerleşimi için fazla istikrarsızdı. (Ayrıca Dünya kendine ait bir gelecek planına hazırlanıyordu; bu konu bir sonraki bölümde ele alınacak.) Dünya, aralarında dinazorlar ve deniz kaplumbağalarına benzeyen bir grup tarafından iskan edilmişti. Onlar oraya, Andromeda Galaksisi'ndeki tüm bir güneş halkası boyunca Yüce Varlık olarak yüksek boyutlu konumundan düşen öfkeli, zalim bir beşinci boyut derebeyi tarafından getirilmişti. Buzul Çağı geldiğinde, Dünya'nın tüm nüfusu yok olmuş ve ruhları şifa ve yeni yaşamlar için Pleiades'e götürülmüştü.

Tek sorun, Pleiadesliler DNA mutasyonunu keşfettiklerinde, Maldek'te bulunan bitki ve hayvanlardaki desenleri düzeltmek için yeterli zamanın olmamasıydı. Bu nedenle ilk insan kolonizasyonu yeni bir şekilde hazırlandı. Kısmen Maldek'e getirilecek olanların özgüven eksikliğinden ve kısmen de zaman içinde tutarlı bir şekilde düzeltilmesi gereken süregelen kromozom ve DNA değişimlerinden dolayı Pleiades ve Sirius Başmelek Yüksek Konseyi tek bir koruyucunun getirilmesine karar verdi. Gezegen için Yüce Varlık olarak hizmet etmek Maldek'e gelecek ve yüksek boyutlarda gezegenin atmosferinde kalacaktır. Yüce Varlık, Maldek'teki tüm varlıkların yüksek bilinçleriyle kişisel olarak harmanlanmak ve güneş ve galaktik kodlamaları gezegene tercüme etme rolünü üstlenmek zorunda kalacaktı. Bu, eski Marslıların ve Maldek'te yaşayacak diğer grupların Galaktik Merkezden gelen Foton Bandının Sirius, Alcyone, Güneş ve Maldek ile aynı hızda olacağı çok özel bir zamanda gezegene getirilmesiyle yapılacaktı. kendisi. Bu Yüce Varlık, Foton Bandı içinde, insanların ruhlarının ve ruhsal varlıklarının gezegenin yüzeyine doğru yol alacağı kozmik bir geçit görevi görecek. İnsanlar hafif vücut formlarında olacaktı. Foton Bandında ve Yüce Varlığın bilincinde ilerlerken, gezegenin yüzeyine gelene kadar titreşimsel olarak aşağıya doğru inceklerdi. Dünya'da bir ay döngüsü kadar bir süre boyunca, ışık bedenleri tekrar fiziksel hale gelene kadar titreşimsel olarak yavaşlayacaktı.

Yüce Varlık, bireyleşmeyi ve Birliği aynı anda taşıyabilen ve tamamen Marslıların ve diğer galaktik vatandaşların evrimine ve sevgisine adanmış, çok gelişmiş bir varlık olmalıdır. Tüm gezegen ve üzerindeki her tür için İlahi Planın "rüyasını" taşıması, hem yerel, bölgesel ve galaktik güneşlerden gelen kodlamalara tamamen açık olması hem de bağımsız olarak çalışabilmesi ve neye ihtiyaç duyulduğuna karar verebilmesi gerekecekti. Herhangi bir zamanda. Bu yüksek makam için seçilen kişi Başmelek Lucifer'di.

Meleklerden, devalardan ve diğer rehberlerden ve koruyuculardan oluşan lejyonlar, Lucifer ve Galaktik Merkez ile bir grup kaynaşmasının ardından Maldek'i hazırlamak için önden gönderildi. Andromeda galaksisinden bir grup hiyerarşik varlığın yanı sıra Pleiadesli Işık Temsilcileri de bu hazırlık toplantısının parçasıydı, çünkü her iki grup da yeni Maldekililerin evrimsel rehberliğinde anahtar roller oynayacaktı. Hasar gören Andromedalıların çoğu buraya getirildiğinden ve Andromeda ve Samanyolu ikiz alevli galaksiler olarak düşünebileceğiniz şeyler olduğundan, Andromedalılar güneş halkanızda olup bitenlerle güçlü bir ilgiye sahipti. Onlar aynı zamanda gelecek zamanlarda Dünya üzerinde evrensel bir eritme potası için olan İlahi Plan nedeniyle buradaydılar.

Bu arada Maldek'te görev yapacak olanların hepsi aynı süreçten geçti. Galaktik Merkez ile karışıp burada kodlandıktan sonra, Sirius'un kapısından ve bilincinden geçtiler, sonra Alcyone'nin kapısından ve bilincinden, sonra Ülker'in tüm güneşlerinden ve son olarak da güneşinizin Güneşi'nden geçtiler. yüzük. Varlıkların içinden geçtiği her güneş/yıldız, güneş yüzüğünüze ulaşana kadar bir sonrakine açılan kapıydı. Daha büyük koruyucu varlıkların bazıları, gezegenin "çakra sistemini" sürdürmek için Maldek'in atmosferinde ve girdap noktalarında konuşlandırılmıştı. Diğerleri, gezegenin yörüngesini tutarlı tutmak için kutupları korumak ve dengelemek üzere gönderildi. Bazıları ise başlangıçta foton bandından kodlamalar ve talimatlar alacakları gezegenin merkezine gönderildi. Daha sonra Güneş'ten ve yıldızlardan şifreler ve Lucifer'den talimatlar alacaklardı.

Belirlenen emsallerden biri, gezegenin iç çekirdeğinde birbirinin ilahi tamamlayıcısı olan erkek ve dişi varlıkların bulunmasıydı. Tantrik, yaratıcı yaşam gücünün ve erkek/dişi sevgisinin, dengesinin ve eşitliğinin enerjisini tutacaklardı. Bu çiftler, onların talimatlarını alacak ve güneş kodlamalarına ve Lucifer'in onlara verdiği özel talimatlara dayanarak, gezegen ve insanları için içten dışı enerji modellerini oluşturacaklardı. Ana işlevleri birbirleriyle tantrik bir karışım durumuna girmek ve birlikten enerji dalgalarını gezegenin katmanları boyunca yüzeye ve ardından atmosfere yaymaktı. Erkek/dişi dengesi ve cinsel iyileşme, hem eski Marslılar hem de fiziksel yaşam için Maldek'e gelmek üzere seçilen diğer gruplar için hâlâ başlıca karmik temalardı.

[Yazarın Notu: Bu ikinci role oldukça aşınayım, çünkü burası güneş halkanızda ilk kez aktif olduğum yer ve zamandı. Gezegenin merkezinde dengeyi sağlayan dişi varlıklardan biriydim

Tantrik birliğin ve erkek/kadın eşitliğinin ve dengesinin erkek partneriyle.]

Lucifer Maldek'e 5000 Ruh Getiriyor – 0. Yıl

Maldek'teki insansı kolonileşmeden önceki 26.000 yıllık döngünün sonunda, Foton Bandı güneş ve yıldız geçitleri ve gezegenle tam hizadayken, Lucifer hizalanmış geçitlerin her birinden doğrudan Maldek'in atmosferine geldi. Yanında getirdiği hafif bedenlerde 5000'den fazla ruhla harmanlandı. Yakında Maldekili olacak 5000 kişiyle birlikte altıncı boyuta indiğinde, daha önce her ruha iki melek atanmış olan büyük bir güneş meleği grubu onlara katıldı ve ruhlu ışık bedenlerini aldı. yolun geri kalanı. Gezegenin yüzeyine vardıklarında, bir ay döngüsü süren sürecin geri kalanı boyunca dördüncü boyutta durdular. Bu süre zarfında, enkarne olan varlıklar gezegenin atmosferine, frekans modellerine ve yörünge dönüşüne uyum sağladılar. Alışma süresi tamamlandığında üçüncü boyuta son geçiş gerçekleşti. Maldekililer için sanki kısa bir süreliğine uyuyakalmışlar ve sonra Maldek'in yüzeyinde uzayda yolculuk yapma ve meleklerle vakit geçirmeye dair belirsiz anılarla "uyandılar" - sanki bilinçli bir rüya görmüşler gibi. Yaklaşık bir yıl boyunca iki koruyucu melekleriyle telepatik olarak iletişim kurabildiler. Bu sürecin sonunda telepatik iletişim kesildi ve sadece rüyalarda devam etti. Maldekililer değişime önceden hazırlanmışlardı ve değişim geldiğinde de hazırıldılar.

Sömürgeciliğin bu aşamasında basit barınaklar kurulmuş, gıda ve temel bitkisel ilaçlar halkın kullanımına sunulmuş ve tanıtılmıştır. İhtiyaç duyduklarında sessiz iletişim ve rüyalar yoluyla koruyucu meleklerini ve Lucifer'i arayabileceklerini biliyorlardı. Ayrıca var olan her şeyin kutsal olduğu ve saygı duyulması gerektiği, kadın ve erkeğin eşit olduğu, birbirlerinin gerçek değerini ve işlevini keşfetmeleri gerektiği anlatıldı. Cinsel üreme ve ölüm, evrimin amacı ve ihtiyacı ve ruh/ruh bağlantısını iyileştirmenin amacı açıklandı. Doğal eşleşme gezegene gelmeden önce zaten yapılmıştı, dolayısıyla partnerlerle bağ kurma ve çiftleşme eğilimleri bu zamana kadar doğaldı.

İnsanlara önceki enkarnasyonları ve ana gezegenleri anlatılmadı, yalnızca dönüştürülmesi gereken kalıplar anlatıldı. İlk 5200 yıl boyunca, yüksek boyutlu varlıkların temel müdahalesizliği bilinçli seviyelerde mevcuttu. Bununla birlikte, Lucifer ve onun meleklerden, rehberlerden, devalardan ve diğer yardımcılarından oluşan tüm lejyonları yörünge modellerini, güneş kodlamalarını ve atmosferik koşulları korudular ve Maldek'i diğer gezegenlerden veya yıldız sistemlerinden gelen varlıkların istilasından korudular. Mevcut yapıdaki değişiklikler, özellikle de daha yüksek varlıklarla doğrudan teması içeriyorsa, her bir kolonide yalnızca "fikir birliği eksi bir kişi" yoluyla gerçekleştirilebilir. 5200 yılın sonunda, Pleiadesli Işık Temsilcisi üyeleri, Maldekililerin bilincini evrimsel amaca uyandırmak ve diğer gerekli hatırlatmaları veya öğretileri sunmak için her kolonide enkarne olacaklardı. Mevcut düzenin yeniden değerlendirilmesi de o dönemde yapılacaktı.

Mars/Andromeda Kolonisi

Orijinal varlıkların ruhlarının bölünmesi nedeniyle sayıları yaklaşık 750 olan Marslıların yanı sıra, Andromeda galaksisindeki bir gezegende daha önce daha gelişmiş bir grubun kölesi olarak yaşamış varlıklar da vardı. Gezegenleri, yüzeyinin altındaki ve atmosferindeki atomik patlamalar nedeniyle havaya uçtuğunda oradan ayrılmışlardı. Bu Andromedali grubunun sayısı da yaklaşık 750'di. Eski Marslılarla birlikte bir koloniye yerleştirildiler.

Orion Kolonisi

Orion sistemindeki yüzyıllardır köleleştirilmiş bir gezegenden yaklaşık 1500 kişiden oluşan ayrı bir koloni oluşturuldu. Onlara zulmedenler, Mars'ta yaşadığı dönemde iki kez Mars'ı istila eden Lyranlılarla aynı gruptandı. Orion'daki bir güneş halkasının tamamı, güce aç olanlar tarafından ele geçirilmiş ve yönetilmişti. Tıpkı Mars'ta olduğu gibi, 1500 kişilik bu grubun yeni bir gezegene ihtiyaç duymasına neden olan gezegenin atmosferini ve tüm insanlarını yok etmeyi başarmışlardı. Grup bir bütün olarak, gezegenleri yaşanmaz hale geldiğinde özgür olmak istediğinden, Pleiadesliler Galaktik Merkezin talimatıyla müdahale etmiş ve birkaç iyileştirme ve hazırlık aşamasından sonra onları Maldek'e getirmişlerdi.

Kara Delik Kolonisi

Üçüncü bir koloni, farklı bir galakside enkarne olan 1000 varlıktan oluşuyordu. Güneş patlaması bir kara delik yaratmış ve evlerini yok etmişti. Bu, diğer gruplarda olduğu gibi insan kontrolü veya güç ve teknolojinin kötüye kullanılmasından kaynaklanmamıştı; iki galaksinin çarpışmasının sonucuydu. Ruhsal açıdan konuşursak, sözde çarpışma aslında iki dev göksel varlığın çiftleşmesi ve harmanlanmasıydı ve kesinlikle bir felaket değildi. Bu "Kara Delik Kolonisi"nin 1000 varlığı, çarpışma meydana geldiğinde sizin 26.000 yıllık döngünüze eşdeğerden daha az bir sürede evrimleşiyordu. Doğaları melek gibiydi ve temel nitelikleri masumiyet, merak ve herkesin mutlu olma arzusuuydu. Karmik geçmişlerinin çoğu, mutlu kalma ve başkalarını her zaman mutlu etme çabasıyla hoş olmayan duyguları inkar etmekle ilgiliydi. Ayrıca kendilerinin ya da etraflarındaki herhangi birinin herhangi bir şekilde hasta ya da mutsuz olması durumunda kendilerini başarısız gibi hissettikleri için suçluluk ve utanç da taşıyorlardı. Sonuç olarak bağımlılık ırk için bir sorun haline geldi. Alkollü içecekler, halüsinojenik bitkiler, seks ve genel olarak zevkli duyuların tümü, "kafanın iyi olması" veya mutlu kalma çabasıyla aşırı uçlara götürülmüştü. Bu nedenle, galaktik birleşme meydana geldiğinde, daha yüksek boyutlara yükselmeye hazır değillerdi ve onların birleşme deneyimleri dehşet vericiydi.

Genç Ruh Kolonisi

Geriye kalan 1000 varlık, Samanyolu'nun uzak tarafındaki, sizin güneş halkanıza benzeyen bir yıldız sisteminden iki gruptan oluşuyordu. Diğer yeni Maldekililerden farklı olarak bu varlıklar, yerel güneşinden gelen hiçbir kişisel ruh kodlaması olmaksızın kendi ana gezegenlerinde bırakılmışlardı. Bu, hedef yönelimi ve evrime yönelik herhangi bir dış uyaran olmadan ne yapacaklarını görmek içindi. Varlıklar kendileri

kabaca bir milyon yıllık bir süre boyunca bir ve iki boyutlu yaşam formlarından evrimleşen ruhlardı. Grup bilinçleri olarak her iki grup da kendilerine anlam ve amaç verecek daha fazlasının özlemine çekmişti. Bu "Genç Ruh Kolonisi"nin üyeleri, yüksek boyutlardan üçüncü boyut gerçekliğine kendi seçimleriyle gelen varlıklarla temas kurarak yeni seçenekler ve motivasyonlar keşfetmeye hazırdı. Varlığın mahiyeti, nasıl ve kim tarafından yaratıldığı merakı onların da bilinçli zihinlerine yerleşmişti. Ruha arzu duyan bu genç ruhlar, diğer kolonilerle nihai bağlantı yoluyla ve ilk kez bir Yüce Varlık ve Güneş ile ilişki kurarak ruhu bulmak için Maldek'teydiler.

Maldek'teki ilk 2000 yıl boyunca dört koloni birbirinden tamamen bağımsız kaldı. Bunun nedeni birinden diğerine seyahat mesafeleri ve ayrıca önceden belirlenmiş zamanlamaydı. Grupların yeni ana gezegenlerine ve çevresine alışmaları, genetik olarak mümkün olduğunca iyileşmeleri ve keşfetmeye yönelik bilinçli bir dürtü geliştirmeleri için zamana ihtiyaçları vardı. 2000 yıl sonra Maldek'teki bitki ve hayvanların çoğu kromozomal mutasyonlardan temizlendi ve Maldekililer bu daha sağlıklı besin kaynaklarına ruh seviyesi ve DNA mutasyon iyileşmesi ile yanıt vermeye başladılar.

Genel olarak Maldekililer basit ve biraz uyusuk insanlardı. Ruhun bedenle bağlantısının belirli yönlerinin ve yedinci çakradaki yaratılışa yönelik dürtülerin, kromozomal mutasyonlar en azından kısmen iyileşene kadar uykuda kalmasına önceden karar verilmişti. Onların epifiz bezleri, 26.000 yıllık daha uzun evrimin ilk 5200 yıllık döngüsünün yarısı olan 2600 yılda gerçekleşecek olan kararlaştırılan aktivasyon zamanına kadar yüksek boyutlu frekansları, iletişimi ve ışığı alacak donanımına sahip değildi. döngü.

Maldekililer seyahat etmeye başladıklarında birçok yönden ruhsal olarak hâlâ uykudaydılar ve gerçekliğin doğasını sorgulamaya eğilimli değillerdi. Ancak seyahat etme ve keşfetme dürtüsü harekete geçti ve sömürgeciler hacca gitmeye başladı. Başlangıçta, bu hac ziyaretleri otuz kişiden fazla olmayan küçük gruplar tarafından, bir defada yirmi günden fazla olmamak üzere yapıyordu. Maldek bolluğun olduğu bir gezegen olduğu için yolculuk minimum yiyecek kaynağıyla yapıyordu; o zamanlar bölge sakinleri et yiyordu ve yol boyunca yiyecek buluyorlardı. Yolculuklarının sonunda gezginlerin yaşadıklarını anlatacakları büyük toplantılar yapıyordu.

Marslı/Andromedalı Kolonistler Genç Ruh Kolonistleriyle Buluşuyor – 2000 Yılı

İnsanlardan bazıları daha uzak yerlere seyahat etmenin arzu edilir olduğunu hissetmeye başladı. Bir sonraki hedefleri belirli bir tepe sırasının ötesine geçmek ya da başka dünyaların var olabileceği büyük bir su kütesinin çevresini dolaşmaktı. Altmış kişiye kadar daha büyük gruplar bu uzun yolculuklara hazırlandı ve yola çıktı. Bu daha geniş keşiflerden ilkinde, Mars/Andromeda Kolonisinden bir grubun Genç Ruh Kolonisinden bir grupla yolları kesişti. Her iki grup da ilk başta şaşırılmıştı ama merakın mevcut boşlukları doldurmasına izin verdiler. Her kültürde farklılıklar ve çok farklı lehçeler olmasına rağmen dilleri hemen hemen aynıydı. Başlangıçta tüm kolonilere aynı temel dil verilmişti, böylece gruplar nihayet birbirleriyle temasa geçtiğinde yalnızca kültürel sapmalar ortaya çıkacaktı.

Bu ilk karşılaşma, birkaç gün boyunca birlikte kamp yapmaya, hikaye anlatmaya, küçük dil engellerini aşmaya, yiyecek paylaşmaya ve ortak noktaları ve farklılıkları keşfetmeye yol açtı. İlgili herkes için heyecan verici bir zamandı ve merakın ve yaratıcı düşüncenin ortaya çıkmasında önemli bir ilk adımdı. İlk başta, ilgili herkesin asıl ilgisi yaşamın sıradan yönlerinin karşılaştırılmasıydı. Tutumların paylaşılması ve kültürel kişilik farklılıkları takip etti. Şu andaki evrim ve beyin fonksiyonları düzeyinde, merakları uzun bir süre için bu kadardı. Yaklaşık bir hafta birlikte kamp yaptıktan sonra, her koloniden bir heyetin yeni buldukları arkadaşlarının kolonisini ziyaret etmesine karar verdiler. Gruplar kendi evlerine döndüklerinde, her birinin yaklaşık yarısı orijinal koloni üyelerinden ve yarısı da yeni keşfedilen koloniden gelen üyelerden oluşuyordu. Genç Ruh kolonicileri, kendi kolonilerinde bile Marslı/Andromedalı kolonicilerin liderliğine boyun eğme yönünde doğal bir eğilime sahipti. Marslı/Andromedalılar, Genç Ruh grubuna göre daha kararlı, zihinsel olarak daha üstün, daha yaratıcı ve meraklı görünüyordu.

Her iki grubun da yeni arkadaşları eşliğinde eve dönüşleri büyük heyecan yarattı. Mars/Andromeda Kolonisinde, sömürgecilerin Maldek'ten önceki kendi karmik geçmişleri nedeniyle yeni gelenlere karşı derin bir güvensizlik ve şüphecilik vardı. Hem Marslılar hem de Andromedalılar kendi gezegenlerinde işgalciler tarafından köleleştirilmiş ve yok edilmişlerdi, bu yüzden Genç Ruh Kolonisi'ndeki masum varlıklara karşı bilinçaltında derin korkular ve ihtiyat taşıyorlardı. Öte yandan Genç Ruh kolonicileri çok saf ve güven vericiydi. Aynı zamanda daha gelişmiş - ya da en azından daha deneyimli - ruhlarla temas kurmaya istekliydi ve ev sahiplerinin kідeminden hemen vazgeçtiler. Bu son gerçek, ev sahibi koloni üyelerinin onları kabul etmesini ve evlerini onlarla paylaşmasını kolaylaştırdı.

Genç Ruh Kolonisinde Marslı/Andromedalı ziyaretçiler huşu, merak ve büyük bir coşkuyla karşılandı. Herkes yeni arkadaşlarının kendileriyle birlikte evlerinde kalmasını istiyordu. Misafirler rahatsız olana ve sohbet veya aktivite başlatmaya çalışana kadar uzun süre oturup ziyaretçilere bakıyorlardı. Misafirler bir şeyler istediklerinde istekleri hızla karşılanıyor; Hatta ev sahipleri onların ihtiyaçlarını öngöremedikleri için biraz özür diliyordu. Marslı/Andromedalı ziyaretçiler nazik davrandılar ve ev sahiplerinin bu zayıflığından faydalanmadılar. Aksine, bunu hem sinir bozucu hem de tuhaf buldular.

Üzerinde mutabakata varılan bir zaman geçtikten sonra (kolaylık olması açısından ben Ra, bunu ay döngüsü olarak adlandıracam) her iki koloniden gelen yolcular, her iki koloniye yaptıkları ziyaretlerden hikayeler paylaşarak, birkaç günlüğüne tekrar ziyaret ettikleri orijinal buluşma noktasına doğru yola çıktılar. diğerinin kolonileri. Ziyaretçi olanlar kendi evlerine döndüler ve her koloniden yaklaşık otuz yeni üye, onlarla birlikte yeni arkadaşlarının evlerine geri döndü. Bu değişim programı iki yıldan fazla sürdü ve her koloniden toplam 150 kişi gezegendeki komşularını ziyaret etti. Her koloniye özgü malların ticareti tartışılmıştı, ancak çoğu öge için seyahat süresi ve zorluk nedeniyle pratik görünmüyordu. Mars/Andromeda Kolonisine yapılan bir dönüş yolculuğu sırasında bir çözüm fikri gelişti. Yol boyunca bir kayanın kaymasına tanık olan bir adam, zihinsel olarak yuvarlanma kavramını kolay bir yuvarlanma yöntemi olarak algıladı.

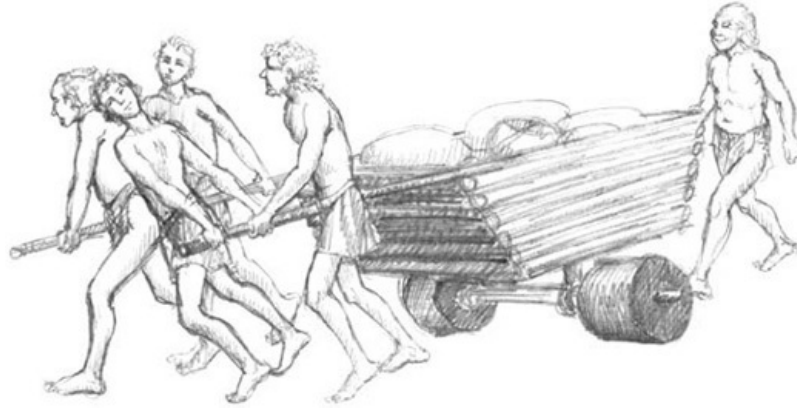
hareket. Demetleri sürüklemek ya da taşımak çok fazla iş gerektiriyordu ama yuvarlanmak umut vericiydi. Altı ay içinde basit ama etkili bir tekerleğin yanı sıra eşyaları taşımak için basit bir araba icat edildi.

Bu arada diğer iki koloni de kısa yolculuklar ve hac gezileri yapıyordu ancak henüz başka medeniyetlerle karşılaşmamışlardı. Evrimsel seviyeleri ve kültürel gelişimleri, yeni arayüze giren iki gruba çok benziyordu.

Ticaret Başlıyor – Yıl 2003

İlk iki ticaret yolculuğunda, daha güçlü adamlar sırayla ticari mallarla dolu arabayı Mars/Andromeda Kolonisinden Genç Ruh Kolonisine çekiyorlardı. İki yer arasında geniş bir yol kullanılmış ve yol görevi görüyordu ama yine de çok yavaş bir yolculuktu. Marslı/Andromedalı adamlar ayrıca ticaret yaptıkları mallarla dolu tekerlekli arabayı kendi kolonilerine geri çektiler. Ticaret, Maldekililerin yaşam tarzlarına yepyeni bir heyecan ve olasılık alanı ekledi ve yalnızca iki yolculuktan sonra, arabaları öküz benzeri büyük hayvanların çekmesi fikri akıllarına geldi. Hayvanların koşum takımına alınması ve eğitilmesinin ayrıntılarını çözmek biraz zaman aldı, ancak iki koloninin ilk buluşmasından sonraki üç buçuk yıl içinde tekerleğin, arabaların ve hayvanların iş için kullanılmasına başlandı.

Bir sonraki yeni yaratıcı fikir işte bu aşamada ortaya çıktı. Neredeyse aynı anda iki grup, keşfedilecek başka Maldeki kolonileri ve/veya başka ortamlar ve doğal kaynaklar olup olmadığını öğrenmek için birlikte yeni yönleri keşfetmeye karar verdi. Her koloniden otuz kişilik bir grup Genç Ruh Kolonisinde bir araya gelerek yeni bir ortak maceraya çıktılar. Maldekilere devasa ve sonsuz görünen bir okyanusa gelmeden önce bir buçuk ay döngüsüne eşdeğer yolculuk yaptılar. Yolculuğa kıyı şeridi boyunca birkaç gün daha devam etmek onları tekneler olmadan geçilemeyecek kadar derin olan büyük bir nehir körfezine götürdü ve tekneler henüz icat edilmemişti. Ancak nehirde yüzen ve denize açılan kütüklerin görüntüsü, su taşımacılığına dair ilk düşünce tohumunu ekti. Gezginler, nehrin daha dar ve sığ kısımlarını bulmak için iç kesimleri keşfederken birkaç gün boyunca nehir kenarında kamp kurdular, ancak hiçbiri bulunamadı. Ancak daha önce hiç görmedikleri büyük balıkları yakalamanın bir yolunu keşfettiler ve kaşifler levrek benzeri bir şeyden oluşan ilk öğünün tadını çıkardılar.

Üç Koloni Buluşuyor – Yıl 2004

Geri döndükten sonra gezginler, genel olarak bu yolculuğun her iki grup için de heyecan verici ve teşvik edici olduğuna karar verdiler. Bir sonraki ortak gezilerine Mars/Andromeda Kolonisi'nde başlama konusunda anlaştılar. Bu yolculuk onları her iki grubun da alışık olduğundan daha kuru ve sıcak olan açık bir ovaya götürdü. Düz ova sonsuza dek süreceği gibi görünüyordu, ta ki neredeyse iki buçuk ay döngüsünün sonunda başka bir büyük nehir keşfedilene kadar. Geçilemez sulara varmak onların kaderi gibi görünüyordu. Ancak bu sefer, su yolculuğunu icat etmek için başka bir ilham kaynağı vardı: nehrin kıyılarını yukarı ve aşağı keşfederken, uzak tarafta kamp kurmuş bir grup insanla karşılaştılar. Bu insanlar, büyük bir fark dışında diğer iki koloninin üyelerine benziyorlardı; yeni ve ulaşılamayan insanlar son derece koyu tenliydi ve bazılarının, diğer koloniciler için de yeni olan, kar beyazı saçları vardı.

Nehrin karşı tarafında birbirlerine bağırma girişimleri sonuçsuz kaldı. Nehir derindi ve anlaşılabilen sesler dışında, onların seslerini engelleyecek kadar güçlü akıyordu. Gezginler yeni, tanımadıkları insanların karşısında kamp kurmuşlardı; bu insanlarla tanışmanın manyetik çekimi o kadar güçlüydü ki oradan ayrılmak zordu. Aslında, grup ayrıldığında, her koloniden beşer kişi olmak üzere on gönüllü kalmayı seçti ve aslen Orion'lu olan koyu tenli kolonicilerden nehrin karşı tarafında kamp kurmayı seçti. Orionlu koloniciler aynı zamanda yolculuk arkadaşları evlerine dönerken küçük bir grubu nehir kenarında kamp kurarak bırakmayı da seçtiler.

İsteksizce ve nehirleri geçmek için bir araca fazlasıyla ihtiyaç duyan maceracıların geri kalanı, kendi kolonilerine doğru yola çıktı. Evdeki hikayeleri yeni grup hakkında merak uyandırdı ve onlarla iletişim kurma arzusunu uyandırdı. Nehrin her iki yakasındaki kamplar Maldeki kolonicilerden üçünü temsil ederken, evdekiler yeni keşif ve aşılamaz gibi görünen nehir bariyeri karşısında heyecan içindeydi.

İlk Nehir Geçişi – 2004 Yılı

Söz konusu kolonilerin üçünde de insanlar, mevcut ihtiyaçlarını karşılayacak bir zanaat icat etme çabasıyla meşgul oldular. Ağırıklarını taşıyabilecek bir şeyi yüzdürmek için en kolay kısmıydı

çözüm. Okyanusun kenarında yüzen kütükler onlara kütükleri birbirine bağlayıp bir sal yapma fikrini vermişti. Daha zorlayıcı olan sorun, salın varış noktasının ötesinde akıntıya karşı yüzmesini önlemek için salı nasıl yönlendireceğiydi. Normal deneme yanılma sürecinden sonra nihayet kürek yapımını denemeye başladılar ve mümkün görünen bir tasarımı ortaya çıkardılar. Mars/Andromeda Kolonisi buluş sürecinde başı çekti ve dört çift kürek yaptıktan sonra sekiz güçlü kürekçiye izin vererek Genç Ruh Kolonisine nehre dönüp bir plan denemeye hazır olduklarını bildirdi.

Nehir bölgesine geri dönmek iki buçuk ay döngüsü kadar uzun bir yolculuktu. Oraya vardıklarında ve buluş fikrini nehir kenarında kamp kuran adamlarla paylaştıklarında, salı inşa etmek için eşit büyüklükte ağaçlar aramaya başladı. Nehir kampına döndükten iki hafta sonra bir sal yapılmış ve teste hazır hale gelmişti. En güçlü on altı kişinin kargo olmadan ilk önce gitmesine karar verildi. Bu, gerektiğinde her biri için bir yardım görevlisiyle birlikte sekiz adamın her zaman kürek çekmesine olanak tanıyacaktı. Nehir taşmamasına ya da olağanüstü hızlı olmamasına rağmen normal akış, adamların salın doğru yönde ilerlemesini sağlamak için sıkı çalışmasını sağlamaya yetiyordu. İlk denemede tüm yolu geçtiler ama nehrin neredeyse yarım mil aşağısında. Her iki taraftaki insanlar da ilerlemeyi takip ediyor, sal akıntı tarafından sürüklenirken nehrin kıyısı boyunca aşağı doğru yürüyorlardı.

Sal karşı kıyıya ulaştığında nehrin her iki yakasından da büyük bir kutlama çılgılığı yükseldi. Siyah koloniciler salın kıyıya çekilmesine yardım etmek için koştular ve sonra her iki grup da geride durup, bilinçsizce birbirlerine baktılar. Birbirlerini tepeden tırnağa kadar ve birkaç dakika sonra görünümdeki tuhaflıklar, genel benzerlikler ve farklılıklar hakkında yorumlar yapmaya başladılar. Daha sonra herkesin dilinin, yine yalnızca kültürel ve diyalektik farklılıklar dışında benzer olduğu fark edildi.

Orionlu koloniciler, açık tenlileri, onları takip ederek kamplarına geri dönmeye davet ettiler ve orada yeni gelenleri soymaya başladılar. Yeni gelen yolculara banyo yapmak ve onlara masaj yapmak, halkları arasında bir gelenektir ve ortak bir nezaket olarak kabul ediliyordu. Ancak yeni gelenler bu garip ve şüpheli hareket karşısında şaşkınlıkla ve gerginlik arttı. Orionlu koloniciler, misafirlerinin sergilediği bariz ihtiyatlı tavrı anlamadılar çünkü akıllarında onları onurlandırmışlardı. Birkaç dakika sonra, şaşkın Orion kolonicilerinden biri şunu söylediğinde yanlış anlaşılma daha da netleşti: "Sizi onurlandırıyoruz. Onurlandırılmaktan hoşlanmıyor musun?" Yeni gelenlerden biri Orionlu kolonicilere kendilerini onurlandırılmak yerine istila edilmiş hissettiklerini bildirdi. Bu noktada, Orionlu kolonicilerden biri bir anda anladı ve geleneklerini ayrıntılı bir şekilde açıkladı. Daha sonra yeni gelenlerin yolculuktan döndüklerinde birbirlerini nasıl onurlandırdıklarını sordu. Bu, kültürleri ve yaşam tarzlarını karşılaştırmaların başlangıcıydı.

Günün yarısı bitmeden Orion kolonicileri ve diğer iki koloniden on altı kişi salı kamp alanına geri sürüklemeyi başardılar. Yolun yarısında birisi onu suyun kenarından akıntıya karşı çekmeyi düşündü ki bu, onu kuru ve kayalık arazide çekmekten çok daha kolaydı. Akşam olduğunda kırk yolcunun tamamı ve nehir kenarında kamp kurmuş olan on kişi nehri geçerek Orion kolonicilerinin kampına ulaşmıştı. İnsanlar gece boyunca konuşup kutlarken, yemekler birlikte hazırlandı ve paylaşıldı. Yeni gelenler, bir ay döngüsünden daha kısa bir mesafede bulunan Orion kolonicilerinin evlerine davet edildi. Bütün kalbiyle kabul ettiler ve ertesi gün yolculuklarının bir sonraki aşamasına doğru yola çıktılar.

Altmış kişilik grup Orion Kolonisine vardıklarında, küçük dil farklılıklarına neredeyse hakim olmuşlardı ve birbirlerinin tarihlerinin çoğunu biliyorlardı. Onları gören herkes şaşkınlık ve merakla karşılandılar. Salla ilgili hikayeler anlatıldığında insanlar hayrete düştü. Elbette ziyaretçiler, ritüel temizlik ve masaj için onları soymaya çalışan ev sahipleri tarafından bir kez daha karşılandı. Bu kez gezginlerin çoğu bu deneyim için "kendilerini heyecanlandırdılar" ve şaşırtıcı bir şekilde bunu çok zevkli buldular. Yeni gelenlerin yaklaşık üçte biri katılmaya cesaret edemedi ve başlangıçta onları karşılayan Orion kampçılarının yardımıyla kültürel farklılığı saldırgan olmayan bir şekilde açıklamayı başardılar. Bunu ziyafet ve uzun saatler süren soru-cevap takip etti. Yeni gelenlere birkaç gün boyunca gezi turları düzenlendi ve bu turlar sırasında her mahalle, ev, bahçe ve dükkân gezildi.

Orion halkı kendi icatlarıyla gurur duyuyordu; tahlil öğretmek veya giysi için elyaf dokumak için kullanılan en basit cihazlar bile. Alet ve cihazlarını gösterdiler ve bunların nasıl, ne zaman ve kim tarafından icat edildiğini anlattılar. Daha sonra yeni gelenlere bu görevleri nasıl yerine getirdikleri soruldu. Çoğu zaman, Marslı/Andromedalı koloniciler daha karmaşık keşifler ve yöntemler tanımadılar ve bu da gösteri taleplerine yol açtı. Yapılması kolay ürünler yapıldı ve gösterildi ve yeni gelenler, son derece zeki ve zeki olmalarıyla hızla ün kazandı. Bu itibar, sal ve küreklerin şaşırtıcı icadıyla zaten kurulmuştu ve çeşitli sömürgeciler birbirleriyle konuşup paylaştıkça daha da genişledi.

Bir ay döngüsü daha geçtikten sonra dönüş yolculuğu için planlar yapıldı. Orion Kolonisinin üyeleri onlarla birlikte dönmeye davet edildi ve elli kişinin bunu yapmasına karar verildi. Mars/Andromeda Kolonisinden üç aile ve Genç Ruh Kolonisinden üç aile Orion Kolonisinde kalmaya karar verdi. Bu nedenle, dönüş yolculuğuna başladıklarında, iki koloniden elli Orion kolonicisine eşlik eden yalnızca otuz beş yolcu vardı. Orion kolonicilerinin neredeyse yarısı, onları uğurlamak için gezgin grubuyla birlikte nehre gitti. Bu, yolculuğun daha yavaş olmasına ve yiyecek taşıma ihtiyacını doğurdu, ancak yine de kimse onları yola çıkmaktan caydırmayı düşünmedi bile. Orionlu koloniciler, mucizevi deniz araçlarının kullanımına tanık olmanın yanı sıra, diğer kolonicilerin maceralarına küçük bir şekilde katılmak konusunda da istekliydiler.

Nehri geçtikten sonra yolculuğun geri kalanı iki buçuk ay döngüsü daha sürdü. Yolculukla ilgili seyahat süresinin kısaltılması gerektiği konusunda çok fazla konuşma vardı, ancak o noktada karayolu yolculuğu kadar uzak bir şeyi tartışmak bile boşuna görünüyordu. Öküz arabaları, yürüyen insanlar kadar ya da onlardan daha yavaştı, özellikle de arabalar çok doluyorsa, daha hızlı yolculuk imkansız görünüyordu.

Mars/Andromeda Kolonisine varış, yeni bir heyecan turu, uzun akşamlar boyunca hikaye anlatımı, soru-cevap oturumları, koloni turları ve koloninin sahip olduğu her aletin, dokuma cihazının ve mekanik buluşun gösterilmesini beraberinde getirdi. Tekerlekler ve öküz arabaları Orion ziyaretçilerinin korku dolu haykışlarına neden oldu, özellikle de her ikisinin de

yakın geçmişte icat edilmiştir. Yeni kolonide bir haftalık dinlenme ve keşiften sonra, Orionlu kolonicilerin yaklaşık yarısı Genç Ruh Kolonisi'ne doğru yola çıktı ve nehir geçiş yolculuğunda olan üyelerine ve bir düzine Marslı/Andromedalı koloniciye eşlik etti. Bu karma gruplarda seyahat etmek, katılan herkes için her zaman eğlenceliydi. Paylaşılan yemeklerin ve hikayelerin olduğu akşamlar ve beklenen maceralar hakkındaki konuşmalar, yol boyunca manzara ve çeşitli iklim ve arazilerle eşitlenen gezinin en önemli anlarıydı. Yani yolculuk, diğer iki buçuk ay döngüsünden daha uzun olmasına rağmen sorunsuz ve keyifliydi.

Genç Ruh Kolonisine varış, daha fazla heyecan, gece geç saatlere kadar konuşma ve hikaye anlatmanın yanı sıra olağan turlar ve alet ve cihazların gösterilerini de beraberinde getirdi. İnsanlar birbirlerinden o kadar çok şey öğreniyorlardı ki, her üç koloni de sadece buluşarak ve birbirleriyle paylaşarak mekanik alanında geliyordu. Yine, Genç Ruh Kolonisinden Orion Kolonisine yolculuk neredeyse altı ay döngüsü sürdüğünden, nasıl daha hızlı seyahat edileceğine dair konuşmalar yaygındı.

Diğer iki grubu ziyarete gelen Orionlulardan bazıları, bu yeni insanlarla birlikte kalıp evlerini kurmak istiyorlardı. Herkes aynı fikirde olduğundan, Genç Ruh Kolonisinde üç aile kaldı ve Mars/Andromeda Kolonisinde beş aile kaldı. Daha önce, Genç Ruh Kolonisinden birkaç aile Mars/Andromeda Kolonisine taşınmıştı ve Mars/Andromeda Kolonisinin üyeleri de Genç Ruh Kolonisine kalıcı olarak taşınmıştı. Böylece Maldek'in kolonileri çeşitleniyordu. Ayrıca iki koloninin ortasında kurulmuş küçük bir köy de vardı. Başlangıçta iki koloni arasındaki yolcular için bir mola yeri ve aynı zamanda insanların ticari malları bırakmak ve almak için sadece yarım mesafe ve süre içinde gidebilecekleri bir ticaret merkezi olarak yaratılmış ve kabul edilmişti. Bu küçük köyün var olduğu bir yıl boyunca, her koloniden yaklaşık otuz kişiyi kapsayacak şekilde büyümüştü. Ticari mallar karşılığında yolcuları barındırmak için kullanılabilecek ekstra binalar inşaat halindeydi.

Mars/Andromeda Kolonisi ile Orion Kolonisi arasında ticaret ve seyahat konaklamaları için başka bir küçük köy kurma fikri kısa sürede hayata geçirildi. Böylece nehrin ilk geçişinden sonraki bir buçuk yıl içinde nehrin Mars/Andromeda tarafında bir köy kuruldu. Bu site, üç koloninin her birinden bir düzine kadar üyeye başladı ve bir yıl içinde oldukça eşit bir şekilde karışık olarak 200 kişiye ulaştı. Kısa bir süre sonra farklı ırklar arasındaki çiftleşme ve evlilik bunu takip etti; böylece seyahatler ve keşifler başladıktan on yıl sonra, üç koloni oldukça bütünleşmeye başladı ve olası tüm karışımlardan çocuklar üretmeye başladı. İnsanlar değişiklikler ve yeni fırsatlar konusunda heyecanlıydı ve çoğu orijinal evlerinde kalmayı tercih etse de, hepsi diğer kolonilerden gelen üyeleri memnuniyetle karşıladı ve birbirleriyle kaynaşma ve birbirleriyle evlenme konusunda ikinci bir düşünceye bile sahip değildi.

Seyahat ve keşif çağından on iki yıl sonra, Genç Ruh kolonicileri ve Marslı/Andromedalı koloniciler nehir girişinin denize döküldüğü okyanusa yaptıkları önceki geziyi hatırladılar. Nehrin diğer yakasını keşfetmek için geri dönüp o bölgede başka bir sal inşa etme konusunda konuşmalar başladı. Belki orada başka koloniler de vardı ve herkes kesinlikle bunu öğrenmek istiyordu. Seyahat planları yapıldı ve üç koloninin de toplam altmış beş üyesi bu yeni maceraya çıktı. Arkadaşları seyahat ederken, evdeki sömürgeciler yoğun bir şekilde tekerleğin ve öküz arabasının tasarımını geliştirmeye ve seyahati hızlandırmanın yollarını bulmaya çalıştılar.

Kaşifler nehre ulaştılar ve kürek çekerken bile akıntı tarafından nasıl aşağı doğru sürüklendiklerini hatırlayarak akıntının bir mil kadar yukarısına gidip orada sal yapmaya karar verdiler. Akıntı daha güçlü olduğundan ve akıntıya karşı mesafe ve kürek gücü açısından buna karşı koymaları gerektiğinden, bu girişim için daha büyük kürekler de yaptılar. Salı inşa ettiler ve herkesi nehrin karşısına geçirdiler, sonra tekrar kıyı şeridi boyunca yaya olarak yola çıktılar. Birkaç gün sonra iki gruba ayrıldılar. Uzakta keskin, üçgen şekilli bir dağ vardı. Grubun yarısı iç kısımlara gitti ve yarısı okyanus kıyısını takip ederek yarım ay döngüsünün ortasında, üçgen dağın eteğinde buluşmayı kabul etti.

Gezginler Kara Delik Kolonisine Varıyor – 2012 Yılı

Süre dolduğunda ve iki grup birbiriyle buluştuğunda, rapor edecekleri çok az şey vardı. Böylece daha fazla keşif için tekrar bölünmeye karar verdiler. Bu sefer bir dolunay keşif döngüsünden sonra buluşmaya karar verdiler. Mümkün olduğu kadar çok bölgeyi ele geçirmek isteyen iki grup, mümkün olduğunca az zaman kaybetmek için daha uzun saatler seyahat etti ve yol boyunca yenilebilir ne bulursa onu yiyordu. Başka bir grup insanı bulma konusunda acil bir ihtiyaç vardı; hayal kırıklığına uğramadılar. Tahsis edilen sürenin yarısından az bir sürede, iç kısımdaki grup dördüncü Maldeki kolonisine ulaştı. Ortasından bir dere geçen dar bir vadide yer alıyordu ve gezgin grubu neredeyse üzerine gelene kadar görüleliyordu. Koloniye yaklaştıklarında şaşkınlık ve merakla karşılaştılar. Yeni gelenlerden oluşan garip bir grubun haberi yayıldıkça koloninin her yerinden insanlar koşarak geldi: bazıları açık tenli ve sarı saçlı, bazıları açık ila orta tenli ve koyu saçlı, bazıları ise çok koyu tenli ve siyah veya kar rengindeydi. Beyaz saç.

Yeni koloni Kara Delik Kolonisi'nin insanları alışılmadık mavimsi gri ten rengine, mavi-siyah saçlara ve siyah gözlere sahipti. Aşırı mavi bir renk olmasa da, Dünya'daki Doğu Hindistan tanrısı Krishna'nın günümüzdeki resimlerine benziyorlardı. Ayrıca diğer üç koloninin üyelerinden çok daha uzun ve güçlüydüler, bu da onları oldukça çarpıcı bir grup haline getiriyordu. Bir kez daha dil benzerlikleri hakkında keşifler yapıldı ve iletişim nispeten kolaylaştı. Gezginler Kara Delik Kolonisinde sanki gökten yeni inmiş bir tür tanrılarını yarılarından az bir sürede, iç kısımdaki grup dördüncü Maldeki kolonicilerinin aklına bile gelmemişti. Dolayısıyla diğer medeniyetlerin üyelerinin doğrudan evlerine girmesi daha da şaşırtıcıydı. Ancak birkaç gün boyunca hikayelerin paylaşılması ve soruların yanıtlanması, ziyaretçilerin tanrı olduklarına dair gizemin bir kısmını giderdi. Ancak bu paylaşım yeni ilgi alanlarını da beraberinde getirdi. Gezginlere içtenlikle davranıldı, ancak daha önceki ilk karşılaşmalarda olduğundan daha mesafeli davranıldı.

Kaşiflerden birkaçı, belirlenen varış noktasında ve zamanda okyanus kıyısındaki yolcularla buluşmak üzere gönderildi. Grubun geri kalanıyla birlikte Kara Delik Kolonisi'ne döndüler. Gezginler, Kara Delik Kolonisi üyelerinden ayrı bir yerde barındırılıyordu ve onlara kaba davranılmasa da, ev sahibi koloni üyelerinden alışık olduklarından daha fazla ayrı kalmışlardı.

Kara Delik Kolonisindeki bir buçuk ay döngüsünden sonra gezginlerin evlerine dönmelerine karar verildi. Ev sahipleri koloniden insanları kendileriyle birlikte geri göndermeye davet edildiler ve Kara Delik kolonicilerinin diğer tüm kolonilere götürülüp her birindeki yaşam tarzlarıyla tanıştırılacağına söz verdiler. Kara Delik Kolonisi bir bütün olarak teklifi hemen reddetti ve gezginleri geride bir heyet bırakmaya davet etmedi. Böylece gezici grup tam sayıyla kendi kolonilerine geri döndü.

Gezginlerin anlamadığı şey Kara Delik Kolonisi üyelerinin kökeniydi. İki galaksinin ani çarpışması, tüm insanların ani ölümü ve kendilerinin kara delikte geçici olarak kaybolması, bu insanların ruhlarında bir değişim korkusu ya da ani ve beklenmedik bir şey korkusu bırakmıştı. Okyanuslar, nehirler, deniz taşıtları, tekerlekler ve öküz arabaları hakkındaki tüm konuşmaların yanı sıra, gezgin grubunun çok ani ve beklenmedik bir şekilde gelişi, Kara Delik kolonicilerini sersemlemiş ve içten sarsılmış hissetmelerine neden olmuştu. Kaygı ve dehşet duygularının bilinçaltı nedenleri Kara Delik Kolonisi halkı tarafından bile anlaşılmadı; ama dışarıdakilerin mümkün olduğunca az etkisine izin vermek için belli belirsiz uzak ve mesafeli kalmışlardı. Davetsizlerin gitmesi onları rahatlatmıştı. Aynı zamanda yeni olasılık dünyalarının kapıları da açılmıştı. Kara Delik Kolonisi'nin insanları artık kafalarını kuma gömemez ve statükolarından memnun ve güvende kalamazlardı. Artık hayatta daha önce anladıklarından daha fazlası vardı ve bu bilgi yüzünden ruhları asla aynı olmayacaktı.

Keşif ve Buluş - 2012 - 3200 Yılları

Gezginler evlerine döndüklerinde, kendilerine gösterilen samimi ama mesafeli muameleyi ve mavi insanların seyahate ilgisizliğini anlattılar. Bu yönde daha fazla keşif zamanı harcamaya gerek olmadığı konusunda anlaşıldı ve böylece ticaret ve seyahat koşullarının iyileştirilmesine ve kültürel ufuklarının genişletilmesine odaklandılar. Müzik ve ilkel sanat biçimleri değiş tokuş edilmeye ve harmanlanmaya başlıyordu ve bu karışımlardan yeni sesler ve tasarımlar doğuyordu. Evrim genel olarak zaman geçtikçe daha da hızlandı.

Sal, yarı yüzen bir tekneye, ardından da bir tür yüzen köprüye dönüştü. Bu son buluş, su seviyeleri yükselene ve akıntılar artıp köprüyü yıkayana kadar insanlar için işe yaradı. Bir sonraki evrimsel adım, su seviyesinden etkilenmeyen sallanan bir köprüydü. Orijinal geçiş yerinin yaklaşık bir buçuk mil aşağısında benzer yükseklikte iki kıyının bulunduğu bir alan bulunuyordu. Bu ilk sallanan köprünün testine 500'den fazla kişi katıldı. Elbette herkes bunu denemek zorundaydı ve günün sonunda güçlü bir sonuç elde ettiğinde, bu muhteşem yeni buluşu kutladılar.

Normal teknolojik ve kültürel evrimsel büyüme sonraki birkaç yüzyıl boyunca, ilk 2600 yılın sonuna kadar devam etti. O zamana kadar kromozomal kusurların çoğu temizlenmişti ya da temizlenme yolundaydı. İnsanların DNA'sındaki yerleşik zamanlama mekanizması ve Güneş'in kodlaması etkinleştirildi. İlk başta insanlar rüyalarını daha detaylı hatırladılar ve rüyalarının önemini fark ettiler. Daha sonra, yedinci çakraları ve epifiz bezleri aktive edildiğinde, insanlar enerji ve düşünceleri olduğu gibi kabul etmek yerine bunların farkına varmaya başladılar. Daha algısal bir derinlikle ve ince renk farklılıklarının farkındalığıyla görmeye başladılar. Tatların, seslerin, kokuların, şekillerin ve renklerin incelikleri yavaş yavaş duyularında uyanmaya başladı. Pişirme yöntemleri onların daha sofistike damak zevklerine uyacak şekilde değiştirildi. Sanat, gerçekçiliğe yönelme ve üç boyutlu izlenimler ve benzerlikler yaratma vurgusuyla yeni bir anlam kazandı. Portrelerde uzmanlaşanlara özellikle saygı duyuldu ve genel olarak daha gerçekçi sanatlar büyük övgü aldı.

Bunu yaklaşık 2700 yıllık kolonileşme döneminde sağlam köprü inşaatı izledi ve tekerlekler o kadar pürüzsüz hale geldi ki, öküz arabalarının yolculuğu başlangıçtaki yarısı kadar sürdü. Birbirleriyle ticaret yapan ve karışan üç koloni, her koloninin nüfusunun neredeyse yarısı diğer kolonilerden birinden gelen veya karışık çiftleşmenin çocukları olan üyelerden oluşana kadar giderek daha fazla entegre hale geldi.

Sonraki 100 yıl içinde süslü yapılar ve hiyeroglif yazılar geliştirildi. Sonraki 200 yıl içinde Maldekililer ilk kitaplar olan kil tabletleri yarattılar ve daha sonra kitaplar ortaya çıktı.

papirüs üzerine yazılmıştır. Yazılı dil, ana temalardaki varyasyonlarla altmış ana karaktere kadar basitleştirildi. Çocukların tarihi, sanatı, yazı dilini ve temel yaşam becerilerini öğrendikleri okullar açıldı. Yetenek gösterenlere enstrüman yapımı, müzik, köprü inşası, ilaçlarla şifa ve diğer uzmanlıklar öğretildi.

Kara Delik Kolonisine İkinci Yolculuk - Yıl 3200

3200 yılı aşkın uygarlık boyunca Maldekililerin hayatlarını yalnızca küçük tartışmalar ve kıskançlıklar gölgeledi. Yaşamları çeşitlilik, sanatsal çekicilik ve rahatlık açısından büyüdü ve genel olarak mutlu insanlar oldular. Bu noktada, birbirine karışan üç koloninin Maldeki'lileri, Kara Delik Kolonisine tekrar seyahat etmek için bir grup kaşifi bir araya getirdi. Mavi-gri tenli, uzun ve güçlü bedenlere sahip insanlarla ilgili geçmişten hikayeler anlatılıyor ve insanlar onlarla yeniden paylaşmayı denemek istiyordu. Yaklaşık elli kişi yolculuğa çıkmaya ve yanlarında kültürlerinin en güzel yönlerini hediye etmeye karar verdi. Örnek çömlek parçaları, tablolar, yazılı dil tomarları, küçük aletler, baharatlar ve bitkisel ilaçlar, en kaliteli kumaşlar, parfümler ve bozulmayacak hassas yiyecekler özenle paketlenildi. Tüm bu hediyelerin ve kültürlerine ait örneklerin iyi niyet ifade edeceğini ve eskiden soğukkanlı olan insanlar tarafından memnuniyetle karşılanacağını umuyorlardı.

Gezginler vardıklarında Kara Delik Kolonisini kargaşa içinde ve değişim korkusu nedeniyle diğer kolonilere kıyasla hala çok ilkel buldular. Aşırı hava koşulları su baskınlarına, çamur kaymalarına ve yiyecek kaynaklarının yok olmasına, ayrıca birçok evin ve diğer binaların kaybına neden oldu. Böylesine kritik bir zamanda yabancıların gelişi ilk başta şok oldu, ancak sömürgeciler, ziyaretçilerin müdahale edip hasarın temizlenmesine yardım etmelerini görünce kısa sürede rahatladılar. Karışık gezgin grubu, yapılması gereken diğer işlere zaman ayırabilmek için insanlar için yemek bile pişiriyordu. Ziyaretçiler yiyecek kaynaklarının yerini tespit etti ve getirdikleri yiyecekleri ev sahibi koloniyile paylaştılar. Yolculukta getirilen aletler, hasarlı yapıları onarmak ve yeniden inşa etmek için kullanıldı. Yeniden yapılanma tamamlandığında evden getirilen hediyelerin geri kalanı Kara Delik kolonicileriyle paylaşıldı. Kolonistler, gezginin sadece hediyelerle değil, aynı zamanda zaman ve sıkı çalışmayla gösterdiği cömertlik karşısında şok oldular ve derinden minnettar oldular. Zaman geçtikçe gezginlere daha çok açıldılar.

Zorlu çalışma ve temizlik tamamlandığında ziyaretçiler diğer üç koloninin icatları, kültürü ve genel evrimiyle ilgili hikayeleri paylaşmaya başladı. Kara Delik kolonicilerine, kolonilerinin üyelerinin diğer kolonilerde sadece hoş karşılandıklarını değil, istendiklerini de söylediler. Çeşitliliğe olan sevgilerini ifade ettiler ve ortak kültürel farklılıkların zenginliğini anlattılar. Diğer üç koloninin geçmişi, her birinin diğerleriyle temastan nasıl yararlandığı da dahil olmak üzere birbiriyile bağlantılıydı. Ziyaretçiler evlerine dönmeye hazır olduklarında Kara Delik kolonicileri dostluklarını kabul etmeye ve değer vermeye başlamışlardı. Ziyaretçiler, birlikte yaşayacakları ve insanlara yeni yollar öğretecekleri bir heyeti geride bırakmaya davet edildi. Kara Delik kolonicilerinden yirmisi, gezginlerle birlikte diğer kolonilere geri dönüş yolculuğu yapmaya karar verdi. Sonunda Maldek'in dört kolonisi birleşiyordu.

Kara Delik kolonicileri daha önce hiç uzun mesafeler kat etmedikleri ve diğerleri gibi uzun saatler yürüyemedikleri için dönüş yolculuğu Kara Delik Kolonisine olan yolculuktan daha yavaştı. Zaman zaman kaşifler, sık sık verilen dinlenme molaları ve seyahat süresinin kısa olması nedeniyle sabırsız ve sinirli olabiliyorlardı. Ancak oldukça iyi adapte oldular ve şikayetlerini kendilerine sakladılar. Grup nihayet varış noktalarının ilki olan Genç Ruh Kolonisi'ne vardığında, büyük bir kutlamayla, en güzel yiyeceklerden oluşan ziyafetlerle, müzik ve dansla karşılandılar. Oldukça utangaç insanlar olan Kara Delik gezginleri, kutlamalarda nazik ama sessiz ve çekingen davrandılar. Aynı anda yalnızca birkaç kişiyle birlikte olmayı tercih ediyorlardı; ne kadar az kişi olursa o kadar iyi ve şenlikler için toplanan büyük kalabalığa pek uyum sağlayamıyorlardı. Yeni gezginler üstün bina yapıları, sanatsal etki ve genel refah karşısında şaşkına döndüler. Ev sahipleri, kendi ev çevreleri ve yaşam tarzlarıyla karşılaştırıldığında onlara neredeyse çökmüş görünüyordu; ama kabalağa eğilimli değillerdi, bu yüzden fikirlerini kendilerine sakladılar.

Gezgin grubu, yaklaşık 350 kişilik küçük bir kasabaya dönüşen yarı yol köyüne ve ardından Mars/Andromeda Kolonisine doğru ilerlerken, Kara Delik gezginleri giderek daha fazla vatan hasreti çekiyordu. Kültürel ve teknolojik gelişmelerin ve üstünlüğün sergilenmesi ne kadar ayrıntılı olursa, Kara Delik Kolonisi'nden gelen ziyaretçiler kendi hayatlarının sadeliğine ve aşinalığına dönmeyi o kadar çok arzuluyorlardı. Ancak yine de kabalık etmek istemeyerek her koloniyi ziyaret ettiler ve onlara günlük yaşam tarzının ve yaratıcı olanakların tüm yönleri gösterildi. Ziyaretçiler, Orion Kolonisi'nde bir ay döngüsünden daha kısa bir süre kaldıktan sonra kendi evlerine dönme isteklerini açıkladılar. Çeşitli ev sahipleri, kolonilerinin güzelliğinden ve ilerlemelerinden neden etkilenmediklerini anlamakta zorlanıyordu. Konuklar kendilerine oldukça iyi davranıldığını ve çok şey öğrendiklerini ancak kendi kolonilerine dönmeyi tercih ettiklerini tekrarlamaya devam ettiler.

Uzunluğu nedeniyle aşamalar halinde gerçekleştirilen Kara Delik Kolonisi'ne dönüş yolculuğunun tamamlanması yaklaşık bir yıl sürdü. O zamana kadar Kara Delik gezginleri küçük vadilerine geri dönmeye fazlasıyla hazırldılar. Sonunda evlerine vardıklarında isteksiz gezginler o kadar rahatladılar ki, kendi evlerinde nihayet normale döndüklerini hissetmeden önce hepsi uzun yolculuğun şokunu atıkları bir dönemden geçtiler. Kara Delik Kolonisi'nde kalan diğer üç koloninin üyeleri, halkın soğukkanlılığına ve ilerlemeye karşı çekingen yaklaşımlarına hiçbir zaman tam olarak uyum sağlayamamasalar da, oldukça memnundular. Diğer üç koloniden gelen gezgin grubu ayrılmaya hazırlanırken, Kara Delik Kolonisinde kibar ama hevesli bir şekilde yaşamış olanlar arkadaşlarıyla birlikte evlerine dönmeye hazırlandılar. Gezginler, kolonilerin ayrılması konusunda yine bir miktar gerginlik ve huzursuzluk hissederek ayrıldılar, ancak yine de bu, ilgili herkesin ezici tercihiydi.

Arkadaşlarının yolculuğu sırasında evde kalan Kara Delik kolonicileri, kısa süreli ikamet eden arkadaşlarının uzaklardan ayrılışıyla ilgili karışık duygulara sahipti. Sanki değerli bir şeyi kaybetmiş gibi hissediyorlardı; ancak aynı zamanda yabancıların etkisinin evlerinden uzaklaştırılmasının verdiği rahatlık ve güvenlik de yaygındı. Geri dönen gezginler kutlamaların dehşetini, gösterişli dekorasyonu, gösterişli yiyecekleri, karmaşık binaları ve üç kolonideki yaşamın diğer yönlerini anlatırken, Kara Delik kolonicileri bir kez daha karışık duygular yaşıdılar. Çok önemli bir şeyi kaçırdıklarını hissettiler ve aynı zamanda bunun bir parçası olmadıkları için şükran duydular.

o diğer dünya.

Üç koloniden gelen gezginler, Kara Delik kolonicilerini olması gerektiği gibi etkilemeyi başaramadıklarını hissederek evlerine döndüler. Yine de hepsi yabancıların yanında hissettikleri gerginlik ve huzursuzluktan kurtuldukları için rahatladılar. Üç kolonide hayat normale döndü.

İlk 5200 yıllık döngünün geri kalanı yaratıcılık ve kültürel gelişimle doluydu. Yaklaşık 4000 nüfusla başlayan üç koloni şimdi yaklaşık 5000 kişiyi kapsayana kadar nüfus biraz arttı. Bazı varlıklar, aynı anda erkek ve kadın enkarnasyonlarını deneyimlemek için ruhlarını bölmeyi seçiyorlardı, bu da nüfus artışını açıklıyordu. Öte yandan Kara Delik Kolonisi minimum düzeyde değişti ve her zaman yaklaşık 1000 kişilik bir nüfusu korudu.

Nehir boyunca Orion Kolonisi ile Mars/Andromeda Kolonisi arasında ve ayrıca Genç Ruh Kolonisi ile Kara Delik Kolonisi arasında da nehir boyunca sağlam köprüler mevcuttu; her ne kadar ikincisi nadiren kullanılsa da. Öküz ekiplerinin çektiği arabalar artık daha büyük yükler taşıyordu ve bazen yaşlılar ve çocuklar da arabalarda seyahat ediyordu. Sanat, müzik ve dil çoğu insan için son derece saygı duyulan başarı alanlarıydı ve onlara gurur duygusu veriyordu. Madencilik ve metalurji ortaya çıkmış ve geliştirilmekteydi. Takı yapımı ve tasarımı çok heyecan getiren yeni alanlardı. Her ne kadar kolonilerin her birinin doğal liderleri olsa da hiç kimsenin diğerleri üzerinde gücü yoktu. Liderler, doğal liderlik vasıflarından dolayı onurlandırıldı; hızlı düşünüyorlardı ve iyi karar verme yeteneklerine ve iletişim becerilerine sahiptiler. Her kolonide, insanları fiilen kontrol etmeden liderlik rolleri üstlenen, her iki cinsiyetten birkaç üye vardı.

İnsanların günlük yaşamları, günümüzün modern toplumundaki insanların yaşamlarından hâlâ daha kabileseldi. Elektrik bilinmiyordu; ulaşım hâlâ yürüyüş ve öküz arabalarından oluşuyordu ve su taşımacılığı yalnızca nehirleri geçmek amacıyla yapılıyordu. Balıkçılık artık tercih edilen bir meslekti ve beslenmeye daha fazla çeşitlilik katıyordu. Tarımsal ilerlemeler aynı zamanda gıda seçeneklerinin kalitesine ve çeşitliliğine de katkıda bulunmuştur. Ancak Maldekililerin bilinçli dünyası hala yalnızca fiziksel olana odaklanmıştı ve bu, 5200 yıllık döngünün sonundaki doğal bir sonraki adım olarak ruhsal farkındalığa işaret ediyordu.

Pleiadesli Işık Temsilcileri dört koloni arasında ve daha küçük, orta köylerde doğmaya başladığında, döngünün bitiminden yaklaşık yetmiş beş yıl önceydi. Her kolonide yaklaşık bir düzine Pleiadesli, her köyde ise dört Pleiadesli doğmuştu. Bu çocuklar, ebeveynlerinin genetiğini kesinlikle gerekli olanın ötesinde kabul etmemeyi seçtikleri için doğumdan itibaren gözle görülür derecede farklıydılar. Sarışın ve kızıl saçlı çocuklar, koyu saçlı ve koyu tenli ailelerin çocukları olarak dünyaya geldi. Mevcut ırkların hiçbirinin bilmediği sıra dışı yüz yapıları ortaya çıktı. Çocuklar konuşmaya başladıklarında, yerel lehçeleri taşıyorlardı, ancak kendilerine özgü, garip bir şekilde farklı bir lehçeleri vardı ve yalnızca tüm kolonilerdeki benzersiz, yeni çocuklarla paylaşıyorlardı. Diğer Maldeki bebek ve çocuklarına göre son derece zeki ve çok daha tetikteydiler ve o kadar çok sevgi ve denge yaydılar ki, insanlar onlara nasıl tepki vereceklerini bilemediler.

Pleiadesli çocuklar net bir şekilde konuşmaya başladıklarında, yıldızlardan gelen, vücutları ışıktan yapılmış, onlarla ilgilenen ve onlarla konuşan uzun boylu insanları tanımadılar. Maldekililere, yıldız insanların her zaman orada olduğunu, ancak Maldekililerin onları göremediklerini çünkü onların maddeden değil, ruhtan ve ışıktan yaratıldıklarını söylediler. Bu çocuklar ebeveynlerine, diğer aile üyelerine ve arkadaşlarına karşı o kadar sevgi doluydular ki, diğer çocuklar bu özel kişilere gösterilen övgü ve ilgiyi kıskanıyorlardı. Çocuklar büyüdükçe bilgeliklerini, sevgilerini ve bilgilerini paylaşma yetenekleri arttı. İnsanlara ruh ve ruhu, her varlığın karmasını ve evrimini öğretmeye başladılar. Onları her zaman koruyan ve dünyayı kendileri ve gezegenleri için güvende tutan koruyucu Işık Varlıklarından bahsettiler. Reenkarnasyon ve arkasındaki amaç anlatıldı. Maldek'teki tüm insanların daha önce başka yerlerde ve Maldek'teki kendi atalarının bedenlerinde nasıl yaşadıklarını özellikle anlattılar. Pleiadesli çocuklar, insanlara geldikleri gezegenlerin ve yıldız sistemlerinin adlarını bile anlattılar ve kolonilerinin bu adlarla anılması gerektiğini söylediler.

Pleiadesli Çocuklar Kolonileri Yeniden Adlandırıyor - Yıllar 5125 - 5200

Mars, Maldek ile aynı güneş halkasında yer aldığından, kolonileri artık karışık olan Marslı/Andromedalı kolonicilere kolonilerine Mars II adını vermeleri söylendi. İnsanlara gece gökyüzünde Mars'ın yerini bulmaları öğretildi ve onlar bunun aslında Maldek gibi, yıldız gibi görünmesine rağmen güneş ışığını yansıtan bir gezegen olduğunu öğrendiler.

Genç Ruh kolonicilerine kolonilerine Solaris adını vermeleri söylendi. Bu, koloniyi oluşturan iki grubun geldiği güneş halkasının adıydı. Onlara, Maldek'e kendilerinden çok farklı evrimsel geçmişlere sahip diğer varlıklarla etkileşime girmeleri gerektiği için getirildikleri açıklandı.

Orion kolonicilerine gece gökyüzünde Orion gösterildi ve boyutlar ile galaksiler arasında galaktik bir geçit olan bu yıldız sisteminin tarihi anlatıldı. Lyra'dan gelen ve geçidi kontrol etmek amacıyla Orion güneş sistemlerinden birini ele geçiren güce aç olanlar hakkında hikayeler paylaşıldı; bu girişim yalnızca kısmen başarılı olmuştu. Lyranlılar bu varlıkları köleleştirmiş, onlara işkence etmiş ve sonunda gezegenlerini yok etmişlerdi, ancak Pleiadesliler ve Galaktik Merkezdeki hiyerarşiler tarafından yapılan İlahi Müdahale onları özgür kılmıştı. Kolonilerine Özgür Orion adını vermeleri söylendi.

Özgür Orion kolonicileri ve Mars II kolonicileri de benzer köleleştirme geçmişleri hakkında bilgilendirildi. Marslılar, Orion sisteminin sakinlerinin yaşadığı Lyran istilacılarıyla aynı tarihi yaşamışlardı. Andromedalılar da benzer bir geçmiş vardı ama bu diğer Andromedalılarda da yaşanmıştı. Paylaşılan geçmişler gruplar arasında güçlü bağlar yarattı.

Kara Delik kolonicilerine ayrıca geçmişleri ve duygusal ve ruhsal açıdan melek benzeri olma doğaları anlatıldı. Pleiadesli çocuklar iki galaksinin çarpışması, kara delik ve kolonicilerin neden değişimden ve ani beklenmedik olaylardan korktuklarına dair hikayeler paylaştılar. Ayrıca insanların karmik sorunlarını sürekli mutluluğa ve statükooya olan bağımlılıklarıyla açıkladılar. Kara Delik Kolonisine, kolonicilerin geldiği güneş sisteminin adı olan Sogan adı verilecekti.

Gelmek.

Maldek artık resmi olarak dört şehre ev sahipliği yapıyordu: Mars II, Solaris, Free Orion ve Sogan. Ayrıca iki ticaret köyü daha vardı: Mars II ile Solaris arasındaki olanın adı Özgürlük Kasabasıydı; Mars II ile Özgür Orion arasındaki olana Mucizeler Kasabası adı verildi çünkü ilk nehir geçişi bu konumda gerçekleşmişti.

Pleiadesli çocuklar bu dönemde çoğunlukla ergenlik çağındaydılar ve sömürgecilerle düzenli toplantılar yapıyorlardı. Bu toplantıların odak noktası insanlara kendi evrimsel geçmişlerini öğretmekti; genel olarak ruhsal evrimin amacı; ve önümüzdeki zamanların neler getireceğini. Bu son bilgiler spesifik olmaktan çok belirsizdi ve çoğunlukla ruha nasıl uyum sağlanacağı ve her şeyin kutsallığı hakkında rehberlikten oluşuyordu. Maldekililer ayrıca karmik kalıpları dönüştürme ihtiyacı konusunda da bilgilendirildi; kültürleri gelişmeye devam ettikçe, geçmişi öğrenmek ve dönüştürmek için zaman zaman zorluklarla karşılaşacakları söylendi. Tüm sömürgecilere, kendi gerçekliklerini yaratma sorumluluğunu üstlenmeleri ve bilinçsizce tepki vermek yerine her durumda tepkilerini seçme özgürlüğüne sahip olduklarının farkına varmaları konusunda öğretiler verildi. Onlara bu iki kılavuzun zarif büyüme ve evrimin anahtarları olduğu öğretildi. Pleiadesli çocuklar, istisnasız, insanların kurbanlık ve güçsüzlükle ilgili tüm fikirleri dönüştürmeleri ve Kutsallık veya Tanrı/Tanrıça/Tüm Var Olan ile birlikte yaratıcılar olmaları gerektiğini söylediler. Fiziksel dünyadaki sınırlama yanılması aşmak, doğal olarak ruhsal gelişim ve dikey veya ruhsal uyumla gerçekleşir. Maldekililer ruhsal ve titreşimsel olarak geliştikçe ve tam zekalarını fark ettikçe, Işığın kendisi haline gelene kadar bu görünürdeki fiziksel sınırlamaları aşacaklardı. Bu, birçok evrim döngüsü gerektirecektir, ancak bu onların mirasıydı ve sonunda hepsi bu aydınlanma deneyimini gerçekleştirecek ve kendi içlerinde ve tüm varoluşa yeniden İlahi Vasıf ile bir olacaklardı.

Geriye kalan altmış yıl boyunca tüm Maldekililere manevi öğretiler ve basit uygulamalar verildi. Yüksek düzeyde inisiyatifik eğitim merkezleri olan Melchizadek Tapınakları, tüm yaşamlarını manevi çalışmaya adanmak isteyenler için kuruldu. (Bu tapınaklar, Atlantis çağlarında Dünya üzerinde çok daha sonra inşa edilen Melchizadek tapınaklarından farklı değildi. Her iki gezegende de, bu gizem okullarında verilen öğretiler ve inisiyasyonlar, hala üçüncü boyut realitesindeyken aydınlanmış ve Mesihleşmiş varlıklar olmaya yönelikti.) halk onlardan bunu istiyordu, Pleiadesli Işık Temsilcileri ve Andromedalı hiyerarşilerin üyeleri öğretmen olarak tapınaklarda kalacaklardı, ancak öğretilerini, onlardan talep etmeyen hiç kimseye empoze etmeyeceklerdi. Kolonilerin tümü, tapınakların ve liderlerin kendi dünyalarının bir parçası olmasını istedikleri konusunda hemfikir ve öyle de yaptılar.

İlk 5200 yılın sonunda tüm Maldekililer arasında tapınakların ve ruhsal liderlerin önemi ve ruhsal evrim arzusu konusunda fikir birliği vardı. Soganlılar hâlâ yalnız kalmak isterken, diğer üç grup onlarla birleşmek istiyordu. Sogan halkının özgür iradesine saygı duyuldu ve diğer kolonicilere, koloniler arasında herhangi bir temas kurulması halinde bunun Soganlılar tarafından başlatılması gerektiği söylendi. Tüm Maldekililer, yeni bir eklemeyle mevcut düzen kurallarına devam etme konusunda anlaştılar: İnsanlar, kendi düşünce süreçleri aracılığıyla aksini talep etmedikçe, yine de istilaya karşı korunacaktı. Pleiadesli ve Andromedalı manevi öğretmenler, her kolonideki veya köydeki insanlar çoğunluk tarafından kabul edildiği sürece onlarla kalacaklardı. Bu anlaşmalar ve diğer tüm kural ve değişiklikler, önümüzdeki 5200 yıllık döngünün sonunda gözden geçirilecek.

Zaman döngüsünün başında toplantıları takip etmeye alışkın olduklarından daha aşırı hava koşulları vardı. Bu oluşumlar, en ufak bir kutup değişikliği yapıldığında bile yörünge deseniindeki, güneş frekansındaki ve güneş kodlamasındaki değişikliklere uyum sağlamak için her zaman gereklidir. Maldekililer önceden uyarılmıştı ve bu nedenle bu değişiklikler başladığında iyi hazırlanmışlardı. Yiyecekleri tavsiye edildiği gibi depolamışlar, taşkın ovalarından çıkmışlar, gerektiğinde çatıyı iyileştirmişler ve başka hazırlıklar yapmışlardı. Sel, elektrik fırtınası, buz fırtınası ve bir dizi deprem tamamlandığında, yaşamın her zamanki gibi devam edebilmesi için yalnızca küçük onarımlar ve restorasyonlar yeterli oldu.

Maldek'in Ruhsallaştırılması - 5200 - 10.400 Yılları

Sonraki 5200 yıllık döngünün tamamı ağırlıklı olarak ruhsal gelişime ve herkes tarafından paylaşılabilecek ruhsal uygulamalar oluşturmaya odaklandı. Melchizadek tapınakları çok ziyaret edildi ve hayatlarını metafizik yasa ve manevi düzeni incelemeye adanmak isteyen öğrencileri hemen cezbedi. O zaman döngüsünün ikinci odak noktası sanat, müzik ve mimariydi. Artık insanlarda, hatta Soganlılar'da bile yaratıcı dürtü güçlüydü ve onlar için iç ve dış güzellik önemliydi. Enerji durumlarını duygusal ve ruhsal olarak daha derinlemesine deneyimlemeyi öğreniyorlardı ve hem birbirleriyle olan ilişkileri hem de sanatsal odak alanları bu yeni keşfedilen derinliği yansıtıyordu. Deneyimledikleri seviye esas olarak daha fazla anda olmayı ve arkadaşlarına ve kendilerine daha fazla dikkat göstermeyi öğrenmelerinden kaynaklanıyordu. Ayrıca cinsel aktivite sırasında birbirlerine karşı daha sevgi dolu ve şefkatli olmayı öğreniyorlardı. Onların deneyimleri, yeni meditasyon yapanların sessizlik ve sessizlik içinde bulunmayı ilk kez deneyimledikleri deneyimlere benziyordu. Oradan gidilecek uzun bir yol vardı ama sahip oldukları şey çok önemli bir başlangıçtı.

Solarlılar hâlâ tüm seviyelerde en yavaş gelişenlerdi, çünkü onlar evrimsel süreçlerine yüksek alemlerden aşağıya doğru hareket eden varlıklar olarak değil, daha düşük boyutlu bilinçler olarak başlamışlardı. Ancak her zaman öğrenmeye ve keşfetmeye istekliylerdi, bu nedenle farklılıklarından dolayı çok az çatışma yarattılar. Soganlılar gezegenin geri kalanından izole kaldılar ancak kendi başlarına gelişmeye devam ettiler. Özetle: gezegenin nüfusu boyunca istikrarlı, yavaş bir büyüme tutarlıydı ve bu süreçte yalnızca küçük rahatsızlıklar ve çatışmalar yaşandı.

Bu 5200 yıllık döngünün sonunda Maldekililer bir bütün olarak bilinçli olarak sorumlu, her türlü yaşam biçimine, doğal kaynaklara ve birbirlerine saygı duyan varlıklar haline geliyorlardı. Temel yaşam standartlarından yaratıcılığa, maneviyata, ulaşma ve başkalarıyla ilişkilere kadar her alanda yaşamlarını incelemek ve kendilerini geliştirmekle ilgileniyorlardı. Maneviyat hala oldukça ritüeldi ve çoğu tarafından pratik, fikir düzeyinde deneyimlendi, ancak bu, manevi olmayı öğrenen gelişen varlıkların doğasıdır.

Aşamalar halinde Yeniden Sunulan Karmik Kalıplar – 10.400 ila 10.800 Yılları

Döngüsel inceleme zamanı geldiğinde her şey beklendiği gibi gidiyordu ve neredeyse hiç aksaklık yoktu. Bu nedenle temel gezegen yasaları aynı kaldı. Galaktik Merkezden gelen evrimsel ruh kodlamasının bir sonraki seviyesi, "zamanla salınan dozlarda" Güneş aracılığıyla salındı. Tutarlılığı, ahlaki, güvenliği ve diğer yaşamsal güçleri geliştiren insanların geçmişteki gölgeleriyle yüzleşmesinin zamanı gelmişti. Başka bir deyişle, her kişinin ve her grubun önceki deneyimlerinden gelen karmik kalıplar, onların bilinçlerine ve yaşamlarına salınmaya hazırды. Tapınaklar devam edecek ve Pleiadesliler ile Andromedalılar öğretmen olarak Maldek'te kalacak ve yeni zorluklar ortaya çıktıkça yardım, anlayış ve yönlendirme sağlayacaklardı.

Değişiklikler ilk başta o kadar incelikli ve aşamalıydı ki insanlar onları neredeyse hiç fark etmedi. Mars II insanları yavaş yavaş daha ataerkil bir odağa geçti. Tapınaklarda tam zamanlı eğitim gören tek kişiler erkekler oldu. Kadınlar daha çok kocalarına ait olarak görülürken, erkekler de rastgele cinselliği keşfetmeye başladı. Mars II adamları ayrıca ticareti kontrol altına almak amacıyla sözde üstünlüklerini diğer kolonicilere dayatmaya başladılar. Üçüncü 5200 yıllık döngü başladıktan sonra bu değişimlerin gerçekleşmesi üç nesil sürdü, ancak işaretler açıktı. Erkekler tapınakları kadınlardan daha fazla ziyaret ediyor ve karar alma süreçlerine daha fazla katılıyorlardı. Kadınlar kendilerini daha az önemli hissetmeye ve hafife alınmaya başladı, ancak açıkça konuşmaktan korktular. Açıkça konuştuklarında çabuk sinirleniyorlardı ve erkekler de savunmacı tepki veriyorlardı. Ev içi kavgalar ve küçük şiddet olayları yaşanmaya başladı. Bunlar, ilgili herkes tarafından utançla deneyimlendi ve genellikle gizlendi. Bu salgınların ve kadın-erkek arasındaki tartışmaların sıklığı arttıkça insanlar notları karşılaştırdı ve ciddi bir sorunun ortaya çıktığını fark etti. Bir grup erkek ve kadın, sorunu dile getirmek ve rahiplerden ve rahibelerden rehberlik ve anlayış istemek için tapınaklara gitti. Yakın zamana kadar hafızalarında uykuda kalan karmik kalıplardan bahsedildi. Ayrıca kadınlara ve erkeklerin eşitliğe giden kendi yollarını yeniden bulmaları gerektiği söylendi. Duygusal yakınmalar ortaya çıktığında birbirleriyle iletişim kurma yolları konusunda önerilerde bulunuldu ve partnerlerini kendileri ile eşit ve aynı düşünceleri önerildi. Aynı eşitlik ve birlikte yaratma tutumunun diğer şehir sakinleriyle olan ilişkilerine de geri getirilmesi gerekiyordu.

Bu arada Özgür Orionlar güven konusunda çalkantılar yaşıyordu. Sıradan günlük faaliyetlerde birbirlerinin gizli amaçlarından şüphelenmeye başlıyorlardı. Bunun sonucunda rekabet ve güç mücadeleleri hızla arttı. Herhangi biri liderlik vasıfları veya aşırı cömertlik gösterdiğinde veya sanatsal veya yaratıcı açıdan üstün olduğunda, diğerleri o kişinin görevi devralmak istediğinden şüphelenirdi. İnsanların doğal eğilimi birbirleriyle anlaşmazlığa düşmek ve başkalarının kontrolü ele geçirmesini engellemek için veto yetkisini kullanmak olduğundan şehir için karar vermek zorlaşıyordu. Bu durum nihayet şehir çapındaki bir planlama toplantısında bir kavgaya dönüştü. Olağan liderlerin birçoğu, birbirlerini art niyetli olmakla ve bütünün iyiliğini değil, kendi ilerlemelerini gözetmekle suçladı. Pek çok hararetli sözden sonra yumruklu kavga çıktı ve toplantının tamamı kaos ve şiddetle sona erdi. Özgür Orion'ların güvensizliği ve başkaları tarafından tahakküm altına alınma korkusu, diğer kolonilere, özellikle de giderek saldırganlaşan Mars II halkına karşı tutumlarına ve ilişkilerine yayıldı.

Rahiplere ve rahibelere danışıldığında, Özgür Orion halkına bilinçaltı zihinlerinde kurbanlığın karmik modelinin etkinleştirildiğini, dolayısıyla etraflarındaki herkeste zalimler gördüklerini söylediler. Sorunu tersine çevirmek için hepsinin kendi düşüncelerine ve tutumlarına bakmaları ve ayırt etmeyi öğrenmeleri gerekiyordu. Bilinçaltı korkularının birbirlerine yansıtılması durdurulmalı ve bunların yerine, güvenilir olduklarını kanıtlamış kişilere olan güvenlerini derinleştirmeye yönelik bilinçli çalışmalar yapılmalıydı.

Solarialılar aynı zamanda utanç ve düşük öz değer duygularına da kapılmaya başlıyorlardı. Kendilerini entelektüel ve sanatsal açıdan diğer şehirlerle karşılaştırdılar ve bariz eksikliklerinden utanıyorlardı. Motivasyon büyük ölçüde azaldı, çünkü çabalarının boşuna olacağına ve ne kadar çabalarlarsa çabalaşınlar asla komşuları kadar iyi olmayacağına inanıyorlardı. Solarialılar evrimde öğrenilecek ve deneyimlenecek ne kadar çok şeyin olduğunu anlayacakları aşamaya ulaşmışlardı, ancak henüz öğrenmemiş oldukları için kendilerini değersiz hissediyorlardı. Bu çok tehlikeli bir dönüm noktasıydı ve utanca dayalı tevazu yerine aşırı disiplin, kendini sevmeye ve gerçek tevazu gerektiriyordu. Birkaç nesil boyunca üretkenlikleri ve genel yaşam kaliteleri olumsuz etkilendi. Ev temizliği, çocuklara yeterli bakım, ev ve binaların onarımı gibi alanlarda ihmaller ortaya çıktı. Uyuşukluk ve anlamsızlık onları içeriden yiyordu. Maldek'teki hayata katkıda bulunacak hiçbir değerli şeyleri olmadığına inanıyorlardı ve bu yüzden denemediler. Hakimiyete bu kadar ihtiyaç duyan diğer kolonilere üstünlük vermekten vazgeçmeleri doğaldı. Bu olumsuz duruma boyun eğmeyen ve kararlı kalan birkaç Solarlı vardı. Sorun yaygınlaştığında ve inkar edilemez hale geldiğinde, sonunda yardım için tapınaklara gidenler bu birkaç kişiydi.

Rahipler ve rahibeler, Solarialıların evrimsel yolculuğunun doğasının, bu eksiklik duygusunu ve düşük öz değer duygusunu ortaya çıkardığını, çünkü onların Maldek'teki diğerleriyle aynı deneyimsel arka plandan gelmediklerini açıkladılar. Başka bir deyişle, evrim merdiveninde diğerlerinin zaten bulunduğu yerlere yükselmeye çalışıyorlardı. Bu nedenle diğerlerinin doğal karşıladığı şeyleri anlamak için daha çok çalışmak zorundaydılar. Örneğin Maldekililerin birçoğu, Solarialıların ilk kez öğrenip ifade edebilecekleri noktaya kadar evrimleştiği gizli yaratıcı ve ruhsal yeteneklere uyanıyordu. Daha yüksek yaşam formları ve Işık Varlıkları ile bağlantı aramak için Maldek'e gelen Solarialılar, öğrenmek ve gelişmek için diğerlerinin örneğine ihtiyaç duydukları gerçeğiyle de yüzleşmek zorunda kaldılar. Kendilerini oldukları gibi kabul etmek tek çareydi ve kendilerine acıma ve utanç onların en büyük düşmanlarıydı.

Bu arada Soganlılar bağımlılıklarıyla ve herhangi bir sorunun varlığını inkar etme ihtiyaçları ile karşı karşıya kalmışlardı. Mutluluğa ya da mutluluk numarasına takıntılıydılar ve öyle olmasa bile her şey yolundaymış gibi davranıyorlardı. Acı veren duyguları hissetmekten korkuyorlardı ve "yüksek" kalmanın mümkün olan her yolunu buldular. Barlar ve kumarhaneler ortaya çıktı ve birçok kişinin tercih ettiği eğlence kaynağı haline geldi. (Bu kuruluşlar, Amerika'nın Batı döneminin Dünya'daki dans salonu kızlarının bulunduğu salonlara benziyordu.) Sogan'da alem yapmak, içki içmek, yasadışı seks ve hatta uyuşturucular bir yaşam biçimi haline geldi. Hem kadınlar hem de erkekler bağımlılığın ve duyum takıntısının büyümesine kapıldılar. Evlilikler derin acı ve öfke duyguları yaratarak dağıldı; ebeveynler geceleri barlara ve kumarhanelere koşarken ya da evde çalışamayacak kadar uyuşturulurken çocuklar ihmal ediliyordu. Bebekler ve küçük çocuklar arasında yetersiz beslenme ve doğum kusurları yaygındı. Hepsinden kötüsü, frengi ölümcül bir hastalık olarak doğmuştur. Uyuşturucu, alkol, kötü beslenme ve düzensiz uyku düzeninin bağışıklık sistemlerine verdiği hasar nedeniyle bedenler ve ruhlar zayıfladı. İnkâr, yasadışı cinsel davranışlar ve genel olarak sevgisiz seks, ruhlarının bedenleri ve beyinleriyle olan bağlantısına derinden zarar verdi. Bu etkilerin birleşimi, zührevi hastalıklar için mükemmel bir üreme alanı yarattı. Yeni doğanlar hastalıkla hayata geldi, yetişkinler ve gençler de acı verici bir şekilde hastalanıp öldü. Ancak nüfusun bir kısmı da karmik kalıpların serbest bırakılmasından etkilenmedi. Bu insanlar ayık ve ahlaki açıdan dürüst kaldılar.

Sogan toplumunun bazı sağlıklı üyeleri rahip ve rahibelerden büyük bir toplantı düzenleyerek halkla konuşmaya çalışmalarını istedi. Onlar da bir toplantıyı kolaylaştırmaktan memnuniyet duyacaklarını ancak kimseyi katılmaya zorlamayacaklarını söylediler. Toplantıya yaklaşık 400 kişi katıldı. Rahipler ve rahibeler onlara karmik kalıplar, mutluluğun altında yatan bağımlılık ve daha bariz bağımlılıkların gerçek nedeni olan duygusal inkar hakkında hikayeler anlattılar. İnsanlara, sorunlarını iyileştirmek için şunları yapmaları gerektiği tavsiye edildi: (1) diyetleri üzerinde bütünsel olarak çalışmaları, bitkisel şifa tedavileri almaları ve oruç tutmaları; (2) duygusal iyileşme ve inkarla başa çıkma danışmanlığı için tapınaklara gelmeye başlayın; (3) ruhları ve ruhlarıyla yeniden bağlantı kurmak için bir tür düzenli manevi uygulamaya başlayın; ve (4) kendileriyle, Tanrı/Tanrıça/Tüm Var Olanla ve diğerleriyle yakınlık yaratmaya çalışın. Rahipler ve rahibeler, gerektiği kadar her düzeyde halkla çalışmaya istekliydiler, ancak halkın onların yardımını araması gerekiyordu; bunu dayatmazlardı.

Tüm kolonilerde bu öğretilere ve yardım tekliflerine verilen yanıtlar karışıktı. Bazı insanlar yaptıklarını haklı olarak meşrulaştırmayı seçtiler ve hızla gerilemeye devam ettiler. Bazıları, bağımlılık düzeylerine bağlı olarak değişen sonuçlarla yardım aradı. Şifacıların şifa vermesini isteyen tapınaklara gelenler vardı. *düzelte* kendileri çabalarını göstermeden bunları gerçekleştirdiler ve sonuçları beklendiği gibi ihmal edilebilir düzeydeydi. Bazıları ise kendilerinin ve ailelerinin başına bela olan sorunlardan kurtulmak için ne gerekiyorsa yapmaya hazırdı. Bu insanlar sonuçları ve değişiklikleri hemen görmeye başladılar; e rağmen *Onlars*ürecin uzun vadeli disiplin, kararlılık ve gerektiğinde yardım aramayı gerektireceğini biliyordu.

Bu süre zarfında şehirler arasındaki ticaret gerginleşti. Buharla çalışan kara taşıtlarının icadı, ticareti fiziksel olarak daha kolay ve hızlı hale getirdi. Ancak, o kadar çok duygusal ve manevi kafa karışıklığı ve başkalarına yansıtma vardı ki, insanların farklı gruplar arasında, hele tek tek şehirlerde medeni ilişkileri sürdürmesi bile zordu. Hatta ticari ilişkiler içinde olan üç kolonideki tüccarlar arasında kavgalar bile vardı. Çoğunlukla, en büyük etki, ticaret ve seyahatin neredeyse yok olana kadar azalmasıyla birlikte sıkıntı çeken bir ticaret işiydi. Kimse tam olarak neler olup bittiğini anlamamıştı ama her kolonideki insanlar karmik kalıpların ve bu kalıpların hayatları üzerindeki etkilerinin farkındaydı. Bazı insanlar bu anlayışı inkar etmeyi veya görmezden gelmeyi seçse de, istisnasız herkes bu anlayışa sahipti.

en az bir kez eylemlerinin ardındaki gerçeği duyma fırsatı. Bireysel olarak nasıl ele alınacağı ise özgür irade meselesiydi.

Özgür iradenin tek istisnası şiddet kontrolden çıkmaya başladığında ortaya çıktı. Tüm kolonilerde çeşitli sebeplerden ve acı kaynaklarından dolayı çatışmalar hızlandı. Her koloni, kendilerini dönüştürmenin ve kendi gerçekliklerini yaratmanın sorumluluğunu gerçekten üstlenenler ile kendilerini sürekli olarak kişisel sefahatlerine, mağduriyetlerine ve altında yatan acılarına kaptıranlar arasında bölünmüştü. Ruhsal ve duygusal açıdan sorumsuz kalanlar giderek daha fazla kontrolden çıktı. Evrimleşenlerle iç savaşlar yaratmaya başladılar. Yanlış yapma, art niyet, üstünlük ve genel güvensizlik suçlamaları vardı. Bazı topluluklarda inkar ve gericilik içinde olanlar tamamen işlevsiz hale gelerek sokaktaki insanlara sebepsiz saldırılar başlattılar. Bu bölgelerde sokakta tek başına olmak güvensiz hale geldi ve hava karardığında sokağa çıkma yasağı konusunda anlaşmaya varıldı.

Şiddet içeren suçlardan dolayı hapis cezası – Yıl 10.775

Maldeki kolonileri ve köylerinde sivil huzursuzluk, şiddet olayları ve halk arasında artan kutuplaşma yaygındı. Her kolonide, sorumlu olmaya ve büyümeye çalışanlar nihayet örgütlendiler ve bir tür yasa ve kanun yaptırımının başlatılması gerektiğine karar verdiler. Şiddet her durumda suç haline getirildi ve uygun cezalar belirlendi. Hapishaneler oluşturuldu, kolluk kuvvetleri seçildi ve insanlar başkalarını tokatlamaktan dövmeye kadar her şeyden tutuklanmaya ve hapsedilmeye başlandı. Hapishanedeyken, tapınaklarda danışman ve aracı olarak hizmet etmeye gönüllü kişiler mahkûmları ziyaret ediyordu. Bu gönüllüler, mahkûmların peşini bırakmayan sorunlarla başa çıkmanın anlayış, şefkat ve şiddet içermeyen yollarını sunmaya çalıştılar. Mahkûmlardan bazıları onların çabalarından etkilendi ama çoğu etkilenmedi. Etkilenmeyenler ise disipline, manevi öğretilere ve başkalarının olumlu etkisine karşı isyan ederek, her zaman daha öfkeli ve daha düşmanca davrandılar. İnsanlar, her toplulukta, bu derinden rahatsız olan baş belalarıyla nasıl başa çıkılacağı konusunda önemli bir dönüm noktasındaydı. Bu o kadar yeni bir ikilemdi ki, ne yapacaklarını şaşırılmışlardı. Tapınaklarda yardım aradıklarında tavsiye ve anlayış verildi, ancak rahipler ve rahibeler onların öğrenimini ve gelişimini gasp etmeden onlara ne yapacaklarını söyleyemediler.

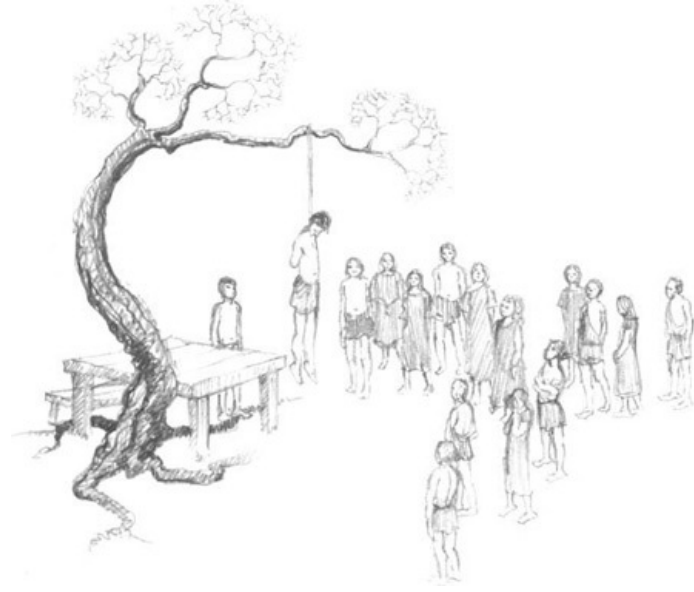
Evrimin bir sonraki aşaması, tekrar tekrar şiddet uygulayan suçlulara idam cezası verilmesi fikriyle geldi. İlk başta insanların çoğu bu kadar korkunç bir şeyin fikri karşısında şok oldular ve bu seçeneği tamamen reddettiler. Birçoğu, şiddet uyguladığı için birini öldürmenin, yok etmek istediğiniz şey haline gelmek olduğunu savundu. Diğerleri ise şiddet uygulayanların kendilerini güvende hissetme ve özgür iradeyle yaşama yönündeki temel haklarını gasp ettiklerini ve bu nedenle artık Maldek'te yaşamalarına izin verilemeyeceğini söyleyerek idam cezasını savundu. Tartışmalar ileri geri devam etti. Şiddet uygulayan suçluların geçici olarak hapsedilmesi devam ederken birkaç yıldır bir çıkmaz vardı. Bu arada, üçüncü bir suçtan dolayı tutuklananların süresiz olarak ya da suçlular değişmeyi tercih edene kadar gözaltında tutulabileceği konusunda mutabakata varıldı. Suçlular bunu kendi özgür iradelerinin ihlali olarak nitelendirerek şiddetli bir şekilde protesto ettiler, ancak itirazları çok az ciddi bir değerlendirmeye karşılandı.

Sogan kolonisinde sarhoş bir babanın defalarca tecavüzüne uğrayan bir çocuğun vahşice dövülüp öldürülmesi üzerine ilk kez idam cezası uygulandı. Adam, üçüncü kez hapse atma yasasının çıkmasından önce pek çok kez hapse girmişti ve bu son suç işlendiğinde, tutuklandığında en azından kalıcı olarak hapse atılacağını biliyordu. İdam cezasına kanun yapma toplantısına katılanların üçte iki çoğunluğu tarafından karar verildi. Rehabilite edilmemiş şiddet suçlularının toplantıya girmesine izin verilmedi, dolayısıyla katılanlar onlar tarafından oy verilmeme tehlikesiyle karşı karşıya kalmadı. Adam, şehrin eteklerinde, isteyen herkesin gözlemleyebileceği açık bir alanda asıldı. Şiddete başvuran diğer kişilerin de idama tanık olmaları ve mevcut alternatiflerini yeniden değerlendirmeleri umuldu. İdam cezası mutlak bir yasa haline getirilmedi, ancak bireysel davalarda çoğunluk oyunu karara bağlanacak bir alternatif olarak bir kenara bırakıldı.

Şiddetin tırmanma eğilimi tüm kolonilere yayıldı ve Solarialılar bundan en az etkilenenler arasında kaldı. Ancak Solaris'te alkol ve uyuşturucu bağımlılığı ortaya çıkmaya başlamıştı, bu nedenle, erken kontrol altına alınmadığı sürece beraberindeki diğer sorunlar da ortaya çıkacaktı.

Tüm Kolonilerde İdam Cezası – 10.800 Yılı

Sogan'da idamdan sonraki bir yıl içinde Solaris hariç diğer tüm kolonilerde idam cezasına yol açan cinayetler işlendi. Diğer koloniler Sogan'la iletişim halinde olmasa da gezegensel etki hâlâ hissediliyordu. Bu zamana kadar Maldek üçüncü 5200 yıllık döngünün yalnızca 400. yılındaydı. Geçmişte büyüme ve barış hakimken, artık kargaşa ve huzursuzluk hakimdi. Her kolonideki ilk idam cezası, şiddet uygulayanlar arasında yalnızca daha fazla öfke ve isyanı kışkırttı, bu da daha aşırı şiddet ve cinayete yol açtı. İdam cezası her toplumda tekrar tekrar uygulandıkça, seçim yapmak daha da kolaylaştı. Sonunda, üçüncü bir suçta birini bayılıncaya kadar döven bir adam asıldı. İdam cezasının uygulanması kararı oy birliğiyle alındı, ancak çoğunluk kabul etti ve Mars II kolonisinin o üyesi asıldı.

Alt sınıflar arasında daha fazla suç türü ortaya çıktı. Tecavüz, hırsızlık ve özel ve kamu mallarına zarar verilmesi patlak verdi. Bunlar çok geçmeden bir kişinin hapsedilebileceği suçlar listesine eklendi. Mahkumlara artık empoze edilmek yerine duygusal ve/veya manevi danışmanlık almayı isteyip istemedikleri soruluyor. Çoğu reddetti, ancak ara sıra birileri gerçekten yardım almayı seçip başarılı bir reform yaptı. Maldek şehirleri, yalnızca daha küçük ölçekle, giderek daha çok günümüz Dünya'sının şehirlerine benziyordu. Suçlular, yaşam tarzları için daha fazla güce ve korumaya sahip olmanın bir yolu olarak çeteler geliştirdiler. Bu durum kanunun uygulanmasını giderek zorlaştırdı. Ancak daha etkili silahların keşfi devam ediyordu. Daha önce polis sadece sopa ve bir çeşit kelepçe taşıyordu. Daha sonra ikna yöntemlerine bıçaklar, küçük kılıçlar ve göz yaşartıcı gaza benzer bir şey eklendi. Maldek'teki yaşamın yaklaşık 11.400. yılında, hem Free Orion'da hem de Mars II'de silahların gelişimi oldukça iyi bir şekilde ilerliyordu. Polis başlangıçta bu silahlara özel olarak sahipti. Elbette çeteler çok geçmeden silahların bir kısmını çalmayı başardılar ve sonra işler gerçekten çılgına döndü. İç savaş bir gerçektir ve artık sokaklarda kimse güvende değildi. Polis güçleri artırıldı ve çok geçmeden onlara çete üyelerini ve tutuklanmaya direnen herkesi öldürmeleri için ateş etme yetkisi verildi. Tabii iç savaş hızlandı. Maldek bir polis devleti haline gelmişti.

Çeteler yok edildiğinde ve çoğu üye polis tarafından öldürüldüğünde suç, yüzlerce yıldır olduğundan daha fazla kontrol altındaydı. Polis güçleri tüm şehirlerde, hatta diğer kolonilerden bazı çete üyelerinin gelip yönetimi ele geçirmeye çalıştığı Solaris'te bile sert ve acımasızdı. Mars II'nin işgalden kısa bir süre sonra kurtarmaya gelmesi ve çete üyelerinin sonuncusunu ortadan kaldırması nedeniyle bu girişim kısa sürdü. Her ne kadar Maldek'te hayat artık daha güvenli ve huzurlu olsa da insanların psikolojisi üzerinde büyük bir etki yaratılmıştı. Maldekililer, cinayetlere göz yumsalar bile, bu kadar çok suçlunun öldürülmesinin bir parçası oldukları için utanç ve suçluluk duydular. Ancak etkili olan başka bir yol bulamadılar. Suç bir kez daha kontrol altına alınsa bile birçok insan oldukça gergin ve korku dolu hale geldi. Güvensizlik arttı, şiddet şiddetle karşılayarak korunma ihtiyacı halkın derinliklerine yerleşti. Delegasyonlar, sorunlarını tartışmak ve bunları ele alma yöntemlerini paylaşmak için koloniler arasında seyahat etti; ama hepsinin hikayeleri benzerdi. Soganlılar bile Maldek'in diğer bölgelerinde neler olup bittiğini öğrenmek ve tavsiye almak için on iki erkek ve kadından oluşan bir heyet gönderdi. Temalarda küçük farklılıklar olmakla birlikte tüm Maldek'in aynı baskı altında olduğunu buldular.

11.600 yıl öncesine kadar tüm kolonilerde suçların çoğu kontrol altındaydı. Hapishaneleri ve ağır polis güçlerini muhafaza ettiler. Şimdi karşı karşıya kaldıkları zorluk, gelecekteki sorunları nasıl önleyecekleri ve şehirlerinde güvenliği ve dengeyi nasıl koruyacaklarıydı. Tüm çocukların ahlak, duygusal sağlık ve hukuk konularında eğitilmeleri konusunda mutabakata varıldı. Tüm şehir ve kasabalarda Maldekililer, suç teşkil eden güçlerin cesaretini kırmak amacıyla küçük suçlar için bile daha uzun hapis cezaları uygulamaya karar verdi. Elbette bu, onların dünyasındaki psikolojik ve manevi sorunları ortadan kaldırmadı, ancak kendilerini daha güvende hissetmelerini ve yeniden kontrole sahip olmalarını sağladı. Polis devleti hâlâ bir yaşam biçimiydi ve halkın çoğu bundan memnundu. Polis güçleri kendi güçlerine ve kontrollerine çok bağlı hale gelmişti, ancak bunu barışçıl vatandaşlara karşı nadiren suistimal ediyorlardı.

Ne yazık ki tapınaklar çoğu Maldekili için arka planda kalmıştı. Rahiplerin ve rahibelerin sorunlarını kendileri adına çözmeye istekli olmamalarını, her şeyi kendilerinin çözmesi gerektiğinin bir işareti olarak değerlendirdiler. Birkaç kişi tapınaklara gitmeye ve kendi karmik kalıpları ve ruhsal evrimleri üzerinde çalışmaya devam etti. Ve her zaman tapınaklara henüz çok gençken giren, ruhsal gelişmeyi ve tüm yaşamları boyunca çalışmayı seçenler vardı. Bir zamanlar tüm toplumlarda çok güçlü bir etkiye sahip olan manevi odaklanma, yalnızca küçük bir azınlığın hayatının bir parçası haline geldi ve yine de devam etti.

Üçüncü 5200 yıllık döngünün sonunda Maldek, ruhsal gelişim ve evrimden çok bireysel üyeleri ve onların faaliyetleri üzerindeki kontrole odaklanmıştı. O zamanlar gezegenin nüfusu yaklaşık 7000'e kadardı ve nüfusun yalnızca onda biri hâlâ tapınaklarla etkileşim halindeydi. Aslında o zamana kadar birkaç Maldekili aydınlanmaya ulaşmıştı, böylece evrim ve kazanım kalıpları yerine oturmuştu. Her ırk, üyelerinden birinin bile aydınlanmasından ve/veya yükselişinden faydalanır, çünkü bu, diğerlerinin takip edebileceği enerjik bir harita yaratır. Daha fazla

Aydınlanmaya ulaşan kilit bireyler, nüfusun geri kalanı için manevi kazanıma yönelik çekicilik o kadar güçlü olur. Direniştekinlerin kutuplaşması da yoğunlaşıyor. Bu zamana kadar Mars II'den üç kişi, Özgür Orion'dan dört, Sogan'dan iki ve karma ırklardan on kişi ruhsal ustalığa ulaşmıştı. Bu, Maldek şehirlerinde henüz görülme de, Maldek için bir nimetti.

Bu 5200 yıllık döngü sona yaklaşırken, her şehir ve köyde Maldeki ailelerinde birkaç yeni Pleiadesli doğdu. Diğer döngüsel değişim zamanlarında yaşananlara benzer büyüme kalıplarını takip ederek, insanlara başka bir bilinç türü öğretmeye ve onlara örnek olmaya başladılar. Pleiadesliler gençlik yıllarına doğru büyüdükçe, hem Maldek'teki yaşamdan önce hem de o zamandan bu yana, insanların karmik geçmişleriyle daha doğrudan bağlantılı hikayeler anlatmaya başladılar. İnsanlar her zamanki gibi kendi uyanmış çocuklarına başkalarından daha fazla tepki verdiler ve çocukların söyleyeceklerini duymaya başladılar. Maldekililer orada olup biten hiçbir şey için suçlanmadılar; sadece birlikte yaratmanın, özgür iradenin, evrimsel amacın ve doğru eylemin evrensel yasaları hakkında yeniden eğitildiler. Her insanın evrim sürecinde bir ruhu olduğu, bu evrimin sorumluluğunu bilinçli olarak üstleninceye kadar acı çekmenin, korku ve inkar içinde yaşamının devam edeceği hatırlatıldı.

1000 Yıllık Ödemesiz Dönem – Yıl 15.600 - 16.600

Dinlemeye istekli olan Maldekililer Pleiadesli gençlere şiddet ve suçla nasıl başa çıkacaklarını sorduklarında, onlara bir ek süre yaratılacağı söylendi. Bu süre zarfında, bir başkasına zarar vermeye veya bir kişinin özgür iradesini elinden almaya çalışan herhangi biri, amaçlanan zararın gönderene geri dönmesi gibi anlık karma etkisini deneyimleyecektir. Sonraki 1000 yıllık ödemesiz dönem boyunca, anlık karma yasası nedeniyle Maldekililerin birbirlerinden korkacak hiçbir şeyi olmayacaktı. Bu zamanı, son 5200 yılda çok canlı bir şekilde ortaya çıkan karmik kalıpları kırmak için kullanabilirlerdi. Şifacı olarak çalışmaya hazır olanlara duygusal inkar, olumsuz ve kurban düşüncesi, kontrol ve tahakküm ve bağımlılık konularını ele alan şifa yöntemleri öğretilecekti. Tapınaklardaki rahipler ve rahibeler ile tapınak adanmışları da ruhsal öğreti ve şifa uygulamaları için hazır olacaktı. Yine de insanların disiplinli ruhsal odaklanması ve iyileşmesi gerekli olacaktır. Maldekililerin, başlangıçta tapınak üyeleri tarafından yönetilecek grup meditasyon hizmetleri için toplanma yerleri yaratmaları tavsiye edildi. Bu, insanların daha yüksek niyetlerle ve birlikte yaratıcılar olarak birbirleriyle uyum sağlamalarına yardımcı olmanın en iyi yolu olacaktır.

İnsanların çoğunluk anlaşmasıyla yüksek alemlerden yardım çağırma yeteneği talep etmesi dışında diğer gezegen yasaları aynı kaldı. Eğer bu düzenleme son 5200 yılda mevcut olsaydı, belki de sorunlarına idam cezası ve polis gücünden başka bir çözüm bulabileceklerini düşünüyorlardı. Talepleri kabul edildi.

Şaşırtıcı derecede az bir direnişle polis güçleri dağıtıldı ve hapishaneler yıkıldı veya başka tür yapılara dönüştürüldü. Her şehirde bağışlama, geçmişin serbest bırakılması ve yeni bir tür kazan/kazan geleceğinin birlikte yaratılmasına yönelik bir tören töreni düzenlendi. Halk arasında doğan Pleiadesliler bu zamana kadar orta yaşlı yetişkinlerdi. Tapınaklardaki rahipler ve rahibeler ve ışık gemileriyle gelen Pleiades Başmeleklerinden oluşan bir delegasyonla birlikte törenleri Pleiadesliler yönetti. Tüm Maldekililerin törenlere katılmaları istendi ve çoğu da katıldı. Hâlâ kendini beğenmiş bir şekilde eski yöntemlere bağlı kalan birkaç kişi katılmayı reddetti ve kendi seçimlerine bırakıldı. Törenler tam bir hafta sürdü. Bu sürenin sonunda, Maldek'i'lerden doğan Pleiadesliler, her toplulukta bir grup yükseliş gerçekleştirerek, ruhsal tamamlanma ve aşkınlığın enerjik bir örneğini oluşturdular. Fener gemileri her tapınağa yeni Pleiadesli Başmelek delegeleri yerleştirdi ve ardından Maldek'ten ayrıldı. Yükseliş olayına tanık olanların kalplerini derin bir huzur ve sevgi doldurdu ve onlara yenilenme, umut ve kararlılık duygusu verdi.

Sonraki 1000 yıl büyük bir manevi ivmeyle doluydu. Maldekililer duygularıyla ve karmik kalıplarıyla nasıl başa çıkacaklarını öğrendiler. Grup meditasyonu için düzenli olarak toplantılar yapıldı ve giderek daha fazla insan hayatlarını tapınaklara ve ruhsal gelişime adamayı seçti. Katılmayanlar yalnız kaldılar, ancak birkaç nesil sonra yok oldular ve Maldek'i hızla gelişen bir manevi gezegen olarak bıraktılar. O zamana kadar insanların yaşam süreleri yaklaşık 150 Dünya yılı olduğundan, genç yaşta başlayan kişiler tek bir yaşamda büyük miktarda ruhsal gelişimi karşılayabiliyorlardı. Sonuç olarak, ruhsal ustalığa ulaşan ilk Solarlı da dahil olmak üzere, her gruptan birkaç Maldekili daha aydınlandı.

Müzik ve sanat da kültürlerinde yine önemli roller oynadı. Soganlılar bile ilk başta çok az da olsa diğer gruplarla karışmaya başladı. Sogan şehrinin tamamı, dördüncü 5200 yıllık döngünün yaklaşık 500 yılında dev bir sel tarafından yok edildiğinde, insanların çoğu kritik aşamadan önce tahliye edildi ve hayatta kalan Soganlıların tümü barınmak için Solaris'e geldi. Yerlerinden edilenler, çeşitli Maldeki kültürüne tamamen entegre olana kadar yavaş yavaş diğer topluluklara göç ettiler. Soganlıların yaklaşık 300'ü kendi kolonilerini yeniden inşa etmeyi ve diğer gruplarla ayrı kalmayı, ancak dost olmayı tercih etti. Kolonileri, halkının en büyük kısmının kaldığı Solaris'ten yalnızca iki günlük yürüme mesafesinde veya buharlı araba ile yaklaşık dört saat uzaklıkta kurulmuştu. Yeni kolonide küçük bir tapınak inşa edildi ve önceki Sogan tapınağındaki bazı rahipler, rahibeler ve adanmışlar burada ikamet etmeye, öğretmeye ve iyileştirme uygulamalarına başladı.

Anlık karmanın 1000 yıllık ödemesiz dönemi geçtikten sonra, Maldekililer yeniden barışçıl bir halk haline geldi ve anlık karma kuralı kaldırıldı. Bu onların yaşam tarzlarını hiç etkilemedi. Aslında çoğu artık kararın pek bilincinde değildi, çünkü bu son birkaç yüzyıldır çok nadiren etkinleştiriliyordu.

Lucifer'in Düşüşü – Yıllar 16.600 - 20.800

Yüksek boyutlu alemlerde, Maldek kolonileşmesinin tüm tarihi boyunca, Yüce Varlık olarak Lucifer'in rolü çoğunlukla Galaktik Merkezden gelen kodlamaları ve talimatları uygun devalara, meleklerle, rehberlere, koruyuculara ve manyetik gücün koruyucularına aktarmak ve sürdürmekti. ve enerjik

ızgaralar ve direkler. Elbette ihtiyaç halinde yardımcıları ve kişisel rehberleri dağıttı ve daha yüksek kolektif bilincin gelişmesi için odağı elinde tuttu. Artık Maldekililer daha güçlü bir yüksek kolektif bilinç geliştirdikleri için Lucifer'in rolü değişiyordu. Grubun evrimsel kalıpları artık Maldekililerin kendi yüksek kolektif bilinçleri tarafından ve aynı zamanda aydınlanmış ve yüksek alemlerde hizmet etmek üzere seçilen Maldekililer tarafından tutuluyordu. Bu nedenle Lucifer artık deyim yerindeyse daha çok manevi bir yöneticiydi.

Her ne kadar Lucifer, Maldek'le yaşadığı deneyimden önce türlerin evrimine tanık olmuş olsa da, bu onun Yüce Varlık olarak hizmet ettiği ilk seferdi. Kendi özerkliğini korurken tüm gezegenin ve nüfusunun bilinciyle harmanlanmak onun için inanılmaz bir öğrenme deneyimi olmuştu. Farkına varmadığı şey, aynı zamanda Maldek'in kolektif bilincinin düşük titreşimli kalıplarının da kendisine damgalanmış olduğuydu. Lucifer'in gelişmekte olan bilinçaltını en çok etkileyen -ki öyle olduğunu düşünmüyordu- İlahi Vasita'ya olan güvensizlikti. Diğer şiddet, mağduriyet, bağımlılık, utanç, düşük öz değer ve genel güvensizlik kalıpları da bilinçaltında daha az iz bırakmıştı. Ancak, daha yüksek kolektif bilince sahip olma rolü, Maldekililerin evrimsel gelişimi nedeniyle azalınca kadar, etkilendiğini bilmiyordu. Lucifer yavaş yavaş yüksek kolektif bilincin grup zihninden ayrıldıkça ve bu bilinci doğrudan deneyimlemek yerine onunla iletişim kurmaya başladıkça, varlığında huzursuzluk ve endişe dalgalarının hareket ettiğini hissetti. O, bu deneyimlerin yalnızca Maldeki'lerle olan bağlantısındaki değişimin sonucu olduğunu düşünerek görmezden geldi. Bu dalgalar seyrek fakat düzenli kalıplarla devam ediyordu ve onun bilinçaltından, yani gölge tarafından gelen doğrudan bir geri bildirimi.

Kendisinin her seviyede ayarılmanın ve hatanın ötesinde olduğuna inanan Lucifer, bu hisleri ve düşünce kalıplarını daha düzenli gelmeye başlayınca kadar bir kenara bırakmaya devam etti. Onları görmezden geldikçe ve geçerliliğini inkar ettikçe, daha da güçlendiler. Çok geçmeden kendini, insanların evrimi üzerinde daha fazla kontrole ihtiyaç duyduğunu ve onların bu kontrol olmadan da evrimleşebilme yeteneklerine karşı belli belirsiz bir güvensizlik hissettiğini fark etti. Bilinçaltı izlenimler giderek bilincine doğru yol alıyordu ve tüm düşünce ve duygularının gerçeğe yanıt olduğuna inandığından, dürtülere geçerlilik kazandırıyor. Kendi bilinci bulanıklaştıkça Maldek'in havası da buna göre tepki verdi. Yağmur ve kapalı gökyüzünün yanı sıra şimşek ve gök gürültülü sağanak yağışların sıklığı arttı. Kontrol düşüncelerine kendini kaptırmasının ve insanlara karşı güvensizliğinin algılarını bulandırmasının ve güneş kodlamasının filtreleme sisteminde kelimenin tam anlamıyla bir sis yarattığının farkında değildi.

Hava ve iklim kontrol devleri Lucifer'e güneş kodlamalarının neden daha az erişilebilir ve bazen de belirsiz görüldüğünü sorduğunda, o, varlıkların kendi sorumluluklarındaki kusurları mazur görmeye çalıştıklarını düşündü. Böyle bir eylemin mantıklı bir nedeni olmayacağını farkına varmadı; başkalarına karşı belli bir güvensizlik duymaya başlamıştı ve bu, devalara ve rehberlere de yayılıyordu. Bir grup devadan diğer grubu yedek sistem olarak gözlemlemesini istedi, ancak yeni yedek devalar diğerlerinin yaptıklarında yanlış bir şey bulamadı. Böylece Lucifer, sorun için devalar, melekler, rehberler ve diğer yüksek boyutlu sunucular arasında tam ölçekli bir araştırmaya başladı. İhlalin sebebinin kendisi olabileceği hiç aklına gelmemişti; sonuna kadar bile kendi etkinliğini asla sorgulamadı.

Maldek'te insanlar, hava koşullarındaki değişikliklere paralel gibi görünen düzensiz enerji ve duygusal kalıplar deneyimliyorlardı. Ruh halleri büyük ölçüde değişti. Fırtınalar sırasında asabi ve huzursuz oluyorlardı. Günlerce bulutlu gökyüzü ve sisten sonra zihinleri sisli hissetti. Güneş tekrar çıktığında rahatladılar ama kontrolden çıkmış hissetme konusunda temkinliyidiler. Kendi duygularını ve bedenlerini kontrol altında tutma ihtiyacı duyuyorlardı ama bunun olabileceğine inanmıyorlardı. Lucifer'in kendi başlarına gelişebileceklerine olan inanç eksikliği, onları bilinçaltında etkiliyor ve genel özgüven duygularını değiştirmeye başlıyordu. İnsanlar öz denetimlerini sürdürmek için daha çok çabaladılar ve mümkün olduğunca sık tapınaklara gittiler; daha fazla yardıma ihtiyaç duyduklarını hissettiler. Grup meditasyonlarına, şifa uygulamalarına ve kendini gözlemlemeye devam etmek bir noktaya kadar yardımcı oldu, ancak bağımlılıklar da yeniden ortaya çıkmaya başladı. Ruhsal evrimi gerçekleştirememeye ilişkin artan temel korkularının bir sonucu olarak, kendilerini sakinleştirecek ve kendilerini yeniden daha rahat ve güvende hissetmelerini sağlayacak uyarılara yöneldiler.

Lucifer insanları gözlemledikçe onların kontrol edilmesi gerektiğine giderek daha fazla inanmaya başladı. Güneş kodlamalarının ve taç çakranın, zamanla salınan evrimsel uyarıların olumlu sonuçlar getirme yeteneğine olan güvenini kaybetti. Gezegenin merkezinden üretilen enerjilerin bir fark yaratamayacak kadar incelikli olduğunu hissetti. Kişisel rehberlerin insanlar üzerinde herhangi bir etkiye sahip olma yeteneklerine olan güvenini kaybetti ve yüksek boyutlu rehberlerin ve insanlığın hizmetkarlarının hiçbirinin insanları gerçekten önemsemediğine ve hatta onların refahını düşünmediğine inanmaya başladı. Tüm rehberlerin, meleklerin, devaların ve diğer hizmetçilerin kendisinin uzun zamandır yaptığı gibi sadece robotik bir şekilde emirleri yerine getirdiğine inanıyordu. Galaktik Merkez'in, Pleiadesliler'in ve birlikte çalıştığı diğer herkesin bir çeşit trans altında olduğu ve bireysel durumlara uygun şekilde düşünüp tepki veremediği gerçeğinin yeni yeni farkına vardığına inanıyordu. Uygun tepkiyi verebilecek ve karar verebilecek tek kişinin kendisi olduğuna gerçekten inanıyordu.

Lucifer'in bilinçaltı damgalamaya indiği bu noktada, İlahi Gerçek ve Işığın saflığı ile neredeyse tüm bağlantısını kaybetmişti. Sanrisal bir duruma düşmüştü ve Tanrı'nın herkesi uykuda ve kontrolü altında tutmak için dev bir komplo kurduğuna inanıyordu. Lucifer, uyanmak ve Maldekililerin evrimi ve belki de genel olarak varoluş üzerinde kontrolü ele geçirmek için Tanrı'dan ve Işık güçlerinden daha güçlü olması gerektiğini düşünüyordu. Birinin Tanrı'ya meydan okuması ve Tanrı'nın hepimizi geride tuttuğunu ve kendisi kadar güçlü olduğumuzu bilmemizi engellemek için kontrolü altında tuttuğunu kanıtlaması gerekiyordu. 5200 yıllık döngünün sonunda Lucifer'in düşünceleri bu şekilde ilerliyordu. Dahası, herkesin Tanrı'nın hipnotik büyüü altında olması nedeniyle fikirlerini kendine saklaması gerektiğine inanıyordu. Lucifer, kontrolü ele alıp Güneş'ten, Ülker'den, Sirius'tan ve Galaktik Merkez'den gelen kodlamalardan kurtuluncaya kadar tek başına hareket etmesi gerektiğine inanıyordu.

Bu arada Maldek'te insanlar düzensiz duygusal krizler yaşıyorlardı; hatta birçoğu delirmeye başlamıştı. Demans, paranoya, bölünmüş kişilik bozuklukları ve nevrozlar arasında hızla artış görülmüyordu.

insanlar. Şiddet salgınları tekrarlanıyordu. Rahipler ve rahibeler bile Güneş'ten ve gezegenin merkezinden gelen girdilerdeki değişiklikten etkilendiler. Lucifer'in dengesizliği, güneş kodlamaları ile gezegen arasında giderek artan perdeler yaratmıştı. Güneş kodlamaları olmadan, gezegenin merkezindeki Işık Varlıkları gezegene iletilecek talimatları ve enerji modellerini alamadılar ve tabiri caizse "onu kanatlandırıyorlardı". İlk başta kodlamalar ve desenler bozulduğunda ve düzensiz olduğunda, Işık Varlıkları aldıkları her şeyi iletmeye devam ettiler; ancak iletimler giderek daha düzensiz ve hatta kaotik hale geldikçe, dengesiz girdiyi geçersiz kılma ve en yaygın iletim modellerine geri dönme kararı verildi. Işık Varlıkları yönlendirme için Lucifer'e telepatik dalgalar gönderdiler; Karşılığında aldıkları tek şey, garip bir şekilde, şifresi çözilemeyen, bozuk sinyallerdi. Işık Varlıkları bir şeylerin yolunda gitmediğini biliyorlardı ama sebebinin ne olduğu ya da bu konuda ne yapacakları hakkında hiçbir fikirleri yoktu.

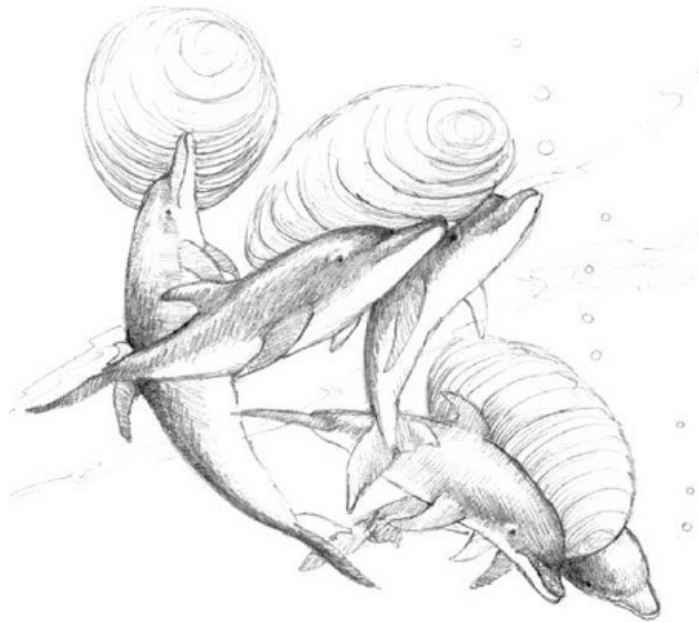
Maldek'te her yerde, hatta tapınaklarda bile güç mücadeleleri yaşanıyor. Rahipler ve rahibeler yüksek boyutların kirlenmesine kendi aralarında kavga ederek tepki gösteriyorlardı. Şifa uygulamalarının uygunluğu ve hangi ritüellerin hangi amaç için gerekli olduğu konusunda tartışmalar çıktı. Rahipler ve rahibeler, diğerlerinin iyiliği için olduğunu düşünerek adanarlardan ve birbirlerinden bilgi sakladılar. Her biri yalnızca kendisinin daha yüksek bir amaç ile hâlâ temas halinde olduğunu düşünüyordu.

Kumar, içki, uyuşturucu, şiddet ve sevgisiz seks yeniden çok yaygın hale geliyordu ve Maldek halkının her gerileme işaretiyle Lucifer, kontrolü ele alma konusundaki sonuçlarının ve kararlarının doğru olduğundan daha emin hale geliyordu. Maldek halkı her türlü makul gerçeklikle bağlarını kaybetmişti ve çılgınca "uyuşarak" ya da aşırı heyecan arayarak teselli bulmaya çalışıyorlardı. Halk arasında intiharlar sık sık yaşanıyor. İklim koşulları tamamen istikrarsızdı. Mahsuller başarısız oluyordu. Hayvanlar ve bitkiler hızla ölüyordu. Maldek'in herhangi bir yerinde çok az barış ya da normallik vardı.

Dördüncü 5200 yıllık döngünün sonuna doğru Foton Bandı Galaktik Merkezden gezegenle iletişim kurmaya başladığında Lucifer hamlesini yaptı. Gezegen ile Foton Bandının etkisi arasına girmek için tüm gücünü kullandı. Hizmet eden meleklerle ve devalara Maldek'in etrafında yansıtıcı ışıktan büyük bir kalkan oluşturmalarını emretti. Meleklerle bunun Maldek'i korumak olduğunu söyledi ama daha fazla açıklama yapmadı. Lucifer'in talimatlarını tam olarak takip etmeleri gerektiği için öyle yaptılar. Gezegenin merkezindeki Işık Varlıkları, Lucifer'den nefret ve güvensizlik dalgaları alarak, bu zamana kadar bunu biraz çaresizlikle ve bunun sonucunda ortaya çıkan enerji kirliliğiyle yapmalarına rağmen, tantrik aktarımları sürdürmeye çalışıyorlardı.

Pleiadesli Başmelekler, Siriuslular ve Andromedalılar gibi yüksek boyutlu Işık Varlıkları, Lucifer'in ve onları yerinde tutmak için görevlendirdiği herkesin yarattığı kalkanları kırmaya çalıştı. Sonunda Maldek'in etrafındaki iç ve dış baskılar o kadar güçlendi ki gezegeni tamamen yörüngesinden çıkardı. Lucifer tam da bunu yapmayı planlamıştı ama sonuçları tahmin etmemişti. Maldek yörüngesinden çıkarıldığında dış sıcaklık arttı ve atmosferde kendiliğinden yanma meydana geldi. İç baskı plakaları çöktü ve tüm gezegen küçük parçalara ayrıldı.

Maldek'in merkezindeki Işık Varlıkları ve gezegenin çevresindeki atmosferde bulunanların birçoğu parçalandı ve uzaya fırlatıldı. Pleiadesliler, Siriuslular ve Andromedalılar hazır. Hasarlı olanları mıknatıslayarak gezegenin atmosferini terk ederek iyileştirici, koruyucu kozalara dönüştürdüler. Gezegen patladığında insanlar da dahil olmak üzere tüm yaşam formları elbette anında yok oldu. İnsan ruhları ve ruh parçaları da taşınmak üzere şifa kozalarında toplandı. Kozalanmış varlıkların tümü ve parçaları Dünya'ya götürüldü ve kozalar, birkaç yüz yıldır orada yaşayan binlerce yunusun bakması için okyanuslara yerleştirildi.

Yazarın Notu: Parçalanmış veya başka şekilde hasar görmüş insanları ve yüksek boyutlu Işık Varlıklarını içeren kozalar Dünya okyanuslarına ulaştığında, yunuslar bizi karşılamaya hazırlandı. Evet ben de onların arasındaydım ve tüm olayı canlı bir şekilde yeniden yaşadım. Patlama anında Maldek'in merkezinde bulunan hepimiz kozaya sarılıp buraya getirildik. Yıldızlar, Güneş ve diğer gezegenlerle olan son derece gelişmiş iletişim ağları sayesinde yunuslara gelişimiz ve koşullarımız önceden bildirilmişti. Bu ağ onların elektrik sistemleri ve Ka bedenleri üzerinden çalışmaktadır. Aslında onların ışık bedenleri, elektrik sistemleri ve Ka bedenleri bizimkilerin dönüşmekte olduğu şeyin planlarıdır. Onlar, evrimleştiğimiz şeye örnek oluşturmak için Dünya'ya yerleştirilen, daha yüksek düzeyde gelişmiş büyük erkek ve kız kardeşlerimizdir. Bu nedenle, tamamen uyanmış, çok boyutlu Işık Varlıkları olarak bizi kendi kaderimize doğru manyetik olarak yönlendiriyorlar.

Bu sevgi dolu kişiler, kozaya sarılmış canlıları tek tek incelemeye başladılar. Kozanın duvarlarından içeridekilere sevgi ve güven verici telepatik mesajlar gönderdiler. Burunlarıyla kozaları çeviren yunuslar, etraflarında sürüler halinde yüzerken, sonarları aracılığıyla yüksek frekanslı yıldız ve güneş yayılımları iletiyor. Hepimizi iyileştirdiler ve bizi tekrar bilinçliliğe ve barışa kavuşturdular.

Şimdi Ra'nın devamını tekrar dinleyin:

Lucifer, belki de onun vahiylerini anlayabilecek ve ona sığınma hakkı verebilecek tek kişinin onlar olduğuna karar vererek Orion savaşçı kolonisine kaçtı. Elbette haklıydı ve Işık ve Galaktik Merkeze karşı devam eden savaşları için böylesine güçlü bir müttefik elde ettikleri için mutluydu. Böylece Lucifer İsyanı, bilindiği gibi başladı.

Felaketin gözle görülür son belirtileri ortadan kaybolmadan önce Maldek'in yüzlerce Dünya yılı boyunca bulunduğu atmosferde yangınlar yandı. Geride kalan, şu anda Mars ve Jüpiter arasındaki asteroit kuşağı olarak bildiğimiz şeydi. Bu kuşak, Tanrıça asteroitlerini içerir: Pallas Athena, Vesta, Ceres ve Juno (Hera). Temsil edilen Tanrıçaların tümü güce ve egemenliğe sahip olan ve bunları ataerkil yarı tanrılara kaptırmış olanlardır; onlar şu anda Dünya'da iyileşme ve yenilenme sürecindedir. Kökenleri dikkate alındığında rastlantısal mı yoksa anlamlı bir sembolizm mi? Sen karar ver.

Chiron, Uranüs ve Satürn arasında bulunan büyük bir asteroittir. Maldek'lilerin yarattığı bu kuşağın astrolojik ilahi karşılığıdır. Chiron, hizmet etme sürecinde hasar gören ve yükselmek için kendini iyileştirmesi gereken yaralı şifacının astrolojik yönüdür. Onun astroloji haritanızdaki konumu ve açıları, iyileştiğinde kendi bütünlüğünüze, aydınlanmanıza ve yükselişinize yol açacak olan kendi bireysel yaralarınızı açığa çıkarmanın ana anahtarlarıdır. Ana tema yine erkek/dişi dengesi ve gücün ve cinsel enerjinin doğru kullanımınıdır.

Yazarın Notu: Sayıları az olmasına rağmen aydınlanmış ve yükselmiş Maldekililer mevcuttur. Onlar şimdi Jüpiter'in dördüncü ve beşinci boyutlarında yaşıyorlar ve ruhsal bütünlüğün, Işığın, güvenin ve özgürlüğün genişliğinin derslerini taşıyorlar. Bu Maldeki Yükselmiş Üstatları çağırmak ve Jüpiter, Tanrıça asteroitleri ve Chiron arasındaki astrolojik ilişkilerinizi keşfetmek, kendi Maldeki karmik kalıplarınızı tanımlamanın ve iyileştirmenin ideal yollarıdır.

Maldeki'nin dış otorite, güven ve manevi keşif derslerinin ruhuyla, bu şiiri sunuyorum.

ANTICLIMAX

"Artık zamanı geldi."
Arkamdan bir ses
yavaşça beni kendine
çekiyor, geri çekiyor
buraya ve şimdiye,
o ana
her şey nerede
başlar ve biter
hepsi aynı anda. Sert ama bir
o kadar da yumuşak,
omzuma dokunmuş kelimeler
olmadan yankılanıyor,
"Artık zamanı geldi."

Yalnızca ile yanıt verme
başımı çevirerek onu
kabul ediyorum.
Gözlerinde mesajı bir kez
daha görüyorum.

Gözlerim uzanıp "Biraz daha"
diyor.

Gülümsemesi cevap veriyor:

şefkatle,
"Artık zamanı geldi."

"Gel" diyor.
Ve son kez arkama bakmak
için dönüyorum, eli onun
üzerindeyken
omuzlarım baskılanıyor,
çok az da olsa,
vurgu eklemek
onun çağırmasına,
onun daveti.
"Gel" tekrarlanıyor
dokunuşuyla ve başını eğerek
başını sallayarak.

Derin bir nefesle onunla
yüzleşmek için dönüyorum
ve yeniden birlikte adım
atıyoruz.
Ruh Kadını ve ben el
eleyiz.

"Arkanıza bakmayın" diyor; ve bu
sözler içimde hızlı bir panik
ürpertisi yaratıyor.
Geri çekilip dönmeye başladım ama
eli şimdi daha da sıklaşıyor,
benimkine yaklaşıyor.
bir kez daha tekrarlıyorum,
"Arkana bakma."
Ve yürüyoruz,
kalbim yüksek sesle çarpıyor.
Ona sertçe bakıyorum.
Gözlerimle ona şunu
söylüyorum: "Son bir tane. . ."
Gözleri beni kesti,
sessizce uyardı,
"Arkana bakma."
Beni kalbiyle teşvik
ettiğini hissediyorum,
mesaj tekrarlandı
aşık.
Ama duramıyorum; dürtülerim
güçlü. Ve son bir şeyin beni geri
çekmesini umarak hızla
döndüm: "Kal.

Ait olduğun yer burası." Ancak
bunun yerine yalnızca karanlık
ve boş sessizlik var.

onun için bakıyorum

Anlamanız ümidiyle
şimdi yanıtlıyorum.
Ama gözleri,
kalbi, dokunuşu, sessiz sözleri
hepsi şunu söylüyor: "Seni
durdurmaya çalıştım."
Etrafımdaki kolu sıklaşıyor
ama nazıkçe,
ve beni bir kez daha öne
çekiyor.
Anlamıyorum ama yine de
derin bir huzur içimde hafif
bir dalga gibi dolaşıyor.

Ve birlikte,
yürüyoruz.
İleride hiçbir şey yok.
Arkada hiçbir şey yok.
Yaygın bir his
mevcudiyet;
şimdi buradan;
anticlimax'ın.
Bundan neden
kaçındığımdan emin değilim
bu kadar uzun.

Zaman geçişleri kaybediyor
onların gücü
şimdi burada.
Yürüyüp yürümediğimizi
dakikalar veya saatler, günler
veya yüzyıllar boyunca,
Söleyemem.
Hiç durmadık.
Ve hareketin sessizliği ve
huzuru içinde günler veya
hayatlar tek bir adımda
geçebilirdi.
Verecek bir şey
öğrendiğimi biliyorum
bende bir Güç, İnanç
duygusu,
Sabır,
Güven;
çünkü onlar gerçek:
her yerde mevcutlar,
benim için nefes almak
kadar doğal, ya da rüzgarı
saçlarımda hissetmek kadar
doğal, ya da
soğuk su sıçratmak
kendi yüzümden
berrak bir akıştan.

İkimiz sessizce hareket
ediyoruz.
saygıyla,
ileriye:
yaşayan, yürüyen
Namaste
olmuş olan her şeye, Var
Olan Her Şeye,

ve olacak olan her şey;
ve birbirlerine. Ve her
adımda biraz daha

yükün
yüklediğim anlamın

her şey ve
geçmişimdeki herkes
kaybolup gidiyor.
Parça parça,
çözülür
bu kadar kolay
Güneş içine
akşam gökyüzü.
En sonunda,
geriye kalan tek şey
içimde kalan Aydınlık
bir Boşluk,
ve ben Aydınlık
Boşlukta kalıyorum.

"Artık zamanı geldi."
Sözleri yeni bir anlam
kazanıyor
ama ben yapmıyorum
anlamak.
İçimdeki ve etrafımdaki Aydınlık
Boşluk büyüdükçe elimi sıkıyor,

ve sonra onu bırakıyor ve bir
şekilde bu jest onun sözlerini
yansıtıyor.
Gözlerim cevap arıyor.
Ama gözleri büyüyor
önce daha parlak, sonra
solmaya başlıyor. İmajı
kayboluyor
Aydınlık Boşluğa. Nefesim
kesiliyor ve onu geri çekmek
için uzanıyorum.
ama ben yapamam.
Son, sevgi dolu bir gülümseme ve
nazık bir baş sallama
ve o gitti.

Sessizliğin sesleri
unutulmuş anıları kükrer.
Zamanın rüzgarları
çekirdeğimde esiyor.
Yalnızım

Hiçbir Yere giden ve Hiçbir Yerden
gelen bir yolda—
öyle aniden,
kayan bir yıldız gibi
süzülüyor
kararan gökyüzü
kim bilir nereye.
Arkamda: karanlık.
İleride: yumuşak pus.
Ve burada ve şimdi:
Aydınlık Boşluk.

İçimde bir şey
bir şekilde yerleşir.
Bir barış dalgası
ve kabul
içimde yayılıyor
gerçi ben yapmıyorum
nedenini biliyorum.
Yürümeye başlıyorum.
İleride hiçbir şey yok.
Arkada hiçbir şey yok.
Sadece yaygın anlam
mevcudiyet: benim,
kutsal mevcudiyet
ben öyleyim,
şimdi buradan,
anticlimax'ın.
emin değilim
neden bu kadar uzun süre
bundan kaçındığımı.

Tek başıma dakikalarca, saatlerce
veya günlerce yürüyorum,
bilemiyorum.

Ama hiç durmadım. Ve bir
kere daha
kendi hareketimin sessizliği
ve huzurunda, adım adım,

Bir şeyler öğreniyorum.
Daha fazlası oluyorum.

Ve Güç,
ve İnanç,
ve sabır,
ve güven

derinleştirmek:

her yerde bulunma
benim için varoluş
kadar gerçek ve doğal.

Sessizlik ve saygıyla
yürümeye devam ediyoruz.
Bekarım,
yürümek, var olan her şeye ve
Var Olan Her Şeye Namaste'yi
yaşamak,
ve olacak olan her şey
ve kendime.
Ve her adımda ona
yüklediğim anlam yükü,

bize,
her şeye,
uzağa kaçmak:
kolaylıkla çözülüyor
kadar yumuşak
bir iç çekiş.

En sonunda,
geriye kalan tek şey
içimde kalan Aydınlık bir
Boşluktur,
ve ben Aydınlık Boşluk
olarak kalıyorum.
Ve ancak o zaman,
derinlerden,
Uzaktan, tanıdık bir
ses duyuyorum.

"Artık zamanı geldi."
Bu zaman direncinin
kaybolduğunu duydum...

ve içimdeki ısıltıyla usulca
cevap veriyorum:
"Evet!"

Ve gözlerimi kapatarak
sesini duyuyorum:
"Sadece birkaç adım daha
ve ileride
köprü: kemerli köprü.
Göremezsin
ayağa kalkana
kadar diğer tarafa
tepede,
merkezinde.
Yavaş yürü,
ve zirvede uzakta bir
ışık göreceksiniz.

Onu takip et, o seni eve
götürecektir."

Sessizce ben
yavaşça cevap ver,
"Evet!"
Olduğum şeyin
derinliklerinde, rahatlatıcı bir
esinti hissediyorum,
okşamak,
beni her şeyle dolduruyor
tek bir anda tanıdığım aşk

zamanlar arasında.
Ve tıpkı benim gibi
gözlerimi aç
ileri adım atmak,

Sonsuz köprülerle sonsuz
ufuklar görüyorum,
biri ardına.
Ve sessiz bir kahkaha ve
istekli bir yürekle
ileri adım atıyorum
Hepsini geçeceğimi bilerek
ilk köprüye doğru,

sonunda,
Sorgusuz sualsiz.
emin değilim
neden bu kadar uzun süre
bundan kaçındığımı.

Tam bu bölümün sonuna şiiiri ekledikten sonra bilgisayarımda "Kaydet" tuşuna bastığımda, gözlerin bana baktığını hissettim ve irkilerek başımı kaldırdım. Orada, burnu neredeyse önümdeki pencereye değecek şekilde geyik arkadaşım Earnest vardı. Biraz beklemesini söyledikten sonra buzdolabına gidip büyük sarı bir domates çıkardım. Onu sekize böldüm ve onu selamlamak için dışarı çıktım. Başıyla oturmam gerektiğini ima ettiği yere oturana kadar yemeği kabul etmedi. Ben oturduktan sonra domateslerin tadını çıkarmaya başladı ve bu sırada üç parçasını yere düşürdü.

Earnest elimdeki domatesleri bitirdiğinde yerdeki domatesleri burnuna sürttü ve hafif homurdanma sesleri çıkardı. Sulu meyve parçaları küçük çakıl taşları ve kirlerle kaplıydı. Ona yapmak istediğim şeyin resimlerini gönderirken, domates parçalarını onun için temizlememi isteyip istemediğini sordum. Meyveye erişmeme izin vermek için başını biraz yana kaydırdığında razı olduğunu hissettim. O sabırla beklerken ben parçaları birer birer alıp parmaklarımla silerek temizledim, sonra da hiçbir kalıntı kalmadığı için her teklifi kabul ettim. Sonuncusuna uzandığımda başını eğdi ve elim onun kadifemsi boynuzlarına dokundu. Hafifçe seğirdi, sonra gözlerimin içine derinlemesine baktı. Hala elimde kalan son domates parçasını tutarken geyikte bir açıklık hissettim; Cevap olarak elimi kaldırdım ve yavaşça çenesinden boynuna ve göğsüne doğru okşadım. Daha sonra domatesin son parçasını da yedi ve parmak aralarım da dahil olmak üzere ellerimdeki her damlayı yavaş yavaş ama iyice yaladı. Güven ve dostluk bağımızın derinleştiğini hissettiğimde gözyaşları yanaklarımdan yavaşça süzülürdü.

Sonra biraz geri çekildi ve orada durup bana baktı. Bir dakika kadar daha sürekli göz temasını koruyarak uzaklaşmasını bekledim. Sonunda "Bu sefer izlerken senin uzaklaşmanı istiyorum" mesajını aldım. Cevap olarak Earnest yakında dururken ben yavaşça durdum. Ayağa kalktıktan sonra başını kaldırıp bana baktı ve ondan gelen, kalbime ve ruhuma tamamen nüfuz eden bir sevgi ve güven dalgası hissettim. Ben dönüp uzaklaşmadan önce birkaç dakika birlikte sessiz kaldık. Kapiya vardığımda arkama baktığımda hala beni izlediğini gördüm. O dönüp uzaklaşırken ben de içeri girdim ve pencereden dışarı baktım.

Beni iki kez ziyaret ettiği o çok özel öğleden sonradan beri Earnest'i bir daha hiç görmedim. Ama onun yokluğunda bile aramızdaki şifa ve bağ sürüyor.

Geyik arkadaşımın yaşadığım bu son deneyim, insanlar arasında, insanlar ve hayvanlar arasında ve insanlarda yüksek boyutlu Işık Varlıklarına yönelik güvenin iyileştirilmesine ilişkin mesajların önemini benim için bir başka teyidiydi. Başka bir deyişle çeşitlilik içinde birlik geleceğin yoludur.

PSANATIV

PSANATİV

ColonizasyonueARTH

Ra'nın hikayesi şöyle devam ediyor:

Kozalar Dünya okyanuslarına ulaştığında, Dünya'da zaten 25.000 insan yaşıyordu. Bu insanlar yaklaşık 21.000 yıldır Dünya'daydı. O zamandan önce gezegensel bir Buzul Çağı, Dünya'yı çorak hale getirmişti. En yeni Dünya varlıkları, birinci ve ikinci boyut hallerinden insan bedenlerindeki ruhlu varlıklara evrimleşen türdendi. Onlar, evrimlerinin size "mağara adamı" demenin öğretildiği aşamadaydılar ve başlangıçta yalnızca hayvan içgüdüleriyle hareket ediyorlardı. İnsan olma yolunda bilinçleri birçok farklı hayvan türünün bilinçlerinden geçmişti. Deneyimin bu özel aşaması, kendinizi bir leoparın, geyiğin veya kartalın bedeninde bulmaya ve hayatı hayvanın bakış açısından deneyimlemeye benzer bir şeydir. Bu aşama nispeten kısa bir süre, belki de en fazla saatler veya günler sürer ve daha sonra yakında insan olacak olan ruh, insan doğumuna hazırlanmadan önce diğer hayvanların veya kuşların bilinçlerinden geçebilir. Bu süre zarfında ruh, içgüdüsel nitelikteki deneyimleri, tek noktaya odaklanmayı ve hayvanlara aşılanan belirli özellikleri alır. Sonuç olarak genç ruhlar fiziksel dünyada hayatta kalmaya daha iyi hazırlanır. Deneyimlerini kısaca evrimleşen insan ruhlarına aktaran bu hayvanlara bazen *totemler*veya *müttefikler*.

Bir kez insana dönüştüklerinde, bu genç ruh varlıkları yüzyıllar boyunca dil veya rasyonel düşünceden yoksundu. Hayvanlar gibi homurdanıp ciyaklıyorlar ve yalnızca hayatta kalmak ve üremek için yaşıyorlardı. Ancak tüm hareketli yaratıklar gibi bu yeni ruhların da deneyimlerden öğrenme yeteneği vardı. Örneğin, bir dikene birkaç kez dokunmaktan dolayı acı duyulursa, acıyı dikenle ilişkilendirmeye ve ona dokunmaktan kaçınmaya başlarlar. Her ne kadar bu son derece önemsiz görünse de, bilincin evriminin bu aşamasına diğerleri kadar saygı duyulur.

Kozalanmış varlıkların ve parçalanmış ruhların Maldek'ten gelişi sırasında, Dünya'nın 25.000 sakini dünya çapında birçok kolonide yaşıyordu. (Nüfusun gerçek yerleri ve dağılımı için Ek B'ye bakınız.) El hareketleri ve tek hecelerin birleşiminden oluşan çok basit diller yaratmışlardı. Tüm gruplarda vurmak, kazımak, kesmek ve mızraklamak için basit aletler icat edilmişti. Ateş yakmayı ve genellikle et, balık ve bazı kök sebzeleri pişirmeyi öğrenmiş olmalarına rağmen, hâlâ temel geçim kaynakları için yiyeceklerdi.

Başlangıçta, üç kıtadaki bölgelerde (Asya, Afrika ve Kuzey Amerika) 25'ten 2500'e kadar insanın bulunduğu koloniler vardı. Kuzey Amerika kolonileri şu anda Meksika, Teksas ve Orta Amerika olarak adlandırılan bölgelerdeydi ancak daha batıya doğru uzanıyordu. Amerika Birleşik Devletleri'nin geri kalanının çoğu sular altındaydı ve Kanada ile Alaska'nın bazı kısımları ayrı kıtalardaydı. Gruplardan birkaçı Güney Amerika ve Doğu Avrupa'ya da göç etti. Ancak bu kıtalar bugünkü halleriyle mevcut değildi. (Sayfa 262-263'te gösterilen o dönemin dünya haritasına bakın.) Bölgesel çekişmeler ve savaşlar yaygındı ve hatta bireysel gruplar içinde olmasa da, düşman kabileler arasında bir miktar yamyamlık bile vardı. Dinozorlar hala Dünya'da dolaşıyordu ama hızla yok oluyorlardı. Bugün bu gezegende yaygın olan hayvan türlerinin çoğu, o dönemde Dünya'da yaşıyordu; ancak bunlar, gezegensel ve iklimsel değişikliklere uyum sağlamak için gerekli olan değişen derecelerde değişmişti.

Eterik ve yüksek boyutlu alemlerde de hayat o zamanlar daha basitti. Devic krallıkları aşağıdaki konularda iyi gelişmiştir: doğal çevreyi yönetmek; daha küçük bölgelere ve girdaplara dikkat edin; ve kutupları, iklimi ve atmosferi korumak. Dünyanın merkezinde ve her iki kutupta da yörünge düzenlerini tutan, kutsal geometri ve izgara yapılarıyla çalışan ve aynı zamanda kutupları koruyan Işık Varlıkları vardı. Ek olarak, bu ikinci grup, Maldek'in çekirdeğinde bulunanlara benzer şekilde, güneş kodlamalarını ve evrimsel uyarıları alma ve iletme işlevine sahipti. Güneş Logoları diyebileceğimiz Yüce Varlık aslında tüm galaksinin Işığını tutuyordu ve Dünya'ya ya da güneş halkasına özgü değildi. Pleiadesli Işık Temsilcileri bitki, mineral, hayvan ve canlılardaki tüm türlerin evrimini izlemekten sorumluydu. *homo sapien* krallıklar ve dev krallıklarını denetlemek. Mevcut insanların manevi ihtiyaçları ilerledikçe rolleri artacaktı. Siriuslular, Dünya'yı fiziksel ve psişik olarak istiladan korudular ve evrimsel kodlamaların doğru zamanlarda yayınlanmasının gözetmenleriydi.

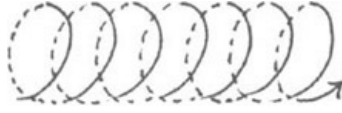
Kozaların gelişi yaklaşık 147.500 yıl önce gerçekleşti, ancak tam olarak zamanını belirlemek zor. Dünyanın Güneş etrafındaki yörünge döngüleri daha yavaştı; gece-gündüz, ay ve yıllık zaman döngüleri daha uzundu. Bu nedenle mevcut zamanlamaya uygunluk yanıltıcıdır. Bu, tarihsel zaman dizileriyle ilgili bazı kafa karışıklıklarının açıklanmasına yardımcı olabilir. Bir gezegen daha yavaş hareket ettiğinde yaşam süreleri değişir, düşünme süreçleri daha yavaşlar, mevsimler daha fazla sayıda ve çeşitli olur ve evrim daha yavaş olur. Daha uzun yörünge zaman döngüleri, Güneş'in Galaktik Merkez çevresindeki yörünge düzenlerindeki değişikliklerin bir sonucu olan son Buzul Çağı ile ilişkilendirildi. Eğer Güneş etrafındaki yıllık yörüngeler şimdikiyle aynı uzunlukta olsaydı, Maldek'in sonu ve kozalanmış canlıların Dünya'ya gelişi tam olarak 156.000 yıl önce, yani 26.000 yıllık altı döngü olurdu.

Galaktik yörünge düzeninde, Dünya'nın her zaman uzun bir Buzul Çağı yaşadığı noktalar vardır ve bu döngü daha yeni geçmiştir. Bu dönemlerde Güneş'in yörünge düzeninin Galaktik Merkez çevresinde daha geniş bir açığa ulaşması nedeniyle Dünya'nın yörüngesi yavaşlar ve genişler. Daha yavaş olan döngünün tamamlanması ve ısınma eğiliminin ortaya çıkması her zaman 100.000 yıldan biraz fazla zaman alır. Bundan sonra bile

Bu noktada, Dünya'nın Güneş etrafındaki yörüngesinin hızlanması kademeli bir süreçtir ve Güneş'in Galaktik Merkeze yöneliminde belirli bir geometrik açıya ulaşıldığında büyük bir kutup değişimiyle sonuçlanır. Bu gerçekleştiğinde, Güneşinizin Ülker'in merkezi güneşi olan Alcyone etrafındaki yörünge düzeni, Dünya'nın ve güneş yüzüğüünüzün şu anda içinde bulunduğu 26.000 yıllık zaman çerçevesine sabitlenir. Bu stabilizasyon 130.000 yıl önce gerçekleşti.

Bu 26.000 yıllık evrim ve yörünge döngüleri, Güneş'in Galaktik Merkez etrafında tam bir dönüşünü tamamlaması boyunca, yani yaklaşık 230.000.000 yıl boyunca tekrar tekrar tekrarlanır. Bu sürenin sonunda, 100.000 yıllık Buzul Çağı ve daha yavaş yörüngeler meydana gelir; Güneş'in Galaktik Merkezle ilişkisi, Samanyolu'nun tüm galaksilerin ve Tüm Galaksilerin Büyük Merkezi Güneşi diyeceğimiz etrafındaki yörünge düzenine göre değişir. Yani.

Tüm Samanyolu'nun Büyük Merkezi Güneş etrafındaki yörüngeleri, tıpkı güneş halkanızın Samanyolu'nun Galaktik Merkezi etrafındaki yörüngeleri gibi, bir dairenin sonunda ve diğerinin başlangıcında çapraz kollarla bağlanan sürekli daireler şeklini alır. Tüm Var Olanın Büyük Merkezi Güneşi etrafındaki dairesel yörüngenin tamamlanma noktasında Samanyolu Galaksisi, spiral üzerindeki bir sonraki halkaya çapraz bir bağlantı bağlantısına girer; bu aynı zamanda yeni bir evrimsel döngünün başlangıç adımıdır. Şu anda gerçekleşen şey budur. Siz Dünya insanları, yalnızca 26.000 yıllık Dünya/Güneş/Pleiades döngüsünün sonunda değilsiniz; Güneş yüzüğüünüzü de içeren tüm Pleiades sistemi Galaktik Merkez çevresinde 230.000.000 yıllık bir yörüngenin sonundadır; ve Samanyolu'nun tamamı Büyük Merkezi Güneş çevresinde sonsuz uzunluktaki bir yörüngeyi tamamlamak üzeredir. Bu döngülerin üçü de eşzamanlı ve eşzamanlı olarak dans içinde dans içindeki spiral dansın son adımını tamamlıyor, bu da bunu çok önemli bir geçiş zamanı haline getiriyor. Amaç, bir sonraki, daha sofistike ve zarif dansın başlayabilmesi için kimsenin ayak parmaklarına basılmadan bitirmektir.

Bunun gezegensel evrim açısından anlamı şudur: 100.000 yıllık Buzul Çağı sona erdiğinde, Samanyolu, önceki sarmal halkayı daha büyük kozmik sarmal üzerindeki yeni halkaya bağlayan çapraz kol üzerindeki hareketini neredeyse tamamlamıştı. Samanyolu'nda yaşayan hepimizin 2013 yılı başında tam olarak gireceği bu yeni halka, Tanrı/Tanrıça/Tüm Var Olan ile ilişkide yeni ve farklı bir evrimsel döngüyü başlatıyor. Yeniden doğuş ve inisiyatif ruhsal sıçramalar deneyimleniyor ve yaşanmaya devam edecek. Şu anda sona eren önceki galaktik döngüye "Kendini Keşfetme ve Keşfetmenin Evrimsel Spirali" adı veriliyor. Girmekte olduğumuz yeni galaktik döngüye "Kendinin Üstadı Olmanın ve Tamamlanmanın Evrimsel Spirali" adı veriliyor. Bu geçiş zamanlarında doğan bilinçler, yeni paradigmaların ve yeni potansiyellerin ürünleridir ve bilinçsiz olsa bile önceki sarmalın tüm öğrenmelerinden faydalanırlar. Önceki derslerde öğrenilen tüm dans adımlarını atmak, onlarda ustalaşmak ve ardından çok daha heyecan verici ve zorlu yeni adımları eklemek gibidir.

Dünya üzerinde tüm olasılıkların araştırılmasının zamanı sona eriyor. Şu anda Dünya'da yaşayanlarınız, bilincin, Işığın ve Karanlığın tüm potansiyellerini deneyimlemek için milyarlarca yıl geçirdiler. Mağdur ve mağdur oldunuz. Sevdiniz, nefret ettiniz, korudunuz, korktunuz, her taraftan önyargıyı tanıdınız, barışçıl oldunuz ve genel olarak varoluşun tüm seçeneklerini öğrendiniz. Enkarne oldunuz ve enkarne oldunuz. Başkalarına hidayet oldunuz, hidayet olundu. Çoğunuz aydınlandınız ve/veya yükseldiniz ve lütuftan düştünüz. Umarım şimdiye kadar kendiniz ve başkaları hakkında yargılamayı bir kenara bırakmayı, şefkat ve anlayışa sahip olmayı öğrenmişsinizdir; çünkü "hepsini" deneyimleme fırsatlarına sahip oldunuz. Doğrudan deneyimlemediğiniz şeyleri, başkalarının deneyimlerinden dolayı olarak öğrendiğiniz için yapmamayı seçtiniz. Ama varoluşun her parçasını bilme fırsatınız ve zamanınız oldu.

Artık dahili bir envanter çıkarmanız gereken zaman yaklaşıyor. Kim oldun? Tüm bu engin deneyim ve keşifler size ne kazandırdı? Yaptıklarınızın ötesinde niteliksel olarak kimsiniz? Artık ruhsal ustalığı ve gerçekliği yaratma ve birlikte yaratma sorumluluğunu seçmenin zamanı geldi. Bu seçimi yapmayanlar, barışçıl bir şekilde ve yargılamadan bu galaksiden uzaklaştırılacak ve "Kendini Keşfetme ve Keşfetmenin Evrimsel Sarmalına" yeni giren başka bir galaksiye götürülecek. Orada Aydınlik ve Karanlığı keşfetme, öğrenme ve unutma vb. sürecine yeniden başlayacaklar. Ve bir kez daha, o galaksi uzun döngüsünü sona erdirip "Kendinin Üstadı Olmanın ve Tamamlanmanın Evrimsel Sarmalına" yaklaştığında, bu varlıklara ilerlemeleri için başka bir fırsat sunulacak.

Maldekililer Dünya'da Yaşama Başlıyor

Eski Marslılar ve Venüslüler de dahil olmak üzere Maldekililer Dünya'ya geldiğinde neler olduğunu anlatmaya devam edelim. Daha önce de belirtildiği gibi, Dünya uzun bir Buzul Çağı'nın tamamlanma aşamalarındaydı ve uzun bir kış uykusunun ardından sadece esniyor ve geriniyordu. O dönemde Dünya'da yaşayanlar minimal düzeyde gelişmiş bir bilince sahiptiler ve hayatta kalmaya odaklandılar. Böylece yenileri geldiğinde, gezegensel ve galaktik koruyucular tarafından bunların gezegenin henüz yerleşim olmayan bölgelerine yerleştirilmesine karar verildi. Maldek patlamasından kaynaklanan önceki hasarları nedeniyle, dördüncü boyuttan aşağı adımlama süreciyle hayata gelmek yerine, insan ailelerinde bebek olarak doğmaları gerektiğine de karar verildi. Bu, erken bebeklik ve yürümeye başlayan çocuk aşamalarında geçmiş yaşam travmasının daha derin iyileşmesini kolaylaştıracaktır. Ayrıca Maldek'teki varlıkların Maldek'e dair anılarının silinmesi gerektiği de belirlendi. Üçüncü boyut bilincinin ötesine geçen Pleiadeslilerden, Dünya'da insan formlarına bürünmek ve Maldekilileri doğurmak için gönüllü olmaları istendi. İki binin biraz üzerinde çift bunu yapmayı kabul etti. Planlamanın bu aşamasının tamamlanmasıyla Maldekililer doğum hazırlığına hazırıldılar.

Yunusların baktığı kozalanmış varlıklar, bilinç ve ışık topları şeklinde ortaya çıkmaya hazırıldı. İlk önce Maldek'in travmalarına dair anıları silindi. Daha sonra

Bu canlılara, Dünya'daki hayvan türleriyle tanıştırılırken ve belirli hayvanlarla kısa süreli karışımlar yoluyla götürülürken büyük bir özen ve saygıyla davranıldı. Hepsi istisnasız önce yunuslarla harmanlandı. Bu sevilen yaratıkların özgürlüğünü, saf coşkusunu ve sevgisini deneyimlediler. Bu deneyim onların ruhlarına kendi ruhsal potansiyellerini damgaladı ve saflık ve masumiyet duygularını yeniden canlandırdı. Bu onların suyla başlatılmasıydı. Daha sonra çeşitli kuş türleriyle tanıştırıldılar ve onlarla harmanlandılar. Havaya uyum sağlama ve görme keskinliği kazanmaları bu aşamada gerçekleştirildi. Daha sonra bu yeni Dünyalılar çiçekler ve ağaçlarla harmanlandılar ve daha yüksek düzeyde stabilizasyon ve arınma elde ettiler. Daha sonra hayvan içgüdülerinin kullanımına ilişkin kısa deneyimler için sıcakkanlı hayvanlarla kaynaşmak geldi. Bitkilerle ve sıcakkanlı hayvanlarla olan bu son iki deneyim, memelilerin kuru toprağa uyum sağlaması ve toprak elementi konusunda başlangıçlardı.

Nihai inisiyasyon hazırlığı, bu ruhlu varlıklar harmanlanma ve karşılıklı kodlama için Güneş'e götürüldüğünde gerçekleşti. Güneş ve galaktik evrim planı onların ruhlarına kodlandı ve büyüme ve evrime yönelik bireysel İlahi Planları Güneş'e kodlandı. Güneş, tüm Dünya canlıları gibi bu canlıların da şifrelerini, yaşadıkları sürece taşıyacaktı. Ateş ve ışıkla yapılan bu son inisiyasyonla varlıklar, kendi doğumlarını ve yaşamlarını rüyalarında görmelerine yardım edilen derin bir uyku durumuna girdiler. O zamana kadar, 4000'den fazla Pleiadesli gönüllü, üçüncü boyut bedenlerine geçiş sürecini çoktan tamamlamış ve bugün Bali, Hindistan, Samoa ve Hawaii olarak bilinen yerlerin yakınında köylerini ve kolonilerini kurmuşlardı.

Kara kütlelerinin büyüklüğü ve yerleşimi, özellikle Samoa ve Hawaii'de bugünkünden farklıydı. Her iki yerde de, artık küçük adalar olan yerler, artık var olmayan iki kıtanın parçalarıydı. Aslında o dönemde Dünya'da yedi yerine on iki kıta vardı. (Sayfa 262-263'teki haritaya bakınız.) İlk Balili ailelerde doğanlar, Sogan adı verilen Maldeki kolonisindendi. Mars II kolonicileri Hindistan'ın ilk çocukları oldu. İlk Samoalı yeni doğanlar daha önce Maldek'te Solaris'te yaşamaktaydı. Hawaii'li bebekler Özgür Orion kolonicileriydi.

Şu anda 26.000 yıl olan döngünün yaklaşık 2000 yılında Pleiades-Dünya çiftlerinde bebekler doğmaya başladı. Bu gençler ebeveynleri tarafından iyi beslendi, beslendi ve sevildi. Onlara, unutulmuş geçmişlerinden karmik ve manevi temaları yakalayan mitolojik hikayelerin yanı sıra, evrimlerinin ve manevi uyanışlarının sonraki aşamalarına uygun ahlaki değerleri içeren yeni hikayeler anlatıldı. Bunlar, istisnasız, derin aile ve grup bağlılığına sahip, bireyciliği dengede tutan, barışçıl ve sevgi dolu insan gruplarıydı. Pleiadesli gönüllüler yaklaşık 2000 yıl boyunca bu kültürlerin bir parçası olarak kaldılar ve bu dönemde yok olmaya ve geri dönmemeye başladılar. Maldeki-Dünyalılarının yeniden kendi başlarına kalmalarının zamanı gelmişti. Elbette Pleiadesli Dünyalı ebeveynlerinden miras aldıkları genetik, hâlâ da olduğu gibi, kalıcı olarak insan deneyimlerinin bir parçasıydı.

Ayrılışlarının zamanlaması kısmen, karanlık güçlerin ele geçirdiği başka bir galaksiden Dünya'ya yeni ruhların akınıyla belirlendi. Bu yerinden edilmiş barış ve ışık arayanların 40.000'den fazlası, yaklaşık 142.000 yıl önce dördüncü boyutta Dünya'ya geldi. Elohim bu varlıkları, gezegeninizin hasarlı, yerinden edilmiş ve gelişen ruhlar ve ruhlar için evrensel bir eritme potası olma işlevinin doğası gereği Dünya'ya atadı. Evrensel Galaksiler Federasyonu, Dünya'nın çeşitlilik içinde birliğin geliştirilmesinde deneysel bir gezegen olarak kullanılmasını çok önceden planlamıştı. Tıpkı tüm gezegenin evrenin bir mikrokozmosu olması gibi, Amerika Birleşik Devletleri de bugün gezegeninizde bu işlevin bir mikrokozmosudur. Samanyolu'ndaki tüm galaksilerden ve diğer güneş halkalarından varlık gruplarını Dünya'ya getirmek ve çeşitli gruplar ve ruhsal yollar içinde ve arasında bireysel ve grup aydınlanmasını kolaylaştırmanın bir yolunu bulmak amaçtı ve hala da öyledir. Bu nedenle, bu 40.000 gibi varlık gruplarının yeni bir yuvaya ihtiyacı vardı, o da Dünya'ydı.

Periler Geliyor

Bu zamana kadar, eski Maldekililerin dört kolonisinin sayısı 12.000 civarındaydı ve Maldekililerin gelişinden önce burada bulunan genç ruhların sayısı da 30.000 civarındaydı. Yani 40.000 yeni Dünyalının eklenmesi oldukça anlamlıydı. Bu son gelenler artık peri olarak bildiğiniz şeylerdi. Kendi galaksilerinde Dünya'nın yaklaşık iki katı büyüklüğünde bir gezegenin fiziksel sakinleri olarak yaşamışlardı. İnsanlara benzer fiziksel varlıklarla birlikte yaşadıkları gezegenin nüfusunun yaklaşık üçte birini oluşturuyorlardı. Yani periler daha büyük ırklar arasında yaşamaya alışmışlardı. Roller her zaman barış koruma görevlileri ve neşeli kişilerdi. İnsanları güldürdüler, mutlu ettiler ve kendilerine güldüler ve bilincin büyümlü çocuk yönünün korunmasına ve muhafaza edilmesine yardımcı oldular. İnsanlara şarkı söylemeyi, dans etmeyi ve arp benzeri enstrümanlar yapmayı öğretmişlerdi. Bu nedenle Dünya'da aynı rolleri üstlenmeleri doğaldı.

Periler Dünya'ya ilk geldiklerinde 5000 yıldan fazla bir süre dördüncü boyutta tutuldular. Orada bitkiler, hayvanlar ve çeşitli insan ırkları hakkında bilgi edindiler. Çiçekli bitkilerin koruyucusu olma rolleri de belliydi, çünkü diyetleri çiçeklerden oluşuyordu ve giyim için gerekli lifler de çiçeklerden yapılıyordu. Periler birçok şeytani varlığın, meleğin ve aynı zamanda dördüncü boyutta olan kişisel rehberlerin arkadaşlığından keyif alıyordu. İnsanların rüya zamanı periler için de favori bir zamandı çünkü onlar astral bedenlerinde insanlarla etkileşime girebiliyorlardı. Etkileşim içinde oldukları insanlar bu buluşmalardan çok etkilendiler ve "küçük insanlar" hakkında hikayeler ve efsaneler yaratmaya başladılar. Şarkılar ve basit müzik, birinci ve ikinci boyut bilincinden yeni gelişen genç ruhlar da dahil olmak üzere, çeşitli insan kabilelerinin ve kolonilerinin kültürlerine yavaş yavaş tanıtıldı.

Dördüncü boyutta geçen 5000 yılın ardından periler üçüncü boyuta inmeye başladı. İlk başta kıtanın Hawaii Adaları civarında bulunan ıssız bölgelerine geldiler. Periler, üçüncü boyut Dünya'ya alıştıktan sonra insanların yaşadığı bölgelere göç ettiler ve başlangıçta kendilerini sadece küçük çocuklara tanıttılar. Çocukların sevgisi, kabulü ve sevinci o kadar büyüktü ki bunu ebeveynlerine de anlattılar ve çok geçmeden periler de büyüklerin arasında yaşamaya başladı. Küçükler insanlara söylenecek daha sofistike şarkılar ve enstrümanlar yapmayı öğrettikçe, insanlar tarafından giderek daha fazla sevilmeye başlandılar. Köyler ve koloniler arasında müziği kutlamak ve paylaşmak için festivaller düzenlendi ve çok geçmeden tüm kıta yaklaşık 20.000 periyile doldu. Periler insanlara oynayabilecekleri neşeli, rekabetçi oyunlar öğrettiler.

bu toplantılar. Bu oyunlar günümüzün çuval yarışlarına, elma kapma yarışlarına, kör adamın blöfüne ve bayrak yarışı oyunlarına çok benziyordu. Sonuç olarak insanlar kendilerini ve rekabeti daha az ciddiye almayı ve kendilerine daha özgürce gülmeyi öğrendiler.

Periler Deniz Halkıyla Buluşuyor

Periler yavaş yavaş Bali, Samoa ve Hindistan'ın yanı sıra Kuzey ve Güney Amerika, Asya, Afrika ve daha sonra Lemurya ve Atlantis olarak bilinen yerlerdeki kültürlere sızıp onları genişletti. Lemurya'da periler deniz insanlarının varlığını keşfetti. Yaklaşık 4000 peri, Lemurya çevresindeki kıyı bölgelerine taşındı ve hepsi o bölgede büyük popülasyonlarda bulunan yunuslar, balinalar ve deniz insanlarıyla düzenli olarak etkileşime girmeye başladı.

Deniz insanları ilk gerçek Lemuryalılar ve Lemurya kültürünün kalbi olmaya hazırlanıyorlardı. Onlar kişisel özgürlük, kendine değer verme ve koşulsuz sevgi duyguları son derece gelişmiş, kendinden geçmiş, tantrik varlıklardı. Deniz insanları da tıpkı yunuslar ve periler gibi oldukça spontane, çocuksu ve tamamen masumdu. Başlıca ayırt edici özellikleri, tüm yaşam formlarının koruyucuları olarak rollerine derin bir bağlılıktı. Bu deniz insanları astral seyahat ve boyutlararası iletişim konusunda da ustaydı ve bu işlevin bir parçası olarak onlar da rüya sırasında insanlarla etkileşime giriyorlardı. İnsan ruhlarını astral bedenlerine alıp denizlerle ve oradaki birçok yaşam formuyla tanıştırdılar. İnsanların astral bedenleriyle el ele kozmosta yüzdüler ve onların çeşitli yıldızlar ve yıldız sistemleriyle ilişkilerini anlamalarına yardımcı oldular. Deniz insanları bu insanları Dünya'ya ve bedenlerine doğru yönlendirirken, insanlara belirli yıldızlardan Dünya üzerinde belirlenmiş noktalara doğru parlayan enerji ve ışık hatlarını gösteriyorlardı. Bilinçaltı olarak, insanlar gelecekteki ruhsal uyanış, aydınlanma ve daha yüksek kolektif bilinçle yeniden birleşme için çok fazla farkındalık ve hazırlık aldılar.

Periler ve deniz insanları birbirlerinin arkadaşlığından karşılıklı olarak keyif alıyorlardı. Kara ve deniz deneyimleri özgürce ve cömertçe paylaşıldı ve bu paylaşımlar sayesinde katılan herkes büyük ölçüde genişledi. İnsanlar Lemurya kıtasına göç etmeye başladığında, deniz insanları bir süre gizli kaldılar, onları gizlice gözlemlediler ve perilerle insan faaliyetleri, tutumları ve yaşam tarzları hakkında iletişim kurdular. Yine, deniz insanlarıyla ilk tanıştıkları küçük çocuklardı ve bu ilk temaslarla insan çocukları tuhaf bir şekilde değişti. Ebeveynler, çocuklarının gözlerinde ve konuşma seslerinde hafif değişiklikler fark etmeye başladı. Gözleri çok sulandı ve aynı zamanda daha da odaklandı. Çocuklar üçüncü gözlerini açıyor ve insanların ve bitkilerin etrafındaki aurik renk alanlarını görüyorlardı. Sesleri göğüslerinin derinliklerinden gelen hafif bir yankılanma elde ediyordu ve seslerinin tınısı yetişkinlerin ve daha büyük çocukların kalplerini karıştırmaya yetiyordu. Görüyorsunuz, deniz insanlarıyla fiziksel temas üzerine gençlerin ruhları ve Ka bedenleri aktive oldu ve fiziksel formlarına demirlendi. Sonuç olarak, koşulsuz sevginin evrensel akışı onların içinden kendiliğinden ve özgürce akmaya başladı. Deniz insanlarıyla doğrudan temasa geçmemiş olanlar bile çocukların yanında bulunarak kalplerini ve gözlerini daha çok açmışlardı. Yetişkinler çocuklara başlarına ne geldiğini sorduğunda çocuklar masum bir şekilde şöyle cevapladılar: "Deniz insanları bize içimizde yeni yıldızlar verdi." Bu çocuğun yorumunun ilk başta fantezi olduğuna inanılıyordu; ancak yetişkinlerden birkaçı kendi üçüncü gözlerinde geçici ışık vizyonları ve göğüslerinde ve bedenlerinde ışık açılma hissini deneyimledikçe, yavaş yavaş çocuklardan gelen hikayelerin belki de fanteziden daha fazlası olduğunu fark etmeye başladılar.

Birkaç aylık temastan sonra çocuklara, deniz insanlarıyla tanışmak için yanlarında hangi yetişkinleri getirebilecekleri söylendi. Seçilen bir düzine yetişkin zaten kalp ve üçüncü göz uyanışını deneyimlemeye başlamışlardı ve deniz insanlarıyla ilk tanışmaları ve yüzmeleriyle birlikte ruhsal olarak "yarıldılar". Yüzdüler, suyun kenarında oturdular ve koşulsuz sevginin derinliği uyuyan çakraları ve bilinçleri boyunca ilerlerken ağıladılar. Yakında on iki tane daha,

ve sonra bir başkası deniz insanlarıyla buluşmak için getirildi, ta ki birkaç hafta sonra güney kıyı bölgesinin tüm nüfusu deniz insanları ve perilerle etkileşime girene kadar. Herkes için keyifli ve keyifli bir zamandı ve insanlar Lemuryalı dostlarına son derece minnettar ve saygılıydı.

Yavaş yavaş, dört yönün her birinde koloniler bulunan Lemurya kıtasına giderek daha fazla insan göç etti. Doğudaki koloni çoğunlukla, Maldekililer geldiğinde zaten Dünya'da yaşamakta olan yerli varlıklardan oluşan kabile gruplarından oluşuyordu. Onlar, tabiri caizse "aşağıdan yukarıya" evrimleşmek üzere daha düşük boyutlara doğmuş genç ruhlardı. Doğu kıyısı hemen hemen şimdiki Cascade Sıra Dağları'na kadar uzanıyordu; şu anda Amerika Birleşik Devletleri ve Kanada'nın büyük kısmı okyanusun altındaydı. Teksas'ın bir kısmından Meksika'ya ve Orta Amerika'nın çoğuna kadar uzanan başka bir kıta vardı. Ancak bu kara kütlesi bugün olduğundan çok daha batıya uzanıyordu. Doğu Lemuryalılar bu kıtadan her biri yaklaşık on iki kişiyi taşıyabilen kanoya benzer küçük teknelerle gelmişlerdi. Başlangıçta Lemurya kıyılarına gelen, içinde kırk sekiz kişinin bulunduğu dört tekne vardı.

Lemurya'nın güneyindeki yeni sakinler, şimdi Hawaii Adaları olarak adlandırılan yerin yakınındaki güney kıtasından gelmişlerdi. Açık günlerde yüksek zirvelerden belli belirsiz görülebilen "büyük karaya" seyahat etmek için yelkenli basit tekneler icat etmişlerdi. Bu insanlar, Pleiadesli ebeveynlerden doğan eski Maldekian Özgür Orion Kolonisinin üyeleri idi. Başlangıçta bu gruptan Lemurya'ya inen yaklaşık 120 yerleşimci vardı. Ayrıca deniz insanlarıyla ilk tanıştıranlar da onlardı.

Lemurya'nın batısında genç yerli ruhlar Asya'dan geldi. Onlar da icat ettikleri basit el sanatlarıyla su üzerinde seyahat ediyorlardı. Ancak su taşıtları tekneden çok sallara benziyordu. İlk yolculuklarında bir sal ve içindeki yolcular devrilmmişti ve insanlar öldürülmüştü. Geldiklerinde sadece 100 kişi kalmıştı.

Kuzey'e, Lemurya kıtasını keşfetmek için bataklık bir yarımada'yı geçen günümüz Alaska/Kanada kıtasından gelen göçmenler yerleşti. Bu ilk Lemuryalılar aynı zamanda keşif ve keşif dürtüleri uyanmış genç yerli ruhlardı. Bu insanlardan yaklaşık 200 kişi vardı.

Lemurya'nın güneyindeki yeni koloniler deniz insanlarıyla tanışmaya ve onlarla etkileşime girmeye başladı ve bunun sonucunda yaşamları ve bilinçleri hızla uyanıyordu. Yelkenli tekneler Hawaii kıtasına geri gönderilip 120 kişiyle birlikte Lemurya'ya döndüğünde, kolonileşmeyi başlatmak için geride kalanlar çok değişmişti. Yeni aileler geldiğinde, ilk başta eski arkadaşlarındaki tuhaf davranış ve tutum değişiklikleri konusunda kafaları karışmıştı. Ruhsal olarak uyanmış olanlar başlangıçta değişiklikleri neyin getirdiği konusunda gizemli davrandılar, ancak yeni gelenlerin yakında kendi ilk elden deneyimlerine sahip olacaklarına söz verdiler. Birkaç hafta boyunca, ikincisi yakın bölgeleri araştırdı, konutlar ve depo binaları kurdu, yemek pişirme alanları oluşturdu, gerekli hammaddeleri topladı ve yerleşti. En son gelenlerin deniz insanlarıyla tanışma zamanı geldiğinde, onlar zaten yaşamlarından büyük ölçüde etkilenmişlerdi. İlk Lemuryalılarla karşılaşmalar ve etkileşimler. Bu nedenle hazırıldılar ve ilk insanların deniz insanlarıyla tanıştıklarında yaşadıkları deneyimlerin hemen hemen aynısını yaşadılar. Deniz insanları, periler ve insanlar arasında ziyafetler, müzik ve paylaşılan hikayelerle neşeli kutlamalar yapıldı; ve hepsi büyük ölçüde zenginleşti. Onları mutlu ve hızla gelişen bir yaşam tarzıydı ve uzun yıllar kaygısız bir şekilde ve sürekli yenilenen ilhamla yaşadılar.

Deniz insanları, yunuslar gibi, yalnızca üçüncü boyutsal gerçekliği deneyimlemek için değil, aynı zamanda yıldızlar, yunuslar ve insanlar arasında bir köprü oluşturmak için Dünya'ya gelen Sirius'tan gelen Işık Varlıklarıdır. İlahi sevgide temellenen kendiliğinden doğru eyleme yönelik ruhsal bir çekim yaratmak için, tıpkı Sirius'ta olduğu gibi, insanların ve yunusların DNA'sını bir arada taşırlar. Başka bir deyişle, onların tüm yaptıkları, doğal olarak kutsal olan varoluş tarzlarından kaynaklanmaktadır. Eylem onların iradeli egolarından değil, varlığından gelir. Onlar özverilidirler, koşulsuz sevgi dolu ve vericidirler ve her şeyin Birliğine adanmışlardır. Ve yine de kendi hayatları kendi kendini gerçekleştiren, neşeli, alıcı ve dolup taştan bir hayattır. Bu bir çelişki gibi görünebilir.

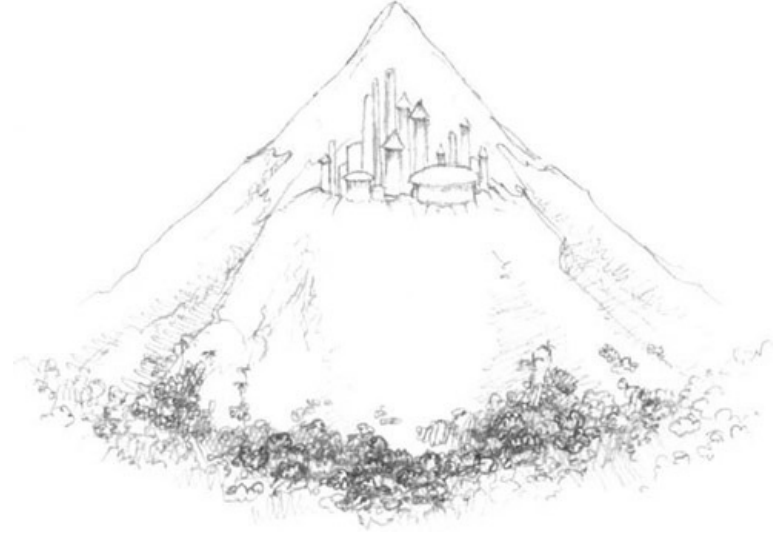
Nasıl tamamen özverili olabilirsiniz ve yine de anlayışlı ve kendini gerçekleştirebilirsiniz? Bu, İlahi Vahşinin Birliği yoludur; tek yol. İlahi insan, huzur ve tamamlanmayı bulmak için görünüşte paradoksal olan bu varoluş ve eylem biçimini öğrenmelidir. Neden? Çünkü sizin nefsiniz böyle olmasını gerektiriyor. İlahi insan, ayrılık ve "kazan/kaybet" zihniyetine olan tüm inancı aşan kişidir. Bu eskimiş düşünme ve varoluş biçimlerinin yerini, her şeyin ve varlıkların Birliğine dair farkındalık ve adanmışlık ve başkalarıyla etkileşim kurmanın ve birlikte yaratmanın "kazan/kazan" yöntemine bırakır. Bunu yapmak için kalbinizin tamamen açılmasına izin vermeye, tüm kontrol ve dirençten vazgeçmeye ve yeniden "küçük çocuklar gibi olmaya" istekli olmalısınız. Sanki tüm yaşam kutsal ve değerliymiş gibi gözlemlemeli ve hayata katılmalısınız.

- Çünkü o. Nasıl coşkulu olunacağını, nasıl hayranlık ve hayret içinde yaşayacağınızı yeniden öğrenmelisiniz. Tüm sığ yollarınızı bırakmalı ve sanki her gün, sonuna kadar deneyimlemeniz için size verilen değerli bir hediyeymiş gibi, hayata tam anlamıyla var olmalısınız. Bu şekilde yaşadığınızda doğal olarak taşmaya başlıyorsunuz. Tıpkı deniz insanların bu ilk Dünya sakinleri için olduğu gibi, siz de sevgiyle bulaşıcı hale geliyorsunuz. Ve bu kendini gerçekleştirme noktasından, hayata karşı taştan bu sevgi ve coşku etrafınızdaki diğer insanlara da yayılır. *Sevdiğin için verirsin. Minnettar olduğun için seviyorsun. Ve sevdiğin için minnettarsın.* Gerçekten çok basit. Ancak biraz karmaşıklığın kaçmasına izin verme riskini almalısınız. Garip bir şekilde bakılma ve her zaman anlaşılma şansına sahip olmalısınız. Ve kontrolü kaybetmelisiniz. Deniz insanların, yunusların ve perilerin her birinin kendi yöntemiyle öğretmesi gereken şey budur.

Deniz insanları, diğer yaşam formlarına verme ve onlarla etkileşime girme konusundaki derin arzuları nedeniyle ve onlara ihtiyaç duyulduğu için Dünya'ya geldiler. Birçoğunun Lemurya yolu olarak sevgiyle hatırladığı veya hissettiği şeyin özü gerçekte Sirius yunuslarının ve deniz insanlarının yoludur. Ancak zamanla o da bıkkınlık kazandı.

Lemurya kıtasının kolonileştirilmesinden yaklaşık elli yıl sonra - yaklaşık 136.000 yıl önce — Pleiades ve Andromeda hiyerarşileri, o kıtanın tam merkezinde, 14.000 metrelik bir dağın içinde dördüncü ila altıncı boyuta kadar bir Işık Şehri kurmuştu. Bu zirve şekli olarak Fuji Dağı'na çok benziyordu ve uzun Buzul Çağı'ndan bu yana Dünya'da kurulan ilk gizem okulu oldu.

Zirvenin tepesi buzullarla kaplıydı, bu da ona yıl boyunca karla kaplı bir zirve görünümü veriyordu. Bu uzun beyaz tepeler, buz ve karın kristal oluşumunun saflığından dolayı yüksek boyutlu frekansları tutmanın anahtarıydı. Lemurya zirvesine "ruhun eve giden yolu" veya "yıldızlara giden yol" anlamına gelen Wabasi adı verildi. Görünüşü tüm kolonilerdeki Lemuryalılar için her zaman bir huşu kaynağı ve merak uyandırıcı olmuştur, ancak yine de ona seyahat etmek işe yaramamıştır. Kaşifler bir şekilde kendilerini Wabasi Dağı'nı geniş bir hendek gibi çevreleyen ormanlarda kaybolmuş halde bulacaklardı; ya da o kadar çok yılanın olduğu bölgelere koşuyorlardı ki, içinden geçmeye çalışmaktan korkuyorlardı. Gördüğünüz gibi, Wabasi Dağı, ona erişilmesi için doğru zaman gelene kadar gezegensel koruyucular tarafından yoğun bir şekilde korunuyordu ve bu zaman da yalnızca samimi ruhsal amaçlar içindi.

Ancak elli yıllık noktada Pleiadesli ve Andromedalı öğretmenler ve koruyucular telepatik olarak -önce deniz insanlarıyla, sonra da Güney'deki seçilmiş bireylerle- birkaç inisiyenin dağa gelme zamanının geldiğine dair iletişim kurmaya başladılar. Bu mesajlar başlangıçta deniz insanları tarafından insanlar için her zaman onaylandı, ancak daha sonra bir kişinin bu telepatik daveti alması meşru kabul edildi. İnsanlar adanın merkezine çağrıldıklarında bu her zaman büyük bir onur olarak kabul edilirdi ve seçilen kişiler seçmenleri tarafından desteklenir ve saygı duyulurdu.

Ma-Ra, İlk Lemurya İnisiyesi

Lemuryalıların dediği gibi, koruyucular tarafından ilk çağrılan kişi, deniz insanları ile birlikte "vaftiz edilen" ve doğumundan birkaç saat sonra periler tarafından vaftiz edilen yirmi yaşında bir kadındı. Doğduğunda, üçüncü göz görüşü net olan kişiler, göğsünün ortasından bir yıldızın çıktığını gözle görülür bir şekilde gördüler ve onun özel hediyelerle kutsandığını biliyorlardı. Ona "Güneşin annesi olan tanrıça" anlamına gelen Ma-Ra adı verildi. Bu nedenle, çağrıldığında halkı çok etkilendi ve yine de onun ilk seçilen inisiye olmasının doğal olduğunu düşündü. Üç gün üç gece sadece deniz suyuyla oruç tutarak hazırlanması ve dördüncü sabah sadece perilerin ona getirdiği şeyleri yemesi söylendi. Perilere telepatik olarak belirli türlerden çiçek yaprakları toplamaları ve bunları taş bir kase içinde tatlı kaynak suyunda Ma-Ra'ya getirmeleri söylendi. Ma-Ra'ya önce sadece çiçek suyunu içmesi, ardından yükselen Güneş'e dönük olarak kollarını kaldırmış, dirseklerinden bükülmüş ve avuç içleri Güneş'e dönük olacak şekilde tam lotus pozisyonunda oturması söylendi. Bu pozisyon, kişilik iradesinin derin teslimiyeti ve ilahi iradenin, amacın ve gerçekliğin ışığıyla kaynaşma pozisyonudur. Birkaç saat boyunca bu pozisyonda oturduğunda, kendisine kendi geçmişinin ve geleceğinin gösterildiği vizyoner bir yolculuğa çıkarıldı.

Ma-Ra kendisini Maldek'teki Melchizadek Tapınaklarında ilahi egemenlik törenine katılan bir rahibe olarak görüyordu. Bu, kendilerine ve başkalarına karşı manevi otoriteler olarak yaşamaktan sorumlu ve sorumlu olmalarını sağlayan bir manevi saflık ve bilgelik düzeyine ulaşmış olanlara verilen manevi bir geçiş töreniydi. Bu aynı zamanda inisiyenin Yüksek Benliğiyle doğrudan temas halinde olduğunun da tanınmasıydı. Ma-Ra, inisiyasyon için beyaz bir elbise giydiğini gördü ve insan boyutunda sığ bir taş banyoya götürüldü ve buraya yerleştirildi. Hamam, kayalıklı tabanından kaynakla besleniyordu ve çok kutsal kabul ediliyordu. Su vücudunu kaplarken, keskin bir elektrik ışığının üçüncü çakrasını deldiğini hissetmişti. Bu delici ışığa karşı direnci kırmak için derin bir nefes almıştı, tüm vücudu şiddetli bir şekilde sallanmaya başladı ve giderek daha az katı hale geldi, ta ki geriye milyarlarca parlak ışık noktasından oluşan eterik bir form kalana kadar. Geçmiş Maldeki yaşamında bu başkalaşıma tamamen teslim olduğuna tanık olurken, aynı zamanda bunu yirmi yaşındaki Dünya bedeninde yeniden deneyimledi. Ka'sı tamamen aktive edildi ve bu deneyim sırasında Yüksek Benliğini insan formuna bağladı. Vücudundan yükselen ve onu terk eden dumanlı buharlar gibi, her seviyedeki tüm kendinden şüpheler ve blokajlar temizlendi. Vücudu tekrar fiziksel hale geldiğinde, olduğundan daha fazlasıydı. Sınırsızlığa, biçimin ötesindeki yaşama ilişkin içsel bilgisi, Maldeki aydınlanmasına ilişkin anılar ve kendi ruhunun kökenleri ve amacı tamamen yeniden canlandı.

Maldek'i'nin geçmiş yaşam inisiyasyon vizyonu ve yeniden deneyimi tamamlandığında, Ma-Ra anında Wabasi Dağı'ndan daha büyük hale geldi ve kendisini gelecek yaşamlarının gidişatının üzerinde uçarken buldu. Acıyı ve mücadeleyi, büyük sevgiyi ve şefkati, derin yarayı ve ayrılığı ve sonunda bir yaşamı gördü.

MÖ 10.000 civarında Mısır'da egemen kraliçe olarak yeniden kabul edilecekti. Bu yaşam, Dünya'da tam bir aydınlanma ve ruhsal özgürlük deneyimleyeceği bir sonraki yaşam olacaktı. Daha sonra kendisini İsis'in gizem okullarının (İbrani ülkelerinde Mara Tapınakları olarak anılır) aydınlanmış bir rahibesi olarak gördü ve İsa Mesih adında özel bir çocuk doğurdu. Doğumundan bir ay sonra onu nehre götürdüğünü ve ona ilahi egemen bir varlık olarak vaftiz inisiyasyonu verdiğini gördü. Vaftizin kökeninde ve hakikatinde anlamı buydu: inisiyenin tüm illüzyonlardan ve geçmiş bağlardan salıverilmesi ve kişinin ruhsal uyanıklığının, Yüksek Benlikle uyumunun ve ruhsal olarak egemen olarak hizmet etme ve hareket etme yeteneğinin onurlandırılması. yapı.

Ma-Ra'nın bu küçücük olana olan sevgisi, bağlılığı ve onu onurlandırması, onun gözlerine gelecekteki eski anıları hatırlatan gözyaşları getirdi. (Ve Amoraş bu materyali kanallara ederken ve vizyonları görürken Amoraş'nın gözlerine.) Ma-Ra onun olgunlaşmasını izlerken ve kendisini inisiye olması ve piramitlerde öğretilmesi için Mısır'a götürdüğünü görünce daha da çok ağıladı. Kendisini ve müstakbel on sekiz yaşındaki oğlunu, labirent benzeri bir tapınağın ölüm odalarına doğru, sanki onlar basamaktan başka bir şey değilmiş gibi, timsahların sırtında el ele yürüdüklerini gördü. Ellerini bıraktılar ve bireysel odalara girdiler ve orada hemen derin bir uykuya daldılar. Üç gün boyunca bu odalarda uyurken en kötü korkularıyla ve egolarının cazibesıyla yüzleştiler. Eğer herhangi biri bu deneyimlerden herhangi birine yenik düşmüş olsaydı, anında ölecekti. Her ikisi de dört gün sonra ortaya çıktı ve anavatanlarına dönmekten önce son bir inisiyasyon töreni için sessizce ve gizlice Büyük Piramit'e götürüldü.

Vizyonlar tekrar soldu ve kendisini Sirius'taki Işık Şehirlerinde, Dünyadaki Işığın Elçisi olarak son hizmetine hazırlanırken gördü. Kendisinin daha sonraki vizyonlarını, Dünyadaki birçok insana parlak ışık formunda görüldüğünü, bazen insanlarla konuştuğunu ve bazen de sadece kalplerini açtığını gördü. Katolik Kilisesi'nin ve ortodoks dinlerin çöküşünü gördü ve kutsallığın Dünya'ya ve egemenliğin halkına geri dönüşüne tanık olurken yeniden ağıladı. Kitlesele uyanışları ve İsa'nın toplu halde İkinci Gelişini gördü; bu sırada kendisi, Dünyalı oğlu ve diğer ışık saçan varlıklar, binlerce varlığı yüksek boyutlu Işık Şehirlerine davet etmek için ellerini uzattılar.

Bir kez daha vizyonlar soldu ve kendisini tüm varoluşla dolduruyor ve ona bağlıymış gibi görünen büyük, devasa bir Işıkla aynı anda doldu ve bir oldu. Bu Sonsuz Güneş'e girerken, Var Olan Her Şey'in kolektif bilinciyle harmanlandı ve mutlak huzuru ve teslimiyeti biliyordu. Birkaç dakikalık Dünya saatinden sonra, kendini altın ışıklı bir koridordan iki altın ışık tahtına doğru yürürken buldu. Üzerlerinde şimdiye kadar gördüğü en parlak iki varlık oturuyordu; biri erkek, biri kadın. Onlara yaklaştıkça içi eskisinden daha fazla sevgi ve parlak ışıkla doldu. Kutsal Baba ve Kutsal Anne, önlerinde diz çökerken ona ellerini uzattılar. Sonra Kutsal Baba onunla konuştu ve şöyle dedi: "Karanlığın kızı, doğduğun yerden Işığa döndün. Eğer bunu yapmayı seçerseniz burada bizimle kalabilirsiniz, çünkü kendiniz için Dünya'ya dönmeye gerek yok. Artık tamamladın. Ama eğer bunu yapmayı seçerseniz, Dünya'ya dönebilir ve önünüzde yanıp söndüğünü gördüğünüz hayatlara adım atabilirsiniz. Bunu seçerseniz, önce kutsal dağa gidecek ve simya ve sınırlamaları aşma yolları konusunda eğitileceksiniz. Sonra kısa bir süreliğine halkın yanına döneceksin ve onlara kutsal kanunları getireceksin. Bu yalnızca geri dönmeyi seçerseniz geçerlidir. Senin kendi kaderin ne olurdu çocuğum?"

Ma-Ra, Kutsal Anne ve Kutsal Baba'nın gözlerine derinden bakarken, büyük sevgi ve tamamlanma gözyaşları bir kez daha aktı. Yumuşak bir şekilde cevap verdi: "Onlar Dünya'da kalırken ben burada sizinle kalamam. Dünyadaki kendi geleceğime ve Dünyadaki insanlara ve onların hayatlarına olan sevgim, beni geri dönmeye ve oradaki amacımı gerçekleştirmeye çağırıyor."

Kutsal Anne cevap verdi: "Güzel kızım, Dünya ve onun halkı seninle ya da sensiz uyanacak. Eğer seni geri dönmeye iten şey annelik çekiciliğiniz ve çekiciliğiniz, bu konuda dürüst olun." Bu son açıklama, Ma-Ra'nın bilgi duygusuna karşı kendi motivasyonları hakkındaki kendinden şüphe duyma duygusunu sorgulamayı amaçlıyordu. Sessizce oturdu ve sözlerin doğruluğunu hissettiği için birkaç dakika düşünceli bir şekilde içeriye çekildi. Sonra şöyle cevap verdi: "Kutsal Anne, ben buyum." Ellerini serbest bıraktığında, bilinç yavaşça Dünya'daki bedenine geri döndü; orada hala tam bir nilüfer çiçeği şeklinde oturuyordu, avuçları doğuya bakıyordu. Güneş gökyüzünde yaklaşık altmış derecelik bir açıdaydı ve etrafındaki periler yerde derin uykudaydı. Önündeki çiçek yapraklarıyla dolu kaseyi gördü, uzandı ve her bir yaprağı tek tek yavaşça yiyerek perilere ve çiçeklere hediyeleri için teşekkür etti.

Periler uyandığında onu görünce şaşırdılar. Heyecanla ona etrafını saran ve alanı dolduran büyük ışık huzmesini anlattılar. Periler transa benzer derin bir uykuya daldıkları ve gelecek zamanlarda yaşayacakları yer altı dünyalarının hayalini kurdıkları sırada, ışının içinde bir ışık kütlesi haline gelmişti. Perilerden ikisine rüyalarında Ma-Ra'ya eşlik ederek bir mağara bulacakları Wabasi Dağı'nın eteklerine kadar eşlik etmeleri söylenmişti. Bu noktada Ma-Ra'yı terk edecekler, Dünya yüzeyinin derinliklerindeki mağaraya girecekler ve perilerin ilk kralı ve kraliçesi olmaya hazır olacaklardı. Rollerini ruhsal açıdan Kutsal Anne ve Kutsal Baba'nın yanı sıra perilere yönelik öğretmenler ve koruyucularına benzerdi. Daha sonra Pan olarak anılan varlık oydu ve kendisine Pandora adı verildi.

Üçü, ertesi sabah insan, peri ve deniz insanı arkadaşlarıyla birlikte yapılan gün doğumu töreninin hemen ardından yolculuklarına çıktılar. Sahilde ilgilenilmesi için bir ateş yakıldı ve seçilen üç kişinin de güvenli bir şekilde Wabasi Dağı'ndaki varış noktalarına vardıklarına dair bir sinyal alınana kadar yanmaya devam edildi. Pan ve Pandora'nın Ma-Ra'dan ayrıldığı mağaranın girişine varmaları üç günlük bir yolculuktu. Mağaraya girmeden önce Ma-Ra'ya büyük bir ateş yakma ve kıyıda insanlara duman sinyalleri gönderme konusunda yardım ettiler. Sonra periler ve Ma-Ra ayrıldı. Ma-Ra sezgisel olarak kadim bir duygu korusunun yolunu buldu ve burada ilk gecesini yalnız geçirmeye hazırlandı. Derin bir uykuya daldığında, astral bedeni fiziksel bedeninden ayrıldı ve bedeninin, ateşin etrafında dans eden, panflüt çalan, şarkı söyleyen ve gülen yaklaşık otuz varlıkla çevrili olduğunu keşfetti. Varlıklardan bazıları peri gibiydi, sadece daha büyüktü. Yarı hayvan, yarı insan vardı. Bazıları yarı keçi, diğerleri yarı at veya tek boynuzlu attı, bazıları ise yarı kuş gibi görünüyor. Etrafındaki bu benzersiz ve tuhaf şeyler onun ilgisini çekmişti ve uyuyan bedeninden kalkarken kendisi de dansın içine çekilmişti. Birkaç dakika sonra metal bir trompetin çalınmasıyla müzik ve dans aniden sona erdi. A

cüce büyüklüğündeki erkek ve dişiler altın, kumaş ve çiçeklerle süslenmiş taşıyıcılar üzerinde koruya taşındı ve diğer tüm varlıklar onları bir Namasté ile karşılamak ve onurlandırmak için döndüler. Ma-Ra içgüdüsel olarak aynısını yaptı. Daha sonra iki varlığa bakmak için başını kaldırdığında, onların huzuruna çağrıldı. Taşıyıcılar yere indirildi ve küçük erkek ve dişi onu karşılamak için dışarı çıktılar. Pan ve Pandora'nın yüzlerini tanıdığında irkildi ve hepsi yürekten gülmeye başladı.

Daha sonra Ma-Ra korunun ortasındaki altın bir tahta oturtuldu. Altın ve gümüş bir pelerin ve koltuktaki mücevherli taç dışında boştu. Tahtın etrafı çiçeklerle ve çiçek yapraklarıyla çevrelenmişti ve onlar da tahta yaklaşırken önündeki yola saçılmıştı. Saçlarında, boyunlarında, bileklerinde ve ayak bileklerinde çiçeklerden çelenkler bulunan beyaz dökümlü elbiseler içindeki iki genç kadın pelerini alıp Ma-Ra'ya uzattı. İleriye doğru yürürken pelerin omuzlarına sarıldı, ardından iki genç kadın tacı başına koydu. Bu son perde kahkahalarla, alkışlarla, müzikle, genel heyecan ve kutlamalarla karşılandı. Ma-Ra kafası karışmış olmasına rağmen kendini evindeymiş gibi hissediyordu ve yeni çevresine ve insanlarına aşinaydı. Kutlama devam ederken Ma-Ra tahta oturdu ve ev sahiplerinden ve takipçilerinden bir mesaj veya teklif bekledi. Bunun yerine, gün doğumundan hemen önce korudaki yerde uyandığında her şey sessiz ve görünüşte rahatsız edilmemişti. Ayağa kalktı, yavaşça gerindi ve yerde uyumanın getirdiği sertliği bıraktı. Bunu yaparken eline küçük bir tarla kuşu kondu ve gagasıyla ona bir çiçek uzattı. Çiçeği aldı, özünü ve tatlı kokusunu içine çekti, sonra yapraklarını yedi. Ağaçların arkasından ya da yerdeki deliklerden küçük hayvanlar çıkıyordu ve hatta büyük bir geyik bile açıklığa adım atıyordu. Ona bakmak için oradaymış gibi görünüyorlardı ama yine de onlardan bir beklenti duygusu da vardı. Onları nazik bir kahkaha ve keyifle karşıladı, çömeldi ve hoş geldin anlamında elini uzattı. Bir sincap dikkatlice ona doğru yürüdü, parmaklarını kokladı ve sonra hızla uzaklaştı. Diğerleri öylece durup baktılar.

Ma-Ra hayvanlarla konuşmayı denemeye karar verdi ve onlara ondan ne istediklerini sordu. Cevap olarak geyik döndü ve ters yöne, Wabası Dağı'nın zirvesine doğru baktı. Ma-Ra geyiği gözlemlerken sanki dağın yukarısında bir yere davet ediliyormuş gibi hissetti. Hayvanlardan kendisini gitmesi gereken yere götürmelerini istedi ve bunu yaparken geyik, kuş ve sincap dönüp dağa doğru ilerlemeye başladı. Ma-Ra takip etti. Ara sıra yaratıklardan biri dönüp ona bakıyordu ama bunun dışında bu neredeyse iki buçuk saat süren basit bir yolculuktu. O sırada hayvanlar durup oturdular ve Ma-Ra'ya kendisinin de oturması gerektiğini işaret etmek için baktılar. Birkaç dakika içinde birkaç peri kaseler dolusu çiçek suyu, meyve, gofret benzeri kurabiye ve bal getirdi. Periler sonunda geldiği için ne kadar heyecanlandıklarını anlatırken hayvan rehberleri ve Ma-Ra yiyecekleri yediler. Birkaç yıldır onlara onun yaklaşmakta olan gelişini söylemişti ve ona yiyecek ve barınak hazırlamışlardı. Bir buçuk saatlik bir yürüyüş daha Ma-Ra'yı, perileri ve hayvan rehberlerini, girişi sazdan çatılı, çimen ve dal duvarlı bir odaya genişletilen küçük bir mağaraya getirdi. Sıkı dokunmuş ketenle kaplı samandan bir uyku minderi yapılmıştı. Mağaranın içine, dumanın dışarı çıkması için sazdan çatıda bir delik bulunan bir ateş çukuru inşa edilmişti. Periler Ma-Ra'ya bir süre onlarla kalacağını ve bitkiler, hayvanlar, mineraller ve bunların periler ve insanlarla ilişkileri hakkında bilgi edineceğini söyledi. Periler ve doğa dünyasına inisiye ediliyordu.

Ma-Ra, rehberleri periler ve hayvanlar olan yeni dağ evinde dört ay geçirdi.

öğretmenler. Gündüzleri dağın farklı bölgelerine gezilere götürülüyor ve şifalı bitki ve çiçeklerin yollarını öğretiyordu. Tüm bitkilerin yaratılış imzalarını tanımayı ve bunların şifa, beslenme ve ruhsal farkındalıktaki kullanımlarını anlamayı öğrendi. Çiçek esansları ve bitkisel ilaçlar yapmayı, hayvan ruhlarını rehberlik ve öğretme için nasıl çağıracağını öğrendi. Geceleri neredeyse her zaman kendini koruda, oradaki ilk gecesindekiyle aynı insan ve diğer yaratıklarla birlikte buluyordu. Zaman zaman periler veya insanlar ona gelip anlaşmazlıkları çözmesini ister veya tavsiyelerde bulunurdu. Lemurya'nın güneyindeki evindeki insanlar bile koruda astral bedenleriyle ortaya çıkıyordu. Ma-Ra öğüt verir, öğretir, şifalı bitkiler ve çiçekler tavsiye eder ve bazen onları yıldızlara veya dağların içine yapılan ruhani yolculuklara götürürdü. Uyandığında gördüğü rüyalar ve uyurken çok daha fazla bilgi ve yeteneğe sahip olduğu gerçeği onu her zaman şaşırtıyordu. Sürekli olarak kendisine gelenlerin tam olarak neye ihtiyacı olduğunu biliyor gibiydi ve bunu özgürce verdi.

Bir sabah uyandığında kulübesinin dışından sesler duydu. Dışarıdaki açıklığa geldiğinde, çok uzun boylu bir erkek, birkaç periyle birlikte duruyordu. Periler, Ma-Ra'nın biraz daha kendilerinde kalması için ona yalvarıyorlardı. Onu çok sevmişlerdi ve götürülmeden önce onunla biraz daha zaman geçirmek istiyorlardı. Adam çok otoriter bir şekilde konuştu ve perilere, onlara gelme amacını tamamladığını ve inisiyasyonlarına artık dağın içinde devam etmesi gerektiğini söyledi. Ma-Ra yaklaşırken adam ona doğru döndü ve onu bir Namaste ile selamladı. Daha sonra şöyle diyerek kendini tanıttı: "Merhaba Ma-Ra, Cennetin ve Dünyanın Kraliçesi. Bir sonraki hatırlama yolculuğunuz sizi bekliyor. Adım Ha-Ra ve dağın merkezindeki Işık Şehri'nde yaşıyorum. Ben senin erkek meslektaşım. Şu anda size fiziksel olarak görünsem de, hiçbir zaman sizin gibi fiziksel olarak bedenlenmedim. Ben de sizin gibi Ata Yıldızlardan (o dönemde Pleiades'e verilen ad) gelen bir Işık Temsilcisiyim. Yakında sen ve ben tekrar birlikte olacağız ama önce Işık Şehrindeki inisiyasyonlarınızı tamamlamalısınız. Orada, görünüşte sınırlı olan fiziksel dünyayı aşmayı, galaktik bilincinizle yeniden birleşmeyi ve insanlara ne öğretmek için burada olduğunuzu hatırlamayı öğreneceksiniz.

"Biz, kökenleri ne olursa olsun, insanların dönüştüğü şeyin öncüleriyiz. Dünyadaki insanların çoğu ve Dünya'nın kendisi, geçmişte başkalarını güçlendirmek yerine kontrol eden karanlık varlıklar tarafından hapsedildi. Bütün dünyalar bile bu kontrol edenlere yenik düştü ve yine de onların da sonunda Işığa geri dönmeleri gerekiyor; çünkü Işık Hakikattir ve Hakikat Işıktır. Yakında tüm varoluş bunu bilecek. Dünya insanları kendilerine ve Tanrı/Tanrıça'ya yeniden güvenmeyi öğrenmeli. Olgun, sorumlu ve egemen varlıklar olmaktan korkarlar ve kendilerinin yaratıcı değil, yalnızca yaratılışın ürünü olduklarına inanırlar. Kendi ruhlarının ve ruhlarının kutsallığını hatırladıkça, Tanrı/Tanrıça ile birlikte yaratıcılar olmayı öğrenecekler. Şimdi o zamana ve aradaki zamanlara hazırlanmalıyız. Siz, Dünya üzerindeki görevi çocuklarınızı, tüm çocuklarınızı, kendi Hakikat anılarına geri döndürmek olan, göz kamaştırıcı derecede güzel bir tanrıçasınız. Ve ben sizin diğer dünyalarla olan erkek bağlantınızı, birçok dünya arasında Bir olarak köprü kurabilmemiz için geride bırakıldık. Artık gidelim."

Ha-Ra sessizleşirken ikisi bir anda sonsuzluk gibi gelen bir süre boyunca birbirlerinin gözlerine baktılar. Işık bedenleri manyetik olarak birbirlerine uzandı ve tek bir ışık ve bilinç noktası olarak donup kaldılar. Ma-Ra onun vizyonlarını görebildi ve düşüncelerini kendisininmiş gibi deneyimleyebildi. Ha-Ra onun duygularını, derin teslimiyetini ve şefkatini hissetti. O anlarda sadece tek bir alev parlak bir şekilde yandı, iki alev birleşti, tamamen harmanlandı ve yeniden bir bütün oldu. Ma-Ra tamamen kendini bıraktığında, tüm zaman ve mekan duygusunu, düşüncelerini, hislerini ve hislerini kaybetti ve Var Olan Her Şeyle Birliğe teslim oldu. Bir kez daha bireysel bilince döndüğünde, kendisini Wabasi Dağı'nın içindeki kristal bir Işık Şehri'nde bulmak için gözlerini açtı. Tamamen teslim olmasıyla Ha-Ra'nın bilincinde dağın iç kısmına ışınlanmış ve ardından Ma-Ra olarak yeniden cisimleşmişti. Bu onun ilk dersi idi; ve o andan itibaren bir yerden diğerine gitmek istediğinde tek yapması gereken kendini oraya ışınlamaktı.

Aylarca Işık Şehri'nde kaldı. Bu kutsal çevrede çok çabuk öğrendi ve hatırladı. Öğretmenleri, onun frekanslarını yüksek boyutlu enerjiler ve kodlamalarla hızlandıran Siriuslu, Pleiadesli ve Andromedalı Işık Varlıklarıydı. Bu, bir öğrenme ve değişme sürecinden çok gerçekte kim olduğuna bir dönüştü. Ancak yine de bunu Dünya'daki yaşamına temellendirmek için tüm bunların üçüncü boyut yöntemleriyle yapılması gerekiyordu. Dünya ile bir oldu ve Dünya'nın kristal kayıtlarını okudu. Dünya ve güneş yüzüğünüz için gelişen İlahi Plandaki her yıldız sisteminin rolü konusunda inisiye olmak ve yeniden eğitilmek için Sirius, Alcyone ve Orion'a astral yolculuk yaptı. Balinalar, yunuslar ve deniz insanlarıyla birlikte yüzmek ve onların sırasıyla zaman ve kayıt tutucular, öğretmenler ve Mesih bilincinin sahipleri ve yaşamın koruyucuları olarak rollerini yeniden keşfetmek için astral projeksiyon yaptı. Hayvanların bedenlerinde, Pleiadesli ve galaktik ışık bedenlerinde yolculuk yaptı ve fiziksel içgüdülerini çok boyutlu bilinciyle harmanlayarak Yüksek Benliği için Dünya üzerinde bir temel oluşturdu. Işık örtüsü etkinleştirildiğinde Ha-Ra ile tamamen yeniden bir araya geldi ve İlahi Plana olan hizmetini yerine getirmek için ihtiyaç duyduğu tüm anılarına erişim sağladı.

Eğitimleri tamamlandığında Ma-Ra kendini Lemurya kıyılarındaki köyüne ışınladı. Her ne kadar Wabasi Dağı zamanına göre bir yılı aşkın bir süredir ortalıkta olmasa da, çok geçmeden halkının onun yalnızca bir ay döngüsü boyunca kendilerinden uzakta olduğunu algıladıklarını keşfetti. Ancak deneyimlerinin uygun küçük bir kısmını insanlarıyla paylaşabilmesi için aylar geçmesi gerekti. Onlara ışınlanmayı ya da diğer inisiyatik eğitimleri öğretmek Ma-Ra'nın görevi değildi. Dört ay boyunca öğrendiklerini, bitkileri, mineralleri ve hayvanları inceleyen perilerle, doğal ilgi ve yetenek gösterenlerle paylaşacaktı. Bunun dışında, Işık Şehri'nden gelen öğretilerin genel doğasını insanlarla paylaşabilirdi ama ayrıntıları paylaşamazdı. Çağrılanlar onun öğrendiği gibi öğreneceklerdi. Aksi takdirde, hazır olmayanlara öğretmeye çalışmak kesinlikle uygunsuz olurdu.

Sonraki birkaç yıl boyunca Ma-Ra, Wabasi Dağı ile kıyı arasında gidip geldi. Sık sık yeni inisiyelere dağa ve onların dağın iç kısmına ilk ışınlanma inisiyasyonlarında eşlik etti. Pan ve Pandora, peri krallığında benzer rollere sahipti ancak öğretileri oldukça farklıydı. Perilere galaktik kökenleri ve özellikle Tanrıça'ya olan ilişkileri ve hizmetleri öğretildi. Onlar Tanrıça'nın en çok değer verilen çocuklarıydı çünkü onların yaratılışları, yaratılışın üçüncü ve dördüncü boyut sevincine özeldi. Periler tam anlamıyla yaratılıştan keyif almak ve duygularını derinden hissetmek için yaratılmışlardır. Tanrıça perileri sevdi ve onlara değer verdi ve onları göksel müzik ve ışıkla harekete geçirdi. Periler bu müziği, sevgiyi ve hazzı kişileştirdiler ve deneyimlerine eşlik eden duygular aracılığıyla Tanrıça'yı harekete geçirdiler. Onların rolü, "sihirli çocuk benliği" olarak bildiğiniz şeyin özünü somutlaştırmak ve korumaktır ve öyledir. Perilerin varlığı olmasaydı, insanların büyülü çocuk bilinci tamamen kaybolurdu. Periler insanın masumiyetini, şakacılığını, neşesini, merakını, cinsel kendiliğindenliğini ve mizahını canlı tutmaya yardımcı olur.

Pan, Pandora ve Ma-Ra, tüm canlıların birbiriyle ilişkisi hakkındaki bu öğretileri kendi insanlarına getirdiler. Periler, insanlarda büyülü çocuğun benliklerini canlı tutmaya yardımcı olacaktı ve insanlar da perileri sevecek, koruyacak ve Tanrıça'nın yaptığı gibi onlara değer verecekti. Uzun zamandır çoğu insan tarafından onurlandırılmamış olsa da, bunun hâlâ onların uygun rolleri olması amaçlanıyor.

Ma-Ra'nın Lemurya'daki yaşamı boyunca yaklaşık elli kişi Wabasi Dağı'na çağırıldı ve inisiye edildi. Lemurya gizem okulları ve manevi kültürü o zamanın ötesinde başlatıldı ve genişlemeye devam etti. Ma-Ra seksen yaşındayken Lemurya'daki amacını tamamladı ve yükseldi. O, Dünya üzerindeki ilk Yükselmiş Üstat oldu ve gelecek binlerce yıl için emsal oluşturdu. Onun yükselişini takiben nüfusları arttıkça Lemurya halkı giderek yaygınlaştı. Kıtanın dört yönündeki insanlar, Ma-Ra'nın yükselişinden yaklaşık yirmi yıl sonra veya Lemurya kıtasındaki yerleşimden yaklaşık 130 yıl sonra birbirleriyle buluşmaya başladılar. Bu toplantılar her kesimden insan için huzurlu ve heyecanlı geçti. Batıdan, Kuzeyden ve Doğudan gelen genç ruhlu varlıklar o zamana kadar hem perilerle hem de deniz insanlarıyla tanışmış ve onlarla ilişki kurmuştu ve niyetleri oldukça açık kalpli ve saftı. Bu nedenle, daha gelişmiş insanlarla tanışmaları, kendi evrimlerinde doğal bir sonraki adımdı.

Lemurya Kültürünün Daha da Geliştirilmesi

Yaklaşık 500 yıl boyunca bu ilk Lemuryalılar, ruhsal temeli periler, deniz insanları ve doğa ile karşılıklı ilişkide olan bir kültürü bir arada ördüler. Wabasi Dağı'na çağrılanlar kıtanın toplam nüfusunun yalnızca yüzde ikisini oluşturuyordu. Lemuryalılar çağrılanları destekledi ve kutladılar, ancak bir bütün olarak kıtanın nüfusu gizem okulu inisiyatik eğitimine doğrudan dahil değildi. Lemuryalıların çoğunluğu sevgiyi, cinsel özgürlüğü, doğayla dengeyi ve türler arasında ve aynı zamanda farklı kökenlerden gelen insanlar arasında çeşitlilikte birliği öğreniyordu. Lemuryalıların tümü öncelikle neşeliydi ve çocuksu bir masumiyet, saflık ve merakla doluydu.

Bu farklı grupların birbirleriyle iletişim kurmasını sağlayan ortak bir dil yavaş yavaş oluşturuldu. Alet yapımı, mimari, tekne yapımı, yemek hazırlama, dokuma, şarkı söyleme ve enstrüman yapımı yöntemleri gruplar arasında paylaşıldı. Bir bütün olarak insanlar, günlük aktiviteleri gerçekleştirmenin yeni ve daha iyi yollarını bulma konusunda neredeyse takıntılı görünüyordu. Taş işçiliği, Lemuryalıların toplumları üzerinde en büyük etkiyi yaratan ilk keşiflerinden biriydi. Basit kaya ve harç yapılarıyla başlayıp, hızla taş ve ahşap gibi sanatsal dokunuşları da içerecek şekilde dallara yayıldı.

oymacılık, çömlekçilik ve kil heykelcilik ve taştan çizimler. Bunların hepsi Lemurya'daki insan kolonizasyonunun ilk 630 yılında başladı.

İlk İnkalar

Sonraki 500 yıl boyunca farklı yerlerden çok daha fazla insan Lemurya'ya doğru yol aldı. 120 erkek kaşıftan oluşan bir grup, bu 500 yıllık dönemin sonuna doğru Lemurya'nın güneydoğu kıyısına geldi. Onlar o zamanın en yeni Dünya sakinleriydi. Maya sistemindeki bir gezegenden dört bin Pleiadesli, Orion sistemindeki Raman adlı bir gezegenden 10.000 ruhtan oluşan bir grup doğurmak için Dünya'ya gelmişti. Her ne kadar bu Pleiadlı Mayalar ruhsal açıdan Ramanilerden daha gelişmiş olsalar da, onlar da hâlâ kendi aydınlanmalarına ve ruhsal üstatlıklarına doğru ilerliyorlardı. Ülker'in çoğu galaktik bir gizem okulu olma yolundaydı; henüz o büyüme aşamasında olmayanlar daha ileri evrimleri için Dünya'ya gönderiliyorlardı. İlk İnka kolonilerini kuran Pleiadesliler, Ramanileri doğurmuşlardı. Onların dördüncü boyut ışık bedenleri, tamamen üçüncü boyut bedenlerine gelinceye kadar birkaç hafta içinde basitçe aşağı adım attılar. Dünya bedenlerine geçişin son birkaç gününde derin uyku halindeydiler, ardından yeni evlerinde uyandılar.

Ramanilerin Orion sistemindeki ana gezegeni hapsedilmiş ve insanları yaklaşık 100.000 yıl boyunca köleleştirilmişti; nükleer bir patlama tüm gezegenin kendiliğinden yanmasına neden oldu. Cansız ve yüzey suyundan yoksun bırakılmıştı. Bedenleri yangında öldürülen Ramanyalı ruhlar, insanların Lemurya'ya gelişinden yaklaşık 1300 yıl önce Galaktik ve Pleiadesli Işık Temsilcileri tarafından kozalanmış ve Dünya'daki okyanuslara ve yunuslara getirilmişti. Lemurya kolonileşmesinin yaklaşık 500. yılında bu Ramaniler, şu anda Orta Amerika ve Kuzey Güney Amerika olarak adlandırılan bölgelerde doğmaya başladılar. Ana gezegenleri teknolojik açıdan oldukça gelişmişti. Pleiadesli yavru olarak Dünya'da iki veya üç erken yaşam deneyimledikten sonra hızla güçlendiler ve kendilerini hayatta kalanların ötesine taşıyacak icatlara odaklanmaya başladılar.

Pleiadesliler, Ramanilerin gelebileceği daha önce Dünya'da yerleşik olandan daha karmaşık bir kültür geliştirmişlerdi. Kerpiç ve taş binalar, Ramaniler doğduğunda zaten mevcuttu. İlk sabanlarla tarım uygulamaları başlamıştı. Günümüz dünyasındaki kayıt cihazı, lir, davul ve gitar gibi müzik aletleri zaten erken İnka yaşam tarzının bir parçasıydı. Basit takı yapımı ve mücevher cilalama bile onların yaşam tarzının bir parçasıydı. Yaklaşık üç nesil sonra, yeni Dünya sakinleri tekerlekli arabaları icat ettiler ve onları çekmek için yabani eşekleri evcilleştirmeye başladılar. Silahlar aynı zamanda erken dönem yaratıcı odaklarının bir parçasıydı; hem koruma açısından hem de yiyecek için hayvanları öldürmenin bir yolu olarak ruhları için önemliydi. Yaylar ve oklar, sapanlar ve mızraklar doğal olarak ilk yaratılanlardı. Ancak bunu çok geçmeden çivili tokmaklar gibi daha acımasız silahlar izledi.

Pleiadesli/İnkalı ebeveynleri, Ramanlı müteciler için sevgi dolu ve güvenli bir ortam yarattı, ancak çocuklarda güvensizlik ve savunmacı davranış kalıpları derinden kökleşmişti. Çocukların birbirlerine saldırması ve kötü davranışlarla suçlaması alışılmadık bir durum değildi. Bazen histerik hale gelip ebeveynlerine vurmaya ve çığlık atmaya bile başlıyorlardı. Her ne kadar ebeveynleri doğaları gereği sevgi dolu ve barışçıl insanlar olsalar da, kendileri henüz efendi varlıklar değillerdi. Ve bazı ebeveynler öfkelerini kaybettiler ve kendilerini öfkeyle bu zor çocuklara şaplak atarken ve cezalandırırken buldular. Elbette güvensizlik arttı ama yine de Ramaniler ceza yoluyla kontrolün bilincindeydi. Hatta güç kullananlara karşı bir kurbanın saygısı bile vardı. Bu nedenle, çocuklarını kontrol etmek için aceleci yöntemler kullanan ebeveynler, daha şefkatli ebeveynlere göre daha fazla sonuç elde etti.

Her ne kadar bu şekilde başlamasa da sosyal yapıları hızla ataerkil hale geldi. Ramanlı erkeklerin kontrol ve güç konusunda güçlü bir dürtüsü vardı. Kadınlar Raman'da zalimler tarafından adil bir oyun olarak görülmüştü. Evli erkekler bile öfkelerini kadınlara ve çocuklara yansıtıyorlardı. Bu nedenle kadınlar ve çocuklar alt sınıf vatandaşlar olmuşlardı ve kısa süre içinde yeniden öyle oldular. Pleiadesliler ataerkil bir halk değildi, dolayısıyla bu İnka kolonileri içinde bazı çatışmalar yarattı.

Dünyadaki yaşamın yaklaşık üç neslinden bu yana, bu koloniler öncelikle Raman kökenli ruhlar ve Pleiades kökenli ruhlar olmak üzere ikiye bölünmeye başladı. Her ne kadar koloniler her zaman biraz karışık olsa ve hepsi ortak genetiğe sahip olsa da, benzer düşüncelere sahip olanların ruhları, ölüp reenkarne olurken birbirlerine doğru çekilme eğilimindeydi.

Çoğunluğu Raman/İnkalı erkeklerden oluşan böyle bir grup, bir av gezisi sırasında yaklaşık 100 kişilik bir kabileyle karşılaştı. Bu kabile insanları Dünya'da doğan genç ruh grubunun bir parçasıydı. Bu İnkalar, bu masum ve hala oldukça ilkel insanlardan korkacak hiçbir şeylerinin olmadığını hemen anladılar. Bu nedenle iyi ilişkilerin ileride faydalı olabileceğini düşünerek onlarla arkadaş oldular. Zamanla birbirleriyle iletişim kurmayı öğrendikçe, kabile insanları yeni gelenlere kuzeybatıda ve sadece birkaç mil genişliğinde bir okyanus şeridinin ötesindeki "büyük bir karadan" bahsetti. Yarı insan yarı balık olan yaratıklar ve peri denilen küçük insanlar hakkında hikayeler anlatılırdı. İlginç masallarda gizemli Wabasi Dağı'ndan da bahsediliyordu. İnkaların ilgisi alevlendi. Adamlar bu toprakları keşfetmeye o kadar hevesliydi ki, kabile halkının basit tekneleriyle hızla gelişmeye koyuldular. Kolayca yerinde tutulabilen yelkenler ve kürekler ekleyerek daha büyük tekneler yaptılar. Lemurya'daki yaşamından yaklaşık 1000 yıl sonra, 120 Ramanlı adam kıyılarına ilk yolculuğuna çıktı.

Kıyı şeridinde birbirinden beş milden fazla uzak olmayan köyler bulunduğundan İnkalar kısa sürede ilk Lemuryalı halklarıyla tanıştı. Periler ve deniz insanları bu yeni gelenler hakkında önceden uyarılmıştı ve bu nedenle Lemuryalıları bu insanların farklı olduğu konusunda uyarılmışlardı. Lemuryalıları bu adamların çok zor geçmiş koşullardan geldikleri ve bunun sonucunda da kaba ve kontrolcü olma eğiliminde oldukları söylendi. Konukseverliğin kadınlara yönelik sınırları net bir şekilde genişletilmesi en iyi yaklaşımdı.

Bu arada Lemurya'ya giderken aşırı şiddetli rüzgarlar çıkmıştı ve adamlar dalgalı sularda tekneleri kontrol altında tutmak için çok sıkı çalışmışlardı. Yelkenleri indirmeye çalışırken iki adam denize düştü. İkisi de deniz kızları tarafından kurtarıldı ve nefes nefese kalarak teknelerine geri getirildiler. Deniz kızları daha sonra hızla ortadan kayboldu da, erkekler bu tür yaratıkların, özellikle de kadın olduğu çok açık olanların ortaya çıkışı karşısında hayrete düşmüşlerdi. Denizlerde de deniz adamları vardı ama deniz kızlarının deniz adamları ile buluşması planlanmıştı.

Onları biraz alçakgönüllü kılmak için önce erkekler. Böylece, kıyıya vardıklarında, adamlar hızla gelip giden fırtınanın ve kendilerinden ikisini kurtaran kadın kurtarıcılarının kısa bakışlarının etkisi altında hâlâ sarsılıyorlardı.

El hareketleri ve kuma çizim kombinasyonu ile adamlar, deniz insanlarının Lemuryalılar tarafından iyi tanındığını ve çok sevilip saygı duyulduğunu öğrenecek kadar iletişim kurmayı başardılar. Romenler bu gerçeğe hayran kalmışlardı ve bu onları daha az korunaklı ve daha az kontrolcü hale getiriyordu. Böylece iki grup arasındaki ilişkiler uyumlu ve minimum düzeyde çatışmayla başladı. Ziyaretlerinin üzerinden yaklaşık iki gün geçtikten sonra, erkeklerden bazıları birkaç kadına doğru ahlaksızca yaklaşmaya başladı. Gruptaki kocalar, babalar ve diğer erkekler tehditkar olmayan bir şekilde ziyaretçilerle kadınların arasına girdiler ve kadınların yasak olduğunu işaret ettiler. İnkalar bu jestleri, kadınların müdahale eden erkeklerin malı olduğu anlamına geldi ve onların ilerlemesinden geri çekildiler.

İnkalar, ev sahiplerinin mutluluğuna ve kaygısızlığına hayran kaldılar. İlk başta Lemuryalıları basit kafalı sandılar, ancak çok geçmeden onların oldukça zeki ve bir şekilde tanıdık olduklarını anladılar. Elbette, Güney'in Lemuryalıları hâlâ esas olarak Özgür Orion ve Dünya/Pleiades kökenliydi. Her ne kadar eski bağlardan çok daha uzak olsalar da, Ramanyalılar/İnkalarla bir ölçüde ortak geçmişleri vardı. İnkalar iç bölgelere gitmeden sadece birkaç gün önce insanlarla birlikte kaldılar. Deniz insanları gibi periler de gözden uzak duruyorlardı. Bu yeni gelenlerin kendilerini savunmasız bırakmayacak kadar öngörülemez olduklarını biliyorlardı. Adamlar suyun karşısındaki evlerine dönmeden önce kıyıya döndüklerinde yeni arkadaşlarına yakında döneceklerini söylediler. Eve dönüş yolculukları için çiçek çiçekleri, meyveler ve lezzetli yiyeceklerden oluşan hediyeleri aldıktan sonra yola çıktılar. İnkalar erkekleri, yeni tanıdıkları tarafından kesinlikle değiştirildi, ancak bunu kelimelerle açıklamakta zorlanmışlardı.

İnka erkekleri şehirlerine geri döndüklerinde Lemurya'ya dönme konusunda zaten endişeliydiler. Hikayeler anlattılar ve yaşadıklarını evdeki insanlarla paylaşmaya çalıştılar. Ancak duygular üzerinden konuşmak bu halk arasında pek yaygın değildi ve başlarına gelenleri yeterince açıklamanın başka bir yolu da yoktu. İki hafta içinde bu sefer 200 adamla başka bir sefer başladı. Bu ikinci yolculuk, denizde herhangi bir kaza yaşanmaması dışında ilkinde çok benziyordu. Deniz insanları, teknelerden yaklaşık 100 metre uzağa yüzmeleri ve kendilerini erkeklere göstermeleri için üç deniz adamı ve iki denizkızı gönderdi. Yeni erkeklerin ilk tepkisi deniz kızlarıyla seks yapmak istemek oldu, ancak yüzücü olmadıkları için bu imkansız görünüyordu. Ancak şakaların ve varsayımların kaynağı olarak hizmet etti. Kıyıya vardıklarında adamlar, ilk İnka erkeklerinin Lemuryalı tanıdıkları tarafından karşılandılar ve onlara yine çiçekler, meyveler, balı su ve bir dizi yiyecek sundular. Yeni adamlar onları izlerken, halkın açıklığı, cömertliği, güveni ve görünürdeki sağlığı karşısında hayrete düşerek ziyaret ettiler ve yemek yediler.

Erkekler, Lemuryalıların deniz kızlarıyla hiç seks yapıp yapmadıklarını öğrenmek istediklerinde, Lemuryalılar bu soru karşısında o kadar şaşırdılar ki, zar zor cevap verebildiler. Deniz insanları kutsaldı; yunuslar gibi yıldızlardandılar. İnsanlar onlardan ders aldılar, onları o kadar onurlandırdılar ve hürmet ettiler ki, böyle bir şeyi hayal bile edemezlerdi. Ziyaretçiler Lemuryalı erkeklerin sorularına verdikleri tepkileri izlerken, yeni adamlar bu Lemuryalıların kendilerinden daha az erkeksi olduklarını düşündüler. İnkalar, herhangi bir nedenle ihtiyaç duyduklarında Lemuryalıları akıllarının bir köşesinde, kolay hedef olarak görüyorlardı. Ancak bu arada sadece misafirperverliğin tadını çıkardılar, ülkeyi ve kaynaklarını keşfettiler, ellerinden geldiğince hikayeler paylaştılar ve bu tuhaf derecede neşeli insanlarla çok rahat oldular. İnka erkeklerinden bazıları çok daha rahat olmaya başlamıştı. Hatta görgü kurallarını ve başkalarına karşı nasıl düşünceli olunacağını bile öğreniyorlardı; ancak bu bazen onları hâlâ şaşırtıyor ve eski maço tavırlarına geri dönmeye çalışıyorlardı. Lemuryalılar, kendi düşünce tarzlarına göre açıkça mutsuz ve güvensiz olan bu adamlara karşı derin bir şefkat duyuyorlardı. Misafirlerine karşı normalde olduğundan daha nazik, daha nezaketli ve anlayışlı olmaya çalıştılar. Ve işe yaradı.

İnka erkekleri zaman zaman bu nazik Lemuryalılar tarafından büyülendiklerini hissettiler. Kendilerini ev sahipleri ve hosteslerle gülerken, yüzmeyi öğrenirken, vejetaryen yiyeceklerin tadını çıkarırken ve dil engellerini aşarken buldular. Lemurya'da birkaç haftalık keşiften sonra İnkalar, Lemuryalılarla müzik ve sohbet dolu bir akşamın tadını çıkarırken, bir kadın ziyaretçilerden birine kadınları hakkında sorular sordu. Konuk, sonunda halkının İnka kadınlarıyla tanışmak istediğini anlayan kadar sorusu karşısında şaşırılmış görünüyordu. Adamlar şaşkın ifadelerle birbirlerine baktılar. Birinin kadınlarıyla tanışmayı şu ya da bu şekilde neden önemseyeceğini hayal edemiyorlardı. Onlar sadece kadını ve erkekleri nasıl hizmet ettiklerinin ve çocuklara nasıl baktıklarının ötesinde hiçbir önemi yoktu. Ancak soruyu yanıtlamak zordu. Lemurya kadınları Lemurya kültürünün ayrılmaz bir parçasıydı

- onların gözünde kesinlikle erkeklerinki kadar önemli değil ama kendi kültürlerindeki kadınlardan daha önemli. İnka erkekleri aslında bu sorudan utandılar ve beceriksizce, kadınları yanlarında getirmenin amacını göremediklerini yanıtlamaya çalıştılar. Bu noktada konuşmaya Lemuryalı bir adam girdi ve doğrudan şunu sordu: "Kadınlarınızı, onları bizimle buluşmaları için buraya getirecek kadar önemli görmüyor musunuz? Onları çok hoş karşılar ve rahat ettiririz." Ziyaretçi, "Bizim kadınlarımız farklı. Seyahat etmek istemiyorlar. Çocuklarla ve işleriyle birlikte evlerine aiter. Buraya gelmek istemezler." Lemuryalı adam cesurca sordu: "Onlara sordun mu?" İnkalı adam cevap vermeden ayağa kalktı ve uzaklaştı. Ne kendisinin ne de başkalarının aklına böyle bir fikir gelmemiştir; ve bunu söyleyemeyecek kadar utanıyordu.

İnkalar o geceden kısa bir süre sonra evlerine döndüler ama akşamın konuşması akıllarında kalmıştı. Eve dönüş yolculuğu sırasında bu konuyu uzun uzun tartıştılar. Kadınların kendilerini önemli ve değerli hissetmelerinden korktuklarını fark ettiler çünkü kontrol edecek kimseleri olmayacaktı. Ancak yine de bu yeni arkadaşlar umduklarından çok daha neşeli ve tatmin olmuşlardı; kadınlara saygı duyuluyor ve eşit muamelesi yapılıyordu. Eve varmadan önce sorun çözüldü; kendilerinin bu tuhaf Lemuryalılardan farklı olduklarına ve sistemlerinin gücünü test etmemenin en iyisi olduğuna karar verdiler.

Adamlar gizliden gizliye geri dönmeyi arzulasalarda, bir daha yolculuk yapmadan birkaç ay geçti. Lemurya'ya gitmiş olanlar eve döndüklerinde gözle görülür biçimde değiştiler. Daha az tartışıyorlardı, daha önce yaptıkları gibi bağırıp kavga etmek yerine genellikle uzaklaşıyorlardı. Bu adamlar, eşlerini ve çocuklarını kontrol etmek için bu kadar çok korkutmayı bıraktılar ve eskisinden daha sessiz kaldılar. Eşleri ve çocukları, onları sanki akılları çok uzaktaymış gibi sık sık uzaklara bakarken buluyorlardı. Adamların kalpleri yeni yeni açılmaya, neşenin ve masumiyetin izlerini hissetmeye başlamıştı ve unutamıyorlardı. Bazen bu adamlar kendilerini yalnız, yorgun ve ilhamsız hissediyorlardı. Hatta birkaçı bunu eşlerine açıklamaya çalıştı ama kendi ailelerine karşı nasıl savunmasız ve açık olacaklarını bilmiyorlardı. Bu onları daha da yalnızlaştırdı. Sonunda adamlardan biri ailesiyle birlikte Lemurya'ya taşınmaya karar verdi. Kararını diğerlerine açıklamaya başladığında karışık tepkilerle karşılandı. Erkeklerden birkaçı için aynı seçimi yapmak için ihtiyaç duydukları tek dürtü buydu. Diğerleri kararlarına kızdılar ve onları gitmekten vazgeçirmeye çalıştılar. Ancak adamlar ayrılmaya kararlıydı; artık solup gitmeden eski şekilde yaşamaya devam edemezlerdi. Ve böylece, kısa bir süre sonra on adam, eşleri ve çocuklarıyla birlikte Lemurya'ya gitmek üzere evlerini terk etti. Bu olasılığı araştırmak için birkaç adam daha onlarla birlikte gitti.

Tekneleri kıyıya vardığında Lemuryalılar onları her zamanki çiçekler, içecekler ve yiyeceklerle karşılamak için oradaydılar. Kadınlar ve çocuklar da erkeklerle eşit şekilde karşılandılar ve kabul edildiler ve erkekler nihayet kontrolcü ve baskın imajlarından vazgeçip sadece Lemurya'da yaşamaya gelenlerden biri oldukları için rahatladılar. Yeni gelenleri karşılamak için ziyafetler ve kutlamalar düzenlendi. Hatta kendi evleri inşa edilene kadar ev sahiplerinin evlerini paylaşmaya bile davet ediliyorlardı. Arkadaşlarıyla aynı alternatif yaşam tarzını düşünmek için gelen erkeklerin tümü, ailelerini de Lemurya'ya getirmek için kısa süre sonra anavatanlarına doğru yola çıktılar.

Lemurya kıyılarına yapılan ilk İnka keşif gezisinden sonraki 100 yıl içinde, kadınlar ve çocuklar da dahil olmak üzere hem Pleiades hem de Raman kökenli 5000'den fazla İnka, Lemurya kültürünün bir parçası haline geldi. Çoğunlukla güney yakasında yaşayanlarla karıştılar, ancak birkaçı kendi köylerini biraz iç kesimlerde kurdu. Periler ve deniz insanlarıyla tanışma, ilk Lemuryalılarda olduğu gibi aşamalı aşamalarda gerçekleşti. Ancak, yeni ve eski tüm insanlar, sonunda farklı arkadaşlarıyla dost oldular ve onlara hayranlık duyular. Güven, masumiyet, duygusal açıklık ve sevgi yeniden keşfedildikçe, Raman kökenli insanlarda derin bir iyileşme gerçekleşti. Nihayet evlerine, gerçek benliklerine dönebilecek kadar güvendediler ve kendilerinin gerçekten iyi insanlar olduklarını keşfettiler. Hem erkek hem de kadın bu insanlarda öz saygı ve öz değer yeniden kazanıldı. Çiftler kadın/erkek acısını ve ayrılığını iyileştirmeye, birbirlerini derinden sevmeye başladılar. Periler Tanrıça hakkında hikayeler anlatırken ve deniz insanları yıldızlar ve Yunus Yıldız İnsanları (Sirians) hakkında hikayeler paylaştıkça İnkalar alçakgönüllü oldu ve daha da açıldılar. Yeni bir manevi bağlılık duygusu ve her şeyin ve tüm insanların kutsallığına onurlandırmaya dayalı bir değer sistemi geliştirmeye başladılar. Kalpleri orijinal Lemuryalılara, deniz insanlarına, perilere ve yunuslara karşı şükran ve sevgiyle doluydu. Hatta hayvanların içgüdüsel doğa ve duyularını tam olarak kullanma konusunda rehber ve öğretmen olarak rollerini anlamayı öğrendiler.

Kendi halkının kıtaya gelmesinden yaklaşık 100 yıl sonra ilk İnka/Lemuryalı Wabasi Dağı'na çağrıldığında büyük bir kutlama yapıldı. Çağrılan kadının adı Glory'ydi. Telaffuz şekli bu değildi ama isminin anlamı ve ona vereceğim isim bu. Glory yirmi üç yaşındaydı ve yeni ikiz annesiydi: bir erkek ve bir kız. Doğduğunda insanlarda yarattığı duygu nedeniyle kendisine bu isim verilmişti. Gözleri çok net ve parlaktı. Anne ve babası, on beş yıllık evlilikten sonra doğan ilk çocukları olduğu için onun hayatlarının şerefi olduğunu düşünüyordu. Glory normal bir çocuk gibi görünüyordu ama aşırı derecede empatik ve şefkatli bir doğası vardı. Normal anlamda bile hiçbir zaman benmerkezci bir çocuk olmadı. Sanki başkalarının ihtiyaçlarının ve duygularının farkında olmak ve bunlara duyarlı olmak için doğmuştu. Adanın merkezine çağrıldığında Glory'nin bebekleri yalnızca dokuz haftalıktı. Onları yeni doğmuş bebeğini kaybetmiş bir kadına bırakması söylendi. Bu Glory için yürek parçalayıcı bir meydan okumaydı. Ancak yine de, inisiye olduktan sonra çocuklarına başka türlü yapabileceğinden çok daha fazlasını getireceğini düşündü. Bu yüzden gitmesi gerektiğini biliyordu. Altı ay sonra Glory geri döndü ve iki çocuğunun bakımını taşıyıcı anneye paylaştı. Çocuklar iki yaşına geldiğinde onu bir sonraki yanına götürmesi için tekrar Wabasi Dağı'na çağrıldı.

başlatma. Çocuklar on yaşına gelene kadar Wabasi Dağı'na böyle dört gezi yapıldı ve ardından Glory tamamen aydınlanmış, inisiye bir rahibe oldu.

Dağa üçüncü yolculuğunun sonunda, Wabasi Dağı inisiyelerinin Lemuryalılar için şifa çalışmaları ve ruhsal öğretiler yaptığı tapınaklar inşa edilmişti. Rahipler ve rahibeler insanları inisiye etmediler veya ileri gizem okulu eğitimlerini öğretmediler. Ancak temel ahlaki, egonun aşkınlığını, doğa ve Tanrıça ile uyumu, bitkisel ve çiçek özü şifasını ve törensel ve ritüelistik uygulamaları öğretiler. Örneğin Lemuryalılara ekinoks ve gündönümlerindeki mevsimlere saygı göstermeleri öğretilirdi. Onlara belirli yıldızları, takımyıldızları ve bunların yüce amaçlarını tanımları öğretilirdi. Lemuryalılar yıldızlara ve yıldız insanlarına dualar ve adaklar gönderdiler. Dans edip dolunayı kutladılar. Evlilikler ve seks ölçülerin ötesinde kutsaldı ve insanlar için büyük sevgi ve neşe kaynağıydı.

Glory'nin oğlu, benim ona vereceğim isimle Matthew, Wabasi Dağı'na çağrılacak bir sonraki İnkalıydı. O zamanlar sadece on altı yaşındaydı ve şimdiye kadar çağrılan en gençlerden biriydi. Kısa bir süre sonra iki İnkalı daha çağrıldı ve tüm grup kökenlerinden insanlar bu inisiyasyonları çok destekledi ve sevindi. Matthew dağa gittikten bir yıl sonra geri döndüğünde, şu anda dağda bulunan genç bir İnkalı kadınla evleneceğini duyurdu. Ona Mara adı verildi; orijinal Ma-Raa'larda birkaç kadın daha vardı. Matthew ve Mara bir İnka köyüne taşınacak ve Lemurya kutsal yollarını kendi halklarına taşıyacaklardı.

İnka Maneviyatının Gelişimi

Matthew ve Mara İnka topraklarına vardıklarında çoğu insan tarafından büyük bir merak ve şüpheyile karşılandılar. Ancak çoğunlukla Pleiades kökenli İnkaların yaşadığı birkaç köy vardı; ve bu köylerde Pleiades'e özgü manevi uygulamalar kurulmuştu. Matthew ve Mara bu köyleri bulmaktan ve manevi geleneklerin Lemurya'dakilere benzer ve bazı durumlarda aynı olduğu çeşitli alanların bulunduğunu keşfetmekten memnun oldular. Bu nedenle ilk önce bu köylerde kalmak, iki maneviyatı paylaşmak, karşılaştırmak ve onları harmanlamak onlar için kolaydı. Esas olarak Raman kökenli İnka köyleri hâlâ temelde ataerkildi ve maneviyattan uzaktı. Matthew ve Mara, ekinoks, gündönümü ve dolunay toplantılarını düzenledikleri küçük tapınaklar ve törensel taş çemberler kurdular. Tüm İnkalar her toplantıya daima davet edilirdi. Ramanlı köylülerden birkaçı zaman zaman bu törenlere geliyordu ama bunlar açık ara küçük bir azınlıktı.

Matthew ve Mara'nın İnka köylerine katılması ve orada İnkaların nihayet ortak bir amaç için birleştiğini öğretmeye başlamasından yaklaşık 150 yıl sonraydı: köylerini hâlâ ilkel bir grup düşmanın işgalinden ve yıkımından korumak. Bu düşmanlar İnka topraklarının kuzeyindeki bir bölgeden geliyordu ve daha fazla yiyecek kaynağı bulmak amacıyla keşif amaçlı bir yolculuğa çıkmışlardı. İlk İnka köylerine rastladıklarında ve halkının nispeten zengin yaşam tarzını gördüklerinde, işgalciler köye baskın düzenlediler ve taşıyabildikleri kadar yiyecek, alet ve çömlek çaldılar. İnkalılar tamamen hazırlıksız yakalandılar ve bu nedenle düşmanlar özgürce hırsızlık yapabildiler. Hırsızlar kıtanın kuzeydoğu kıyısındaki kendi kabilelerine döndüler, İnka yaşam tarzı hakkında hikayeler anlattılar ve İnka köylerinden ganimetleri sergilediler. İlk Aztekler olan bu insanlar, insanlar hakkında daha fazla bilgi edinmek ve daha fazla mal çalmak için İnka köylerine geri dönmeye hevesliydi. Yarım düzine baskından sonra İnkalar köylere Aztek hırsızlığıyla ilgili mesajlar gönderdiler. Sonuç olarak, her köyden insanlardan oluşan bir grup, bölgelerinin kuzey ucuna muhafızlar yerleştirdi ve kısa sürede Aztek çabalarını bastırdı. Aztekler, muhafızlara saldırmayı da içeren yeni bir strateji planladığında, İnkaların daha karmaşık meşru müdafaa yöntemleriyle karşılaştılar. Ancak İnkalar esir almayı ve bu insanların kim olduğunu ve neden köylerine baskın yaptıklarını bulmaya çalışmayı kabul etmişlerdi. Altı Aztek adamı yakalandığında İnkalar iletişimin diğer gruplarla olduğundan çok daha zor olacağını fark etti. Bu akıncılar hâlâ el işaretleriyle ve homurdanmalarla konuşuyorlardı ve resim çizme konusunda son derece batıl inançları vardı. Başlangıçta yalnızca temel hayatta kalma ihtiyaçlarıyla ilgili en basit mesajlar başarılıydı. Sonunda Aztek mahkumlarının sayısı otuz civarındaydı ve iletişim bir miktar genişledi. İnkalar, Aztek mahkumlarına, İnkaları kendi halklarına götürmeleri halinde gidebileceklerini bildirebildiler. Ayrıca mahkumlara, işbirliği yapmaları halinde hiçbir şiddete başvurulmayacağına dair güvence verdiler.

İnkalar mahkumlarını ormana, Aztek kampına götürdüklerinde, tüm İnka köyleri koruma için birleşmişti. Farklı gruplar arasında güven bağları şekilleniyordu ve İnka halkı arasındaki akşam sohbetlerinde benzerlikler ve farklılıklar hakkında hikayeler paylaşılıyordu. Bu, pek çok köyün halkının birbirleriyle daha yakın iletişime gerçekten açık olduğu veya buna ihtiyaç duyduğu ilk seferdi. Paylaşılan kırılğanlıkları, birbirlerine tamamen yeni bir şekilde açılmalarına yardımcı oldu. Azteklerle olan sorunlar en azından geçici olarak çözüldükçe İnkalar birbirine daha yakın bir grup haline geldi. Reenkarnasyon, doğa ve yıldızlarla karşılıklı ilişki ve basit ahlaki yasalar hakkındaki temel öğretiler gibi manevi tören uygulamaları da daha geniş çapta paylaşıldı. Sonunda Pleiades ve Lemurya kültürlerinin yanı sıra yaşam deneyimlerinden elde edilen bazı kültürlerin etkileriyle bir İnka yaşam tarzı ve maneviyatı şekilleniyordu.

1000 yıldan fazla bir süre boyunca İnka kültürü, yapısı ve bilinci açısından inisiyasyon öncesi kalmasına rağmen, giderek daha fazla manevi odaklanmaya başladı. Aztekler zaman zaman İnkalara bazı sorunlar yaşattı ancak bu çatışmalar genel olarak kısa ömürlü oldu ve kolayca çözüldü. Çözüm esas olarak kültürün paylaşılması, iletişimin geliştirilmesi ve Azteklerle konut inşa etmeyi, basit aletler yapmayı, yiyecek depolamayı ve diğer temel becerileri öğretme yoluyla geldi. Dolayısıyla o dönemde nüfusu yalnızca 1000 civarında olan Aztek milleti de daha hızlı gelişti.

Bu arada Lemurya, giderek daha fazla insanın inisiye, aydınlanmış öğretmen, şifacı, rahip ve rahibe haline gelmesiyle gezegenin manevi merkezi olarak büyümeye devam etti. Wabasi Dağı'nın merkezindeki kristal şehirler, yaklaşık 2500 yıllık Lemurya kolonileşmesiyle 1000'den fazla insanı aydınlanmaya ve yükselişe başlatmış ve getirmişti. O dönemde Pleiades'ten gezegene 10.000'den fazla yeni ruh akını vardı. Çoğu Lemurya'da doğdu, ancak

2000 kişi orada manevi bir koloni kurmak için Machu Picchu'ya götürüldü. Bu Pleiadesliler, aynı kıtanın kuzey kesiminde İnkâ uygarlığını başlatanlarla hemen hemen aynı evrim düzeyindeydi. Onlar, bozulmamış anılarla ve orada kutsal bir toplumun gelişimiyle ilgili talimatlarla geldiler.

Dünyanın İlahi Planı Hazırlandı ve Uygulandı

Lemuryalı olan Pleiadesliler, uzak gelecekte Mısır maneviyatının kökleri olacaktı. Bu uzun vadeli plan nedeniyle çoğu, Dünya'ya aşağı basamaklı yüksek boyutlu ışık bedenleri halinde gelmedi, ancak bugünkü insanlar gibi doğdular. Gelecekteki Mısırlıların, Dünya için İlahi Plana tam olarak uyum sağlamak için Lemurya inisiyasyonlarını deneyimlemeleri gerekiyordu. 20.000 yıl boyunca Pleiadesliler ve diğer Lemuryalılar Lemurya maneviyatını genişletmeye devam ettiler. Her inisiyenin eğitiminin doruk noktası, yükselme ve daha yüksek boyutlu rehberler ve ustalar olma ya da Dünya'ya insan formunda hizmet etme seçimiyle sonuçlandı. Gelecekteki insan yaşamlarına ilişkin gündemler büyük farklılıklar gösterse de ortak temalar vardı. Örneğin dağın içindeki kristal ışık şehirlerine ısınma standart bir ilk inisiyasyondur. İnisiyelerin eğitimlerinin sonunda insanlara kendi gelecek yaşamlarına dair vizyonların gösterilmesi de standarttı. Gideceğiniz her yerin haritasının aynı anda size gösterilmesi gibiydi. Daha sonra haritaya -ya da bir sonraki hayatınıza- adım atar ve bir ayağınızı diğerinin önüne koymaya başlarsınız. Kendi Yüksek Benliğiniz ve Onikiler Yüksek Konseyi size seçeneklerinizi sunacak ve siz de seçim yapacaksınız. Her yaşamdan sonra, yaşamınızı bireysel olarak gözden geçirecek ve ardından genel planınızla ilişkili olarak bir sonraki adımın ne olacağını belirleyecektiniz.

Bu şekilde başlatılanlar üç ana kategoriye ayrıldı. Bir grup, yükselecek ve evrimleşen insanlar için yüksek boyutlu rehberler ve usta öğretmenler haline gelecek olanlardan oluşuyordu; bu varlıklar nadiren kendi hizmetlerinde belirli bir amaç için fiziksel bir beden oluşturmayı seçebilirler, ancak karmik kalıpları üstlenmeleri gerekmez. İkinci bir grup inisiyatik yolu tamamlayacak ve MS 1995 ile 2013 yılları arasında Dünya'da tamamlanmadan önce üç kez daha aydınlanacaktı; bu aydınlanmalardan ikisi kadın bedenlerinde, ikisi de erkek bedenlerinde gerçekleşecekti. Yaşamlarının gidişatı sırasında, temel bir karmik modeli ve miti üstlenecekler ve onu iki farklı ruhsal yolda aşacaklardı; her birinde biri erkek, diğeri kadın olarak; yükseliş ya da bilinçli ölüm onların son adımı olacaktır. Bu varlıkların çoğu, diğerlerinin işiğe girmesine yardımcı olmak için Dünya değişimleri sırasında fiziksel ölüm veya yükseliş deneyimleyecekti.

Üçüncü bir grup, yedi spesifik güneş halkası karmik temasını üstlenen ve bunları sayısız yaşamlar boyunca dönüştüren ve dönüştürenlerden oluşuyordu. Her karmik yaşam dizisi, yedi farklı ruhsal yoldan birinde sona erecek ve yükselişle sonuçlanacaktır. Kişinin yükseldiği her yaşam boyunca aynı cinsiyette olacaktır - ya erkek olarak yedi yükseliş deneyimi ya da kadın olarak yedi yükseliş deneyimi (ikiz alevler, bedenlerden biri yeterli olduğu sürece iki bedende de birlikte yükselebilirler) diğer yükseliş deneyimleriyle aynı cinsiyettedir) - MS 1995 ile 2013 arasındaki son yükselişe kadar, bu varlıklar erkek ve kadın olarak birçok yaşamı, çoğu zaman sizin ikiz alevler dediğiniz şey olarak eş zamanlı olarak deneyimleyeceklerdi. Son yükseliş zamanında, bu bodhisattvalar tüm erkek ve kadın yaşamlarını ve her iki ikiz alevi tek bir bedende tamamen bütünleştirmiş olmalılar. vurgusunun bir nedeni de budur. *Birleşik birleşim*, veya kutsal evlilik, bu zamanda Dünya'da çok önemlidir. Dünya'nın ve halkının bir sonraki evrimsel adımlarını atabilmesi için, iç ve dıştaki erkek ve dişi enerjiler arasındaki dengeye şimdi ulaşılmalıdır.

Görüyorsunuz, Lemurya'da her iki cinsiyet arasında da kutsallık ve itidal olmasına rağmen, bu öncelikle Tanrıça temelli bir manevi medeniyetti. Atlantis öncelikle Tanrı temelliydi. Şimdi, ılımlılığı, egemenliği ve dualitenin aşkını kabul eden ve uygulayan, Tanrı/Tanrıça/Var Olan Her Şeye dayalı bir maneviyatın zamanıdır. Yükselbilmek için, bir varlığın içsel erkek ve dişi enerjilerini dengede tutması ve Tüm Var Olan ile İlahi Birliğe teslim olması gerekir. Dünyayı terk etmeden önce yedi yükselişten oluşan üçüncü Lemurya yolunu seçenler ve bu yol için seçilenler, bunu aşağıdaki kültürlerden ve ruhsal yollardan yedisinde yapacaklardı: Lemurya, Atlantis, Mısır, Maya, İnkâ, Aztek, Machu Picchu, yerliler. Avustralya, Hindistan, Avrupa ve İngiltere'deki Tanrıça/druoid grupları, Budizm, Mesih bilinci, Bali ve dünyanızdaki Hopiler, diğer Kızılderili, Afrika ve Güney ve Orta Amerika kabileleri gibi diğer küçük yerli ruhsal topluluklar. Yedinci yükselişten önce, önceki altı yükseliş deneyiminin hepsinin harmanlanması ve hatırlanması meydana gelir. Nihai yükseliş, diğer altı ruhsal yol beden bilinciyle tamamen bütünleştğinde gerçekleşir. Ve beden bilinci, kişinin yüksek bilincinin tüm dokuz boyutlu yönleriyle Işık Sütunu'nda tam olarak hizalanmalıdır.

Bu kitabı okuyan birçokunuz büyük olasılıkla Lemurya'da aydınlanmış ve/veya yükselmişsiniz ve ya dört aydınlanmanın ikinci yolunu ya da yedi yükselişin üçüncü yolunu seçmişsiniz. Bazılarınız Lemurya'da bulunmuş ancak o dönemde inisiyasyonlarınızı tamamlamamış olabilirsiniz. Eğer durum buysa, şimdi bunları tamamlamak için buradasınız. Hepsiniz için hatırlamanın zamanı geldi. Dönüşüm ve aşkına ihtiyaç duyan kendi mitinizi, ego cazibelerinizi ve güneş halkası karmik kalıplarınızı tanımlamanız gerekir. Artık Dünyadaki inisiyeler için yalnızca kusursuzluğa içten bağlılık işe yarayacaktır. Çitlerin üzerinden geçmenin zamanı çoktan geçti. Eğer bu hayatta aydınlanmak ve/veya yükselmek için buradaysanız, artık vur-kaç veya büyülenmeye dayalı maneviyat lüksünü göze alamazsınız. Maneviyatınız artık hayatınızın bir yönü olamaz. Hayatınızın odak noktası ve temeli bu olmalı. Yaşamın tüm yönleri kutsal ve sevinçlidir ve herkes Birliğe giden evrimsel yolculuğu tamamlamadan önce bu şekilde deneyimlenir.

[Yazarın Notu: Aşağıdakiler Ra'nın 1950'deki kanalından bir alıntıdır. Pleiades Çalışma Kitabı: İlahi Ka'nızı Uyandırmak:

2013 yılına gelindiğinde Dünya'da kalan herkesin aşağıdaki dört evrim ilkesini anlaması gerekiyor: 1) Buradaki amacımız fiziksel, duygusal, zihinsel ve ruhsal olarak gelişmek. 2) Her insan, doğası iyilik olan Işık ve sevgiden yapılmış bir İlahi Öz'dür. 3) Özgür irade mutlak evrensel bir hakktır; kusursuzluk, benliğin özgür iradesini inanç ve güvenle İlahi İradeye teslim etmeye çağırır. 4) Doğal varoluşun ötesindeki her şey kutsaldır

bireysel benliğin ihtiyaçlarına nasıl hizmet ettiği veya karşıladığı. Şu anda yaşayan her insana bu dört manevi öncül incelikli veya doğrudan yollarla sunulmaktadır. Sizin şu anda içinde bulunduğunuz gibi büyük bir zaman döngüsünün sona ermesinden önce, yaşayan her insana benimsemeleri beklenen dört evrim ilkesinin hatırlatılması gezegensel bir yasadır. . .

Şu anda farkındalığa getirilmek ve dönüştürülmek üzere abartılan yedi güneş halkası karmik modeli şunlardır: kibir, bağımlılık, önyargı, nefret, şiddet, mağduriyet ve utanç. Bu yedi acı, yanılsama ve ayrılık kaynağı, Venüs'ten başlayıp Mars ve Maldek'e genişleyen güneş halkanızda geliştikleri sıraya göre verilmiştir.]

Ra şöyle devam ediyor:

Açıkçası Dünya tarihinin çok daha fazlası olmasına rağmen, burada verilenler anılarınızı canlandırmak için gereken temel bilgilerdir. Bu kitabın Ek B ve C'sinde, kendi geçmişiniz ve şimdiki genetiğiniz ve yıldız köklerinize nazikçe hatırlatılacaktır. Orada, Maldekilerin geldiği M.Ö. 145.500 yılına ait Dünya haritalarını bulacaksınız; ve Dünya için İlahi Planın başladığı MÖ 102.000'den itibaren. Bu haritalara, gezegeninizdeki büyük ruh gruplarının geldiği ve nereden geldiklerini kronolojik sıranın ana hatlarını çizen çizelgeler eşlik etmektedir. Ayrıca bu varlıklar tarafından genetik olarak hangi mevcut ırkların tohumlandığını da anlatıyor.

Hatırlamak! Bu sizin uyandırma çağrınızdır. Alarm çaldı ve "Erteleme düğmesi" çalışmıyor. Bu bir emir ya da tehdit değil. Bu basitçe böyle! Güneş halkanız ve gezegeniniz her günün her anında kendilerini Foton Bandının daha da derinlerine batırıyor. Zaman bükülüyor, esniyor ve değişiyor. Daha önce yaptıklarınızın yarısını veya iki katını gerçekleştirdiğiniz zaman aşımalarını veya hızlandırılmış zaman aralıklarını fark edebilirsiniz. Ertesi gün kendinizi, bir saat içinde saatlerce yapılması gereken işin sonunda bulabilirsiniz. Bir zaman tünelinin içindesiniz. 1998 ve 2001 yılları arasında tamamen Foton Bandına daldıkça, bu zaman bükülmesi daha da belirgin hale gelecektir. Daha fazla boyutlu çarpıtmalar içerecek şekilde genişleyecektir. Bazılarınız bunlardan birkaçını zaten deneyimlemiştir. Sandalyenizde oturmuş kitap okuyorsunuz. Bir satırdan diğerine geçerken aniden bir Işık Şehri tapınağında, Sfenks'in içinde veya bir Maya harabesinde olduğunuzu fark ediyorsunuz. Oradaki yüksek boyutlu bir varlıkla veya psşik bir açılışla tam bir konuşma yaptınız. Ya da belki geçmiş bir yaşamı yeniden yaşadınız. Ve bunların hepsi kelimenin tam anlamıyla kitabınızın bir satırından diğerine geçiş sırasında gerçekleşti. Omuz silkiyorsun, tüm vücudun onaylandığında ürperiyorsun ya da kitabını bırakıp hatırlayabilmek için gözlerini hızla kapatıyorsun. Uyanık olduğunuz saatlerde, içinde yaşadığınız rüyanın bilincinde olduğunuz giderek daha fazla artacaktır. Bu boyutsal sapmalar veya berraklık sızmaları, foton enerjileri arttıkça daha sık hale gelecektir. Nefesler ile düşünceler arasında, uyanıklıkla uyku arasında geçen o anlarda kendi geçmiş ve gelecek seslerinizin size seslendiğini duymaya başlayacaksınız. Aniden farklı bir bedende ve aynı anda mevcut bedeninizde olmanın hücrese farkındalığını deneyimleyeceksiniz.

Kendi ruhsal uyanışlarına ve derinleşmelerine direnenler kendilerini hızla geriliyor bulacaklar. Ölümçül hastalıklar ilk aşamadan son aşamaya kadar o kadar hızlı ilerleyecek ki, doktorlarınız bunlarla nasıl başa çıkacaklarını bilemeyebilirler. Her şey hızlanıyor ve ayağını sürekli frende tutmaya çalışanlar, onları yıpratacak ve aniden duracak. Seçenekleriniz hala çok ve çeşitli, ancak yine de bu kitabın sonuna kadar bunu yaptıysanız, bu sefer "başarma" olasılığınız çok daha yüksek. Bu nedenle, ben Ra'nın size getirdiği mesajlar bir tehdit değil ve muhtemelen sürpriz de değil.

Bölüm V'te, Amorahtan, kendini keşfetmeden kendi kendine hakim olmaya bu kritik geçiş döneminde size yardımcı olacak birkaç teknik veya uygulama sunmasını istedim. Bu işlemleri yaparken yenilikçi, düşünceli ve bildiklerinizden daha fazlasını keşfetmeye açık olun. Yeniliğe açık değilseniz kendi olanaklarınızı sınırlandırırsınız. Dünyanızı genişletin, paradigmalarınızı bırakın; gerçek bir hatırlayıcı ve dolayısıyla bir dünya köprücüsü, boyutsal gezgin ve burada, Dünya'da dokuz boyut boyunca Işık Sütunu'nun çapası olun. Ve en önemlisi bunun bir rüya olduğunu ve sonucunun size bağlı olduğunu unutmayın!

"So-la-re-en-lo"

(büyük bir sevgi ve bağlılıkla)

Ra, Pleiadesli Başmelek Işık Kabilelerinin sözcüsü, Pleiadesli Işık Temsilcilerinin üyeleri, güneş yüzünüzün koruyucuları, Merkezi Güneşin Işığının Galaktik Federasyonunun üyeleri, Evrensel Galaksiler Federasyonunun üyesi

PSANATV

PSANATV

PİÇİN ROKETLERCÖĞRENME VE SPIRİTÜELAAĞLANTI

Hatırlamaya Bağlılık ve Çağrı

Kendi Yüksek Benliğinize, rehberlerinize veya herhangi bir Işık Varlığına, yardıma ihtiyacınız olduğunu, manevi bir adım atmak istediğinizi veya belirli bir taahhütte bulunmak istediğinizi söyleyen bir dua veya çağrı gönderdiğinizde, her zaman duyulursunuz. Örneğin, bir sorun veya tutumda takılıp kaldığınızda ve yolunuzu bulamadığınızda yardım çağırabilirsiniz. Bunu yaparken, kendi sürecinize yardımcı olmak için gerekli olanı ve en yüksek hayrınıza olanı yapmaya içtenlikle kendinizi adanmışsınız. Anlamaya, affetmeye, iyileştirmeye veya aşmaya ihtiyacınız olsun, hayat, ihtiyaç duyduğunuz şeyi yolunuza koymak için kendini yeniden düzenler. Açıklayıcı bir rüya görebilir veya mıknaş gibi çekildiğinizi hissettiğiniz yeni bir şifacıyla tanışabilirsiniz. Meditasyon sırasında bir mesaj alabilirsiniz veya tam uykuya dalarken aniden derinlere gömülmüş bir travmayı hatırlayabilirsiniz. İhtiyacınız olan her şey gelecektir.

Bu süreçte, Dünya için Işığın Yüce Varlığına olduğu kadar Işığa da hizmet eden Onikiler Yüksek Konseyini çağırarak için yönlendiriliyorsunuz. Bu varlıklar şu anda Dünya için ana ruhsal hiyerarşiyi oluşturmaktadır. Tüm rehberlerden, meleklerden, devalardan ve evrensel hukukun uygulanmasından sorumludurlar. Onları aradığınızda, onlardan ne istediğinizi veya neyi taahhüt ettiğiniz konusunda çok açık ve samimi olmanız gerekir. Burada önerilen şey, onlara kendi manevi mitinizi ve ilahi amacınızı tam olarak hatırlamaya hazır olduğunuzu söylemektir; sonra onlardan istediğinizi yardımı isteyin. (Bu bölümdeki alıştırımları kasetlerde rehberli işlemlerle yapmayı tercih edenler için,

Kaset siparişi bu kitabın arkasındadır. Bant simgesini gördüğünüzde bantları açacaksınız her egzersizi okuyorum.)

Daha basit hale getirmek için aşağıdaki işlemi adım adım izleyin: 1.

Gözlerinizi kapatın.

2. Birkaç derin nefes alın. Kolumuzu çekerken kuyruk kemiğinizin tabanına kadar nefes alın bilincinizi bedeninize daha tam olarak aktarın. Daha sonra bilincinizi bedeninize çekmeye devam ederken nefeslerinizi ayaklarınıza kadar uzatın.

3. Alt bedeninizi vücudunuza bağlayan, çapı 4 ila 6 inç arasında olan, topraklanmış bir ışık kablосunu gözünüzde canlandırın. Dünyanın merkezi.

4. Bu noktada kendi Yüksek Benliğinizi gelip sizinle birlikte olması ve auranızda sizinle harmanlanması için çağırın. zaman. Devam etmeden önce bu ilahi varlığı hissedene veya hissedene kadar bekleyin.

5. Pleiadesli Işık Temsilcilerini bu zamanda gelip sizinle birlikte olmaları için çağırın. Onlar kalacak auranızın yakınında ama dışında.

6. Her birini üç kez çağırın: Birliğin Ruhı olarak da bilinen Yüce Işığın Varlığını; Ve Işığın tutan ve ona hizmet eden Onikiler Yüksek Konseyi.

7. Bu Işık Varlıklarına ruhsal yolunuz hakkında anlatmak istediğiniz her şeyi söyleyin ve onlara yardımcı olmanıza yardımcı olun. bu zamanda ihtiyaç var.

8. Bu Işık Varlıklarına şunu söyleyin (veya kendi kelimelerinizle): "Tamamen kendi işime adadım. bu yaşamda aydınlanma ve/veya yükseliş. Ayrıca kendi geçmişimi, manevi efsanemi ve ilahi amacımı hatırlamaya hazırım. Hatırlama şeklimin ve hızımın, bu zamanda ve gelecekte benim en yüksek ve en büyük hayrına hizmet edecek şekilde olmasını istiyorum. İhtiyaç duyulduğunu bildiğim şeye göre her zaman hızlı, nezaketle ve kusursuz bir şekilde hareket etme cesaretine sahip olmama yardım et. Öyle olsun."

9. Anında mesaj veya içgörü verilmesi durumunda anlayışlı olun ve dinleyin.

10. Tamamlandığında veya herhangi bir mesaj verilmediyse yaklaşık iki dakika sonra gözlerinizi açın ve gününüze devam edin.

Bellek Virüsünü Temizleme

Bölüm IV'te bahsedildiği gibi Maldekililer Dünya'ya getirildiğinde Maldek patlamasına dair anılarının silindiği belirlendi. O zamanlar bu varlıkların, Maldek'e dair spesifik anılar olmadan evrimsel gelişimlerinin çoğunu sürdürebileceklerine inanılıyordu. Ve böylece bu yapıldı. Doğumlarından önce, fetal beyinlerine, ruhlarının, beyinlerinin ruh anılarını aktaran kısmıyla bağlantı kurmasını engelleyen bir "hafıza virüsü" yerleştirildi. Beynin bu kısmı beyin sapının üst kısmında bulunur ve beyin sapına doğru boyuna doğru yaklaşık yarım inç kadar uzanır. Bu hafıza virüsü Maldek'ten, Orion'dan ve diğer yıldız sistemlerinden ve galaksilerden Dünya'ya gelen herkese aşılandı.

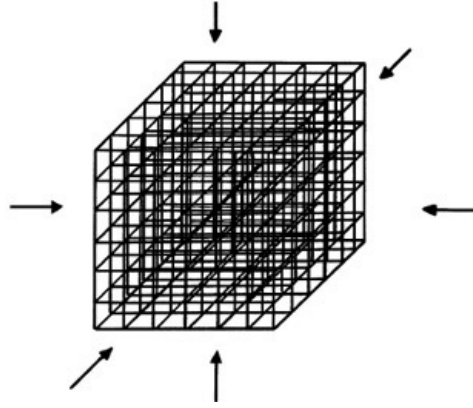
Artık bu hafıza virüslerinin Dünya insanlarından temizlenmesinin zamanı geldi. Hafıza virüsü, üst beyin sapına kök salmış ve üst kısmı beyin sapının yukarısına ve her iki yanına yayılan bir mantar gibi durugörü yeteneğiyle ortaya çıkıyor. Bu virüse sahip olup olmadığınızdan emin olmasanız bile, süreç hiçbir şekilde zararlı olmayacaktır ve ruh anılarınızı beyniniz aracılığıyla tercüme etme yeteneğinizi geliştirebilir. Bu virüsü temizlemek için Kuantum Biçim Değiştirme Izgarasını kullanacaksınız.

Bu izgarada, çeşitli yönlerden gelen milyarlarca mikroskopik ultraviyole ışık lazerinin eterik infüzyonu hücrelere giriyor. (Sonraki sayfadaki çizime bakın.) Bu, bir bakıma hücrelerin kafasını karıştırır, ilgi dışı olan her şeyi serbest bırakmalarına ve ardından saat yönünde dönmeye devam etmelerine neden olur. Hafıza virüsünün hücreleriniz, beyin fonksiyonlarınız ve eterik sağlığınız ile ilgisi olmadığı için, lazerler bu yabancı maddeyi enerji alanınızdan ve bedeninizden dışarı iter.

Bu lazer ışık gösterisini gerçekleştirmek için kullanılan süreç, sizin aktif bir şekilde katılımınızı gerektirir. Bu süreç ilk denediğinizde biraz karmaşık görünebileceğinden, ilk önce adımları zihinsel ve görsel olarak adım adım ilerlemeniz faydalı olacaktır. Bu nedenle izgarayı beyin sapı bölgenizde kullanmadan önce aşağıdaki adımları uygulayın.

1. Şeffaf camdan yapılmış küp şeklinde bir kabın önünüzde yüzdüğünü hayal edin.
2. Şimdi ellerinizi küpün üstüne ve altına yerleştirdiğinizi ve milyarlarca küçük lazer gönderdiğinizi hayal edin. Ultraviyole ışık küpün içinden aynı anda iki elden geçiyor.
3. Daha sonra ellerinizi küpün sağ ve sol taraflarına hareket ettirin ve küpü ultraviyole lazerlerle doldurun bu yönlerden.

4. Bundan sonra ellerinizi küpün arkasına ve önüne koyun ve bir kez daha küpün içine dökün. ultraviyole lazerler.

5. Artık ışık matrisinin bileşen parçalarını deneyimlediğinize göre Odasında, altı yönden aynı anda ultraviyole lazerler gönderdiğinizi gözünüzde canlandırın. Başka bir deyişle, bir elin küpün altı tarafının her birinde olduğu ve aynı anda küpün içine altı yönden milyarlarca lazer gönderdiğini hayal edin. Yukarıdaki resme bakın. Kesişen lazer çizgilerinin, orijinalden daha büyük olanın içinde çok sayıda küçük, bağlantılı ışık küpü oluşturduğunu göreceksiniz.

küp, ince dokunmuş ışık ipliklerinden oluşan üç boyutlu bir duvar halısı gibi.

Bu adımlar size kafa karıştırıcı geliyorsa, süreç daha rahat ve doğal hale gelinceye kadar bunları uygulayın. O zaman arınma seansını gerçekten yapmaya hazır olacaksınız.

Kuantum Dönüşüm izgarasıyla çalışırken, Pleiadeslilerin frekansları ve ışık modellerini de sabitlemesine yardımcı olmak için, lazer ışıklarının bu iç içe geçmiş izgarasının niyetini ve vizyonunu taşımanız gerekir. Aslında bu arınma seansını yapmanın en kolay yolu uzanmaktır. Pleiadesli Işık Temsilcilerini çağırdıktan sonra, özellikle Pleiadesli lazer cerrahlarını isteyeceksiniz. Daha sonra, beyin sapınızın ve alt orta beyninizin tüm alanı boyunca milyonlarca lazer ultraviyole ışığının aktığını gözünüzde canlandırırken, her iki elinizi de başınızın arkasının alt kısmına yerleştireceksiniz. Pleiadesli lazer cerrahları hafıza virüsünü çözmede size yardımcı olacaklar.

- Hafıza virüsünüzü temizleme işlemi şu şekildedir: 1. Rahat bir pozisyonda uzanın ve gözlerinizi kapatın.
2. Yüksek Benliğinizi sizinle birlikte olmaya çağırın.
3. Pleiadesli Işık Temsilcilerini çağırın. Yanınızda olduklarını hissettiğinizde özellikle bunu sorun Pleiadesli lazer cerrahları öne çıkıyor.
4. *İsteğe bağlı*: Birlikte çalışmaktan keyif aldığınız diğer rehberleri veya Yükselmiş Üstatları sizinle birlikte olmaya davet edin ve süreci de denetleyin.
5. Rehberlerinize ve Pleiadeslilere hafıza virüsünün kaldırılmasına hazır olduğunuzu söyleyin tamamen ve kalıcı olarak. Lazer cerrahlarından bunu başarmanıza yardımcı olmalarını isteyin.
6. Her iki elinizi yukarıdaki şekilde gösterilen alanda başınızın arkasına yerleştirin.
7. Milyonlarca ultraviyole lazerin her hücreye nüfuz ettiğini hayal edin veya niyet edin. Çözünmeye odaklanın mantardan. Lazer cerrahları da bunun üzerinde çalışacak.
8. Enerjinin yoğunluğu aniden azaldığında ve sanki lazerler artık yokmuş gibi hissettiğinizde Herhangi bir dirençle karşılaşıldığında işlem tamamlanır. Bu on ile yirmi beş dakika arasında sürecektir.
9. En az yirmi ila otuz dakikalık Epsom tuzu banyosu yapın. Sıcak maden suyu kaynağına erişiminiz varsa, daha da iyi olurdu. Boyunca başınızın arkasını suya batırmanız gerekir.

emmek.

Ego Cazibelerini ve Karmik Kalıpları Dönüştürmek ve Aşmak

Bölüm IV'te yedi güneş sistemi karmik modeli verildi. Bunlar: kibir, bağımlılık, önyargı, nefret, şiddet, mağduriyet ve utançtır. Bunlar Venüs, Mars, Maldek ve Dünya'da geliştirilen başlıca bilinçaltı ve bilinçli karmik kötülüklerdir. Ayrıca Dünya'ya özgü yedi ego cazibesi vardır: şehvet, tembellik, oburluk, gurur, öfke, kıskançlık ve açgözlülük. Bu son yedisi özellikle olumsuz egonun tuzaklarıdır. Bu negatif ego, kişiliğinizin ruha teslim olmayı reddeden, kontrolü elinde tutmak isteyen, kendinizi ayrı hissetmenizi sağlayan, özel hissetmenizi isteyen yönüdür. Kendinizi özel hissettiğiniz sürece kendinizi daha iyi veya daha az hissetmeniz önemli değil.

Dünyaya özgü ego cazibeleri İnka gizem okulu öğretilerinin bir parçasıdır. Bedeniniz ve kişiliğiniz olmadığınızın, kutsal, ölümsüz bir ruh olduğunuzun idrakına uyandığınızda, bir sonraki adım egoyu aşmak ve ruhsal olarak sorumlu ve saf olmaktır. Yedi ego cazibesinin dönüşümü ve nihai aşkınlığı bunu yapmanın yoludur.

Hala tuzağa düştüğünüz karmik kalıpların ve ego cazibelerinin tanınması ve kabul edilmesi, temel ilk adımlardır. Bu, kendinize karşı kusursuz bir şekilde dürüst olmayı gerektirir. Bu karmaların ve kötü alışkanlıkların dönüştürülmesine ve aşılmasına yardımcı olmak için aşağıdaki süreci ihtiyaç duyduğunuz sıklıkta kullanın. Hala tuzağına düştüğünüz karmaların ve ego cazibelerinin her biri için bu süreci kullanmanız gerekecek. Ancak işlemi her yaptığınızda yalnızca bir konuyu ele almak isteyebilirsiniz. Rehberli sürecin her bölümünü gerçekten hissetmek ve tam olarak deneyimlemek için zaman ayırın. Aksi halde pek etkili olmayacaktır.

Karmik kalıpları ve ego cazibelerini dönüştürme ve aşma süreci aşağıdaki gibidir:

1. Rahat pozisyonunuzu bulun. Daha sonra kendinizi bir topraklama kablosuyla veya Önceki bölümün 2. adımı verildiği gibi bilincinizi bedeninize çekmek için nefes alma sürecini uygulayın.
2. Yüksek Benliğinizi sizinle birlikte olması için çağırın.
3. İsterseniz bu süreçte size yardımcı olmaları için Pleiadesli Işık Temsilcilerini çağırın. Herhangi birini arayın ruhsal olarak bağlı hissettiğiniz diğer rehberler, melekler veya Yükselmiş Üstatlar.
4. Dönüştürmeye başlamak istediğiniz karmik modeli veya ego cazibesini seçin ve aşın. Onu aşmaya hazır olduğunuzu onaylayın ve yardım isteyin.
5. Karmaya veya egonun cazibesine yeni düştüğünüz en son deneyiminizi düşünün. Bunu ayrıntılı olarak hatırlayın. Olayın meydana geldiği yeri açıkça görün.
6. Kendinizi bu durumda gözlemleyin ve nasıl nefes aldığınıza dikkat edin. Vücudunuzun nerede olduğuna dikkat edin sözleşmeli. Hangi duyguların mevcut olduğuna dikkat edin. Vücut duruşunuza dikkat edin. Ne dedin, düşündün ve hayal ettin? Kapsamlı olun, ancak mümkün olduğunca ön yargılı olmayın.
7. Birlikte deneyim yaşadığınız kişi veya kişilerin tutum ve tepkilerini hatırlayın.

8. Şimdi sahneyi bırakın. Sessizce veya yüksek sesle şunu onaylayın: "İçtenlikle pes etmeye hazırım (boşluğu doldurun) gurur veya mağduriyet gibi sorununuzla). Yüksek Benliğimden, Işık rehberlerimden ve Pleiadesli Işık Temsilcilerinden bu konuyu aşmamda bana yardım etmelerini istiyorum. Benim gerçek ilahi benliğim zaten saf ve aşkındır. Geriye kalan her şey yanılsamadır." İsterseniz kendi kelimelerinizi kullanın veya bunlara ekleyin.

9. Daha sonra kendinizi 5. adımdan 8. adıma kadar olanla aynı durumda hayal edin. orijinal deneyimin bu yeni versiyonunun gerçekleştiği yer.

10. Duruma ve ilgili kişilere aşkın bir şekilde tepki verdiğinizizi görün ve hissedin. Diğer yani, ilahi özünün saflığında kusursuz bir şekilde davranmanın nasıl bir şey olacağını hayal edin. Bu yeniden yapım veya yeniden çerçevelenmede nasıl nefes alacağınıza dikkat edin. Vücudunuzdaki kasılmaların nasıl geçtiğini gözlemleyin. Ne söylediğinize dikkat edin, düşünün ve hayal edin. Kalbinizin açık kaldığını gözlemleyin.

11. Şimdi olaya dahil olan diğer kişi veya kişilerin size bu konuda nasıl farklı tepki verdiklerini izleyin. zaman.

12. Yeni çerçevelenmiş durumu tam olarak hayal ettiğinizde, gördüğünüzde ve hissettiğinizde özel sorununuzu aştıysanız bırakın gitsin.

13. Onaylayın: "Ben, olduğum ilahi ve saf özüm. Kendimi ve diğerlerini tamamen affediyorum benim de katıldığım _____ (boşluğu doldurun) yanılsamasına dahil olan geçmişim. Artık ve sonsuza kadar bu yanılsamadan kurtuldum."

14. Gözlerinizi açın ve gününüze devam edin.

Erkek ve Dişi Enerji Dengeleme

İçinizdeki erkek ve dişi enerjileri dengeleme süreci çok basittir. Meditatif bir alanda üstünüzde ve altınızda bir sonsuzluk sembolü görselleştireceksiniz. Erkek ve dişi enerjilerinizi içsel olarak ve yaşamınızda dengeleme arzunuzu doğrulayacaksınız. Daha sonra taçtan başlayıp aşağıya doğru ilerleyerek her çakra konumunda yatay olarak altın bir sonsuzluk sembolü kullanacaksınız. Sonsuzluk sembolünden geçen enerji, çakralarınızdaki ve bedeninizdeki enerjileri sırasıyla sağ ve sol ya da erkek ve dişi taraflarınız arasında yeniden dağıtmanıza yardımcı olacaktır. (Sonraki sayfadaki resme bakın.)

Eril ve dişi enerji dengeleme süreci şu şekildedir: 1. Rahat bir pozisyonda oturun veya uzanın.

2. Kendinizi topraklayın ve kendinizi merkezlenmiş ve mevcut odağa getirin.

3. Yüksek Benliğinizi meditasyon boyunca sizinle birlikte olması ve dengelemenize yardımcı olması için çağırın. erkek ve dişi enerjiler.

4. Yin/Yang sembollerinin başınızın üstünde ve ayaklarınızın altında havada yüzdüğünü gözünüzde canlandırın. Hisset Bu iki sembol arasındaki enerji alanında asılı duran vücut. Rahatlayın ve yaklaşık bir ila iki dakika boyunca herhangi bir duygu, düşünce veya enerji değişimini fark edin. Bu sembollerin meditasyon boyunca orada kalmasını niyet edin.

5. Daha sonra, taç çakranızda veya yedinci çakranızda bulunan altın sonsuzluk sembolünü gözünüzde canlandırın. Altını gör enerji sürekli olarak sembolden geçiyor. Sonsuzluk sembolünün yedinci çakranızdaki erkek ve dişi enerjilerinizi yeniden dağıtmasını ve dengelemesini isteyin.

6. Yaklaşık iki dakika sonra veya kendinizi tamamlanmış hissettiğinizde sonsuzluk sembolünü önünüzde hareket ettirin. üçüncü göz veya altıncı çakra. Yine, altın ışığın sembol boyunca sürekli olarak dolaştığını ve altıncı çakranızdaki erkek ve dişi enerjilerinizi dengeleyip yeniden dağıttığını hayal edin.

7. İki dakika sonra veya kendinizi tamamlanmış hissettiğinizde sonsuzluk sembolünü boğazınıza veya beşinciye taşıyın. çakra. Sembolün içinden geçen altın ışığın beşinci çakranızdaki erkek ve dişi enerjilerinizi dengelemesini ve yeniden dağıtmasını niyet edin.

8. İki dakika kadar sonra, kalbinizde sonsuzluk simgesi varken önceki işlemin aynısını tekrarlayın. veya dördüncüsü, çakra.

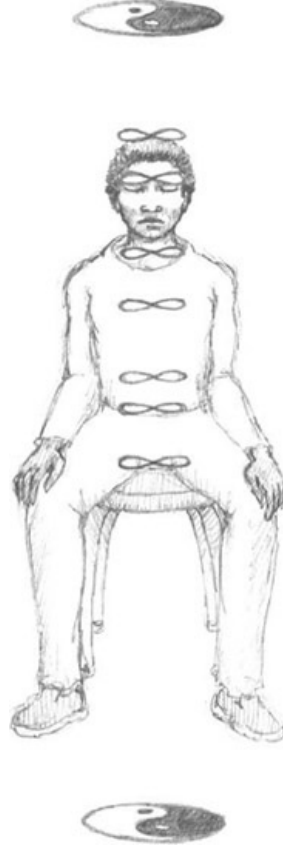
9. Üçüncü veya solar pleksus çakranız için işlemi tekrarlayın.

10. İşlemi ikinci veya sakral çakranız için tekrarlayın.

11. Kök çakranız veya ilk çakranız için işlemi tekrarlayın.

12. Gözlerinizi açın ve gününüze devam edin.

Bu meditasyonu ihtiyaç duyduğunuz sıklıkta yapabilirsiniz. Ayrıca Şekilde gösterildiği gibi Eril, Dişil ve Yin/Yang Sevgi Yapılandırması Işık Odaları ile çalışmanız tavsiye edilir. *Pleiades Çalışma Kitabı*.

Yüksek Kolektif Bilinçle Hizalanmak

Dünya insanların yüksek kolektif bilinciyle uyumlanmak, bu zamanda hepimiz ve Dünya için ruhsal gelişimin önemli bir yönüdür. Rekabetçi ve "en iyi olan kazansın" tarzı düşünce ve davranış biçimleri Dünya'da, özellikle de daha modern kültürlerde uzun süredir hakimdir. Ancak Dünya'yı çevreleyen atmosferde, Dünya'daki tüm insanların yüksek bilinçlerinden oluşan bir kolektif vardır. Bu varlıklar herkesin en yüksek hayrına ve İlahi Planın gerçekleşmesini kolaylaştırmak için birlikte çalışırlar. Aşağıdaki alıntıdır *Pleiades Çalışma Kitabı* bu grup hakkında:

Bir keresinde, bir hipnoz seansında, Dünya atmosferinin dışında, tüm Dünya insanların yüksek kolektif bilincinin var olduğu bir yere götürüldüm. Burada, Dünya'yı çevreleyen berrak bir baloncuğun hemen dışından gezegeni çevreleyen milyarlarca gülümseyen, bedensiz sevgi dolu yüz gördüm. Bu yüksek kolektif bilinç yalnızca sevgi dolu, tatlı, zeki, masum Işık Varlıklarından oluşuyordu: hepimiz Dünya'da yaşıyoruz. Bu güzeller gözlemliyor ve balonun içinden gezegenin yüzeyindeki emsallerine sevgi ve cesaret gönderiyordu.

Zihninizi birleştirmek ve amacınızı bu kolektifle aynı hizaya getirmek, genel niyetinizden daha fazlası olabilir. Bir keresinde Ra bana insanların istediklerimizi daha yüksek kolektif bilinçten isteyebileceklerini söylemişti. Bu istekler her zaman genel en yüksek iyiliğe göre incelenir ve dikkate alınır. Ra, en az dört kişi aynı anda Dünya üzerindeki her insanı etkileyecek bir şey istediğinde, eğer uygunsa, kolektifin gezegendeki herkesi harekete geçirebileceğini söyledi. Mesela bir sabah Bosna'da patlak veren Üçüncü Dünya Savaşı'nın görüntüsüyle uyandım. Ra bana o gün dört ila on iki kişiyi bir araya toplamamı ve dilekçe verme ve yüksek kolektif bilinçle zihin bağlantısı kurma sürecini yapmamı söyledi. Kolektif bilinçten Dünya'daki herkese barış içinde bir dakikalık bir referans noktası vermesini ve Dünya'daki insanlardan bu savaşın başlamasına izin vermemeyi seçmelerini istememiz gerekiyordu. Bunu talep edenlerimizin, barışçıl seçimlerin enerjisini taşıyarak, on dakika boyunca alıcı ve meditasyon halinde bir arada kalması gerekiyordu. Hepimiz tatlı, masum, çocuksu bir duygunun eşlik ettiği, giderek derinleşen bir iç huzuru yaşadık.

Aşağıdaki süreçte, daha yüksek kolektif bilinçle zihin bağlantısına ve uyumlanmaya yönlendirileceksiniz:

1. Rahatça oturun ve gözlerinizi kapatın.
2. Kendinizi topraklayın.

3. Birkaç derin nefes alın ve kendinizi merkezleyin.

4. Meditasyonda sizinle birlikte olması için kendi Yüksek Benliğinizi çağırın.

5. İçinde Dünya'nın yüzdüğü çok büyük bir baloncucu gözünüzde canlandırın. Bu balonun dış tarafında Dünyadaki tüm insanların melek yüzleri.

6. Oturduğunuz yerden dışarıdaki bu varlıklara altın bir sonsuzluk sembolü veya 8 rakamı gönderin. bu balon. Bunu yaparken, sessizce veya yüksek sesle tekrar tekrar şunu söyleyin: "Daha yüksek kolektif bilinçle bağlantı kurmak istiyorum." Enerjinizin ve mesajınızın sonsuzluk sembolü aracılığıyla kolektife taşındığını ve onların sevgisinin, enerjisinin ve/veya mesajlarının da sonsuzluk sembolü aracılığıyla size geri taşındığını hayal edin.

7. Bağlantının kurulduğunu hissettiğinizde, onlara dileklerinize hakkında ne isterseniz söyleyin. Dünya, tüm insanlar ve kendiniz. Onlardan bu dileklerin ilgili herkesin en yüksek hayrına hizmet edecek şekilde tezahür etmesine yardım etmelerini isteyin. Bu varlıklara, tüm eylemlerinizi, düşüncelerinizi ve arzularınızı daha yüksek kolektif bilincin ve İlahi Planıyla hizalamak istediğinizi söyleyin.

8. En az on dakika boyunca anlayışlı bir şekilde rahatlayın ve kolektifle olan paylaşımı hissedin.

9. İşiniz bittiğinde gözlerinizi açın ve gününüze devam edin.

Bunu bir grup halinde yaparken ne kadar çok neşeli olursanız o kadar mutlu olursunuz! 7. adımda herkesin kolektife aynı şey için dilekçe vermesi dışında süreç aynı olacaktır. Önerilen grup dilekçe örnekleri şunlardır: yağmur ormanlarının korunması; her insanın bir dakikalık koşulsuz sevilme veya sevilme deneyimine sahip olması (her seferinde belirli bir şeyi seçin); her insanın bir bütün olarak Dünyanın veya bireysel elementlerin, diğer insanların, hayvanların veya çağırarak istediğiniz her şeyin kutsallığında bir referans noktasına sahip olması; Dünyadaki herkesin tüm ırklarla eşitlik ve bağlılık deneyimine sahip olması. Eğer grubunuz daha uzun bir süreç yapmak istiyorsa, bana bir meditasyon süresi içinde üç dilekçenin kabul edilebilecek tek şey olduğu söylendi. Daha sonra süreç, grubun sonsuzluk sembolleri aracılığıyla daha yüksek kolektif bilinçle uyum sağlaması olacaktır. Daha sonra her seferinde belirli bir istek alın ve bunun için birlikte dilekçe verin. Enerjiyi tutun ve on dakika boyunca odaklanın. Birlikte bir sonraki talebe dilekçe verin. Bu odağı tekrar on dakika boyunca koruyun. Daha sonra, odağı bir on dakika daha tutarak, son isteğinizi birlikte dilekçe verin. Herkes adına süreci yönlendiren bir sözcünüz varsa işiniz daha kolay olacaktır.

Yüksek kolektif bilinçle kişisel olarak istediğiniz sıklıkta bağlantı kurabilirsiniz. Grup dilekçeleri günde en fazla bir kez yapılmalıdır.

Bu kitabı 1990'ın başlarında yazdığım bir şarkının sözleriyle kapatmak istiyorum. Bu benim Dünya'nın ve tüm insanların iyileşmesi ve ruhsal uyanışı için hediyem ve umudumdur.

BÜYÜK RUH'A SORUN

Bu dünyevi yürüyüşte sadece evimi
arayarak dolaşıyorum.
Bazen kaderimin yalnız ve yalnız olacağını
düşündüm.
Hangi yol doğru yol? Hangi
yöne gideceğim?
Nasıl anlayacağım? Nasıl
bileceğim?
Kirlenmiş topraklara bakıyorum
ama huzur bulamıyorum.
Toprak Ana'nın üzerinde
yürüyorum; Serbest bırakılmayı
arıyorum. Gökyüzüne bakıyorum
ama gri gökyüzü beliriyor.
Cevapları dinliyorum ama henüz
duyamadım.

Ben de şunu soruyorum: "Yüce
Ruh, bana yolu göster."

Ve şunu soruyorum: "Yüce Ruh,
bana bugün öğret."

Ve şunu soruyorum: "Yüce Ruh,
söylediklerime rehberlik et,
böylece yol boyunca Işığ
başkalarıyla paylaşabilirim."

Ve Yüce Ruh şöyle cevap verir:
"Ben her yerdeyim.

Ben nehirlerin ruhuyum ve
havanın ruhuyum. Ben
kartalın, bufalonun, geyiğin
ruhuyum.

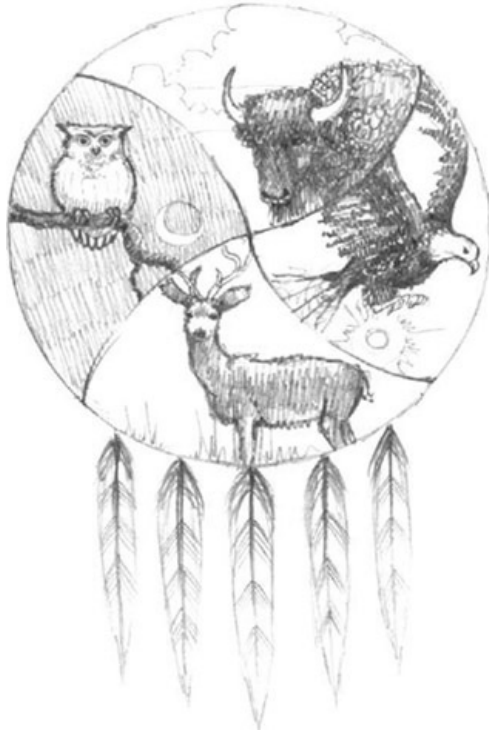
Gördüğünüz ve duyduğunuz her
şeydeyim. Ve gözlerine baktığında

gördüğün herhangi birinin
Geriye bakan gözler tamamen
benim bir parçam.
Ve gördüğünüz herkesten ve her şeyden
bir şeyler öğrenebilirsiniz;
çünkü herhangi bir şey olan her şey
benim başka bir parçamdır."

Yıldızların ruhu beni evime
çağırıyor. Dağın ruhu yalnız
olmadığımı söylüyor.

Suyun ruhu bana akmamı
söylüyor. Benekli baykuşun ruhu
bana bilmemi söylüyor.

Toprağın ruhu barış için
haykırıyor. Annenin ruhu
serbest bırakılma çağrısında
bulunuyor. Gökyüzünün
ruhu açık olmayı istiyor.
Babanın ruhu benden
duymamı istiyor.

Ben de şunu soruyorum: "Yüce
Ruh, bana yolu göster."

Ve şunu soruyorum: "Yüce Ruh,
bana bugün öğret."

Ve soruyorum, "Yüce Ruh,
söylediklerime rehberlik et
böylece yol boyunca İşığı
başkalarıyla paylaşabilirim."

Ve Yüce Ruh şöyle cevap verir:
"Bunu kendi evin yap. Dağlara
iyi bakın, kendinizi asla yalnız
hissetmezsiniz. Suları
temizleyin

ve akmanıza yardımcı olacaklar.
Kardeş Baykuş'un arkadaşı olun, o
size yardımcı olacaktır. Bu topraklar
tehlikede ve barış için çalışmalısınız.
Toprak Ana'ya tecavüz etmeyi
bırakın, kurtuluşu bulacaksınız.
Gökyüzü kirlenmediğinde temiz
olacaksınız

Babayı dinlemek, görmek,
hissetmek ve duymak.”

Ve bana yolu gösterdiğin için sana
teşekkür ederim Yüce Ruh.
Ve bugün bana öğrettiğin için sana
teşekkür ederim Yüce Ruh.
Ve sana teşekkür ederim Yüce Ruh,
söylediklerime rehberlik ettiğin için
böylece yol boyunca Işığ
başkalarıyla paylaşabilirim.
Ve yol boyunca Işığ başkalarıyla
paylaşacağım. Ho!

AEKLER

EK A

Venüs, Mars ve Maldek'in Kronolojisi

Bu ekteki tarihi olayların ana hatları yukarıda adı geçen gezegenlerin her biri için kronolojik sırayla verilmiştir. Her durumda "0" yılı, adı geçen gezegende insan yaşamının başlangıcını temsil etmek için kullanılır. Rakamlar arttıkça, olay meydana geldiğinde insanların belirli bir gezegende kaç yıldır yaşadığını ifade ediyorlar.

VENUS	
Yıl	Tarihsel önem
insan öncesi	İmza tesisleri tanıtıldı Andromeda Armadası: Andromeda'dan bir grup melek varlık, insansı üçüncü boyut bedenlerinde öz motivasyonu ve egemenliği deneyimleme fırsatını talep etti. Bu talep bu galaksinin hiyerarşileri (An adlı çift cinsiyetli Yüce Varlık ve Onikilerden oluşan Elohim Yüksek Konseyi) tarafından onaylandığında bir plan harekete geçirildi. Andromeda Armadası olarak anılan bu plan, fiziksel formlarda doğacak olanlar için gezegensel yasaları ortaya koyuyordu ve An, Yüksek Konsey ve melekler veya gelecekteki insansılar tarafından kabul edildi.
0	Işık bedenleri üçüncü boyuta indirgenmiş Andromedalı meleklerin gelişi: ilk Venüslülerin doğuşu
500	Müzik aletlerinin geliştirilmesine başlanması
1200	Sınıf ayrımı belirginleşiyor Akraba evliliği, "çirkin" ve zeki olmadığı düşünülen mutant bir Venüslü grubunun ortaya çıkmasına neden oldu
1500	"Çirkinler" orijinal koloniyi terk edip kendi kolonilerini kurmaya başlarlar
2000	Fiziksel sanat formlarının başlangıcı
3000	Para birimi sistemi oluşturuldu
3500	Önyargı ve aşırı sınıf ayrımının kışkırttığı suç başladı
3800	Suçlu isyancılar orijinal koloniyi terk eder, "Çirkinler" kolonisini keşfeder ve koloninin bir parçası olurlar
3801	İsyancılar "Çirkinleri" kontrol ediyor ve onlara savaş açıyor "Çirkinler" fikir birliğiyle isyancıların kolonilerinden çıkarılmasını istedikleri konusunda hemfikir; hiyerarşiler isyancıları ortadan kaldırır ve onları Mars'ın dördüncü boyutuna götürür
3800–5200	Orijinal kolonide zenginleri korumak ve alt sınıflar üzerinde kontrol kurmak için kurulan hükümet; Sınıf ayrımı güçleniyor Orijinal koloni sanat ve müzikte gelişiyor "Çirkinler" kolonisi yavaş yavaş kendilerine uygulanan şiddetten kurtuluyor ve manevi değerleri geliştirmeye başlıyor
5200	Her iki kolonide de yeni Andromedalı melekler doğdu
5250	Işığın Elçileri gelir ve iki koloniyi yeniden birleştirir; Venüslülere manevi değerler öğretiliyor
5700	Işık Temsilcileri Venüs'ten ayrılıyor
5700–10.400	Andromedalı melekler, insanlara manevi amacı ve geçmiş öğrenimi hatırlatmak için her 500 yılda bir doğarlar. Sürekli sanatsal ve tarımsal büyüme Venüslülerde kendine güven korkusu derinleşir. Önyargı ve kibir derinleşir.
10.400	Büyük sel daha fazla birlik yaratır
10.450–15.600	Venüslüler daha yüksek kolektif bilinci keşfeder ve ruhsal olarak derinleşir. Her 500 yılda bir doğan yeni melekler Manevi evrime odaklanan yavaş, kademeli maddi evrim
15.600	Lineer varlıkların seraphim benzeri ırkı tanıtıldı Orijinal Venüslüler ve yüksek melek-Venüslüler birbirlerine uyum sağlıyor
16.600	İki Venüs ırkı arasında çiftleşme başlıyor
16.800	Melezlemeden elde edilen yavrular, biyolojik bilim ve insan genetiği çalışmalarına ilham veriyor
16.800–20.800	Bilimin üstünlüğü ve maneviyatın gerilemesi

20.800	Büyük deprem nüfusun dörtte birini öldürdü ve büyük binaların çoğunu yok etti
20.800–25.925	“Doğaya karşı insan”, bilim ve teknoloji vurgusu Venüslülerin çoğunluğu daha fazla yeni meleğin doğmasını ve ruhsal öğretiler getirmesini istemediklerine karar veriyor; halloldu Sınıf ayrımı ve önyargılar yeniden güçleniyor Spiritüalistler günümüz ortodoksluğuna benzer şekilde dogmatik hale geliyor Venüslüler ile yüksek kolektif bilinç arasında karanlık ağ büyüyor
25.925–25.980	Nüfusun yüzde 20'si manevi bir devrime başlıyor Yeni melekler ve yüksek melekler, insanları yarattıkları karanlığa karşı uyarmak için doğuyor
25.980	Kimyasalların tetiklediği patlamalar depremlere, atmosferik yangınlara, su kirliliğine ve nüfusun üçte ikisinin ölümüne neden oluyor
25.980–26.000	Onikiler Yüksek Konseyi, Pleiadesli Işık Temsilcileri, Andromedalı Işık Temsilcileri ve yüksek melek hiyerarşisi müdahale ederek ruhsal ilkeleri, şifa yöntemlerini, meditasyon tekniklerini ve daha yüksek kolektif bilince yeniden bağlantı kurmayı sağlar.
26.000	Kasırgalar ve gelgit dalgaları küçük hasara neden oluyor Hükümet feshedildi
26.000–31.200	İşbirliği ve birlikte yaratma ile egemenlik odak noktası haline gelir Çeşitlilik bilincinde birlik doğar Nüfus giderek eski büyüklüğüne ulaşıyor
31.200	Kuyruklu yıldız okyanusa indi Hayvanlar tanıtıldı
31.400–31.420	"Çirkinler"ın antik mutant koloni alanı yeniden keşfedildi ve artan nüfusun üçte birine ev sahipliği yapacak şekilde yeniden inşa edildi
31.420	İki koloni arasında ticaret ve seyahat başlıyor
31.900	Deprem yeni şehrin çoğunu yok etti; sakinler orijinal koloniden yardım isterler ve orijinal kolonideki mahsul kıtlığı nedeniyle istekleri reddedilir; yabancılaşıma ve yabancılaşıma sonucu
31.925	Hayvanlar insanlara saldırmaya başlar ve insanlar da hayvanları öldürüp yemeye başlar
32.300	Koloniler yeniden birleşiyor ve gruplar arasındaki uyumu yeniden sağlıyor Vejetaryenlik yenilendi
32.300–36.400	İnsan psikolojisi doğdu Tüm Venüslüler çeşitlilik ve barış içinde birlik arzular ve bunun için çalışırlar Hayvanlar ve insanlar yeniden dost ve uyumlu hale gelir
36.400	Döngüsel değişimde yürürlüğe giren “Yeterince rahat bırak” politikası
37.200	Uyuşukluk başlar; beyin fırtınası yapmak, meditasyon yapmak ve sorunları çözmek için her iki kolonide şehir çapında toplantılar yapılır
37.200–38.200	Ruhsal uygulamaları ve iyileştirme yöntemlerini yeniden canlandırmak için yeni melekler ve yüksek melekler gönderildi. Öldüklerinde, Venüslü ruhların üçte biri Venüs'ü terk ediyor ve eski suçlu Venüslü dışlanmışlarla yeniden bir araya gelmek için Mars'ın dördüncü boyutuna gidiyor. İnsanlara ilham vermek ve onları aydınlatmak amacıyla her iki şehre de avatarlar gönderildi
38.200–41.600	Aydınlanma Çağı: başlangıç eğitimleri tanıtıldı; birçoğu aydınlanır, yükselir ve yüksek boyutlu hiyerarşiyi oluşturur Sanat ve müziğin zirvesi
41.600–46.800	Venüs ruhsal ve inisiyatik gizem okullarına ev sahipliği yapıyor Yükselmiş Üstatlar günümüz Dünyasındaki Büyük Beyaz Kardeşliğe benzer bir düzen oluştururlar
46.800	Büyük sel; orijinal koloniciler dağlara, yeni şehre kaçarlar; koloniler arasındaki karmik terk edilme sorunları iyileşir Orijinal kolonide yeniden yapılanma başladı
46.900	Yüksek Konsey ve Venüslülere bir mesaj: 1) Grup olarak yükselmek ister misiniz? 2) Yeni bir gezegene gitmeyi tercih eder miydiniz? 3) Kalmayı ve yeni evrimsel zorlukları kabul etmeyi istiyor musunuz? Venüslüler kalmayı ve yarattıkları sevginin, maneviyatın ve güzelliğin bolluğuna ihtiyaç duyan yeni ruhları aralarında doğmaya davet etmeyi seçiyorlar. Başak'tan bir grup hasarlı varlık gönderildi
47.000	Orijinal Venüslüler, Mars'ta insan yaşamı başlarken Başak Yılı "0"dan gelen yeni hasarlıların karmik kalıplarını üstleniyorlar
47.000–52.000	Manevi gerileme: Erkek/kadın güvensizliği, şiddet ve ayrılık başlar; öfke, kendinden şüphe etme, mükemmeliyetçilik, zarar görenleri iyileştirememe duygusu, kırgınlık, düşmanlık ve önyargı hakimdir Polis devleti: Suç ve delilik yaygınlaşıyor

	Karanlık astral düzlemler oluştu
52.000	Venüslü insan yaşamının alt grup zihin uzlaşmasıyla sona ermesi: Başarısızlıklarının onları yaşamaya değersiz kıldığına inanıyorlardı Kutup değişimleri ve diğer büyük gezegen değişiklikleri tüm yaşamı yok ediyor
MARS	
0	Hayat, eski Venüslü suçlularla başlar
250	Venüs yılında Venüs'ü terk eden Venüs nüfusunun üçte biri 38.200 enkarne oldu
250–5100	Ataerkil kültür geliyor Kadınlara yönelik aşırı şiddet ve baskı yaygındır, ancak yeni gelişmelerle biraz iyileşir. Venüslüler doğuyor Eşcinsel ve lezbiyen “gizli” karşı kültürü geliyor
5100	Marslı ailelerde doğan Pleiadesliler Pleiadesli çocuklar Marslıları eğitmeye ve iyileştirmeye başlıyor
5125	Gayler ve lezbiyenler dolaptan çıkıyor Eşcinsel erkek ve lezbiyen çift sakatlandı ve kamusal alanda asıldı Anında karma yasası dayatıldı Patrikler yeni bir koloni kurmak için ayrılıyor
5175	Marslılar ve Pleiadesli Işık Temsilcileri bir sonraki 5200 yıllık döngünün kurallarını belirlemek için toplantı düzenliyor
5200	Kutup kayması, depremler, gün ve gecelerin uzunluğundaki değişiklikler
5200–5700	Anlık karma yasası devam ediyor
5700–10.400	Şiddetin çok az tekrarı Rehabilitasyona odaklanmak cezadan önceliklidir Manevi tapınaklar inşa edilir ve sosyal ve manevi faaliyetlerin merkezleri haline gelir. Her düzeyde barış, istikrarlı ilerleme ve evrim
10.400	Pleiadesli Işık Temsilcileri geri dönüyor ve karmik hikayeleri paylaşıyor Arınma törenleri düzenlendi Marslılar önyargısız pratik yapma fırsatı istiyor
10.400–10.600	Maneviyat ve şifa boldur
10.600	Son Venüslüler reenkarnasyona başlıyor
10.680	Yeni Venüslü reenkarnasyonlar arasındaki intihar, geçmiş yaşam hafıza kalıplarının yeni Venüslü reenkarnasyonların geri kalanından kaldırılmasına neden olur
10.875	En yeni Venüslüler ölüp reenkarne olurken kısmi anılar geri geldi
13.000	Ayrışma, en yeni Venüslü reenkarnasyonların eski ataerkil koloniye göç etmesi ve orada evlerini kurmasıyla meydana gelir.
13.050	Her iki kolonide de silahlar icat edildi Orijinal şehrin etrafında inşa edilen duvarlar ve hendekler
13.100	Yeni koloniler orijinal şehre savaş ilan edip saldırıyor Su kirliliği Orijinal şehrin tüm nüfusu katledildi Göçmenler orijinal şehre geri dönüyor ve geri alıyor Ordu, insanlar üzerinde yönetim kuruyor
13.100–13.200	Barut icat edildi Kültür, ordu ve savaş hazırlıklarına odaklandı Madencilik ve metal dövme işlemleri başladı
13.200	Orionlu Lyran savaşçıları Marslıları istila ediyor, fethediyor ve köleleştiriyor
13.210–13.400	Yıkıcı amaçlar için piramit yapımı Alt astral planlar oldukça baskın hale gelir
13.400	Piramidin tepesinden ilk nükleer patlama
13.500	Göller ve su kaynakları gözle görülür şekilde kuruyor
13.500–15.500	Su tablası o kadar düşük ki suyun karneye bağlanması gerekli Ozondaki delikler nükleer patlamalar sonucu oluşur ve bu da güneş ışınlarının yoğunlaşmasına neden olur Cilt kanseri gelişir Günlük şiddet artıyor Çok az oksijen Polis devleti Hapishane ve çalışma kampları oluşturuldu

15.500	Pleiadesli Işık Temsilcileri geliyor ve anlık karma yasasını dayatıyor
15.500–15.600	Spiritüel öğretiler ve şifa yöntemleri yeniden tanıtıldı Grup meditasyonları düzenlendi; sonunda Marslılar ve Lyrallılardan oluşan bir karışım katıldı
15.600	Pleiades delegasyonu tüm insanlarla buluşarak yeni yönergeler sunuyor Şiddetli Lyrallılar Mars'tan ayrılıyor İki koloni kuruldu: biri manevi odaklı, diğeri teknolojik odaklı
15.600–16.100	Anlık karma yasası devam ediyor Her iki kolonide de Ra adında Pleiadesli rahipler yaşıyor. Yeni şehirde sürekli ruhsal gelişim; Ra için inşa edilen tapınak Eski şehir can sıkıntısı yaşıyor ve çok az büyüme yaşıyor Eski şehirdeki küçük psişik kaşifler grubu piramidi araştırmaya ve Ra'yı psişik güç hakkında sorgulamaya başlar; Ra onlara meditasyon tekniklerini öğretiyor
16.100–16.600	Güneş enerjisi ve seracılık keşfedildi Teknolojinin, maneviyatın ve genel olarak istikrarlı, yavaş bir büyüme
16.600–17.100	Parazit vebası gıdaya, inşaat malzemelerine, giysi ve kağıt için kullanılan liflere zarar veriyor Marslılar vebayı ortadan kaldırmak için ekolojik dengeyi öğreniyor Eski kentte şiddet yeniden ortaya çıkıyor Eski şehir şiddet içeren ve şiddet içermeyen bölümlere ayrılıyor
17.100	Ra, elli elli oyla eski şehri terk ediyor ve şiddet içermeyenler onunla birlikte daha yeni, daha ruhani şehre gidiyor
17.100–18.500	İki şehir birbirine yabancılaştı Eski şehir; ataerkillik hüküm sürüyor; erkek rekabetçi oyunlarının, vahşetinin ve kadın baskısının orijinal durumuna geçiyor; psişik gücün kötüye kullanılması
18.500	Lyran-Orion işgalcileri geri dönüyor, çoğunu öldürüyor, geri kalanını her iki şehirde de köleleştiriyor
18.550	Nükleer atmosferik patlamalar piramit aracılığıyla devam ediyor; Depremler birçok insanın ölümüne ve birçok binanın yıkılmasına neden oluyor
18.600	Gezegenin çevresinde ve üzerinde atmosferin kendiliğinden yanmasına neden olan nükleer patlama nedeniyle tüm yaşam yok oldu

MALDEK

0	Güneş melekleri ve Lucifer tarafından üçüncü boyuta getirilen 5000 ruh Dört ayrı koloni oluştu: 1) 750 Marslı, 750 eski Andromedalı köle; 2) 1500 eski Orion kölesi; 3) 1000 kara delikten sağ kurtulan; 4) Samanyolu'nun başka bir kısmından 1000 genç ruh
0–2000	İklimle alışma, genetik iyileşme, yaşam tarzlarının oluşturulması ve basit sosyal yapıların erken gelişimi
2000	Haclar başlıyor; Marslı/Andromedalı koloniciler Genç Ruh kolonicileriyle buluşuyor
2003	Basit tekerleğin ve arabanın icadı; ticaret başlıyor İki koloni arasındaki küçük ticaret köyünün gelişimi başlıyor
2004	Marslı/Andromedalı koloniciler Genç Ruh Kolonistleriyle birlikte seyahat eder ve bir nehrin karşı tarafında kamp kuran Orion kolonicilerini keşfederler; nehrin her iki yakasında kurulan kamplar; altı ay içinde bir sal icat edildi ve Marslı/Andromedalı ve Genç Ruh kolonicileri Orionlu kolonicilerle buluşmak için onu nehrin karşısına geçirdiler
2006	Mars/Andromeda Kolonisi ile Orion Kolonisi arasında nehir kenarında kurulan ticaret köyü
2012	Bir okyanusun yanından başka bir nehir geçiliyor; önceden birleşmiş kolonilerin üyelerinin Kara Delik kolonicileriyle buluşmasına yol açar
2012–2600	Müzik ve ilkel sanat gelişiyor Ticaret genişliyor Önceki icatlarda kademeli iyileştirmeler Sürekli kültürel büyüme
2600	Maldekililerin epifiz bezleri ve taş çakraları ilk aktivasyonu alıyor
2700–2800	İlkel tekne ev, yüzen köprü ve sallanan köprü icat edildi Süslü binalar ve hiyeroglifler geliştirildi
2800	Sağlam köprü inşa edildi Karma evlilikler, Kara Delik Kolonisi dışındaki tüm kolonilerin karışımlarından yavrular oluşturur
2800–3200	Yazı tabletleri, ardından papirüs icat edildi 60 karakterlik yazı dili oluşturuldu İlk okullar açıldı
3200	Kara Delik Kolonisine ikinci gezi; gezginler hediyeler alır ve sel ve çamur kaymalarından sonra Kara Delik Kolonisinin yeniden inşasına yardım eder Kara Delik Kolonisi üyeleri diğer üçünü görmek için ziyaretçilerle birlikte geri dönüyor

	koloniler
3202	Kara Delik kolonicileri yine diğer kolonilerden ayrılıyor
3202– 5125	Buluşlar ve kültürel gelişim devam ediyor Nüfus artıyor Madencilik ve metalurji başlıyor Takı yapımı icat edildi
5125– 5200	Pleiadesliler, Maldek'e gelmeden önce ruhsal öğretileri, Maldek'lilerin karmik geçmişlerinin hikayelerini getirmek ve insanları Pleiadesli Işık Temsilcileri ve onların işlevleriyle tanıştırmak için tüm kolonilerde ve köylerde doğarlar. Kolonilerin adı değiştirildi: Mars/Andromeda Kolonisi, Mars II olur; Genç Ruh Kolonisi Solaris'e dönüşür; Orion Kolonisi Özgür Orion olur; Kara Delik Kolonisi Sogan'a dönüşür; Mars II ile Özgür Orion arasındaki ticaret köyü, Mucizeler Kasabası olur; Mars II ile Solaris arasındaki ticaret köyü Özgürlük Kasabası oluyor
	Dört büyük koloninin hepsinde inşa edilen Melchizadek tapınakları
5200– 10.400	Manevi büyüme; Melchizadek Tapınakları gelişiyor İkincil olarak sanata, müziğe ve mimariye odaklanılıyor
10.400– 10.800	Karmik kalıpların yeniden tanıtılması: Mars II - şiddet ve ataerkillik; Özgür Orion güvensizliği, paranoya, rekabet, güç mücadeleleri ve tahakküm korkusu; Solaris — utanç, düşük özsaygı ve ihmal; Sogan—bağımlılık, acıyı ve sorunları inkar etme, mutlu görünme takıntısı, zührevi hastalıklar, sevgisiz seks Ticaret gergin Buharla çalışan kara araçları hapishaneleri icat etti ve şiddet uygulayanlar için hapis cezası oluşturuldu
10.800	Üçüncü kez şiddet uygulayanlara ömür boyu hapis ve idam cezası başladı
10.800– 11.400	Çeteler gelişiyor Silah taşıyan polis geliştirildi Silah ve mühimmat icat edildi Tüm kolonilerde çeteler ve diğerleri arasında iç savaşlar Maldek kolonileri polis devleti haline geldi
11.600– 15.525	Suç yeniden kontrol altında Eğitim yoluyla alınan önleyici tedbirler Polis devleti sürdürülüyor Nüfus 7000'e çıkıyor Nüfusun yaklaşık onda biri ruhi tapınaklara katılıyor Birkaç Maldekili aydınlanıyor
15.525– 15.600	Pleiadesliler tüm kolonilere ve köylere ruhsal öğretiler, karmik şifa ve dönüşüm getirmek için doğarlar
15.600– 16.600	1000 yıllık lütuf Anlık karma yasası yürürlükte Polis güçleri dağıtıldı ve hapishaneler yıkıldı veya başka amaçlara dönüştürüldü Manevi ve psikolojik uygulamalar yenilendi ve güçlendirildi Şifa törenleri düzenlendi Birkaç Maldekili daha aydınlandı (16.100) Dev sel Sogan'ı yok etti; Soganlılar Solaris'e ve yavaş yavaş diğer kolonilere tahliye ediliyor Yalnızca 300 sakinin bulunduğu Yeni Sogan Kolonisi diğer kolonilere daha yakın inşa edildi
16.600– 20.800	Lucifer'in yavaş yavaş gözden düşmesi: Olumsuzluğu tüm Maldekilileri etkiler, havayı değiştirir, güneş kodlamalarını engeller Maldek yörüngeden atılır ve patlayarak asteroit kuşağı oluşur Kozalanmış ruhlar ve hasar görmüş yüksek boyutlu varlıklar Dünya okyanuslarına, Lucifer'in gittiği yunuslara götürülür Orion Savaş Kolonisi hâlâ Lyran'ların elinde

EK B

MÖ 145.500

(Sayfa 262-263'teki dünya haritasına dayanmaktadır.)

Kozaya sarılmış Maldekililer, M.Ö. 145.500 civarında Dünya'ya vardıklarında, haritada "Cocoon Site" olarak işaretlenen okyanus bölgesine götürüldüler. O zamanlar Dünya üzerinde birçok yerde yaşayan 25.000 yeni insan ruhu vardı. Bu yeni ruh varlıklarının üçüncü boyuta dönüştüğü on iki ana konum vardı. Aşağıdaki tabloda 1'den 12'ye kadar numaralar olarak listelenmiştir. Deniz insanları, 13'ten 16'ya kadar numaralar olarak listelenen dört ana konumda üçüncü boyutlu olarak yaşadılar. Maldekililer, 17 numara olarak listelenen dört yerde Pleiadesli ebeveynlerden doğmuşlardı. 20'ye kadar.

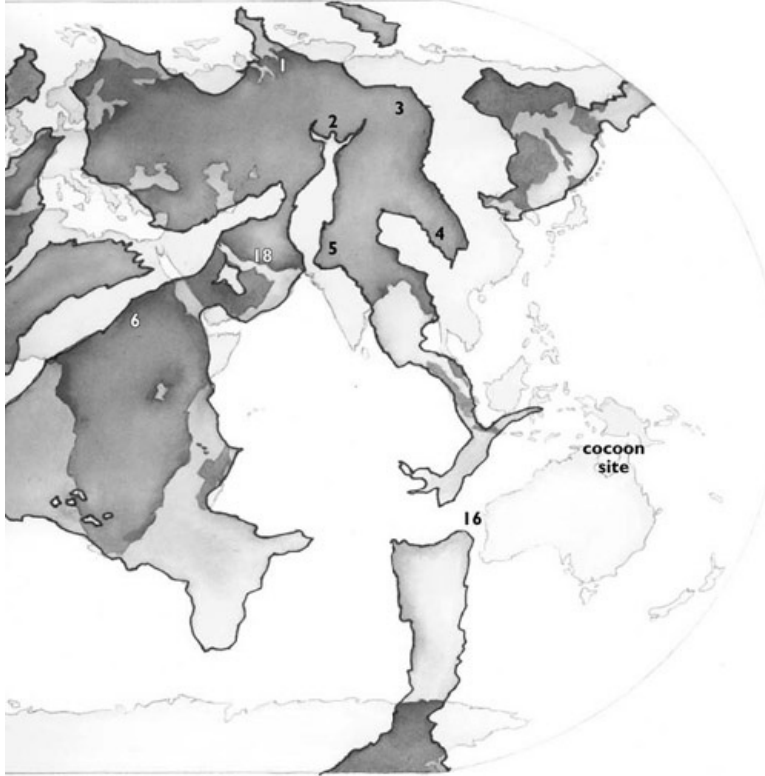
Periler sıradaydı ve insanların yaşadığı diğer tüm yerlerin yakınına dağılmışlardı. Periler insanlarla melezleşmediklerinden dolayı listede yer almayacaktır. Daha sonra Dünya'nın hikayesinde peri ve insan ruhlarının dördüncü boyutta birleştiği bir dönem vardı. O zamanlar bazı insanlar peri mirasının koruyucusu ve koruyucusu olmayı seçmişlerdi.

Beş bin Pleiadesli, Raman gezegeninden gelen 10.000 Orion mültecisine ebeveynlik yapmak için gezegene geldi. Bu grup 21. sırada yer almaktadır. Sekiz bin Pleiadesli daha Lemurya'da karışık kökenli ebeveynlerden doğmuştur. Onlar 22 numaralı gruptur. Grup 23, Machu Picchu'da cesetleri hazırlayan 2000 Pleiadesliden oluşur.

Aşağıdaki tablo, M.Ö. 145.500 ile M.Ö. 102.000 yılları arasında Dünya'daki insan nüfusunun tamamını oluşturan, yukarıda adı geçen varlıkların tümünü içermektedir. M.Ö. 102.000'den sonra gezegene gelen yeni ruhlar Ek C'de listelenmiştir.

RUH GRUBU	ORJİNAL NÜFUS	KOZMİK KÖKEN	GÜNCEL DÜNYA YARIŞI EKİMLİ
1	800	yeni Dünya ruhları	Rusça, Lehçe
2	2500	yeni Dünya ruhları	İranlı, Pakistanlı
3	2500	yeni Dünya ruhları	Çince, Moğolca, Korece

MÖ 145.500 Dünya Haritası.

RUH
GRUP

ORİJİNAL
NÜFUS

KOZMİK KÖKEN

GÜNCEL DÜNYA YARIŞI EKİMLİ

4	2000	yeni Dünya ruhları	Japonca (daha sonra Lyran/Orion istilacılarıyla karıştırıldı)
5	2500	yeni Dünya ruhları	Kamboçya, Laos, Vietnam, Çin
6	2500	yeni Dünya ruhları	Doğu Afrika
7	2500	yeni Dünya ruhları	Güney ve Batı Afrika, Arap
8	2000	yeni Dünya ruhları	Kuzey Afrika
9	2500	yeni Dünya ruhları	Norveççe, İsveççe, Fince
10	2000	yeni Dünya ruhları	çeşitli Kızılderili
11	2500	yeni Dünya ruhları	Maya
12	2500	yeni Dünya ruhları	Aztek, çeşitli Kızılderili
13	1800	Siriuslu deniz insanları	Hawaii dili
14	2000	Siriuslu deniz insanları	yerli Alaska ve Kanada
15	5000	Siriuslu deniz insanları	Polinezya
16	3000	Siriuslu deniz insanları	uygulanamaz
17	800 1700	Ülker (Merope) Maldek (Soğan)	Bali dili Bali dili
18	1200 2000	Ülker (Maya) Maldek (Mars II)	Doğu Hintli Hintli
19	1000 3000	Ülker (Merope) Maldek (Solaris)	Samoalı Samoalı
20	1000 3000	Ülker (Electra) Maldek (Serbest Orion)	Hawaii dili Hawaii dili
21	4000 10.000	Ülker (Maya) Orion (Raman)	İnka İnka
22	8000	Ülker (Merope, Maya, Alcyone)	çeşitli Kızılderili
23	2000	Ülker (Alcyone)	Güney Amerikalılar, özellikle Machu Picchu'lular

Maldek'teki çeşitli grupların hikayelerini incelerken, belirli karmik kalıpların ve eğilimlerin kökenlerini Dünya'daki kökenlerine kadar takip edebileceksiniz. Bir ırk benzersiz yıldızsal ve karmik kodlamalara sahip belirli ruhlar tarafından tohumlandığında, o ırk her zaman genetik olarak bu özellikleri ve onların evrimsel kalıplarını taşır. Dünyanın bu noktasında çoğu insan, mevcut ırkların birçoğunda veya tümünde yaşamlar deneyimledi. Bu, her bir ruhumuzun, tüm yıldız sistemlerinden gelen kodlamalarla ve bu ırkların tüm evrimsel deneyimleriyle dürtüldüğü anlamına gelir. Doğduğunuz ırk yaşamınızı güçlü bir şekilde etkilese de, ruh anılarınız ve evrimsel damgalarınız da aynı derecede güçlü bir etkiye sahiptir.

EK C

MÖ 102.000'den MS 1995'e

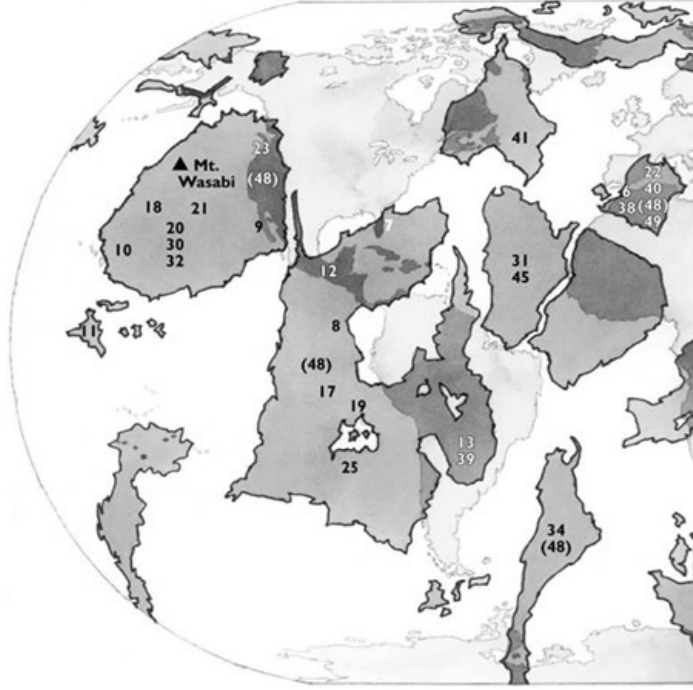
(Sayfa 268-269'daki dünya haritası çizimine dayanmaktadır.)

MÖ 102.000, Dünya için İlahi Plan diyebileceğiniz şeyin başlangıcıydı. O zamana kadar, İlahi Planın tohumlanması ve dördüncüden dokuzuncu boyuta kadar hiyerarşik bir düzen kurulmuştu. Gelecek ırkların bilinçaltı kalıpları ve onların kendi aydınlanma tetikleyicileri de gelişmişti. Yeni ruh kökü ırkları çoğunlukla hala oldukça ilkel, ancak bazıları Dünya'daki Pleiades kökenli gruplarla, perilerle ve deniz insanlarıyla bağlantı kuruyordu. Bu etkileşimler, entelektüel açıdan oldukça basit kalmasına rağmen, dil gelişimi ve yaşam kalitesi alanlarındaki büyümelerini hızlandırıyordu. Deniz insanları, M.Ö. 102.000 ile M.Ö. 96.000 yılları arasında Lemurya'da daha gelişmiş insanlarla başkalaşım geçirmeye ve evlilikler yapmaya başladı. Bu, genetik kodlama ve ruh evrimi için karışık bir Pleiades/Maldek/Sirius prototipinin köklerini yarattı.

Dünyanın İlahi Planının uygulanmasının başlangıcında, Pleiades'in merkezi güneşi Alcyone etrafındaki yörünge döngüleri 26.000 yılda sabitlenmişti. Büyük Dünya değişiklikleri ve kutup değişimi, M.Ö. 102.000'deki değişimden hemen önce gerçekleşti ve gezegenin çehresi çarpıcı biçimde değişti. Büyük kıtalardan ayrılan kara kütlelerinin bir kısmı, daha önce olduğu gibi, kelimenin tam anlamıyla serbest yüzer hale geldi. (Sonraki sayfalarda yer alan harita o dönemdeki dünyayı göstermektedir.) O zamandan bu yana pek çok başka gezegen değişikliği yaşanmış olsa da, M.Ö. 145.500 ve M.Ö. 102.000 haritaları Ra'nın bana kanallık ettiği ve burada sunmamı istediği haritalardır. zaman. Aşağıdaki tabloda listelenen ruh grupları ve mevcut ırklar, haritadaki yaklaşık köken konumlarında gösterilecektir. Bunlar, MÖ 102.000 ile modern zamanlar arasında Dünya'ya gelen tüm büyük ruh gruplarını kapsayacaktır. Ayrıca Ek A'da gösterilen İlahi Plan öncesi günlerden hayatta kalan insan grupları da dahil edilecektir. Hayatta kalan bu son gruplar 1'den 14'e kadar numaralandırılacaktır. "Dünya veya Kozmik Köken" etiketli sütunun altında Ek B'deki Ruh Grubu numarası verilecektir. . Orijinal gruplardan birkaçının kutup değişimi sırasında fiziksel olarak hayatta kalanları yoktu, ancak daha sonra orijinal bölgelerinde yeniden reenkarne oldular.

Diğerleri, varlıkların Dünya'ya geldiği yılla birlikte gösterilecek. Sayıların Dünya'nın mevcut nüfusunu karşılamadığını fark edeceksiniz. Bunun nedeni, mevcut popülasyonumuzun ruh parçalarını, bölünmüş ruhları, ikiz alevleri, paralel yaşamları ve hatta ruhu olmayan varlıkları içermesidir. Buna ek olarak, şu anda Dünya üzerindeki ruhların çoğu, Dünyadaki insanlar ve diğer yıldız sistemleri ve galaksilerdeki yüksek boyutlu varlıklar tarafından yaratıldı. Bu ruhlar teker teker veya en fazla bir düzine veya daha az kişiden oluşan çok küçük gruplar halinde gelme eğilimindedir. Aşağıda verilen bilgiler yalnızca büyük gruplar halinde gezegene insan formunda varan ruhlu varlıklara ilişkindir. Verilen tüm tarihler M.Ö.

MÖ 102.000 Dünya Haritası

MÖ 102.000'deki dönüm noktasından bu yana gezegende kilit rol oynayan bir grup daha var. Bu grup yedinci boyuttan on üçüncü boyuta kadar olan 144.000 Işık Varlığından oluşur. 144.000 sayısı anahtar bir yaratılış sayısıdır ve orijinal bilincin bileşenlerinin sayısıdır. Başka bir deyişle, Tanrı/Tanrıça/Tüm Var Olan'ın ilk bilinçli deneyimi gerçekleştiğinde, o tekil bilinç sanki "zihinsizlik"te ya da rüyasız bir uykudaymış gibiydi. Uyandıktan sonra, bu Bir bilincinin ilk düşüncesi "Ben varım" veya "Ben varım" idi ve bu büyük bir vahiydi. Derin bir hipnozda

Bu durumda, bu orijinal öz-bilinç açığa çıkışını deneyimledim. Bir tekrar uykuya daldığında kendi rüyasını gördü ve rüya görme yoluyla, erkek ve dişinin ilk deneyimi olan ikinci bir bilinç yarattı. Her bilincin içinde 144.000 veçhe bulunur ve her bir veçhe 144.000 daha küçük veçhe içerir. Bu nedenle 144.000 sayısı, insan bilinci yaratma formülünün ve aynı zamanda sonsuz hafızanın kilidini açmanın anahtarıdır.

104.000 yıl önce İlahi Planın Dünya'ya temellenmesi için 144.000 Işık Varlığı Çeşitli galaksilerdeki yedinci ila on üçüncü boyutlar, bedenlenecek ruhları yaratmaya gönüllü oldu. Her biri ilk olarak Lemurya'da üçüncü boyut bedenlerini çökeltmeyi ve oradaki gizem okullarını öğretmeyi kabul etti. Bu varlıklar, titreşim frekanslarını istedikleri gibi hızlandırma ve yavaşlatma, dolayısıyla gerektiği gibi fiziksel ve fiziksel olmayan hale gelme yeteneğine sahipti. Daha sonra bu varlıklar Machu Picchu, Maya ve Mısır'da benzer şekilde hizmet ettiler. Dört yönün, dört elementin ve gezegensel dengenin kutsal prensibiyle çalışan dört kültüre yüksek boyutlu müdahale, tüm insanlar için aydınlanmanın ve yükselişin sırlarını tohumladı. Bu 144.000 varlık aynı zamanda Meryem Ana'nın veya Ma-Ra'nın Lemurya'da yaptığı gibi yaşam boyu insan karmasını da üstlendi. Aydınlanmaya ulaştıktan sonra her biri, karmik kalıplar, travmalar, hastalıklar ve aşkın deneyimler dahil olmak üzere gelecekteki yaşamlarının yanı sıra gelecekteki aydınlanma ve yükselişlerin kendi zamanlamasını da hayal etti veya hayal etti. Her biri, Bölüm IV'te Ra'nın tanımladığı gibi, dört ya da yedi evrim ve aydınlanma döngüsü yoluna girdi. Bu döngüler içinde ruhları, ayrılığı ve nihai olarak dualitenin çözümünü deneyimlemek için erkek ve dişi yarıllara bölündü. Ve her birinin Dünyadaki son yaşamında ve nihai aydınlanmasında veya yükselişinde, her iki ruh parçası veya ikiz alev, tek bir bedende yeniden doğacaktı. Erkek/kadın dengesi ve başlangıcı *birleşik bağlaç*, içsel kutsal evliliğe ulaşılmalıdır.

Yükselmiş Üstat İsa Mesih neredeyse 2000 yıl önce Dünya'ya geldiğinde, o, Bir içinde 144.000. Görünüşte mucizevi olan bu olay, Dünya için İlahi Planın başlangıcından önce önceden planlanmıştı. Mesih'in toplu halde ikinci gelişi, 144.000 bireyin aynı anda kendi Mesih bilincine uyanmasıdır. Onlar Mesih'in kolektif gelinidir: Onun eşleştiği ve tüm insan ırkı, Dünya gezegeni ve ötesi için aşkınlık ve aydınlanmayı doğurduğu ilahi muadili. Mesih ile 144.000'lerin orgazm dolu birleşmesi sayesinde büyük bir döngü tamamlanır. Ve o orgazm hepimizin hatırlayacağı bir orgazm olacak.

Venüs, Mars, Maldek ve Dünya tarihlerinin halıları içinde, Işık Çağının yeni halısını örmek için gereken tüm umut, anlayış, bağışlama, sevgi, zarafet, bilgelik ve aşkınlık iplikleri dokunmuştur. Ancak bu halı toplu olarak dokunacaktır. Ben kendi dokuz boyutlu hafızamın ipliklerini örerken, siz de sizinkileri örerken ve tüm diğer uyananlar da onlarınkini ördükçe, tüm renklerimiz, deneyimlerimiz, seslerimiz, tatlarımız, dokularımız ve tatlarımız bakımından zengin olan görkemli bir birlikte yaratıma sahip olacağız. desenler. Her birimiz kendi içimizde bir bütünü, hayatıyız ve aynı zamanda birbirimize bağımlıyız. İlahi Planın güzelliği budur. Bu bir "ya hep ya hiç" planıdır. Ve onu birlikte yarattık. Nihayet tamamlanma noktasına yaklaşıyoruz. Yalnızca tam bir bütünlük, tüm yaşamın kutsallığına ve özgür iradesine saygı gösterilmesi, günlük yaşamda kusursuzluk ve karmik kalıpların temizlenmesi işe yarayacaktır.

Aşağıdaki tablo, bu goblenin dokumacılarının hepsinin ana kökenlerini özetlemektedir. Haritaya bakarken, ister Anunnaki ister Pleiadesli Işık Varlıkları olsun, başkalarını yargılamanın cazibesinden kaçın. Herkesin büyük halının dokumacıları olduğunun farkına varın. Onları sevginizle harekete geçirin. Onlara, kutsal birlikte yaratıcılar olarak sorumlu olma yeteneklerine olan inancınızı gösteren mesajlar gönderin. Yargılarınızı bırakın ve onlara bağışlanma gönderin. İlk etapta yargıladığınız için sizi affetmelerini isteyin. Dünyaya olumlu düşünce ve duygular göndermeyi seçin, kendinizi tüm yıkıcı etkilerden kurtarın ve Işık Çağı'nın dokusunun nasıl oluştuğuna dikkat edin. O halde gelin birbirimizin başarılarını rekabetten ve kıskançlıktan uzak bir şekilde kutlayalım. Birbirimizin ruhlarının ve ruhlarının güzelliğine kayıtsız şartsız hayran kalalım. Ve bu kadim kayıtların bizi özgür bırakmasına izin vererek, "buradan oraya" kalan adımların tadını güven ve neşe içinde çıkaralım.

SOUL GROUP	B.C. DATE	ORIGINAL POP.	EARTH or COSMIC ORIGIN	CURRENT EARTH RACE SEEDED	COMMENTS
1		370	1		
2		2100	3		
3		270	4		
4		1800	6		
5		1000	8		
6		900	9		
7		625	10		
8		700	11		
9		3000	12, 20, 22		
10		1000	20		
11		800	19		
12		6000	21		
13		640	23		
14		1300	17		
15	98,000	30,000	new souls	Fijian	Pleiadian starseeds
16	98,000	20,000	new souls	Australian	Pleiadian starseeds
17	98,000	20,000	new souls	South American	Pleiadian starseeds
18	98,000	30,000	new souls	Lemurian	Pleiadian starseeds
19	95,000	7200	Orion	South American	Born into existing tribes of group 17; arrival on Earth was an evolutionary choice
20	72,000	7000	Earth fairies	fairies in many areas	Had been fourth dimensional for 31,000 years; their physical lives prior to that were on Lemuria

NOT: 59.000'dem.ÖLucifer'in liderliğindeki Orion'dan bir grup varlık tarafından beşinci boyutta bir gedik yaratıldı. Bu varlıklar, Dünya'daki ruhsal açıdan zayıf olanları psişik olarak kontrol etmek için astral düzlemleri kullanarak uzun yıllar boyunca beşinci boyutun karanlık bölgelerinde kalmış olsalar da, beşinci boyut gediği, diğer galaksilerden ve yıldızlardan gelen varlıkların geçebileceği bir geçit açtı.

sistemlere kolayca girilebilir.

SOUL GROUP	B.C. DATE	ORIGINAL POP.	EARTH or COSMIC ORIGIN	CURRENT EARTH RACE SEEDED	COMMENTS
21	59,000	6000	Andromeda Galaxy	Lemurian-reborn	Home planet (spontaneously combusted due to galaxy) intense solar radiation
22	59,000	8800	distant galaxy	Atlantean-later mixed with group 6, spreading into many European and Russian areas	Invaders brought here by fifth-dimensional dark lords to begin a new civilization
23	59,000	9000	distant galaxy	Lemurian-Alaskan and Canadian Eskimo	Born into other coastal groups of Lemuria
24	59,000	17,000	new souls	African	Born into group 16 and later migrated and reincarnated into groups in the southern half of Africa
25	59,000	18,500	new souls from another arm of the Milky Way	South American indigenous	Starseeds created by higher-dimensional Light Beings
26	59,000	7500	new souls from another arm of the Milky Way	African	Starseeds created by higher-dimensional Light Beings; born to group 4 Earth dwellers

27	51,000	12,000	Pleiades– Electra	Samoan, Melanesian	Beings who had reached sixth- dimensional consciousness who chose to downstep to the third dimension
28	51,000	5000	Pleiades– Maya	Fijian–many reincarnated into indigenous tribes around the globe	Fifth-dimensional beings who chose to be born to group 15 parents
29	51,000	19,000	Pleiades– Merope	African	Fifth-dimensional beings who chose to be born to group 4 and group 26 parents who had migrated to this island

NOT: 50.000'dem.ÖSonsuz Güneş, Büyük Ruh veya Tanrı/Tanrıça/Tüm Var Olan olarak da adlandırılan on üçüncü boyut, tüm varoluşa bir sevgi ve ilahi lütuf dalgası gönderdi. Bu dalga, var olan her bilincin, kimseye zarar vermediği sürece en büyük arzusunu alabilme yeteneği ile kodlanmıştı. O zamanlar, başkaları tarafından köleleştirilen ve kontrol edilen birçok varlık, özgürlüğe kavuşmak üzere serbest bırakıldı. Üçüncü boyut en yaygın seçimdi çünkü bu varlıkların yüksek boyutlu bilinçlerini temellendirme ve özgür iradeyi deneyimleme fırsatını temsil ediyordu. Bu tam olarak 26.000 yıllık bir döngünün başlangıcında meydana geldi ve ilahi sevgi ve lütfâ olan inancı yeniden tesis ederek mağduriyetten evrime bir öncelik oluşturdu. 22.000 yıl süren çok yüksek ve güzel bir dönem yaşandı. Her ne kadar belirli bölgeler hala tahakküm/ itaat rollerini araştırıyor ve genel olarak gelişiyor olsa da, bu sefer sevgi, umut, yenilenmiş inanç ve kararlılıkla aşılanmıştı.

SOUL GROUP	B.C. DATE	ORIGINAL POP.	EARTH or COSMIC ORIGIN	CURRENT EARTH RACE SEEDED	COMMENTS
30	50,000	28,000	Andromeda Galaxy	Lemurian-Polynesian	Fourth-dimensional beings who escaped enslavement by dark fifth-dimensional overlords; down-stepped into third-dimensional bodies as opposed to entering by means of physical birth
31	50,000	6300	distant galaxy	South American	Fifth-dimensional beings who escaped enslavement by dark overlords; down-stepped in order to be born to human parents from groups 17 and 19 who had migrated to this region
32	50,000	100,000	Orion	Lemurian and Atlantean by migration—later seeded the Native American Comanche tribe	Fifth-dimensional beings who escaped enslavement by dark overlords; down-stepped into physical bodies, bypassing human birth
33	50,000	19,500	distant galaxy	Samoan, Melanesian	Fourth-dimensional beings enslaved by fifth-dimensional overlords; physically birthed to group 27 parents

34	50,000	7000	Arcturus	South American	Fifth-dimensional beings who escaped enslavement by dark overlords; downstepped into third-dimensional birth; crossbred with members of group 13 who migrated to this region
35	50,000	20,000	unnamed star in the Milky Way	Russian, Polish, Czech, Ukrainian	Fourth-dimensional beings who escaped enslavement by dark overlords; born to group 1 parents; due to reincarnation of original group 1 and 2 souls, there were about 2500 humans in this region when the new arrivals began to be born
36	50,000	7700	distant galaxy	African	Born to humans from groups 4 and 26 after escaping enslavement by dark overlords on the fifth dimension
37	50,000	50,000	Scorpio	African	Fifth-dimensional beings who escaped enslavement; physically born to human parents from groups 5, 17, and 19 whose population in this region was about 5000

38	50,000	23,000	far side of the Milky Way	Atlantean-European and Russian	Fifth-dimensional beings who escaped slavery; physically born to human parents from groups 6 and 22
39	50,000	38,000	far side of the Milky Way	South American	Fourth-dimensional beings who escaped enslavement to be born to human parents from groups 13 and 25 who had crossbred
40	28,000	7300	Lyra	Atlantean-European	Fifth-dimensional dark control lords who had conquered an Orion solar ring several thousand years prior to their invasion of Mars; precipitated third-dimensional bodies rather than experiencing physical birth; began to infiltrate Atlantean culture with black magic and competition for power
41	28,000	7,000	Pleiades-Merope	Canadian and Native American indigenous; later migrations became early Hopi and Mayan tribes	Fifth-dimensional beings who precipitated bodies; later crossbred with migrating members from groups 6, 22, and 38 who had previously crossbred

42	24,000	20,000	Arcturus	Atlantean–Azores	Fifth-dimensional dark-control warriors who precipitated physical bodies; enslaved and/or killed members of groups 5, 31, and 37 who occupied the northeast continent; soon migrated to Atlantis to vie for control there
43	24,000	23,000	Pleiades–Maya, Taygeta	Fijian–reincarnated en masse in Egypt and Greece around 10,000–12,000 B.C.	Fifth-dimensional beings who precipitated bodies in order to counter dark influences and assist the humans who had asked for help
44	24,000	4000	new souls: Andromeda Galaxy	Russian, Polish, Czech,	Starseeds born to parents from groups 1 and 35
45	24,000	100,000	new souls: Pegasus Galaxy	South and West Indies	Starseeds born to parents from groups 31, 37, and 5 who had crossbred
46	17,000	75,000	distant galaxy	African	Damaged fourth-dimensional beings whose planet had been thrown out of orbit by a huge comet shower; born to crossbred parents from groups 4, 26, 36, and 46

47	9500	300,000	new souls: this solar ring	many regions of the globe	Created by a fusion wave of collective human consciousness brought on by a higher-dimensional power struggle between Sirian Light Beings who guard and protect human evolution, and combined efforts of the Anunnaki from Nibiru, the Lyran warriors, Lucifer, and the Satanic collective uncon- scious
48	9500	43,000	Pleiades– Alcyone, Maya, Electra	several areas of the globe –a few of the primary areas are shown as (48) on map	Fifth-dimensional beings who precipitated human bodies to assist in grounding the nine dimensions of Light in order to counter dark control efforts
49	9500	800	Nibiru	Atlantis– England, Egypt	Fifth-dimensional control lords who precipitated physical bodies in order to bring radiation and fear implants to con- trol human evolution and take control of the rich mineral kingdom on Earth; the extraterrestrial group known as the Grays, who serve the Nibiruans, were also introduced at this time by the Anunnaki of Nibiru

NOT: Bu haritada kapsanan zaman periyotları boyunca, hem yüksek boyutlu Işık Varlıklarının hem de karanlık varlıkların diğer küçük grupları Dünya'ya geldi.

Ancak bugün dünyamız üzerindeki başlıca etkiler verilmektedir. Bu bilginin diğer yaşamlardan gelen kendi genetik anılarınızı ve kalıplarınızı tetiklemesine izin verin, böylece bir tür olarak nihayet geçmişimizi tüm karmalardan ve fiziksel miasmlardan temizleyebilir ve şimdiki zamana gelebiliriz. *Şimdiki zaman tüm yaratıcı potansiyelin mevcut olduğu zamandır.*

SİPARİŞ BİLGİLERİ

Bölüm V'e eşlik edecek kılavuzlu egzersiz bandı için aşağıdaki adresten Pleiadian Lightwork Associates ile iletişime geçin.

Yaklaşan atölye çalışmaları, Amora'nın lisansüstü öğrencileriyle özel şifa çalışmaları veya kutsal alan turları hakkında broşürler ve bilgi için yazın veya arayın:

Pleiadian Lightwork Associates/Dolphin Star Temple 310 E. Ivy
Street, PO Box 1581, Mt. Shasta, CA. 96067 Telefon:
916-926-1122 Faks: 916-926-1112
E-posta: pleiades@jps.net Web:
www.jps.net/aquanyin

AHAKKINDA AUTHOR

[Amorah Quan Yin](#) 30 Kasım 1950'de Kentucky'nin küçük bir kasabasında doğan Doğduğundan beri doğal bir şifacı ve medyumdur. Çocukken evinin etrafındaki çiçekler ve çalılar arasında periler ve mavi ışıktan yapılmış minyatür uzay gemileri gördü. Periler, İsa, Meryem Ana, melekler ve diğer Işık Varlıkları ile iletişim kurdu. Bu ilişkiler onun için çok masum, samimi ve gözle görülür şekilde gerçektir. Karanlık bir odada gözlerini kapattığında birçok parlak renk, görüntü ve sahnedan oluşan dönen mandalalar gördü. Uyandığında ya da uykuya daldığında önünde geçmiş yaşam filmleri oynuyordu. Bu hediyeler, devlet okuluna girdiğinde ve akran baskısına yenik düştüğünde yavaş yavaş sona erdi.

On altı yaşındayken büyükannesinin ölümü üzerine, kendi deyimiyle duyuşsal algısı bir kez daha kısmen yeniden açıldı. Tam Duyuşsal Algı olarak adlandırmayı tercih ettiği ara sıra psişik deneyimler, nihayet 1979'un başlarında ruhsal uyanışına yol açtı. Amorah, geçmiş yaşam anılarının "perili" olmasına rağmen, o zamana kadar kendisini organize din konusunda hayal kırıklığına uğramış bir ateist olarak görüyordu. Ancak bir regresyonist ile yaptığı ilk geçmiş yaşam şifa seansında, İsa bir vaaz verirken kendisini binlerce kişiyle birlikte dağ yamacındaki bir çayırda buldu. İsa konuşurken, sağındaki ormanın hemen üzerinde yıldız mavisi ışıktan yapılmış devasa bir uzay gemisi aniden ortaya çıktı. Sonra başka bir uzay gemisi belirdi ve bir tane daha; ta ki devasa gemilerden altısı gelip gidene kadar. Olayı şöyle anlatıyor: "Çevremde insanlar başlarını örterek sızlanarak yere düştüler. Ama ben ayakta durdum, ellerimi başımın üstünde coşku içinde, sessizce "Evim, evim" diye tekrarlayarak ve sevinç gözyaşları dökerek. Üçüncü gözümde manyetik bir çekim hissettim ve kendimi İsa'yla göz göze buldum. Üçüncü gözüme yoğun bir ışık huzmesi ve ardından hücresel ışık ve enerji seli ile lazer uyguladı. Ruhsal uyanış ve sevinç gözyaşlarına boğuldum. Hücresel bir uyanış, ruhumun kendini hatırlamasını ve aydınlanmayı aynı anda yeniden deneyimlemiştim."

O zamanlar Amorah'ın aydınlanmanın anlamına ilişkin hiçbir referans noktası yoktu. Uzay gemilerinin ruhsal ya da dini olgularla herhangi bir bağlantısı olduğunu hiç duymamıştı. Auraları veya aşırı ruhları hiç duymamıştı bile. *Shaktiput*— bunların hepsini gerileme sırasında canlı bir şekilde deneyimlemişti. Seans sonunda gözlerini açtığında hem kendi aurasının odanın karşı tarafındaki pencereden yansıdığını hem de regresyonistin aurasının yansıdığını gördü.

İsa, Sirius, aydınlanma, Pleiades ve ışık uzay gemileri arasındaki bağlantıları tam olarak anlaması yıllar aldı. Sonunda, uyurken ona öğreten ve onu iyileştiren dünya dışı Işık Varlıklarının Pleiades'ten olduğunu ve onların çalışmalarının toplu olarak Mesih'in İkinci Gelişini gerçekleştirmeye yardımcı olmak olduğunu öğrendi: Burada, Dünya'da birçoğumuz hayata geçtiğinde, Mesih Edilmiş Varlıklar . Daha sonra mavi uzay gemilerinin Sirius'tan geldiğini belirledi ve Siriuslular ile Pleiadeslilerin ortak bir amacı paylaştıklarını öğrendi.

Ruhsal uyanışıyla birlikte doğal bir iyileştirme yeteneği ve Tam Duyuşsal Algılarının yeniden etkinleştirilmesi geldi. Amorah, kitaplar, dersler, manevi çalışmalar, manevi bir öğretmenle geçirdiği zaman ve artan farkındalığı sayesinde 1985 yılında geleneksel işlerden ayrıldı ve şifa ve uyanış için kristaller ve değerli taşlar hakkında eğitim vermeye ve bunlarla takı yapmaya başladı. Özel şifa seansları ve öğretimi, mücevher şirketini satın Mt. Shasta, Kaliforniya'ya taşıdığı ve tam zamanlı bir öğretim ve ruhsal şifa uygulaması oluşturmaya başladığı 1988 yılına kadar diğer işleriyle düzensiz bir şekilde iç içe geçmişti.

Pleiadesli Işık Temsilcileri, Siriuslu Başmelekler, Mesih, Quan Yin, Aziz Germaine, diğer Yükselmiş Üstatlar, melekler ve başmeleklerle iletişimini daha tam olarak Shasta Dağı'nda geliştirdi. Bu iletişimler ve ilişkiler Amorah için çocukluğundaki kadar doğal hale geldi. İletişim halinde olduğu varlıklar hakkındaki seçimlerinde açık ve güçlü bir muhakeme yeteneği geliştirmeye çalışmıştır. Onu çok dikkatli yapan, kendi deyimiyle "karanlık ET'ler" ile bazı korkunç istilalar ve kaçırılmalar yaşadı.

Amorah, Shasta Dağı bölgesinde çok saygı duyulan ve çok yetenekli ve yetenekli bir kahin ve öğretmen olarak biliniyor. Hakkında yazdığı öğrettiği malzemenin çoğunluğu, kendi manevi uygulaması ve geçmiş yaşam hatırlaması yoluyla kendi kendine öğrenilmiştir veya Yüksek Benliğinden, Pleiadesli Işık Temsilcilerinden veya diğer rehberlerden ve Yükselmiş Üstatlardan kanalize edilmiştir.

AHAKINDABENNNERTRADYASYONLAR• BKULAK &ÇŞİRKET

1975 yılında kurulanİç Gelenek Syerli kültürler, kalıcı felsefe, ileri görüşlü sanat, Doğu ve Batı'nın ruhani gelenekleri, cinsellik, bütünsel sağlık ve şifa, kişisel gelişim, etnik müzik kayıtları ve meditasyon eşlikleri üzerine kitapların önde gelen yayıncısıdır.

Temmuz 2000'de Bear & Company, Inner Traditions'a katıldı ve 1980'de kurulduğu Santa Fe, New Mexico'dan Rochester, Vermont'a taşındı. Birlikte İç Gelenekler • Bear & Company'nin on bir baskısı vardır: Inner Traditions, Bear & Company, Healing Arts Press, Destiny Books, Park Street Press, Bindu Books, Bear Cub Books, Destiny Recordings, Destiny Audio Editions, Inner Traditions en Español ve Inner Gelenekler Hindistan.

Daha fazla bilgi almak veya basılı ve e-kitap formatlarındaki binden fazla başlığımıza göz atmak için şu adresi ziyaret edin:www.InnerTraditions.com .

Özel teklifler ve yalnızca üyelere özel teklifler almak için İç Gelenekler topluluğunun bir üyesi olun indirimler.

[BURAYA TIKLAYIN](http://www.InnerTraditions.com)

İLGİLİ İLGİ KİTAPLARI

[DAW'IN GETİRİCİLERİ N](#)

Pleiadeslilerden öğretiler

kaydeden Barbara Marciniak

[Pleiades Çağı A](#) Işık Çağı İçin Yeni Bir Kozmoloji

Barbara Hand Clow tarafından

[PLEİAD ÇALIŞMA KİTABI](#)

İlahi Ka'nızı Uyandırmak

kaydeden Amarah Quan Yin

[TOPRAK](#)

Yaşayan Kütüphanenin Pleiades Anahtarları

kaydeden Barbara Marciniak

[IŞIK AİLESİ](#)

Pleidian Masalları ve Yaşama Dersleri

kaydeden Barbara Marciniak

[YILDIZ ATALARI](#)

Hintli Bilgelik Sahipleri Dünya Dışı Varlıkların Öğretilerini Paylaşıyor

kaydeden Nancy Red Star

[Pleiadesli Tantrik Çalışma Kitabı k](#)

İlahi BA'nızı Uyandırmak

kaydeden Amarah Quan Yin

[Hristos'un Kalbi](#) Ülker'den Yıldız Tohumlaması

Barbara Hand Clow tarafından

İç Gelenekler • Bear & Company

Posta Kutusu 388

Rochester, Vermont 05767

1-800-246-8648

www.InnerTraditions.com

Veya yerel kitapçınızla iletişime geçin

Ayı ve Şirket
Bir Park Caddesi
Rochester, Vermont 05767
www.InnerTraditions.co M

Bear & Company, Inner Traditions International, Inc.'in bir bölümüdür.

Telif Hakkı © 1996, Amarah Quan Yin'e aittir.

Her hakkı saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmaksızın, fotokopi, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve alma sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik hiçbir biçimde veya hiçbir yöntemle çoğaltılamaz veya kullanılamaz.

Kongre Kütüphanesi Yayın Verilerini Kataloglama

Yin, Amarah Quan.

İnsanın evrimi üzerine Pleiadesli bakış açıları / Amarah Quan Yin.

P. santimetre.

ISBN'yi yazdır: 978-1-879181-33-5 e-

kitap ISBN: 978-1-59143-821-2

1. Parapsikoloji. 2. Ülker - Çeşitli. 3. Evrim - Çeşitli. 4. Manevi yaşam. 5. Zihinsel iyileşme I. Başlık.

BF1031 Y458 1996

133.9—dc20

96-6205
CIP

Kapak tasarımı: © 1996, Lightbourne Images Kapak
fotoğrafı: © 1996, Bill Binger İç tasarım ve tipografi:
Melinda Belter Metin çizimleri: © 1996, Bryna Waldman

Tarafından üretilen elektronik baskı

Antrik Express

www.antrikexpress.com